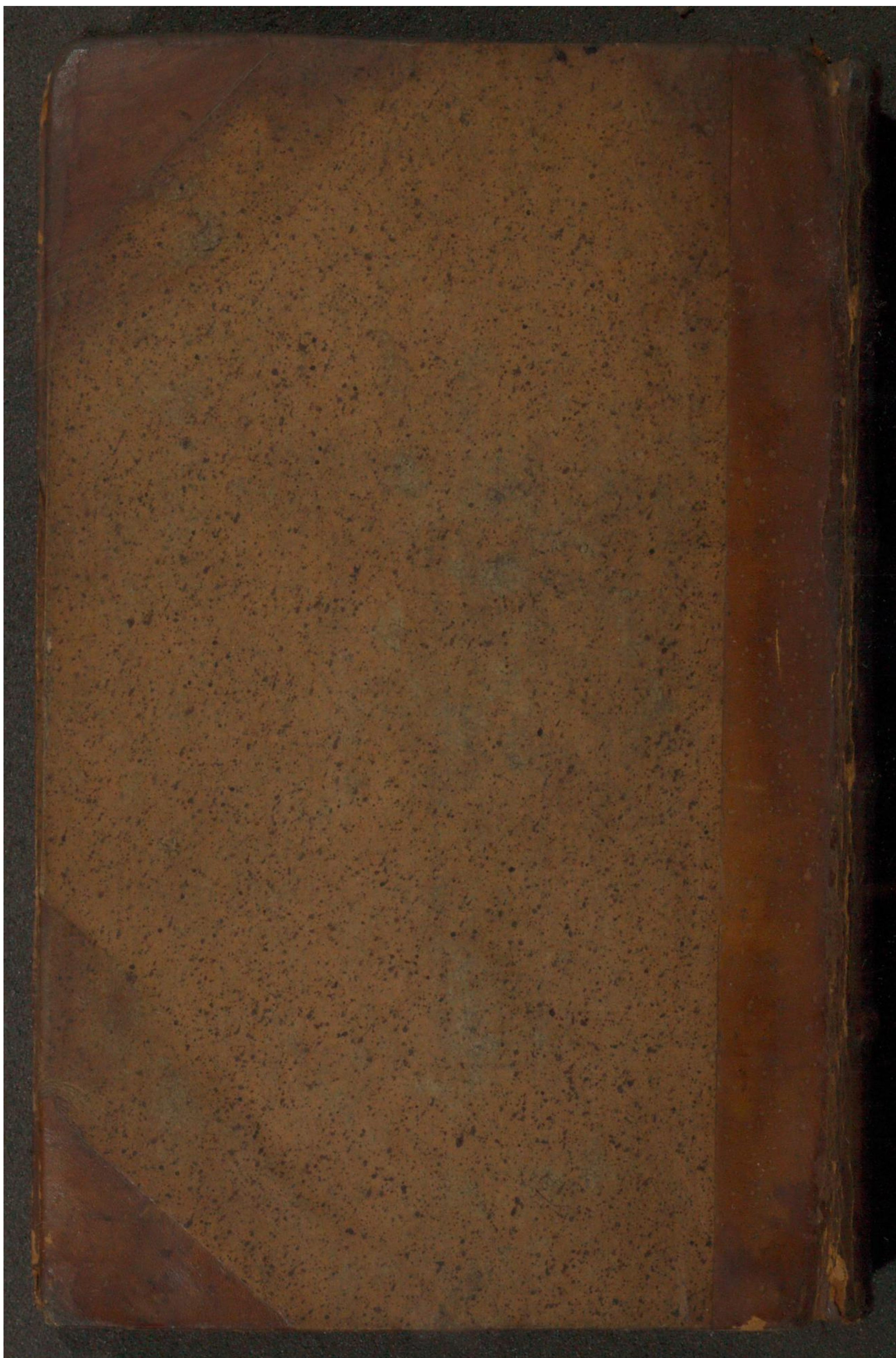

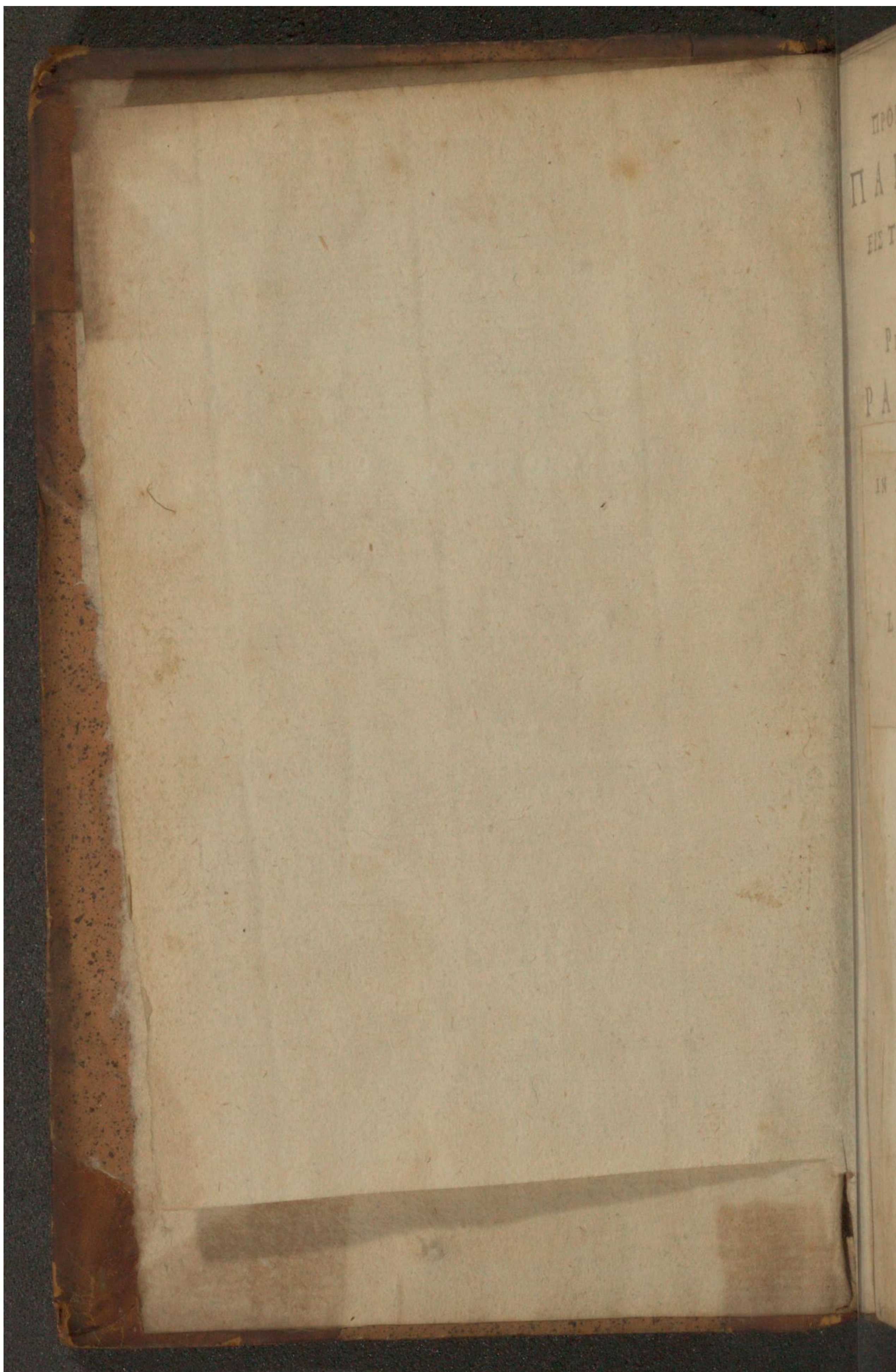

H Wuttke
1873

PROCLUS

No. 1047 in Gardner
"Bibliotheca Astrologica"

Ex Officina Elzeviriar
clↄ Iↄc xxxv.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI
PARAPHRASIS
IN PTOLEMÆI LIBROS IV.
De Siderum effectionibus,

A

LEONE ALLATIO

è Græco in Latinum conversa.

LVGD. BATAVORVM,
Ex Officinâ Elzeviriar
CIↃ IↃC XXXV.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

AD LECTOREM
PRÆFATIO.

Earum esse partium duxi, Lector benevole, ut paucis de editione hujus opusculi instruereris. quod cum Græce tantum hactenus exstiterit, nunc, Latio donatum sermone, omnium curiositati patet. Interpretatus est, ante annos haud ita multos, Procli hanc paraphrasin in Ptolemæi τετράβιβλον σύνταξιν Leo Allatius, natione Græcus, litteris suæ gentis Latinisque egregie imbutus, tum aliis insuper in utraque litteratura scriptis à se editis clarus. Vivit is, ut intellexi, Romæ in familia Cardinalis Bisciæ, & Bibliothecæ Vaticanæ aliquam quoque curam gerit. Sumpserat autem hunc laborem privatim sibi, & amicis quibusdam. verum, quod sæpe alias contigit, hujuscemodi scripta ubi semel ex autoris elapsa sunt manibus, pariter ex ejusdem potestate exiisse deprehenduntur. Hinc adeo evenit ut, relicta Roma, fœtus hic Venetias pervenerit, atque inde à viro summo, & in illustri posito dignitate, ad me excudendi gratia fuerit transmissus. Ptolemæi & Procli clarissima inter Mathematicos & Philosophos nomina, præter ipsam, de qua agit, materiam, satis hoc opus commendare mihi videbantur, quo typis mandaretur. Proinde non destiti Elzevirios nostros, optimos accuratissimosque Typographos, pro ea quæ mihi cum illis intercedit notitia, serio ad ejus editionem sollicitare. qui, ut publici litterarum boni amantes sunt, hac, quam vides, forma id excudi curarunt.

Diſces hinc, curioſe Lector, quantam vim in aëre rebuſq; naſcentibus ſydera habeant. non enim ſtellas & luculenta illa cœli corpora otioſa eſſe exiſtimare debemus. Neque tamen univerſa hic traditur aſtrorum ſcientia, ſed altera tantummodo ejus pars, quæ Græcis ἀποτελεσματικὴ & προγνωστικὴ dicitur. quæ quamdiu intra certos ſe continet terminos, tum jucunda, tum utilis eſt, ac Phyſices quædam pars cenſetur. Sin autem ea cœlo ſubjiciat, quæ inde non pendent, eaque ex aſtris prævidere nos velit, quæ in noſtrorum ingeniorum non cadunt imbecillitatem, utique ματαιοτεχνίας merito incurrit reprehenſionem. quemadmodum eruditè id pluribus libris magnus ille Picus Mirandulanus demonſtravit. Hoc nomine Chaldæi, Genethliaci, & Planetarii per contemptum dicti, infames ſemper fuere. plus quippe ſe ſcire profitebantur, quam ſciebant, aut ſcire homini datum eſt. Ptolemæus etiam in hoc opere, dum ad Genethlialogiam ſe confert, minime vacat crimine ſuperſtitionis & vanitatis. ſed homini ethnico ignoſci fortaſſis queat: at Chriſti nomen profeſſos in vani hoc ſtudio, in quo nulla ſolida utilitas, omniſque puerilis delectatio eſt, abreptos fuiſſe, minime ferendũ. Obiter moneo, eſſe nonnullos qui dubitant, utrum Ptolemæi genuinum hoc ſcriptum ſit. Porphyrio certe & Proclo, Philoſophis quidem, ſed religionis Chriſtianæ hoſtibus, dignum viſum cui lucem aliquam affunderent commentando. Tu, Amice Lector, excuſſo credulitatis errore, cum judicio hæc lege. Nervus enim ſapientiæ, non temere credere. Vale.

INDEX

INDEX CAPITVM

LIBRI I.

LIBRI II.

Index Capitum.

LIBRI III.

LIBRI IV.

ΠΡΟ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI PARAPHRASIS IN PTOLEMÆI LIBROS IV. De Siderum effectionibus,

LIBER PRIMUS.

Κεφ. α'. Προοίμιον.

ΤΩ͂Ν παρασκευαζόντων τὸ προγνωστικὸν τέλος, τὸ διὰ τῆς ἀστρονομίας, δύο ὑπαρχόντων, ὦ Σύρε, ἑνὸς μὲν, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ τῇ τάξει, καὶ τῇ δυνάμει, δι' οὗ καταλαμβανόμεθα τοὺς σχηματισμοὺς ☉ καὶ ☾ καὶ τῶν ἀστέρων, καθ' ὡς πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν συσχηματίζονται· δευτέρου δὲ ὄντος, καθ' ὃ τὰς μεταβολὰς ἐπισκεπτόμεθα τῶν περιεχομένων, ἃς ποιοῦσιν οἱ συσχηματισμοὶ διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

Cap. I. Prooemium.

CUM duo sint, Syre, quæ ad futurorum præsagitionem, eam scilicet quam syderum scientia consequi possumus, animum præparant, unum, primum ordine, & facultate, quo Solis, & Lunæ, & reliquorum astrorum aspectus, quibus se mutuo, & terram spectantes, variè configurantur, deprehendimus: alterum, quo eorum, quæ illis ambiuntur, mutationes à figurationibus illis naturali quadam vi, atque proprietate productas

ductas conſideramus. De primo quidem, quantũ fieri potuit, & per vires licuit, in magna Conſtructione prolatis demõſtrationibus diſſeruimus. Eſt quippe illud per ſe ſolum etiam à ſecundo ſejunctum neceſſarium. Nunc vero de ſecundo non ita per ſe perfecto, neque abſoluto, veritati ſtudentes, & ut munus, officiumque Philoſophiæ expoſcit, ſermonem inſtituemus; non ita tamen, ut ad certam aliquam normam, primique, nec unquam fallentis comprehenſionem, & abſolutam perfectionẽ rem conferamus, (imbecilla enim eſt, & conjecturæ arduæ, ac difficilis contentorum qualitas, quæ materiæ complicatur) &, uti fieri poteſt plurimorum eventuum, ac univerſaliorum, quæ manifeſtã ſui ab ambiente cauſam habent, conſiderationem negligamus. Cum vero plerique, quod comprehenſu difficile eſt, incuſent, duarum, quas ſupra memoravimus, perceptionum, qui primam vituperant, næ illi oculis plumbeis plane ſunt; qui ſecundam juſtæ cauſæ

ἰδιοτροπίας· περὶ μὲν πρώτου, ὡς ἦν μάλιστα δυνατὸν, ἐν τῇ συντάξει ἀποδεικτικῶς εἴρηται. Ἔστι γὰρ τοῦτο καὶ χωρὶς τῆς ἐπιζεύξεως τοῦ δευτέρου ἀναγκαῖον, καὶ καθ' ἑαυτὸ ἰδίως. Νῦν δὲ περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ μὴ ὁμοίως τελείου καθ' ἑαυτὸ, ποιησόμεθα τὸν λόγον, φιλαλήθως τε ὡς ἁρμόζει τῇ φιλοσοφίᾳ, οὔτε πρὸς τὸ βέβαιον καὶ τὴν τοῦ πρώτου κατάληψιν, καὶ ἔχοντος ἀεὶ ὡσαύτως, τοῦτο παραβάλλοντες (ἀσθενὴς γάρ ἐστι καὶ δυσείκαστος ἡ ὑλικὴ τῶν περιεχομένων ποιότης) οὔτε καθ' ὅσον ἐνδέχεται, ὀκνοῦντες πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλείστων συμπτωμάτων καὶ καθολικωτέρων, φανερὰν οὕτως ἐχόντων τὴν ἐκ τοῦ περιέχοντος αἰτίαν. Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ δυσκατάληπτον οἱ πολλοὶ διαβάλλουσιν, τούτων δὴ τῶν δύο καταλήψεων, οἱ μὲν τὴν προτέραν διαβάλλοντες, τυφλοὶ παντελῶς εἰσίν. οἱ δὲ τὴν δευτέραν, ἔχουσι πῶς ἀφορ-

ἀφορμήν. καὶ γὰρ ὅπερ τινὲς οὐκ ἐδυνήθησαν καταλαβεῖν, τοῦτο καὶ τελείως ὑπενόησαν ἀκατάληπτον. ἢ κ᾽ ἂν ἔγνωσάν τι πολλάκις, οὐκ ἐφύλαξαν δὲ τῇ μνήμῃ, διὰ τὸ δυσφύλακτον, καὶ τοῦτο ἄχρηστον ἐνόμισαν. Τούτων οὕτως ὄντων, πειράσομαι ἐπισκέψασθαι τὸ μέτρον ἑκάστου, τοῦτε δυνατοῦ, καὶ τοῦ χρησίμου τῆς τοιαύτης προγνώσεως, πρὶν εἰπεῖν τι περὶ τοῦ κατὰ μέρος διδασκαλίας.

Κεφ. β΄.

Ὅτι καταληπτὴ ἡ δι᾽ ἀστρονομίας γνῶσις, καὶ μέχρι τίνος.

Ὅτι μὲν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ αἰθέρος δύναμίς τις διαδίδοται, καὶ διαβαίνει εἰς πᾶσαν τὴν περίγειον, φανερόν ἐστι πᾶσιν. τῶν μὲν πρώτων ὑπὸ τῶν στοιχείων, λέγω δὴ πυρὸς καὶ ἀέρος, περιεχομένων καὶ τρεπομένων ὑπὸ τῶν κινήσεων τοῦ αἰθέρος· αὐτῶν δὲ πάλιν περιεχόντων τὰ λοιπὰ πάντα, καὶ τῇ

aliquid habent. Nonnulli enim, quod ipsi assequi non potuerunt, nullo modo percipi posse æstimarunt. Vel, quod licet ipsi sæpius apprehenderint, memoria tamen, quia conservari difficile erat, non custodierint, illud tamquam inutile rejecerunt. Hæc cum ita se habeant, utriusq; rationem, quatenus scilicet possibilis sit, & utilis talis præcognitio, antequam ad particularia præcepta orationem convertam, pro modulo meo examinabo.

Cap. II.

Cognitionem aliquam esse ex Astris, & quousque ea cognitio se extendat.

Ab ætherea illa natura in universa, quæ circa terram sunt, vim quandam ea intimè penetrantem diffundi omnibus manifestum est. Primum quidẽ in contigua sibi elementa Lunæ subjecta, ignem, videlicet, & aërem, quæ ab æthere circumdantur, immutanturq; illius motibus. Hæc rursum reliqua omnia complectuntur, suique

mutatione variant, aquam, duntaxat & terram, & quicquid in illis plantarum, animaliumq; est. Sol enim ipse una cum cœlo omnia ambiente, semper, quæ circa terram sunt omnia, non solum temporum, ac horarum vicissitudines moderatur, dum fœtus animalium perficit, plantarum fructus maturat, fluxus item aquarum, & corporum mutationes procurat; verum etiam quotidiano circuitu omnia lustrans variis sæpe sæpius caloris, humiditatis, siccitatis, & frigoris, mutationibus, uti magis, & minus culmini nostro insistit, diverseque figuratur, dies afficit. Luna uti terræ proxima multa in terrena influit, quę cum illa afficiuntur, & animata simul, atque inanimata illius variationibus respondent. Flumina etenim illius lumine augentur, & minuuntur, æstus maris ejus ortu, atque occasu regitur, quinimo & plantæ, & animantia, vel tota, vel eorum partes Luna crescente implentur, decrescente evanescunt. Non dissimili ratione stellæ tum fixæ,

ἑαυτῶν τροπῇ συντρεπόντων αὐτά. λέγω δὴ γῆν καὶ ὕδωρ, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς φυτὰ καὶ ζῶα. Ὅ τε γὰρ ☉ ἀεὶ μετὰ τοῦ περιέχοντος, τὰ περὶ τὴν γῆν διοικεῖ πάντα, οὐ μόνον διὰ τῆς μεταβολῆς τῶν ὡρῶν, γονὰς ἐκτελῶν ζώων, καὶ καρποφορίας φυτῶν, καὶ ῥύσεις ὑδάτων, καὶ σωμάτων μετατροπάς, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν καθ' ἑκάστην ἡμέραν διερχόμενος, ἄλλοτε ἄλλας ποιεῖ μεταβολὰς τῆς ἡμέρας, θέρμης, ὑγρότητος, ξηρότητος, ψυχρότητος, κατὰ ἀκολουθίαν τῆς κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γινομένης αὐτοῦ σχηματίσεως. Καὶ ἡ ☽ δὲ, ὡς οὖσα τῆς γῆς ἐγγυτάτη, πολλὴν διαδίδωσι τὴν ἀπόρροιαν, καὶ συμπάσχουσιν αὐτῇ καὶ συντρέπονται καὶ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα. καὶ ποταμοὶ μὲν συναύξονται καὶ συμμειοῦνται πρὸς τὸ ἐκείνης φῶς· θαλάσσης δὲ ὁρμήματα συντρέπονται ταῖς ἀνατολαῖς αὐτῆς, καὶ τῇ δύσει. καὶ φυτὰ δὲ καὶ ζῶα συμμειοῦται αὐτῇ, καὶ συμπληροῦται, ἢ ὅλα, ἢ μερικῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀστέρες, οἵτε

ἀπλα-

ἀπλανεῖς καὶ οἱ πλανώμενοι, περιοδεύοντες, πολλὰ ποιοῦσιν ἐπιφαίνεσθαι κατὰ τὸ περιέχον. καύματά τε γὰρ, καὶ πνεύματα, καὶ χειμῶνας ἀπεργάζονται· ὑφ' ὧν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οἰκείως διοικεῖται. Καὶ οἱ πρὸς ἀλλήλους δὲ τούτων συσχηματισμοὶ, συγκιρνωμένης τῆς διαδόσεως αὐτῶν, ποικίλας ποιοῦσι μεταβολάς. ἀλλὰ κατακρατεῖ μὲν ἡ τοῦ ☉ δύναμις ὡς καθολικωτέρα, οἱ δὲ λοιποὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσιν κατά τι. καὶ ἡ μὲν ☽ συνεχέστερον καὶ φανερώτερον τοῦτο ποιεῖ, διά τε τῶν συνόδων καὶ τῶν διχοτόμων σχημάτων, καὶ τῶν πανσελήνων. οἱ δὲ ἄλλοι ἀστέρες, διὰ μακροτέρου καὶ ἀφανέστερον, ἐπιφαινόμενοι, καὶ κρυπτόμενοι, καὶ προσνεύοντες. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, οὐ μόνον αὐτὰ τὰ συγκραθέντα ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων διοικεῖται, ἀλλὰ καὶ τῶν σπερμάτων αἵ τε βλαστήσεις καὶ αἱ τελειώσεις, διαπλάττονται καὶ διαμορφοῦνται κατὰ τὴν ποιότητα, ἣν εἶχον ποτὲ τὸ περιέχον. ἤδη οὖν οἱ παρατηρητικώτεροι τῶν τε γεωργῶν

tum errantes, dum trajiciunt, multa circa nos imprimunt. Nam æstuum, ventorum, ac hyemis causæ sunt, quibus etiam terrena, uti par est, gubernantur. Mutui item earum aspectus, congressusque, dũ facultates proprias commiscent, varias mutationes inducunt. Verum vis Solis, tamquam quæ universalior est, reliquis præcellit. Aliarum aut aliquid adjiciunt, aut detrahunt. & Luna quidem, dum novissima est, & dividua, & plena, crebrius id, evidentiusque producit. Reliqua sidera dum alias apparent, alias occultantur, alias in declinatione sunt, longiora intervalla habent, & obscuriores effectus. Hæc cum ita sint, non solum corpora, postquam coaluerint, motui subsunt stellarum, sed etiam semina, & nata, & absoluta per qualitatem, qua ambiens respiciebant, finguntur, & efformantur. Jam vero inter agricolas, & pastores

oculatiores per ventorum flatus, qui tempore messis, coitusve animantium spirarint, eventuum rationem præsagiunt. Et, ut verbo expediam, potiores, universalioresque effectus, & quicquid Solis, & Lunæ, & reliquarum stellarum magis notis figurationibus accidit, rerum naturalium rudes, sola tantum observatione deprehendunt. Sola enim observatione indoctissimos quosque, quæcumque à sola potissima Solis duntaxat virtute, simplicioreque ordine procreantur, & quæ nullam in se propter stellarum, & Solis ad Lunam aspectus varietatem admittunt, prænovisse conspicimus. Imo & brutorum animantium nonnulla prædivinant, ut videre est, in statis vicibus anni, veris, æstatis, & aliorum; & præterea ventorum mutationem præsentiunt. Horum enim ut plurimum Sol causa est. quæ vero non ita simplicia sunt, sed aliorum mixtione non nihil turbantur, qui obser-

καὶ τῶν νομέων, στοχαζόμενοι ἐκ τῶν συμβαινόντων πνευμάτων κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς σπορᾶς, καὶ τῆς συνουσίας τῶν ζώων, προγινώσκουσι τὴν ποιότητα τῶν ἀποβησομένων. καὶ ὅλως, τὰ μὲν καθολικώτερα, καὶ ὅσα γίνεται διὰ τῶν φανερωτέρων συσχηματισμῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν ἀστέρων, ταῦτα προγινώσκουσιν ἀπὸ μόνης τῆς παρατηρήσεως, καὶ οἱ μὴ ὄντες φυσικοί. θεωροῦμεν γὰρ καὶ τοὺς λίαν ἰδιώτας, ἐκ μόνης τῆς παρατηρήσεως προγινώσκοντας, ὅσα γίνεται ἐκ μόνης τῆς μείζονος δυνάμεως, οἷον τοῦ ☉, καὶ τῆς ἁπλουστέρας τάξεως οὐκ ἔχοντα ποικιλίαν ἐκ τῶν συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς ☽ πρὸς τὸν ☉. μᾶλλον ἢ καί τινα τῶν ἀλόγων ζώων προγινώσκει, ὥσπερ ἔχει ἐπὶ τῶν μεταβολῶν τῶν κατ' ἔτος ὡρῶν, ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἀνέμων. τούτων γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ ☉ αἴτιος. ὅσα δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως ἁπλούστερα, ἀλλ' ἔχει ὀλίγην τινὰ μίξιν, ταῦτα

οἱ παρα-

οἱ παρατηρεῖν ἐθισθέντες προγινώσκουσιν· ὥσπερ οἱ ναῦται τοὺς συμβαίνοντας χειμῶνας, καὶ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, ἅπερ γίνεται ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς ☽, ἢ καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, οὓς πρὸς τὸν ☉ ποιοῦνται κατὰ τὰς αὐτῶν περιόδους. ὅτι σφάλλονται δὲ ὅμως πολλάκις, ὅτι ὑπὸ ἀπειρίας οὐ δύνανται κατανοεῖν τοὺς χρόνους καὶ τοὺς τόπους, οὔτε τὰς περιόδους τῶν πλανωμένων ἀστέρων, ἅπερ πάντα ἀκριβῶς γινωσκόμενα, συμβάλλεται εἰς τὴν ἀσφαλῆ πρόγνωσιν τῶν πραγμάτων. Τί οὖν κωλύει τὸν ἀκριβῶς γινώσκοντα τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων, καὶ ☉ καὶ ☽· καὶ μήτε τὸν τόπον ἀγνοοῦντα, μήτε τὸν χρόνον, μήτε τινὰ τῶν συσχηματισμῶν· ἔτι δὲ ἐπιστάμενον καὶ τὰς φύσεις αὐτῶν, κἂν μὴ τοῦτο ὅπερ εἰσίν, ἀλλὰ ἃς ἔχουσι ποιητικὰς δυνάμεις, οἷον ὅτι θερμὴ μὲν ἡ τοῦ ἡλίου, ὑγρὰ δὲ ἡ τῆς ☽. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων. τὸν οὖν πρὸς ταῦτα ἱκανὸν ὑπάρχοντα, τί κωλύει φυσικῶς

vationibus uſu continuo animum adverterunt, animadvertunt, veluti nautæ occurſantes tempeſtates, & ventorum flatus, quæ à Luna, vel fixarum ſtellarum ſuis circuitibus ad Solem tendentium figurationibus efficiuntur. Hos autem ſæpe falli contingit, quod experientia deſtituti, neque tempora, neque loca, neque planetarum curſus, quæ omnia ad certam, infallibilemq; rerum prævidentiam, ſi exquiſite cognoſcantur, conducunt, nota habeant. Quid autem obſtat cum, qui motus ſtellarum, & Solis, & Lunæ noverit, neq; locum ipſum, neque tempus, neque figurationum aliquam ignorarit, quinimo & naturas eorum, licet non id quod ſunt, ſed quas efficiendi habeant facultates, veluti Solis quidem calidam eſſe, Lunæ vero humidam, & ſic de reliquis ſtellis, optime calluerit; quid, inquam, obſtat eum, qui ad hæc idoneus, opportunusque eſt, naturali conſidera-

tione, & aptè, quod ex horum omnium commixtione consurgit, discernere; adeo ut etiam possit circumfusi aëris quolibet tempore proprium statum, quod scilicet calidior, & humidior futurus sit, quod satis manifesta habitudine, vel stellarum, Lunæque ad Solis configurationem prævidit, dijudicare. Quemadmodum enim eorum, quæ commemoravimus, apprime gnarus fieri potest, ut de temporum qualitatibus, antequam veniant, judicium ferat, quid vetat ut similiter etiam de unoquoque homine prædivinare possit? Ex Cœli quippe constitutione, & tempore, quo quisque conflatur, generale uniuscujusque temperamentum facile est dijudicare, assereque de eo qui fit, corpore talem futurum, animo talem, & secuturos eventus, sive proficuos, sive noxios, & inutiles, ex Cœli tali statu præcognitos: nempe quod talis Cœli status est, conveniens erit, &

ἅμα καὶ εὐστόχως τὸ ἐκ ποιότητος τούτων ἁπάντων συγκιρνωμένων ἀποτελούμενον γνῶναι· ὥστε καὶ δύνασθαι προλέγειν τὴν ἐν ἑκάστῳ καιρῷ τοῦ περιέχοντος ἰδίαν κατάστασιν, οἷον ὅτι θερμότερον ἢ ὑγρότερον ἔσται. ὅπερ διὰ τῆς φαινομένης σχέσεως, ἤτοι τοῦ συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς ☽ πρὸς τὸν ☉ προέγνω. ὥσπερ δὲ δυνατόν ἐστι περὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν καιρῶν προλέγειν τὸν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἃ εἴρηται, τί κωλύει δύνασθαι καὶ περὶ ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως προλέγειν; καὶ γὰρ ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ περιέχοντος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑκάστου συστάσεως, δυνατόν ἐστι συνιδεῖν τὴν καθόλου ποιότητα τῆς κράσεως ἑκάστου, καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ γενομένου, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ἔσται τοιοῦτος, τὴν δὲ ψυχὴν τοιοῦτος· καὶ τὰ κατὰ καιροὺς συμβαίνοντα συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα ἐκ τῆς τοῦ περιέχοντος καταστάσεως προγνωσθέντα. οἷον ὅτι, ἐπεὶ τὸ περιέχον τοιοῦτόν ἐστι, σύμμετρον ἔσται, καὶ συμφέρον τῇ

τοιαύτῃ

τοιαύτῃ συγκεκρᾶσθαι. ἢ, ὅτι τὸ τοιοῦτον περιέχον, ἀσύμφορον καὶ κακωτικὸν τῆς τοιαύτης συγκράσεως. ἀλλ' ὅτι μὲν δυνατὸν λαβεῖν πρόγνωσιν, δῆλον ἐκ τούτων, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅτι δὲ οἱ διαβάλλοντες ἐκ προφάσεως μὲν τοῦτο ποιοῦσιν, οὐ πρεπόντως δὲ, οὕτω ἐπιγνωσόμεθα. πρῶτον μὲν τὰ πταίσματα τῶν μὴ ἀκριβῶς ἐχόντων τὴν μάθησιν, ἅτε δὴ μεγάλης καὶ πολυμεροῦς ὑπαρχούσης πολλὰ ὄντα, ποιεῖ καὶ τὰ ἀληθευόμενα ἀπὸ τύχης δοκεῖν γεγονέναι. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἀδυναμία τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ τῶν ἀπορούντων μεταχειρίζεσθαι αὐτὴν ἀκριβῶς. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ὑποβάλλουσιν ἑαυτοὺς τῷ ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ταύτης, διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν, ἕνεκα τοῦ πορίζεσθαι τέχνην ἑτέραν, ἐξαπατῶντες μὲν τοὺς ἰδιώτας, καὶ δοκοῦντες προλέγειν πολλὰ καὶ τῶν μὴ ἐχόντων φύσιν προγινώσκεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο παρέχουσιν ἀφορμὴν τοῖς νουνεχεστέροις εἰς τὸ καταγινώσκειν

utilis hujuſcemodi temperamento, vel, quod talis, inutilis, talique temperamento noxius. Rerum itaque præſagitionem fieri poſſe his, & ſimilibus evidentiſſimum eſt. Verum enimvero detractores varia ſibi comminiſci, & calumniandi occaſionem arripere, etſi immerito, hac ratione exponemus. Primum quidem eorum errores, qui diſciplinam hanc magnæ, & multiplicis conſiderationis, parum accurate poſſident, in cauſa ſunt, ut vere etiam prædicta, fortuito dicta eſſe videantur. Hoc vero neutiquam ſcientiæ imbecillitati adſcribendum eſt; ſed eorum ignorantiæ, qui in ea pertractanda ob puſillas vires parum idonei ſunt. Præterea quamplurimi propter illius dignitatẽ, hujus ſcientiæ nomen ſibi vindicant, ut artem aliam venditent, & ſic ignorantes, ac ſimplices fallunt, videnturque multa prædicere, quæ præcognoſci neutiquam apta nata ſunt: ideoque ſagacioribus anſam dant, ad ea etiam, quæ natura ſua prædictioni

dictioni subsunt, reprehendenda. Sed hoc quoque injuria. Neque enim, quandoquidem nonnulli pravis moribus Philosophiæ nomen falsò sibi assumunt, ideo de medio tollenda Philosophia est. Manifestum nihilominus est, etiam illum qui recte, &, ut par est, scientiam assecutus est, sæpe sæpius, & propter rei naturam, & imbecillitatem ingenii, magnitudine rei, quam profitetur, obrutum vacillare. Speculatio enim, quæ circa materiæ qualitatem versatur conjecturis potius, quam certa scientia constat, præsertimque cum ex multis, suique dissimilibus mixtio fiat. Sed & antiquæ illæ planetarum configurationes, quibus, ab illis in judicio ferendo observata adaptantur, hodiernis configurationibus magis, vel minus similes per longa intervalla occurrunt, prorsus autem convenientes, & indiscriminatim eædem perinde ut nihil intersit, nequaquam. Omnium namque cœlestium, & terrestrium in idem restitutio,

καὶ τῶν δυναμένων περιλέγεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο πρεπόντως· οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴ τινὲς τῶν προσποιουμένων φιλοσοφεῖν τυγχάνουσι πονηροὶ, διὰ τοῦτο δεῖ ἀναιρεῖν τὴν φιλοσοφίαν. πλὴν δῆλόν ἐστιν, ὅτι κ' ἂν τις ὡς ἐνδέχεται μάλιστα τῆς ἐπιστήμης ἔχῃ ἀκρίβειαν, ὅμως πολλάκις πταίσει διὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος καὶ τὴν ἀσθένειαν τὴν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐπαγγελίας. ἡ γὰρ θεωρία ἡ περὶ τὴν ποιότητα τῆς ὕλης, πᾶσα στοχαστική ἐστιν, ἀλλ' οὐχὶ διαβεβαιωτική. καὶ μάλιστα, ὅτι ἐξ ἀνομοίων πολλῶν ἡ σύγκρασις γίνεται. ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι συσχηματισμοὶ τῶν πλανωμένων, ἐξ ὧν ἐφαρμόζεται τὰ ἐπ' ἐκείνων παρατετηρημένα προαποτελεσματικὴ πρὸς τοὺς νῦν ὡσαύτως συσχηματισμοὺς, παρόμοιοι μὲν γίνονται πλεῖον ἢ ἔλαττον, καὶ τοῦτο διὰ μακρῶν περιόδων· ἀπαράλλακτοι δὲ παντελῶς, οὐδαμῶς. ἡ γὰρ πάντων ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τῆς γῆς συναποκατάστασις, ἢ οὐδ'

ὅλως

ὅλως κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἀποκαθίσταται, ἢ οὐχὶ κατὰ χρόνον αἰσθητὸν ἀνθρώπῳ· εἰ μή τις ἄρα καινοδοξεῖ περὶ τὴν κατάληψιν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀκαταλήπτων. ὄντων οὖν ἀνομοίων τῶν ὑποκειμένων παραδειγμάτων, συμβαίνει διὰ τοῦτο τὰς προῤῥήσεις ἐνίοτε διαμαρτάνειν. ἡ μὲν οὖν ἐπίσκεψις τῶν συμπτωμάτων τῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος γινομένων, ταύτην μόνην ἔχει τὴν δυσκολίαν. ἄλλη γὰρ οὐδεμία αἰτία συμπαραλαμβάνεται, πλὴν τῆς τῶν οὐρανίων κινήσεως. αἱ δὲ γενεθλιαλογικαὶ ἐπισκέψεις, καὶ ὅλως ἡ περὶ τῆς ἰδίας ἑκάστου συγκράσεως, οὐ μικρὰ, οὐδὲ τυχόντα συναίτια ἔχουσι πρὸς τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν γινομένων. καὶ γὰρ ἥ τε τοῦ σπέρματος διαφορὰ πλεῖστον δύναται πρὸς τὴν τοῦ γένους συμβάλλεσθαι ἰδιότητα. ἐπεὶ τοῦ περιέχοντος ὑποκειμένου τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἕκαστον τῶν σπερμάτων κατακρατεῖ πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ οἰκείου γένους· καὶ τοῦ μὲν ἀνθρωπείου,

vel numquam adamuſſim accidet, aut certe non iis ſpatiis, quæ comprehendere homines poſſunt; niſi cui lubeat inani oſtentatione jactare earum rerum perceptionem, quæ comprehendi nõ poſſunt. Cum itaque exempla propoſita non conveniant, in cauſa ſunt, cur prædictiones etiam aliquando à vero abeſſent. Conſideratio igitur eventuum à cœlo productorum hanc tantum præ ſe fert difficultatem. Nulla etenim alia cauſa aſſignatur, quam cœleſtium motus. Genethlialogicæ vero conſiderationes, & omnino quæ de proprio uniuscujusque temperamento eſt, neque leves, neque vulgares cauſas habent in generatorum proprias qualitates. Seminis namque diverſitas mirum quantum momenti habeat, conferatque ad generis proprietatem. Quum, licet idem ambiens ſit, idemque Horizon, ſingula ſemina in proprii generis efformationem prævalent, adeo ut ex humano

homo,

homo, ex equino equus, & aliis, aliud similiter procreëtur. Præterea locorum diversitas, in quibus nasci contingit, non exigua discrimina nascentibus affert. licet enim eadem semina humanum scilicet, vel equinum, eademque Cœli constitutio sit, regionum diversitas, in quibus gignũtur, eorum corpora, & animos diversos facit. Denique & educationes, & mores diversi diversam etiam faciunt uniuscujusque vitæ rationem. Singula itaque hæc, nisi quis cum causis, quæ è Cœlo sunt conjunxerit, sæpe errabit. Nam etsi circumfusi Cœli maxima vis est, & cum eo cætera omnia, veluti causæ una concurrant, ipsa vero numquam Cœlum tamquam causam sibi adsciscunt, nihilominus qui à solo tantum cœlestium motu prædictiones moliuntur, ni & hæc eadem una assumant, valde à scopo aberrabunt. Hæc cum ita sint operæ prætium erit neutiquam,

ἄνθρωπος, ἐκ δὲ ἱππείου, γίνεται ἵππος, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ οἱ τόποι τῆς ἑκάστου γενέσεως, οὐ μικρὰς δύνανται παραλλάξεις ποιεῖν τῶν γινομένων. καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν σπερμάτων ὄντων, οἷον ἀνθρωπείων ἢ ἱππείων, καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ περιέχοντος τῆς αὐτῆς, τὸ διάφορον τῶν τόπων, ἐν οἷς γίνονται, ποιεῖ καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν διαφόρους. Ἔτι δὲ καὶ αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ἔθη διαφέροντα, διαφέρουσαν ποιεῖ καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ βίου ἑκάστου. Τούτων οὖν ἕκαστον τῶν διαφόρων ἐὰν μή τις συμπεριλάβῃ σὺν τοῖς αἰτίοις τοῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος, πολλὴν ἕξει ἀπορίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ περιέχον τὴν πλείστην ἔχει δύναμιν, καὶ τούτου πάντα τὰ ἄλλα δ' εὑρίσκεται ὡς συναίτια, αὐτὰ δὲ οὐδαμῶς τὸ περιέχον παραλαμβάνει συναίτιον· ὅμως τοῖς ἀπὸ μόνης τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων ἐπιχειροῦσι προγινώσκειν, ἐὰν μὴ καὶ ταῦτα συμπαραλάβωσιν, πολλὴ ἔσται ἡ ἀπορία. Τούτων οὕτως ἐχόντων, πρέπον ἐστὶ, μήτε

ἐπειδὴ

ἐπειδὴ ἐνδέχεταί ποτε τὴν τοιαύτην πρόγνωσιν πταίειν, διὰ τοῦτο καὶ καθ' ὅλου τὴν πρόγνωσιν ἀναιρεῖν· μήτε πάλιν ἐπιζητεῖν παρὰ τῆς προγνώσεως πάντα οὕτως, ὡς μὴ ἀνθρωπίνως, μηδὲ μετὰ στοχασμοῦ τινός· ἀλλ' ὥσπερ τὴν κυβερνητικὴν διότι πολλάκις πταίει, οὐκ ἀποβαλλόμεθα, οὕτως καὶ ταύτην δεῖ μὴ ἀποβάλλειν διὰ τὰ πολλάκις συμβαίνοντα πταίσματα. ἀλλ' ὡς ἐπὶ μεγάλαις ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ θείαις ὑπαρχούσαις, ἀποδέχεσθαι αὐτὴν καὶ ἀγαπᾶν μετὰ τὸν δυνατὸν προγινώσκουσαν τρόπον. καὶ ὥσπερ τοῖς ἰατροῖς ὅτ' ἂν ἐπιζητῶσί τινα καὶ περὶ τῆς νόσου καὶ περὶ τῆς νοσοῦντος ἰδίας ἕξεως, οὐ μεμφόμεθα· οὕτως καὶ ἐνταῦθα, ὅτ' ἂν συμπεριλαμβάνομεν γένη καὶ τὰς τροφὰς καὶ τὰς χώρας μετὰ τῆς οὐρανίου κινήσεως, οὐ δεῖ ἀγανακτεῖν. ἄτοπον γὰρ οὐδὲν μετὰ τοὺς ἰατρούς, οἳ οὐ μόνον περὶ τῆς νόσου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοκρασίας τοῦ νοσοῦντος ἐπισκέπτονται· οὕτω καὶ ἡμᾶς μετὰ

licet fieri poſſit, ut aliquando ſimilis prænotio fallatur, propterea prædictionum totam rationem de medio tollere, neque rurſum à prædictionibus omnia exquirere, quaſi qui præſagit homo non ſit, neque conjecturis nitatur. Sed quemadmodum gubernandi artem, licet ſæpe offendat, non rejicimus, ſic neque hæc, ob varios, multiplicesq; errores reſpuenda eſt. Sed veluti magnifica, & grandia promittens, & res divina grato animo excipienda, fovendaque, ut ut poteſt prædivinans, atque exoſculanda. Et veluti medici, cum & de morbo, & de ægrotantis natura percunctantur, illis non vertimus vitio, ita & hic cum genus & educationem, regionemq; una cum cœleſti motu conjungimus, ægre ferendum non eſt. Nihil enim præter rationem medici faciunt, qui non ſolum de morbo, ſed de ægri etiam proprio temperamento philoſophantur. Ita & nos, dum præter

motum

motum cœleſtem in iis præcipue, quæ ab eo integre haberi non poſſunt, aliunde etiam, quæ conducunt, aſſumimus, illiſque conquiſitis opus perficimus, nihil præter rationem facimus.

Cap. III.

Aſtrologicam prænotionem utilem eſſe.

PRænotio igitur, quam ſiderum obſervatione aſſequi poſſumus, quanam ratione fieri poſſit, eamque tantummodo ad Cœli accidentia pertingere, eorum etiam quæ hominibus ambientis influxu contingere ſolent, (ea vero ſunt proprietates quæ ſtatim à principio animæ, corporiſque facultatibus inſeruntur, certiſque temporum momentis advenientes affectus, horumque effectuum diuturniora, vel breviora ſpacia, adhuc etiam quæcunque externis adminiculis naturaliter, ac proprie complicantur, qualia ſunt cum corpore res familiaris, & nuptiales convictus, cum animo fœtus, & dignitates, & cum fortuna,

τῆς οὐρανίου κινήσεως, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῇ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, καὶ τὰ ἑτέρωθεν συνεργοῦντα συμπεριλαβεῖν καὶ συνεπισκευάσασθαι.

Κεφ. γ'.

Ὅτι καὶ ὠφέλιμον.

ΤΟ' μὲν δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τινὰ τρόπον ἐστὶ δυνατόν· καὶ ὅτι ἕως τῶν συμπτωμάτων τοῦ περιέχοντος μόνον φθάνει, ἀλλὰ ὅσα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ περιέχοντος. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ πρὸς τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις ἐξ ἀρχῆς ἐπιτηδειότητες, καὶ πρὸς τὰ κατὰ καιροὺς συμβαίνοντα πάθη, καὶ τὴν ὀλιγοχρονιότητα τούτων τῶν παθῶν ἢ πολυχρονιότητα. ἔτι δὲ καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἔξωθεν τὴν συμπλοκὴν ἔχει κυρίως, καὶ φυσικήν· οἷον πρὸς τὸ σῶμα μὲν τά τε κτήματα, καὶ αἱ συμβιώσεις αἱ γαμικαί· πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν αἱ γοναί, καὶ τὰ ἀξιώματα· ἀλλὰ πρὸς τὰς τύχας,

χας, ὅσα κατὰ καιροὺς ἀπαντῶ-
σιν· τούτων οὖν ὅτι δυνατή
ἐστιν ἡ πρόγνωσις, γέγονεν
φανερόν. Ἔστι δὲ ὑπόλοιπον
καὶ περὶ τοῦ χρησίμου εἰπεῖν τῆς
τοιαύτης προγνώσεως. Πρό-
τερον δὲ εἴπωμεν, τίνα τρόπον,
καὶ πρὸς ὁποῖον τέλος τοῦ χρη-
σίμου τὴν δύναμιν λαμβάνο-
μεν. ἄν τε γὰρ πρὸς τὰ ἀγαθὰ
τῆς ψυχῆς τὸ χρήσιμον ἔχῃ ἡ
πρόγνωσις, τί τούτου συμφε-
ρώτερον ἢ πρὸς τὸ χαίρειν, ἢ
πρὸς τὸ εὐπράττειν, καὶ πρὸς
τὸ ἀρέσκεσθαι τῇ τοιαύτῃ προ-
γνώσει, δι' ἧς τά τε θεῖα καὶ
τὰ ἀνθρώπινα κατανοοῦμεν;
ἄν τε πρὸς τὰ τοῦ σώματος
χρησιμεύῃ, καὶ οὕτως πρὸς τὰ
ἄλλα, ὅσα ἐστὶ κατὰ τὸν βίον ἐπι-
τήδεια συγκρινόμενον τοῦτο τὸ
χρήσιμον, πλέον πάντων καὶ
συμφερώτερον ἐς τὸν βίον ἐστὶ,
καὶ ἐπιτήδειον. εἰ δὲ ὅτι πρὸς
πλοῦτον οὐ συνεργεῖ, ἢ δόξαν
ἡ τοιαύτη πρόγνωσις, διὰ
τοῦτο καταφρονηθήσεται, τοῦτο
καὶ κατὰ πάσης ἄλλης μαθήσεως
προχωρήσει. οὐδὲ γὰρ τὰ ἄλλα
μαθήματα, ὅσον ἐφ' ἑαυτὰ,

quæcunq; inter videndum
pro tempore occurrunt,)
horum itaque præsagitio-
nem esse posse jam satis o-
stendimus. Reliquum au-
tem est, ut de hujusmodi
prænotionis utilitate disse-
ramus. Sed ante omnia qua-
nam ratione, & ad quem
scopum utilitatis vim acci-
pimus, dicamus. sive enim
ad animi bona prævisionis
hujus utilitatem referamus,
quid ea vel ad gaudium,
vel ad felicitatem, vel ad
delectationem, atque sua-
vitatem in præcognoscen-
do, quæ divina, & humana
intelligimus conducibilius
esse potest? sive ad corpo-
ris bona, nec non ad alia
quæ vitæ humanæ com-
modo, ac emolumẽto sunt,
utilitatem ejus compare-
mus, nulla potior, com-
modiorque utilitas huma-
no generi afferri potest. Si
vero quia ad construendas,
& conservandas pecunias
& honores consequendos
prænotio hæc non condu-
cit, ideo vilipendenda est;
hoc item, & in aliis philo-
sophiæ partibus locum ha-
bebit: Eæ quippe, quan-
tum in illis est, neque ad
opes,

opes, neque ad gloriam conferunt. Sed neque illæ præterea tanquam inutiles rejiciuntur, neque conveniens est prænotionem hanc, quæ ad majora utiliter, apteque viam aperit, condemnare. Et omnino qui prenotionem accusant, illiusque nullum esse usum asserunt, nulla gravi causa, necessariaque moventur, sed cum existimant res illas, quæ certe, & constanter, & inevitabili modo eveniant, prævidere, supervacuum esse, propterea veluti inutilem damnant. sed hoc inconsiderate, & pueriliter, nec uti decet, comprehendunt. Nam primum illud intelligendum est, ea etiam quæ necessario, & omnino accidunt, sive timore incessant, sive gaudium afferant, si inexpectata advenerint metu homines consternere, vel inopina lætitia, animo expectorare, si vero præsentiantur, animus prævisione illa assuefactus, & continua absentium, veluti præsentium exercitatione præpa-

πρὸς πλοῦτον ἢ δόξαν συμβάλλεται· ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνα διὰ τοῦτο ὡς ἄχρηστα νομίζεται, οὔτε ταύτης ἄξιον καταγινώσκειν τῆς προγνώσεως ἐχούσης τὸ συμφέρον καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὰ μείζονα. Ὅλως δὲ οἱ μεμφόμενοι τὴν πρόγνωσιν, καὶ νομίζοντες ἄχρηστον, οὐ βλέπουσι πρὸς ἀναγκαῖόν τι, ἀλλὰ λογιζόμενοι, ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἃ πάντως ἀποβήσεται, ταῦτα τὸ προγινώσκειν περιττόν ἐστι, διὰ τοῦτο ὡς ἄχρηστον μέμφονται. τοῦτο δὲ ἁπλῶς καὶ ἀπαιδεύτως, ἀλλ' οὐ καλῶς ὑπολαμβάνουσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, ὅτι καὶ αὐτὰ ἃ ἐξ ἀνάγκης πάντως ἀποβαίνει, κἄν τε φόβους ἔχῃ, κἄν τε χαροποιὰ ᾖ, ἐὰν ἀπροσδοκήτως ἔλθῃ, διὰ μὲν τοῦ φόβους καταπλήττει, διὰ δὲ τῆς ἐξαίφνης χαρᾶς ἔξω ἑαυτῶν γίνεσθαι ποιεῖ. ἐὰν δὲ προγνωσθῇ, ἐθίζει μὲν τὴν ψυχὴν διὰ τῆς προγνώσεως, καὶ κανονίζει διὰ τῆς μελέτης τῶν ἀπόντων ὥσπερ παρόντων. καὶ ὅτ' ἂν καταλάβῃ, ποιεῖ

αὐτὴν

αὐτὴν μετ' εἰρήνης καὶ καταστάσεως ἀποδέχεσθαι αὐτά. Ἀλλ' ὥςπερ δὲ οὐδὲ δεῖ νομίζειν συμβαίνειν πάντα τοῖς ἀνθρώποις οὕτως, ὥσπερ νενομοθετημένου ἑνὸς ἑκάστου πράγματος ὑπό τινος θείου προστάγματος, καὶ ἀλύτου τῆς ἄνωθεν αἰτίας, καὶ ἀποφαίνειν ἐξ ἀνάγκης πάντα, μηδεμίας τινὸς ἄλλης αἰτίας ἐναντιοῦσθαι δυναμένης. οὐ δεῖ οὕτω νομίζειν· ἀλλὰ τὴν μὲν οὐρανίων τὴν κίνησιν ἀμετάβλητον ἐξ αἰῶνος εἰδέναι χρή, κατὰ γένεσιν θείαν καὶ τάξιν ἀποτελουμένην· τὴν δὲ ἀλλοίωσιν τῶν ἐπιγείων, κατὰ γένεσιν καὶ τάξιν φυσικὴν διοικουμένην καὶ μετατρεπομένην, ἧς καὶ αὐτῆς ἄνωθεν ἡ αἰτία ἐπακολουθεῖ κατὰ συμβεβηκός. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὡς τὰ μὲν συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις διὰ καθολικωτέρας τινὰς αἰτίας, ἀλλ' οὐχὶ διὰ μόνην τὴν φυσικήν, καὶ ἰδίαν ἑκάστου ἐπιτηδειότητα· οἷον διὰ μεγάλας τροπὰς τοῦ περιέχοντος συμβαίνουσι λοιμοὶ καὶ κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυ-

ratus, cum irruerint, ita affectus eſt, ut ea placide, & conſtanter excipiat. Præterea nec illud exiſtimandum eſt, omnia ſic hominibus accidere, quaſi uniuscujusque rei, divino quodam decreto, ſupernaque cauſa indiſſolubili, lex præſcripta eſſet, aſſerendumque inevitabili quodam fato ſingula evenire, nec ullam cauſam aliam eſſe, quæ poſſit obſiſtere. Non ita exiſtimandum eſt, ſed ſciendum cœleſtium motuum divino quodam ordine, & lege, pro ſua natura nullo à principio, ſed ex æterno tempore immutabilem eſſe, inferiora vero generationi, & ordini naturali obnoxia variari, immutarique, quem ſuperior cauſa per accidens ſubſequitur. Illud præterea animadvertendum eſt, multa hominibus accidere propter univerſaliores nonnullas cauſas, & non tantum ex propria particularis naturæ qualitate. Ut cum propter magnas ambientis mutationes, peſtes, & diluvia, &

conflagrationes, quibus gentes intereunt, accidunt. ſemper enim ſuperior cauſa inferiorem, & validior imbecilliorem devincit. Cum itaque in magnis mutationibus validiores cauſæ imperent, effectus jam memorati generaliores cōtingunt. Alia vero unicuique eveniunt, quod naturalis ſingulorum conſtitutio, ac proprietas ab ambientis contrarietate ſuperetur, ſive puſillus, ſive exiguus ſit ambientis diſſenſus. Hæc cum ita ſe habeant perſpicuum eſt, effectus ſive communes, ſive particulares, eorum ſcilicet, quorum prima cauſa adeo valida eſt, ut nulla alia cauſa ſit, quæ ei obſiſtere poſſit, nec eam compeſcere omnino, & neceſſario futuros, qui vero imbecilliorem habent cauſam, ſi illis vis alia, & cauſa quæ contra nitatur occurrerit, evaneſcent, quod ſi nihil obſtiterit ipſi etiam primæ cauſæ inſervientes, ſuccedent; ſuccedent autem

ρώστους, ὑφ᾽ ὧν τὰ πλήθη διαφθείρεται. νικᾷ γὰρ ἀεὶ ἡ μείζων αἰτία τὴν μικροτέραν, καὶ ἡ δυνατωτέρα τῆς ἀσθενεστέρας. κατακρατούντων οὖν ἐν ταῖς μεγάλαις τροπαῖς τῶν ἰσχυροτέρων αἰτίων, συμβαίνει ἅπερ εἴρηται πάθη καθολικώτερα. τὰ δὲ συμβαίνει ἑκάστῳ, διὰ τὸ τὴν φυσικὴν ἰδιοκρασίαν ἑκάστου ὑπὸ τῆς τοῦ περιέχοντος ἐναντιώσεως κατακρατεῖσθαι, κἂν μικρὰ ᾖ, κἂν τύχουσα ἡ τοῦ περιέχοντος ἀντιπάθεια. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, φανερόν ἐστιν, ὅτι καὶ τῶν καθολικῶς συμβαινόντων, καὶ τῶν μερικῶς, ὅσων μὲν συμπτωμάτων τὸ πρῶτον αἴτιον ἰσχυρόν ἐστι, καὶ ἀκαταμάχητον, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἕτερον αἴτιον ἰσχὺν ἔχει ἀντιβαίνειν, ταῦτα πάντως ἐξ ἀνάγκης ἀποβαίνει· ἃ δὲ συμπτώματα ἔχει ἀσθενεστέραν αἰτίαν, ταῦτα εἰ μὲν ἄλλο ἀντιβατικὸν αἴτιον εὑρεθῇ, ἀνατρέπεται. εἰ δὲ μὴ εὑρεθῇ ἀντιβαῖνον αἴτιον, ἀποβαίνει καὶ αὐτὰ ἀκολουθοῦντα τῷ πρώτῳ αἰτίῳ. ἀποβαίνει δὲ οὐ διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς αἰτίας,

αἰτίας, οὐδὲ κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ὅτι ἀγνοεῖται ἡ ἀντιπάθεια, ὑφ' ἧς ἀνατραπήσεται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς, ὅσα ἔχει φυσικὰς αἰτίας καὶ ἀρχάς, συμβαίνει. καὶ γὰρ καὶ λίθοι, καὶ φυτά, καὶ ζῶα, καὶ τραύματα, καὶ πάθη, καὶ νοσήματα, τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ποιεῖ τι, τὰ δ' οὔ, ἀλλ' ὅτ' ἂν μὴ εὑρεθῇ τι ἐναντιούμενον τῇ ποιητικῇ τούτων δυνάμει. Δεῖ οὖν νομίζειν καὶ τοὺς χρωμένους τῇ προγνώσει τοιαύτῃ φυσικῷ τρόπῳ τὰ συμβησόμενα προλέγειν, καὶ τοιαύτῃ προγνώσει, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἄλλην τινὰ δόξαν κενήν. οἷον ὅτι τόδε μὲν ἀποβήσεται, διότι πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ ποιητικά ἐστιν αἴτια, καὶ ἀδύνατον ἐναντιωθῆναι αὐτοῖς· τὸ δέ γε οὐκ ἀποβήσεται, διότι ἔχει ἐναντιουμένας μετατροπάς. ὥσπερ καὶ οἱ ἰατροί, ὅσοι τὰ πάθη δύνανται σημειοῦσθαι, προγινώσκουσι τά τε πάντως θανατηφόρα, καὶ τὰ θεραπείαν ἐπιδεχόμενα. Ὅταν οὖν ὁ γενεθλιαλογικὸς λέγῃ περὶ τούτων ἃ δύναται μετα-

non causæ vi pulsi, neque necessitate, sed quod dissensus à quo perverti possunt, ignoratur. Et sic, ut verbo expediam, de omnibus quæ naturales causas, & principia habent, philosophandum est. Nam lapides, plantæ, animalia, vulnera, affectus, & ægritudines quædam necessario operantur, alia vero non; sed cum non nihil eorum vi, qua agunt, contra niti repertum fuerit. Itaque tenendum est prænotionis studiosos non dissimili naturæ via futura prædicere, talique doctrina, & non alia inani opinione. Hoc scilicet futurum esse, quod multas, ingentesque causas operatrices habeat, quibus nullo modo resistere possumus; illud vero non erit, quod mutationes, & contrarias conversiones admittat. Quemadmodum & Medici in observatione morborum exercitati letales omnino à curabilibus dijudicant. Cum itaque Genethliacum de his, quæ mutari possunt differen-

tem audimus, nihil aliud illum enunciare existimamus, quam propter ambientis qualitatẽ propriam commensurata moderatio illi deserviens plus, vel minus immutata in tale temperamentum, talem effectum producat, non alia ratione quam si Medicus diceret, ulcus hoc, vel serpet, vel putrescet, & Metallicus magnes ferrum attrahet; non quod necessario depastio, vel putrefactio erit, vel magnes trahet lapidem, sed si contraria ignorentur putrefactionem quidem ulcus faciet. Magnes vero ferrum attrahet, si rerum series, & ordo naturæ suis finibus, causisque, quæ à principio erant, relinqueretur; si vero illa accesserint, quæ impedire rerum cursus apta nata sunt, neutrum erit, & de Genethliacis eodẽ modo differendum est. Nam Magnes allio illitus ferrum non trahet, ulcusque si contraria accesserint, neque depascetur, neque putrescet. Itaque & quæ homi-

τρέπεσθαι, μηδὲν ἄλλο νομίσωμεν αὐτὸν λέγειν, ἤ, ὅτι διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἰδιοτροπίαν τραπεῖσα ἡ ὑποκειμένη συμμετρία ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον εἰς τοιαύτην σύγκρασιν, τοιοῦτόν τι ποιήσει πάθος. ὥσπερ ἰατροῦ λέγοντος, ὅτι τοῦτο τὸ ἕλκος νομὴν ἢ σῆψιν ποιεῖ, ἢ τοῦ μεταλλικοῦ, ὅτι τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις ἕλκει. οὐχ ὅτι πάντως νομὴ ἢ σῆψις ἔσται, ἢ ἑλκύσει τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις· ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ἀγνοηθῇ τὰ ἀντιπαθοῦντα, ποιήσει μὲν καὶ τὸ ἕλκος τὴν σῆψιν, ἑλκύσει δὲ καὶ τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις, πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν τῆς ἀκολουθίας τῶν πραγμάτων γινομένης. ἐὰν δὲ ταῦτα προσέλθῃ ἃ φυσικῶς ἀντιπαθεῖ, οὐδέτερον ἀποβήσεται. οὕτως καὶ τὸν γενεθλιαλογικὸν νομίζειν λόγον. καὶ γὰρ σκορόδου παρατριβέντος τῇ μαγνήτιδι, οὐχ ἑλκυσθήσεται ὁ σίδηρος ὑπὸ αὐτῆς. καὶ τὸ ἕλκος δὲ οὐ ποιήσει νομὴν ἢ σῆψιν, προσελθόντων τῶν ἀντιπαθούντων. καὶ τὰ συμβαίνοντα οὖν τοῖς ἀνθρώ-

ποις,

πτοις, οὕτω συμβαίνει κατ' ἀκολουθίαν φυσικῆς τάξεως, ἢ διὰ τὸ μὴ εὑρίσκεσθαι τὰ ἀντιπαθοῦντα, ἢ διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι. Πάλιν δὲ φυσικῶς καὶ κατὰ τάξιν προγνωσθέντα τὰ συμβησόμενα, καὶ τῶν ἀντιπαθούντων εὑρεθέντων, ἢ παντελῶς οὐ συμβήσεται, ἢ κἂν συμβῇ, μετριώτερα ἔσται. Ὅλως δὲ θαυμάσειέ τις, πῶς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν τῆς τοιαύτης ἀκολουθίας ὑπαρχούσης, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου πιστεύουσιν, ὅτι δυνατόν ἐστι προγινώσκειν, καὶ χρήσιμον ἡγοῦνται εἰς τὸ προφυλάσσεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος, τοῦτο αὐτὸ οὐ παραδέχονται. καὶ γὰρ τοὺς καιροὺς, καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς ἐπισημασίας ὁμολογοῦσιν οἱ πολλοὶ προγινώσκειν, καὶ τοὺς συσχηματισμοὺς τῆς ☽, καὶ προνοοῦνται εἰς τὸ φυλάσσειν ἑαυτοὺς, καὶ προπαρασκευάζουσι μὲν τὰς φύσεις ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ εὔκρατον, πρὸς μὲν τὸ θέρος διὰ τῶν ψυχόντων, πρὸς δὲ τὸν χειμῶνα διὰ τῶν θερμαινόντων. παραφυλάσσονται δὲ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων τὰς ἐπισημ-

nibus accidunt naturalis ordinis ſerie, ita evenire par eſt, vel quod impedientia non reperiuntur, vel quod ignorentur. Et rurſus ordine congruo, naturalique eventus præcogniti, ſi obſiſtentia comperiantur, aut prorſus evertuntur, aut ſi obvenerint, mitigantur. Illud præterea non nemini admirationi erit, qua nam ratione cum, & in generalibus, & in particularibus idem rerum ordo conſpiciatur, in generalibus perſuaſum habent prænotionem eſſe poſſe, eamque utilem adſemet perſervandos exiſtimant, in particularibus vero reſpuunt, damnantque. tempeſtates enim, & ſtellarum fixarum ſignificationes, Lunæque figurationes ſe tenere plerique fatentur, & providentia adhibita ſibi cavent, naturasque ſuas ad tranquillam temperiem æſtate quidem frigidis, hyeme calidis præparant. Obſervant idem, & fixorum ſiderum

significationes, ut temporum injurias arceant, dum navigationi se dedũt. Quinimo & in coitu animantium, & in plantis serendis Lunæ aspectus considerant, ut in plenilunio fiant, & nemo generalia hæc fieri posse negat, neque tanquam inutilia condemnat. De particularibus vero, velut frigore, & æstu, quæ vel propria temperie vel aliarum proprietatum mixtura magis, & minus crescunt, decrescuntq; omnem prænotionem negant, affirmantque minime fieri posse, ut à multis nobis caveamus. Et tamen, si manifestum est generales illos æstus minus sentire, qui frigidis se muniverint; qua nam ratione id quoque similiter in particulari illo, proprioque temperamento, & ab immodico calore oppresso præparatio non perficiat. Verum hujusce existimationis causa est prænotionis rerum particularium difficultas & exquisita, veraq; administra-

μασίας πρὸς τὸ ἀσφαλὲς τῶν καιρῶν, καθ' οὓς ἀνάγονται πλέοντες. καὶ τὰς συνουσίας δὲ τῶν ζώων, καὶ τὰς φυτείας ποιοῦσιν ἐπιτηροῦντες τοὺς σχηματισμοὺς τῆς ☽, τοὺς κατὰ πλήρωσιν τοῦ φωτὸς αὐτῆς. καὶ οὐδεὶς τὰ καθολικὰ ταῦτα οὔτε ὡς ἀδύνατα νομίζει, οὔτε ὡς ἄχρηστα. ἐπὶ δὲ τῶν μερικῶν, οἷον χειμώνων ἢ καυμάτων ἐπιπλέον ἢ ἔλαττον γινομένων, ἔκ τε τῆς αὐτῶν ἰδιοκρασίας, καὶ τῶν ἰδιωμάτων τῆς τῶν ἄλλων συγκράσεως, οὔτε προγινώσκειν ἡγοῦνται δυνατὸν, οὔτε τὸ ἐγχωρεῖν τὰ πολλὰ προφυλάξασθαι. καίτοι εἰ φανερὸν, ὅτι πρὸς τὰ καθολικὰ καύματα προκαταψυχθέντες ἔλαττον καυσούμεθα, πῶς οὐχὶ τὸ αὐτὸ δυνήσεται ποιεῖν ἡ ὁμοία προπαρασκευὴ πρὸς τὴν μερικὴν καὶ ἰδίως τοιαύτην σύγκρασιν, καὶ συνεχομένην ὑπὸ ἀμετρίας θερμότητος; ἀλλὰ τῆς τοιαύτης ὑπολήψεως αἴτιον ἐστὶ, τό, τε δύσκολον τῆς προγνώσεως τῶν κατὰ μέρος, καὶ ἡ σὺν ἀκριβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ τούτων μεταχείρησις.

καὶ ὅτι διὰ τὸ σπανίως εὑρίσκεσθαί τινα οὕτως ἔχοντα διάθεσιν τελείαν, ὥστε μηδὲν αὐτὸν διαλαθεῖν τῶν ἀντιπαθούντων, οὐ συνάπτεται μετὰ τῆς προγνώσεως ἡ ὡς ἐπιπολὺ ἀντιπαθοῦσα δύναμις, τῇ διὰ τὰς πρώτας φύσεις ἀνεμποδίστως ἀποτελουμένῃ, μὴ συναπτομένη δὲ, δόξαν ποιεῖ περὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ἀποβησομένων, ὡς ἄτρεπτα τέ ἐστι, καὶ φυλάξασθαι αὐτὰ ἀδύνατον. Ὥσπερ δὲ ἐπὶ τοῦ προγνωστικοῦ ἄξιον σπουδῆς ἐφαίνετο τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, κἂν μὴ διαπαντὸς ἄπταιστον ᾖ, οὕτως ἄξιον ἔσται σπουδῆς καὶ τὸ προφυλακτικόν· καὶ εἰ μὴ πάντων, ἀλλὰ τινῶν φέρει τὴν θεραπείαν, ἄξιον διὰ τοῦτο ἀγαπᾶν αὐτὸ, καὶ κέρδος οὐ μέτριον νομίζειν. τοῦτο δὲ φαίνονται καὶ αἰγύπτιοι συνιδόντες, οἱ μάλιστα τὴν τοιαύτην δύναμιν εὑρόντες τῆς τέχνης, καὶ διὰ τοῦτο τῷ τῆς ἀστρονομίας προγνωστικῷ προσέμιξαν πανταχοῦ τὴν ἰατρικήν. εἰ γὰρ ἐδόξαζον ἀκίνητα καὶ ἀμε-

tio, & quod, cum raro aliquis inveniatur naturæ adeo felicis, perfectæque ut nihil eum contrariorum, ac impedientium lateat, cum prævisione ut plurimum adversaria vis non cohæret, illi, quæ propter primas causas sine ullo impedimento sortietur effectum. Et cum non cohæreat, de omnibus effectibus eam sententiam ingerit, immutabiles esse, nec posse caveri. Quemadmodum autem in prænotione dignum consideratione videbatur, quod posset esse, licet non usquequaque ab erroribus libera, sed falleretur quandoque, sic & pars hæc præservativa studiosè amplectenda est, & si non omnibus, sed nonnullis tantum Medicinam afferat. Propterea digna est, quæ intima apud nos fiat, & magni lucri instar ducenda. Hoc Ægyptii oppidò intellexisse videntur, qui ante alios vim hujus facultatis experti, ubiq; Astronomicis prædictionibus Medicinæ præcepta adjunxerunt. Nam si futura neque averti, neque tolli

posse opinati fuissent, nunquam ad ambientis causas, vel præsentes, vel imminentes, generales, vel particulares averruncandas expiationes nescio quas, & remedia, & amuleta proposuissent. Nunc vero naturalem causæ productionem, & ordinem secundo loco ponentes, causam etiam quæ juxta alias naturas obsistit, vi, facultatiq; prænotionis, compositiones, quas illi Iatromathematicas vocant, & ex his utilem sane, & proficuam methodum adjunxerunt, ut ex astrorum contemplatione, rerum subjectarum proprietates, & accidentia propter ambientis cœli figuram, & propriæ eorum causæ dijudicarentur; ex Medica vero arte quæ singulis effectibus convenirent, vel dissentirent agnoscerentur. Sicque præsentium morborum remedia, & futurorum accessiones haberent. Etenim sine Astronomica cognitione remedia, quæ à Medicina petuntur, ut plurimum in cassum habitura

τὰ τέλεια τὰ ἐσόμενα, οὐκ ἄν ποτε πρὸς τὰς ἐκ τοῦ περιέχοντος αἰτίας ἢ παρούσας, ἢ ἐπερχομένας, ἢ καθολικὰς, ἢ μερικὰς, ἐξιλασμούς τινας καὶ θεραπείας καὶ φυλακτήρια ἐποιοῦντο. νῦν δὲ τῆς αἰτίας τῆς κατὰ φυσικὴν γένεσιν καὶ τάξιν, τιθέμενοι ἐν δευτέρῳ λόγῳ καὶ τὴν κατὰ τὰς ἄλλας φύσεις ἀντιβαίνουσαν αἰτίαν, συνέζευξαν τῇ δυνάμει τῆς προγνώσεως διὰ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς ἰατρομαθηματικῶν, καὶ τὴν ἐκ τούτων χρησιμεύουσαν καὶ ὠφέλιμον αἰτίαν· ἵνα διὰ μὲν τῆς ἀστρονομίας ἡ ποιότης τῶν ὑποκειμένων συγκράσεων, καὶ τὰ συμπτώματα τὰ διὰ τὸ περιέχον ἐσόμενα, καὶ ἡ ἰδία αὐτῶν αἰτία γινώσκηται, διὰ δὲ τῆς ἰατρικῆς τὰ πρὸς ἕκαστα τῶν γινομένων συμπαθοῦντα ἢ ἀντιπαθοῦντα γνωρίζηται. καὶ οὕτως τῶν μὲν ἐνεστώτων παθῶν αἱ θεραπεῖαι, τῶν δὲ μελλόντων αἱ προφυλακαὶ παραλαμβάνονται. ἄνευ γὰρ τῆς δι' ἀστρονομίας γνώσεως, ἔμελλεν ὡς ἐπιπολὺ τῆς ἰατρικῆς ἡ βοήθεια διαπίπτειν,

πλὴν, ὅτε δὴ μὴ πᾶσι τοῖς σώμασιν ἢ πάθεσιν τῶν αὐτῶν βοηθημάτων ὄντων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἕως τοσούτου, ὡς ἐν συντόμῳ προδιετυπώθη. ποιησόμεθα δὲ τὸν λόγον ἐφεξῆς, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ, ἀρξάμενοι περὶ τῆς ἑκάστου ποιητικῆς ἰδιοτροπίας τῶν οὐρανίων, ἀκολουθοῦντες τοῖς παλαιοῖς, καθ' ὡς ἐκεῖνοι φυσικῷ παρετήρησαν τρόπῳ· καὶ πρῶτον περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως, καὶ ☉ καὶ ☽.

erant. Cum non omnibus corporibus, vel morbis eadem remedia præstò sint. Sed hæc breviter, & compendio jam explicata, dicta sint satis. Nunc vero deinceps veluti in introductione ordientes, sermonem instituemus, de cœlestium omnium proprietate, atque natura, vestigiis antiquorum insistentes, juxta eorum observationes ad Physicam rationem conformatas. Et primum de stellarum errantium, & Solis, & Lunæ facultate.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως.

Ὁ ☉ καταλαμβάνεται, ὅτι φύσιν ἔχει ποιητικὴν θερμότητος καὶ ξηρότητος μετρίως. ταύτης δὲ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἄστρων παρέχει τὴν αἴσθησιν, ἔκ τε τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν τρανῶς. ἐπεὶ ὅσον πλέω ἐγγίζει πρὸς τὸν τόπον τὸν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν, ποιεῖ ἡμᾶς μᾶλλον θερμαίνεσθαι, καὶ πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ διακεῖσθαι. ἡ δὲ ☽ φύσιν ἔχει τὸ

Cap. IV.

De stellarum errantium facultate.

SEnsu percipitur Solem natura sua calefacere, moderateq; desiccare. Hujus effectus ipse ante alios sua magnitudine, & evidenti temporum mutatione, vim sensibus ingerit; quandoquidem quò propius, & verticis nostri apicem ascendit, eo magis calorem in nobis excitat, & ad suam naturam disponit. Lunæ potissima vis in hu-

mectando consistit, proximior enim terræ vapores humidos haurit, & quam evidenter corpora afficit, dum mollia reddit, & putrefacit, sed propter Solis illustrationes aliquantulum calefaciendi vim habet. Saturnus frigefacit, & deficcat, cum à calore Solis, & terræ humiditatibus longissime absit. Verum in frigefaciendo abundat, in exsiccando moderatior est. Sic & Planetæ reliqui ex aspectibus, quibus Solem, & Lunam intuentes configurantut, vires sibi sumunt; etenim, ut videntur, ambientis constitutionem alio, atque alio modo proposito variant. Martis stella potissimum desiccat, & propter naturam igneam, cujus color ipse quoque indicio est, & cum Sole vicinitatem atque confinium, illi namque solaris orbis subest, adurit. Stella Jovis temperatæ naturæ est, tanquam quæ inter Saturni, algores, exustionesque Martis media feratur. Itaque

πλεῖστον ὑγραντικήν. ἐπεὶ ἐγγυτέρα τῆς γῆς οὖσα, προσλαμβάνει τὰς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεις, καὶ ποιεῖ οὕτως φανερῶς καὶ τὰ σώματα, ἁπαλύνουσα καὶ διασήπουσα αὐτά. διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ ☉ φωτισμοῦ, μετέχει καὶ μετρίας θερμότητος. Ὁ δὲ ♄ ψύχει καὶ ξηραίνει, ἐπειδὴ τῆς τε θερμασίας τῆς τοῦ ☉, καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων τῆς γῆς πλεῖστον ἀπέχει. ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχρὸν πλέον ἔχει, τὸ δὲ ξηρὸν μετριώτερον. καὶ οὗτος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ προσλαμβάνουσι δυνάμεις, καὶ ἐκ τῶν σχηματισμῶν, οὓς πρὸς τὸν ☉ καὶ τὴν ☽ τηροῦντες ποιοῦνται. ἐπειδὴ φαίνονται τὴν κατάστασιν τοῦ περιέχοντος, οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως τρέποντες. Ὁ δὲ τοῦ ♂ ξηραίνει μάλιστα, καὶ καυστικός ἐστι, διά τε τὸ πυρῶδες αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ χρώματος δείκνυται, καὶ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τοῦ ☉. ὑπόκειται γὰρ αὐτῷ ἡ ἡλιακὴ σφαῖρα. Ὁ δὲ τοῦ ♃ εὔκρατον ἔχει δύναμιν, διὰ τὸ ποιεῖν τὴν κίνησιν μεταξὺ τῆς τε ψύξεως τῆς ἀπὸ τοῦ ♄, καὶ τῆς καύσεως τοῦ τοῦ ♂. θερμαίνει οὖν ἅμα,

ἅμα, καὶ ὑγραίνει, ἀλλὰ τὸ πλέον ἔχει τὸ θερμὸν διὰ τὰς ὑποκειμένας αὐτῷ σφαίρας. ὅθεν καὶ πνεύματα ποιεῖ γόνιμα. καὶ ὁ τῆς ♀ δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει εὐκρασίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. θερμαίνει γὰρ ἔλαττον διὰ τὴν πρὸς τὸν ☉ ἐγγύτητα· ὑγραίνει δὲ πλέον ὥσπερ ἡ ☽, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἰδίων φώτων, ἰδιοποιούμενος καὶ αὐτὸς τὴν ἀναθυμίασιν τῆς ὑγρότητος τῆς γῆς. Ὁ δὲ τοῦ ☿ ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραίνει. καὶ ξηραίνει μὲν ἐξικμαστικὸς ὢν τῆς τῶν ὑγρῶν. διότι οὐδέποτε κατὰ μῆκος πολὺ χωρίζεται τοῦ ☉. ὑγραίνει δὲ, ὅτι ἐπίκειται τῇ σφαίρᾳ τῆς ☽, πλησίον οὔσῃ τῆς γῆς. ποιεῖται οὖν ὀξέως τὰς ἐπ᾽ ἀμφότερα μεταβολὰς, ὥσπερ πνευματούμενος ὑπὸ τοῦ ὀξέως συγκινεῖσθαι τῷ ☉.

calefacit ſimul, & humectat, ſed propter ſubjectos ſibi orbes calefaciendi vi præcellit; hinc & ventos quos excitat, fæcundos reddit. Veneris eodem temperamento pollet, ſed ratione diverſa, namque uti Solis vicina calefacit, ſed minus, magis verò, & æque ac Luna humectat ſuorum luminum magnitudinem vapores humidos terræ, & ipſa ſibi vindicans. Mercurii pari fere vi exſiccat, humectatque, & exſiccat quidem cum humida abſorbeat, nunquam enim ſecundum longitudinẽ procul à Sole recedit, humectat vero quod orbi Lunæ quæ proxima terræ eſt inſidet. Celerrimè itaque in utramque partem mutationes facit, tanquam qui inflatur à veloci ſua cum Sole motione.

Κεφ. ε'.

Περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν.

ΤΩν τεσσάρων χυμάτων δύο μὲν ἐστὶ γεννητικὰ καὶ ποιητικὰ, τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρόν· διὰ τούτων γὰρ πάντα συνέχε-

Cap. V.

De beneficis, & maleficis.

QUatuor humorum duo ſunt fœcundi, & activi calidus, & humidus, ex his enim omnia coaleſcunt, & augen-

augentur, duo exitiales, & noxii ſiccus & frigidus, per hoc enim omnia diſſoluuntur, & pereunt. Duo itaque Planetas beneficos eſſe Jovis ſcilicet, & Veneris, tum propter eorum temperatas naturas, tum propter in eis calidi, humidique affluentiam, tradidit Antiquitas, Lunam etiam propter eandem rationem. Saturni, & Martis, quod contrariæ ſint naturæ quidem propter immodicum algorem, illum propter immanẽ exſiccandi vim maleficos exiſtimavit. Solis & Mercurii naturæ, tanquam qui utraque poſſint, ſeſeque accommodent ad eorum naturam, ad quos acceſſerint.

Cap. VI.

De Maſculinis & Fœmineis.

CUm duo primarii ſexus ſint, Maſculinus, & Fœmineus, & Fœmineum genus plurimum humiditatis participet, propterea Lunam & Venerem, quod large humiditate redundant, vocavere fœmineos; Solem,

ται καὶ αὔξεται. δύο δὲ ἐστὶ τὰ φθαρτικὰ καὶ παθοποιά, τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ψυχρόν. διὰ τούτων γὰρ πάντα διαλύεται καὶ φθείρεται. τοῖς οὖν παλαιοῖς δύο μὲν τῶν πλανητῶν ὡς ἀγαθοποιοὶ ἐνομίσθησαν, ὅ, τε ♃, καὶ ὁ τῆς ♀, διὰ τὴν εὐκρασίαν αὐτῶν, καὶ ὅτι πλεονάζει ἐν αὐτοῖς τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ὑγρόν. ἔτι δὲ ἡ ☽ διὰ τὰ αὐτά. ὁ δὲ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♂, τῆς ἐναντίας ἐνομίσθησαν φύσεως, καὶ κακοποιοί· ὁ μὲν διὰ τὴν πολλὴν ψύξιν, ὁ δὲ διὰ τὴν πολλὴν ξηρότητα. ὁ δὲ ☉, καὶ ὁ τοῦ ☿, κοινῆς δυνάμεως, ὡς ἀμφότερα δυνάμενοι, καὶ συντρεπόμενοι, πρὸς οὓς ἂν γίνωνται.

Κεφ. ϛ'.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ΕΠειδὴ πρῶται φύσεις δύο εἰσὶν, τό, τε ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ, μετέχει δὲ τὸ θηλυκὸν γένος μάλιστα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, διὰ τοῦτο τὴν ☽ καὶ τὴν ♀, ὡς πλέον ἐν αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὑγροῦ, εἶπον θηλυκούς. τὸν δὲ ☉,

καὶ τὸν τοῦ ♄, καὶ τὸν τοῦ ♃, καὶ τὸν τοῦ ♂, ἀρσενικούς. τὸν δὲ τοῦ ☿ κοινὸν, καθότι ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραντικός ἐστι. λέγουσι δὲ τοὺς ἀστέρας καὶ ἐκ τῶν σχηματισμῶν τῶν πρὸς ☉, καὶ θηλύνεσθαι καὶ ἀρρενοῦσθαι. ὅταν μὲν γὰρ εἰσὶν ἀνατολικοὶ, καὶ προηγοῦνται τοῦ ☉, γίνονται ἄρσενες. ὅταν δὲ εἰσὶν δυτικοὶ, καὶ ἀκολουθοῦντες, θηλύνονται. καὶ πάλιν καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος. ἀπὸ μὲν γὰρ ἀνατολῆς μέχρι μεσουρανήματος, ἢ ἀπὸ δύσεως ἕως ἀντιμεσουρανήματος, ἄρσενες λογίζονται, ὡς ἀπηλιωτικοί. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις δύο τεταρτημορίοις θηλύνονται, ὡς λιβυκοί.

Κεφ. ζ'.

Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν.

Ἐπειδὴ τὰ φανερὰ διαστήματα τοῦ χρόνου ἡμέρα ἐστὶ καὶ νύξ· ἐστὶ δὲ ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ θερμὸν καὶ ἔμπρακτον, ἄρσεν· ἡ δὲ νὺξ διὰ τὸ ἔνυγρον καὶ ἀναπαυστικὸν, θῆλυ· διὰ τοῦτο πάλιν

Saturnum, Jovem, Martemque masculos, Mercurium utriusque naturæ participem, propterea quod æqua portione nunc exsiccat, nunc humectat. Præterea tradunt stellas à positu, quem dicunt ad Solem, masculas, fœmineasque vires suscipere: quando enim matutinæ sunt, præceduntque Solem, masculam; cum vespertinæ & subsequuntur fœmineam naturam induunt. Similiter & à positu ad Horizontem, nam ab ortu ad medium Cœli, vel ab occasu ad imum tanquam orientales, masculas, in reliquis quadrantibus, tanquam occiduas, fœmineas esse voluerunt.

CAP. VII.

De Diurnis, & Nocturnis.

Cum temporum duo sint, eaque patentia discrimina Dies, & Nox, & dies propter calorem, & naturam ad agendum efficacem mascula, nox, propter humidum, & quietis tempus, fœminea æstimetur; propterea non dissimili ratio-

ratione nocturnos Lunam, & Venerem, diurnos Solem, & Jovem, utriusque conditionis Mercurium, qui in orientali situ diurnus, in occidentali nocturnus est, tradiderunt. Reliquos duos noxios, & perniciosos, Saturnum, & Martem, diurnis item, ac nocturnis attribuerunt, non similitudinem qualitatis naturamque secuti, calido calidum conjungentes, sed diversitatem. Bonæ siquidem constitutioni si simile adjungatur, majora commoda comparantur: noxiis dissimilia commixta malitiæ vehementiam dissipant: & coërcent. Ideo stellam Saturni frigidam cum diurno calore copularunt. Martis siccam cum humiditate nocturna; sic utraque mixtione illa contemperata conditioni, quæ moderationem elargitur, idonea erit.

νυκτερινοὺς μὲν ἔδωκαν τὴν ☽ καὶ τὸν ♀, ἡμερινοὺς δὲ τόν τε ☉ καὶ τὸν ♃. ἐπίκοινον δὲ πάλιν τὸν τοῦ ☿, ὄντα μὲν ἡμερινὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ σχήματι, νυκτερινὸν δὲ ἐν τῷ δυτικῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς δύο τοὺς φθαρτικούς, τὸν δὲ ♄ καὶ τὸν ♂ προσένειμαν πρὸς ἑκάστους, τούς τε ἡμερινοὺς καὶ τοὺς νυκτερινούς. ἀλλ' οὐκέτι κατὰ τὸ ὅμοιον καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν, οἷον τῷ θερμῷ τὸ θερμόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. καὶ γὰρ ἀγαθὴ κρᾶσις προσλαβοῦσα ὅμοιον, μείζων ποιεῖ τὸ ὠφέλιμον. τοῖς δὲ φθαρτικοῖς μιγνύμενα τὰ ἀνόμοια, τὸ πολὺ τῆς κακίας παραλύει. ὅθεν τὸν μὲν ♄ ὡς ψυκτικὸν ἔδωκαν τῷ τῆς ἡμέρας θερμῷ· τὸν δὲ τοῦ ♂, ὡς ξηρὸν ἔδωκαν τῇ ὑγρότητι τῆς νυκτός. οὕτως γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὑπὸ τῆς κράσεως γινόμενος σύμμετρος, οἰκεῖος ἀναφαίνεται τῆς αἱρέσεως, ἢ παρέχει τὸ εὔκρατον.

Κεφ.

Κεφ. η΄.

Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν σχηματισμῶν τῶν πρὸς τὸν ☉.

Ἤδη δὲ καὶ ἡ ☽ καὶ οἱ τρεῖς πλανώμενοι κατὰ τοὺς πρὸς τὸν ☉ σχηματισμοὺς, καὶ ἔλαττόν τι δύνανται, καὶ πλέον εἰς τὸ δύνασθαι προσλαμβάνουσι. καὶ γὰρ ἡ ☽ κατὰ μὲν τὴν ἀπ' ἀνατολῆς αὔξησιν, ἕως τῆς πρώτης διχοτόμου, ὑγραίνει μᾶλλον· κατὰ δὲ τὴν αὔξησιν τὴν ἀπὸ πρώτης διχοτόμου μέχρι παν☽, θερμαίνει· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ παν☽ μέχρι δευτέρας διχοτόμου, ξηραίνει· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ δευτέρας διχοτόμου μέχρι κρύψεως, ψυχραίνει. οἵ τε πλανώμενοι καὶ ἀνατολικοὶ, ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς μέχρι πρώτου στηριγμοῦ, μᾶλλον ὑγραίνουσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου στηριγμοῦ μέχρι τῆς ἀκρονύκτου, μᾶλλον θερμαίνουσι· ἀπὸ δὲ τῆς ἀκρονύκτου μέχρι δευτέρου στηριγμοῦ, μᾶλλον ξηραίνουσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου στηριγμοῦ μέχρι δύσεως, μᾶλλον ψύχουσιν. Φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ πρὸς ἀλλήλους συγκιρνώμενοι, πολλὰς ποιοῦσι διαφορὰς ποιότητος,

Cap. VIII.

De facultate configurationum ad Solem.

Iam vero Luna, & tres alii errantes (ſuperiores) ſecundum figurationes ad Solem vires proprias intendunt, aut remittunt, Luna enim à primo ortus ſui incremento, ad primum quadrantem magis, efficaciusque humectat: à primi quadrantis incremento inde uſque ad plenilunium calefacit: à plenilunio ad alium quadrantem exſiccat; in ultimo quadrante, donec occultetur frigefacit. Errantes etiam ſtellæ, & matutinæ ab exortu uſque ad primam ſtationẽ magis humectant: à prima ſtatione uſque dum noctu oriantur magis calefaciunt: ab ortu veſpertino rurſus uſque ad ſecundam ſtationem plurimum exſiccant; à ſecunda ſtatione, donec occultentur, magis frigefaciunt. Illud item manifeſtum eſt inter ſe commixtas multas qualitatis varietates in circumfuſum aërem produce-

re unius-

re uniuscujusque ut plurimum, facultate prædominante, sed tamen quæ ab aliis diverso aspectuum cōcursu, ac qualitate magis, & minus immutetur.

εἰς τὸ περιέχον ἡμᾶς, ἑκάςȣ μὲν καταχρατȣσης ὡς ἐπὶ πολὺ τῆς ἰδίας δυνάμεως, τρεπομένης δὲ πρὸς τὸ πλέον ἢ ἔλαττον, καὶ ὑπὸ τῆς τῶν ἄλλων τῶν συσχηματιζόντων δυνάμεως.

Cap. IX.

De viribus stellarum fixarum.

Κεφ. θ'.

Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων δυνάμεως.

SEquitur, ut naturas quoque stellarum inerrantium vires, facultates, proprietatesque, eadem qua & errantium vires percensuimus, ratione percurramus; & primum de iis, quæ medium cyclum occupant, sermonem habebimus.

ΑΚόλȣθόν ἐςι καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀπλανῶν ἐπιδραμεῖν, ἣν ἕκαςος ἰδίαν ἔχει δύναμιν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας αὐτῶν ὁμοίως τοῖς πλανωμένοις. καὶ πρῶτον ἐρȣμὲν περὶ τῶν ἐχόντων τὰς μορφώσεις, κατὰ τὸν διὰ μέσων κύκλον.

Aries ♈.

Arietis Stellæ quæ in capite sunt, eandem quam Mars, & Saturnus efficaciam obtinent, quæ in ore virtute Mercurio similes sunt, & non nihil cum Saturno commune habent. quæ in posteriore pede facultate sunt Martia, quæ in cauda Venerea.

Κριός ♈.

Τȣ κριȣ οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁμοίως ἔχȣσι ποιητικὴν δύναμιν τῇ τȣ ♂ καὶ τȣ ♄ δυνάμει. οἱ δὲ ἐν τῷ ςόματι, τῇ τȣ ☿ δυνάμει, ἣν μετρίως τῇ τȣ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ ὀπισθίῳ ποδὶ, τῇ τȣ ♂. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ȣρᾶς, τῇ τῆς ♀.

Taurus ♉.

Stellarum in Tauro quæ cæsuram occupant, eodem, quo & Venus tempera-

Ταῦρος ♉.

Τῶν δὲ ἐν τῷ ταύρῳ ἀςέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς ὅμοιαν ἔχȣσι κρᾶσιν τῇ δυνάμει τῆς ♀, καὶ με-

καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ πλειάδι, τῇ τε ☽ καὶ τῇ τοῦ ♂. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁ μὲν λαμπρὸς ὁ τῆς ὑάδος καὶ ὑπόπυρρος, καλούμενος δὲ λαμπαύρας, ὁμοίαν ἔχει κρᾶσιν τῇ τοῦ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ, τῇ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς κέρασιν, τῇ τοῦ ♂.

Δίδυμοι ♊.

Τῶν δὲ ἐν τοῖς διδύμοις ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ποδῶν ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ ☿, καὶ μετρίως τῇ ♀. οἱ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν ταῖς κεφαλαῖς δύο λαμπροὶ, ὁ μὲν ἐν τῇ προηγουμένῃ, ὃς καλεῖται καὶ Ἀπόλλωνος, ὁμοίαν ἔχει τῷ τοῦ ☿. ὁ δὲ ἐν τῇ ἀκολουθούσῃ, ὃς καλεῖται Ἡρακλέους, ὁμοίαν ἔχει τῷ τοῦ ♂.

Καρκῖνος ♋.

Τῶν δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν δύο, τῆς αὐτῆς εἰσὶ δυνάμεως τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. ἡ δὲ ἐν τῷ στήθει νεφελοειδὴς συστροφὴ, ὅπερ καὶ φάτνη καλεῖται, τὴν αὐτὴν ἔχει

mento ſunt, ineſt illis & Saturnia vis, ſed moderata: Pleiades Lunam, Martemque referunt, capitis Hyadum lucidior illa, & rutilans nomine Facula ejuſdem cum Marte facultatis eſt. reliquæ Saturno, & moderatè Mercurio congruũt; illa in extremis cornibus Martia eſt.

Gemini ♊.

Stellæ in Geminis, quæ in pedibus ſunt ejuſdem ſunt facultatis cum Mercurio, & non nihil cum Venere congruunt. Quæ in fœmoribus, & lucidæ Saturninæ ſunt. Earum quæ capitibus adjacent, nitentes, altera præcedens Apollo dicta, robore non diſſidet à Mercurio, ſubſequens Hercules nomine à Marte.

Cancer ♋.

Cancri ſtellæ duæ quæ in oculis ſunt, eadem qua Mercurius facultate pollent, & paullulum Martem præſeferunt: quæ in ungulis Saturni, Mercuriique vires habent. At nebuloſus ille gyrus in pectore, cui præſepe nomen, ejuſdem

efficaciæ est cum Marte, & Luna. quæ utrinque positæ sunt, vocanturque Asini, cum Marte, è Sole natura conveniunt.

Leo ♌.

Circa Leonem duæ in capite iisdem sunt viribus cum Saturno, & non nihil cum Marte conferuntur. Tres in collo Saturni vim exæquant, & aliquantulum Mercurii. Lucida illa in pectore Regulus nomine ad Martem, & Jovem proxime accedit. Quæ in ilio, nitensq; in cauda ejusdem generis sunt cum Saturno, & Mercurio. Aliæ in fœmoribus Venerem, & nonnihil Mercurium referunt.

Virgo ♍.

Stellæ in Virginis capite, & illa ad extremitatem alæ australis consimilis facultatis sunt cum Mercurio, & aliquantulum Martis naturam repræsentant. Reliquæ in ala splendidæ, & in cingulis similiter Mercuriales sunt, & aliquantum Venereæ. Illa nitens in ala Boreali, quæ & Vindemiator appellatur Saturnia est,

ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♂ καὶ τῆς ☽. οἱ δὲ ἑκατέρωθεν τῆς συστροφῆς δύο, οἵπερ καὶ ὄνοι καλοῦνται, ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☉.

Λέων ♌.

Τῶν δὲ περὶ τὸν λέοντα, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δύο, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καρδίας λαμπρὸς, ὃς καὶ βασιλίσκος καλεῖται, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῇ ὀσφύϊ, καὶ ὁ λαμπρὸς ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς μηροῖς, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀.

Παρθένος ♍.

Τῶν δὲ κατὰ τὴν παρθένον, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ὁ πρὸς τὸ ἄκρον τῆς νοτίου πτέρυγος, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ τοῦ ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς πτέρυγος λαμπροὶ, καὶ οἱ κατὰ τὰ περιζώματα, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♀, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. ὁ δὲ ἐν τῇ βορείῳ πτέρυγι λαμπρὸς, ὃς καὶ προτρυγητὴρ καλεῖται, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♀.

τοῦ ☿. ὁ δὲ καλούμενος στάχυς, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. ὁ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς ποσὶν, καὶ τῷ σύρματι τοῦ ἱματίου, τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂.

Χηλαί ♎.

Τῶν δὲ χηλῶν τοῦ ♏, οἱ μὲν ταῖς ἄκραις αὐταῖς ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τε τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χηλῶν, ὁμοίως τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂.

Σκορπίος ♏.

Τῶν δὲ ἐν τῷ σώματι τοῦ σκορπίου, οἱ μὲν ἐν τῷ μετώπῳ λαμπροὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν τῇ δυνάμει τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι τρεῖς, ὧν ὁ μέσος ὑπόπυῤῥος καὶ λαμπρότερος, καλεῖται δὲ ἀντάρης, τῷ τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τοῖς σπονδύλοις, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κέντρου, τῷ τε τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ λεγομένη νεφελοειδὴς συστροφὴ, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῆς ☽.

Τοξότης ♐.

Τῶν δὲ ἐπὶ τοῦ τοξότου, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκίδος τοῦ βέλους,

& Mercurialis: quæ dicitur Spica, Venerea, & non nihil Martia. Aliæ in extremis pedibus, & fimbria vestis Mercuriales, & aliquantulum Martiæ.

Chelæ ♎.

Illæ in extremis Scorpii Chælarum eo modo afficiunt quo Jupiter, & Mercurius, mediæ Saturninæ & aliquantulum Martiæ sunt.

Scorpius ♏.

In corpore Scorpii, quæ in fronte sunt pellucidæ, easdem vires possident cum Marte, & aliquantulum cum Saturno. Tres in corpore, quarum media rutilans, & lucidior est, vocaturque Antores, Martis naturam referunt, & non nihil Jovis: quæ sunt in nexibus caudæ Saturnum, & aliquantulum Venerem adæquant: aliæ in aculeo Mercurium, & Martem præ se ferunt gyrus nebulosus Martius, & Lunaris est.

Sagittarius ♐.

Ex stellis Sagittarii, quæ sunt in cuspide sagittæ fa-

cultate conveniunt cum Marte, & Luna: quæ in arcu, & ea nervi parte, quæ manu præhenditur, Jovis, & Martis naturam habent: nebulosus gyrus in facie, Solaris, & Martius est. Aliæ in fascia, & dorso Jovis, & aliquantum Mercurii potestatem obtinent. Quæ in pedibus ad Jovis, Saturnique naturam accedunt. Figura vero in cauda quatuor laterum Venerea est, & aliquantulum Saturnia.

Capricornus ♑.

Quæ in Cornibus sunt Capricorni eandem efficaciam habent cum Venere, & nonnihil Marti conveniunt: quæ in ore naturam Saturni referunt, & aliquantum Veneris. Aliæ in pedibus, & ventre Martiæ sunt, & Mercuriales, quæ in cauda Saturninæ, & Joviales.

Aquarius ♒.

Stellæ in Aquarii humeris easdem cum Saturno, & Mercurio vires habent. Similiter & quæ in dextra manu, & fronte sunt. Aliæ

ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♂, καὶ τῆς ☽. οἱ δὲ περὶ τὸ τόξον καὶ τὸ κράτημα τῆς χειρὸς, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ ἐν τῷ προσώπῳ συστροφὴ, ὁμοίως τῷ τε ☉, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐφαπτίσι, καὶ οἱ ἐν τῷ νώτῳ, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♄. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τετράπλευρον, ὁμοίως τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♄.

Αἰγόκερως ♑.

Τῶν δὲ κατὰ τὸν αἰγόκερω, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν κεράτων ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ὡσαύτως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃.

Ὑδροχόος ♒.

Τῶν δὲ περὶ τὸν ὑδροχόον, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὤμοις, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. καὶ οἱ ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ τῷ μετώπῳ, ὡσαύτως. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν

μηρῶν,

μηρῶν, δύναμιν ἔχουσι μᾶλλον ὁμοίαν τῇ τοῦ ☿, ἔλαττον δὲ οἰκειουμένην καὶ πρὸς τὴν ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ὕδατος, ὁμοίως δύνανται τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♃.

Ἴχθυες ♓.

Τῶν δὲ περὶ τοὺς ἰχθύας, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ νοτιωτέρου ἰχθύος, τὸ αὐτὸ δύνανται τῇ τοῦ ☿ δυνάμει, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς καὶ τοῦ νοτίου λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, καὶ τῇ ἀκάνθῃ τοῦ βορείου ἰχθύος, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ βορείῳ τοῦ λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ συνδέσμου λαμπρὸς, ὁμοίως τῷ τε τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿.

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν βορειοτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

Τῶν δὲ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ διαμεμορφωμένων, οἱ μὲν λαμπροὶ οἱ ὄντες περὶ τὴν μικρὰν ἄρκτον, ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως

in fœmoribus magis quidem ad Mercurii, minus ad Saturni naturam accedunt. Quæ in effuſo latice Saturnum, & aliqua ex parte Jovem referunt.

Piſces ♓.

Stellæ in capite Piſcis auſtralis Mercuriales ſunt, & aliquantum Saturninæ. Quæ in corpore Jovis, & Mercurii vires repræſentant: quæ in cauda, & filo auſtrali, Saturni naturam, & nonnihil Mercurii induunt. Aliæ in corpore, & Spina Piſcis borealis Joviales ſunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in filo Boreali, ad Saturni, Jovisque naturam accedunt. Lucida in nodo Martia eſt, & nonnihil Mercurialis.

CAP. X.

De Parte ſeptentrionali extra Zodiacum.

IN parte boreali extra Zodiacum ſtellæ in figuris ſitæ quæ ſplendidæ ſunt circa Vrſam minorem Saturni naturam præſeferunt, &

nonnihil Veneris. Stellæ circa Vrſam majorem Martiæ ſunt. nexus ſub cauda illius Lunæ naturam, Venerisque repræſentat. Draconis ſtellæ lucidiores Saturninæ, & Martiæ ſunt. Cephei Saturninæ, & Joviales. Boëtæ Mercuriales, & Saturninæ. Splendens illa ac rutilans quam Arcturum dicimus Martia eſt, & Jovialis. Aliæ in boreali corona Venereæ & Mercuriales. Quæ in Geniculatore Mercuriales. Quæ in lyra Venereæ & Mercuriales. Et quæ in Alite ſimiliter. Quæ in Caſſiopæa Saturninæ & Venereæ. Quæ in Perſeo Joviales, & Saturninæ. Gyrus ille in capulo enſis Martius, & Mercurialis. Quæ in Auriga collucent Martiæ, & Mercuriales. Quæ in Ophiucho Saturninæ, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Serpente Saturninæ, & Martiæ. Quæ in Sagitta Saturninæ ſunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Aquila Martiæ, & Joviales. Quæ in Delphi-

τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὴν μεγάλην ἄρκτον ὄντες, τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ συστροφὴ ἡ ὑπὸ τὴν οὐρὰν αὐτῆς, ὁμοίως δύναται τῇ τῆς ☽ δυνάμει, καὶ τῆς ♀. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ δράκοντι, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ τοῦ κηφέως, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ περὶ τὴν βοώτην, τῷ τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♄. ὁ δὲ λαμπρὸς καὶ ὑπόπυρρος, ὃς καὶ ἀρκτοῦρος καλεῖται, τῷ τε τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῷ βορείῳ στεφάνῳ, τῷ τε τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ κατὰ τὸν ἐγγόνασιν, τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῇ λύρᾳ, τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. καὶ οἱ ἐν τῷ ὄρνιθι δὲ, ὡσαύτως. οἱ δὲ κατὰ τὴν κασσιέπειαν, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ κατὰ τὸν περσέα, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♄. ἡ δὲ συστροφὴ ἡ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς μαχαίρας, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ ἡνιόχῳ, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ κατὰ τὸν ὀφιοῦχον, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὸν ὄφιν, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ κατὰ τὴν σαγίτταν, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀετόν, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῷ δελφῖνι,

φῖνι, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ κατὰ τὸν ἵππον, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῇ ἀνδρομέδᾳ, τῷ τῆς ♀. οἱ τοῦ τριγώνου, τῷ τοῦ ☿.

Κεφ. ια'.

Περὶ τῶν νοτιωτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

Τῶν δὲ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ διαμεμορφωμένων, ὁ μὲν λαμπρὸς ὁ ἐν τῷ στόματι τοῦ νοτίου ἰχθύος, ἰσοδυναμεῖ τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ περὶ τὸ κῆτος, ὁμοδυναμοῦσι τῷ τοῦ ♄. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν ὠρίωνα, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ὄντες, ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ λοιποὶ λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♄. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν ποταμὸν, ὁ μὲν ἔσχατος καὶ λαμπρὸς, ἰσοδυναμεῖ τῷ τοῦ ♃, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ τοῦ λαγωοῦ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν κύνα, ὁ μὲν περὶ τὸ στόμα λαμπρὸς, τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ αὐτοῦ, τῷ τῆς ♀. ὁ δὲ ἐν τῷ προκύωνι λαμπρὸς, τῷ τοῦ ☿, καὶ με-

no Saturninæ, & Martiæ. Lucidiores in equo Martiæ & Mercuriales. Quæ in Andromeda Venereæ. Quæ in triangulo Mercuriales.

Cap. XI.

De auſtrali parte extra Zodiacum.

Effigiarum vero, quæ ſunt in auſtrali parte extra Zodiacum, ſtella illa ſplendida in roſtro Piſcis auſtralis Venerea eſt, & Mercurialis. Quæ in Ceto Saturninæ. Earum, quæ Oriona efformant, quæ in humeris illius ſunt Martiæ, & Mercuriales, reliquæ lucidæ Joviales, & Saturninæ; earum, quæ fluvium faciunt, poſtrema illa, & nitens Jovialis, reliquæ Saturninę. Quæ in lepore ſunt Saturni, Mercuriique naturam referunt. Quæ canem figurant, illa in ore fulgens, Jovialis eſt, & aliquantum Martialis; aliæ illius ſigni Venereæ. Quæ in Procyone eſt pellucida Mercurialis, & nonnihil

Martialis. Quæ in Hydro ſunt, lucidiores, Saturninæ & Venereæ. Quæ in Cratere Veneris vires, deque Mercurio aliquid habent. Quæ in Corvo Martiæ ſunt, & Saturninæ. Lucidæ in Argo Saturninæ, & Joviales. Centaurum efformantium quæ in humana figura videntur, Venerem, & Mercurium referunt; quæ in equo collucent, Venerem, & Jovem; quæ in fera irradiant Saturnum, & aliquantum Martem. Stellæ in ara Venereæ ſunt, & nonnihil Mercuriales, in corona auſtrali ſplendidæ Saturninæ, & Mercuriales. & hæc quidem de ſtellarum ſecundum ſe conſideratarum viribus à veteribus obſervata ſunt.

Cap. XII.

De quatuor anni temporibus.

INter quatuor anni tempora, Ver ſcilicet Æſtatem, Autumnum, & Hyemem, Ver humiditate maxime abundat. elapſo enim frigore, & calore irruente aër diffunditur. Æſtas plu-

τρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ κατὰ τὸν ὕδρον λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ κρατῆρι, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ περὶ τὸν κόρακα, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ τῆς ἀργοῦς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν κένταυρον, οἱ μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ σώματι, ἰσοδυναμοῦσι τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ ἵππῳ λαμπροὶ, τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ περὶ τὸ θηρίον λαμπροὶ, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ θυμιατηρίῳ, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ νοτίῳ στεφάνῳ λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. οὕτως οὖν τὰς τῶν ἀστέρων δυνάμεις, καθ' ἑαυτὰς οἱ παλαιοὶ παρετήρησαν.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους.

ΤΩν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους, ἔαρος καὶ θέρους καὶ μετοπώρου καὶ χειμῶνος, τὸ μὲν ἔαρ πλεῖστον ἔχει τὸ ὑγρὸν, διότι παρελθόντος ψύχους, ἤδη ἀρχομένης τῆς θερμασίας, γίνεται διάχυσις. τὸ δὲ θέρος πλεῖ-

πλεῖστον ἔχει θερμὸν, δι᾽ ὅτι ὁ ☉ πρὸς τὴν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπον ἐγγίζει. τὸ μετόπωρον πλεῖστον ἔχει τὸ ξηρὸν, διότι τὸ παρελθὸν καῦσος, ἐξίκμασε τὴν ὑγρότητα. ὁ δὲ χειμὼν πλεῖστον ἔχει τὸ ψυχρὸν, διότι ὁ ☉ τοῦ κατὰ κορυφὴν ἡμῖν τόπου πολὺ ἀφίσταται. τοῦ οὖν ζωδιακοῦ κύκλου, ὡς κύκλου μηδεμίαν φύσει ἀρχὴν ἔχοντος, ἀρχὴ τῶν ὅλων ὑποτίθεται, τὸ ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἀρχόμενον δωδεκατημόριον τοῦ ♈. περικαταρκτικῆς γινομένης ἀρχῆς, τῆς δὲ ἔαρος ὑγρότητος ἐν τῷ ζωδιακῷ, ὥσπερ ἐπὶ ἐμψύχου ζώου, διότι καὶ πάντων τῶν ζώων αἱ πρῶται ἡλικίαι τὸ πλεῖστον ἔχουσι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας. καὶ ὥσπερ τὸ ἔαρ, οὕτω καὶ ἡ πρώτη τῶν ζώων ἡλικία τρυφερή τε καὶ ἁπαλή. ὑποτιθέμενοι οὖν ἀρχὴν τὸ ἔαρ, ἐφεξῆς τὰς λοιπὰς ὥρας τοῦ ἔτους συνάπτομεν, δευτέραν μὲν τοῦ θέρους, ὅτι θερμόν. ἐπεὶ καὶ ἡ δευτέρα ἡλικία τῶν ζώων ἡ ἀκμὴ, πλεῖστον ἔχει τὸ θερμόν. πάλιν δὲ ἡ ἐν παρακμῇ ἡλικίᾳ,

rimum habet caloris, quod Sol propius ad verticem noſtrum aſcendit. Autumnus plus aliis exſiccat, cum æſtus præteriti humorem omnẽ abſumpſerit. Hyems frigore quammaximè exaſperatur. Sol enim à noſtri Verticis puncto longiſſimè recedit. Itaque Zodiaci orbis qui nullum veluti circulus natura ſua principium habet, principium illud ſupponitur, duodecima videlicet pars, quæ eſt Arietis, incipitq; ab Æquinoctio verno, primo principio humidæ veris naturæ in ſignifero tanquam in vivo animante conſtituto. Cum ſingulorum animantium primæ tenellæque ætates affluenti humiditate redundant. Et quemadmodum Ver, ita & prima illa animantium ætas, tenera, mollisque eſt. Itaque cum initium temporis Ver ſupponamus, ordine ſervato reliqua anni tempora ſubnectimus, ſecundam duntaxat Æſtatem, uti calidam, cum & ſecunda animantium ætas & vigor, calido abundat. Rurſus ætas illa, in qua vigor confectus

languet, & corruptione jam tunc primum irrepente deflorescit, maxima siccitate veluti Autumnus opprimitur. Postrema senectutis ætas in dissolutionem ruens, quemadmodum & Hyems, copiosa frigoris abundantia circumfluit.

Cap. XIII.

De quatuor angulorum virtute.

Quatuor Horizontis sunt loca, & anguli, ex quibus universales venti originem trahunt. Eorum qui in ortu est locus, ariditatis plurimum habet. Vbi enim eo Sol pervenerit, noctis humiditate irrigata statim incipiunt arefieri. & qui inde expirant venti, quos vulgo Subsolanos vocamus, sine humore sunt, & exsiccant. Locus ad meridiem calidissimus est, quandoquidem Sol in medio cœli fastigio decurrens, magis, ac magis adurit, & calefacit, & medium cœli spatium proposita terræ, quam habitamus, in meridiem potius declinat. Venti itaque, qui inde nascun-

καὶ ἤδη ἀρχὴν λαβοῦσα φθορᾶς, πλεῖστον ἔχει τὸ ξηρὸν, ὥσπερ τὸ μετόπωρον. ἡ δὲ ἐσχάτη τοῦ γήρους ἡλικία, καὶ πρὸς λύσιν ὁρῶσα, πλεῖστον ἔχει τὸ ψυχρὸν, ὥσπερ καὶ ὁ χειμών.

Κεφ. ιγ΄.

Περὶ τῆς τῶν τεσσάρων γωνιῶν δυνάμεως.

Οἱ τέσσαρες τόποι τοῦ ὁρίζοντος, καὶ αἱ γωνίαι, ἐξ ὧν ἔχουσι τὰς ἀρχὰς οἱ καθολικοὶ ἄνεμοι, ὁ μὲν ἐν ταῖς ἀνατολαῖς τόπος πλέον ἔχει τὸ ξηρόν· διότι ἐν αὐτῷ γινομένου τοῦ ☉, ἄρχονται ξηραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ὑγρανθέντα. καὶ οἱ πνέοντες ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἄνεμοι, οὓς καὶ κοινῶς καλοῦμεν ἀπηλιώτας, ξηραντικοί εἰσιν, καὶ ἄνυγροι. ὁ δὲ πρὸς μεσημβρίαν τόπος, θερμότατος ἐστίν· ἐπειδὴ μεσουρανῶν ὁ ☉, ἐπιπλέον ἐκπυροῖ καὶ θερμαίνει. καὶ διότι αἱ μεσουρανήσεις, καθ᾽ ὡς κεῖται ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη, πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι μᾶλλον. καὶ οἱ πνέοντες οὖν ἐκ τοῦ τόπου

ἄνεμοι,

ἄνεμοι, οὓς καὶ κοινῶς καλοῦμεν νότους, θερμοί εἰσιν, καὶ πληρωτικοί. ὁ δὲ τῶν δυσμῶν τόπος, ὑγρός ἐστι· διότι γινομένου ἐνταῦθα τοῦ ☉, ἄρχεται ὑγραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐξικμασθέντα· καὶ οἱ ἐκεῖθεν οὖν πνέοντες ἄνεμοι, οὓς κοινῶς καλοῦμεν ζεφύρους, ἄπαχοι καὶ ὑγροί εἰσιν. ὁ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τόπος, ψυχρότατός ἐστι· διότι μεσουρανῶν ὁ ☉ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, πολὺ ἀποκλίνει ἐξ αὐτοῦ· καὶ οἱ πνέοντες οὖν ἐκεῖθεν ἄνεμοι, καλούμενοι δὲ κοινῶς βορέαι, ψυχροί εἰσιν, καὶ πυκνωτικοί. Ἔστιν οὖν καὶ τούτων ἡ διάληψις χρησίμη, πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰς συγκράσεις κατὰ πάντα τρόπον. Φανερὸν γὰρ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς καταστάσεις τῶν καιρῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, καὶ τῶν γωνιῶν, ἡ ποιητικὴ δύναμις τῶν ἀστέρων μετατρέπεται· καὶ ὅτε μὲν οὐκ ἔστιν ἡ κατάστασις ἐναντία, ἔχουσιν ἰσχυροτέραν τὴν δύναμιν οἱ ἀστέρες, ἅτε ἄκρατον οὖσαν· οἷον ἐν ταῖς θερμασίαις δύνανται μᾶλλον οἱ θερμοί· καὶ οἱ ἔχοντες φύσιν

tur, & communiter noti dicti, calidi sunt, & adimplentes. Locus occidentis humidus est, quod cum eo Sol devenerit humiditates interdiu exhaustæ diffundi incipiunt. & venti inde concepti, eos autem communiter Zephyros vocamus, sine crassitudine sunt, & humidi. Locus ad Ursas omnium frigidissimus est, quia pro situ terræ, quam habitamus, Sol medio cœli fastigio insistens, longè ex eo deflectit. Qui igitur inde venti cooriuntur, vocantur verò Boreæ, erunt frigidi, & congelantes. Est ergo rerum harum tractatio maximè proficua ad singularium commixtiones dijudicandas. Manifestum enim est propter temporum angulorumque constitutiones stellarum vim effectricem contundi, immutarique, & cum nulla constitutio adversatur, stellæ validiorem facultatem, tanquam quæ pura, immixtaque est, exercent, ut in calefaciendo, calidi valentiores sunt, & qui natura

sua

sua humectant, in humidis constitutionibus plurimum valent, ubi constitutio contraria fuerit, imbecillius propter unionem, contrariique mixtionem operantur, ut in frigidis calidæ, & in siccis humidæ, & aliæ in aliis constitutionibus similiter pro ratione mixtionis vires assumunt. Præterea jam dictis duodecim signorum Zodiaci naturales proprietates annectemus. Generales enim eorum temperationes proportione respondent temporibus sub singulis signis constitutis. Verum à familiaritate eorum cum Sole, & Luna, & reliqua sidera, quasdam etiam sibi proprias qualitates adsciscunt, de quibus postea dicemus. Nunc vero prius vires eorum, quas sola signa per se, & in vicem intuentia, habent immixtas explicabimus.

ὑγραντικὴν, δύναται μᾶλλον ἐν ταῖς ὑγραῖς καταστάσεσιν. ἐναντίας δὲ οὔσης τῆς καταστάσεως, ἀδυναμώτεροι ὑπάρχουσι, διὰ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν μίξιν τῆς ἐναντιότητος. ὥσπερ οἱ θερμαντικοὶ ἐν ταῖς ψυχραῖς, καὶ οἱ ὑγραντικοὶ ἐν ταῖς ξηραῖς· καὶ ὡσαύτως ἕκαστος ἐν ταῖς ἄλλαις καταστάσεσι πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῆς μίξεως, ἔχει καὶ τὴν δύναμιν. Τούτοις ἐπισυνάψομεν καὶ αὐτῶν τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ, τὰς φυσικὰς ἰδιοτροπίας. αἱ μὲν γὰρ καθολικαὶ αὐτῶν κράσεις, ἀναλογοῦσι πρὸς τοὺς καιροὺς τοὺς συνισταμένους καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκειώσεως αὐτῶν, τῆς πρὸς τὸν ☉ καὶ τὴν ☽, καὶ τοὺς ἀστέρας, ἔχουσι καὶ ἰδίας τινὰς ἐνεργείας· ταύτας μὲν ὕστερον ἐροῦμεν. Νῦν δὲ προτάξομεν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσιν ἀμιγεῖς μόνα τὰ δωδεκατημόρια, πρὸς ἑαυτά τε καὶ πρὸς ἄλληλα θεωρούμενα.

Κεφ.

Κεφ. ιδ΄.

Περὶ τροπικῶν, καὶ ἰσημερινῶν, καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζωδίων.

Τῶν δώδεκα ζωδίων τὰ μὲν λέγεται τροπικά, τὰ δὲ ἰσημερινά, τὰ δὲ στερεά, τὰ δὲ δίσωμα. καὶ τροπικὰ μὲν δύο, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς τριακοντάμοιρον τοῦ ♋, καὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς τὸ κατὰ τὸν ♑. ταῦτα δὲ λέγεται τροπικά, ἐπειδὴ ὅτ᾽ ἂν γίνηται ὁ ☉ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τούτων τῶν ζωδίων, τρέπεται ἐπιστρέφων ἐκ τῶν παρόδων τῶν κατὰ πλάτος εἰς τὰ ἐναντία, ποιῶν μὲν θέρος κατὰ τὴν ἐν τῷ ♋ τροπήν, χειμῶνα δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ ♑. δύο δέ ἐστιν ἰσημερινά, τό, τε ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον δωδεκατημόριον τοῦ ♈, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μετοπωρινῆς τὸ τοῦ ♎. ὠνομάσθη δὲ οὕτως καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὅτ᾽ ἂν ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτῶν ὁ ☉ γίνηται, ἴσας ποιεῖ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. τῶν δὲ λοιπῶν ὀκτώ, τέσσαρα μέν ἐστι στερεά, τέσσαρα δὲ δίσωμα.

CAP. XIV.

De ſignis Tropicis, Æquinoctialibus, Fixis, & Bicorporeis.

Duodecim ſignorum alia quidem dicuntur eſſe Tropica, alia Æquinoctialia, alia Fixa, alia Bicorporea. Tropica ſunt duo primum à ſolſtitio æſtivo, hoc ut partes triginta Cancri, alterum à ſolſtitio hyberno primę ſcilicet partis quæ eſt in Capricorno. Hæc vero tropica nuncupantur, quandoquidem Sol, ubi hæc primum ingreſſus eſt, ratio convertitur flectens curſum in contrariam latitudinem, æſtatem converſione in Cancro efficiens, & converſione in Capricorno hyemem. Duo jam ſunt æquinoctialia, & quod à ſolſtitio verno primum ſignum occurrit, Aries, & quod ab autumnali libra. His etiam à re nomen inditum eſt. Cum enim Sol ad ea primum pervenerit diei, noctiſque intervalla exequat. ex reliquis octo, quatuor ſunt ſolida, quatuor Bicorporea.

Fixa

Fixa illa ſunt quæ tropica, & æquinoctialia ſubſequuntur, quod ubi Sol ad ea acceſſerit, frigiditas, caliditas, humiditas, & ſiccitas temporum, quæ ab eo tempore, quo Sol ad tropica, & æquinoctialia pervenit, cœperunt, validius, moleſtiusque infeſtant. Tunc autem vehementius ea temporis conſtitutione urgemur, non quod eo tempore ſtatus natura ſua talis ſit, ſed quod nos in ſimili temporum conſtitutione verſati facilius ejus qualitatum vires ſenſibus percipimus. Bicorporea ſunt, quæ poſt fixa collocantur, quod inter ſolida, & tropica interjiciuntur. & initio, & fine duorum ſtatuum naturas participant.

καὶ στερεὰ μὲν ἐστιν ἃ τοῖς τροπικοῖς ἀκολουθεῖ, καὶ τοῖς ἰσημερινοῖς· διότι ὅταν ὁ ☉ ἐν τούτοις γένηται, ἰσχυρότερον καθάπτεται ἡμῶν καὶ ἡ ψυχρότης, καὶ ἡ θερμότης, καὶ ἡ ὑγρότης, καὶ ἡ ξηρότης τῶν καιρῶν, οἳ ἔλαβον τὴν ἀρχὴν, ἤδη τοῦ ☉ ἐν τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς γενομένου. καθάπτεται δὲ ἡμῶν ἰσχυρότερον ἡ τῶν καιρῶν κατάστασις, οὐχ ὅτι φύσει τοιοῦτον ἐστὶ τὸ κατάστημα τότε, ἀλλ᾽ ὅτι ἡμεῖς ἐγχρονίσαντες τῷ καταστήματι, εὐαισθητότεροι γενόμεθα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. δίσωμα δέ ἐστι τὰ ἀκόλουθα τοῖς στερεοῖς· διότι μεταξύ ἐστι τῶν στερεῶν καὶ τῶν τροπικῶν, καὶ κοινωνεῖ τῶν δύο καταστημάτων τῆς ἰδιοτροπίας, καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ τέλη.

CAP. XV.

De Maſculinis & Fœmineis ſignis.

RUrſus ſignorum duodecim ſex quidem maſcula, & diurna vocantur, ſex fœminea, & nocturna. Et cum ſemper diei nox proxima ſit & fœmineum

Κεφ. ιε΄.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ΠΆλιν δὲ τῶν δώδεκα ζῳδίων, ἓξ μὲν λέγεται ἀρσενικὰ καὶ ἡμερινά, ἓξ δὲ θηλυκὰ καὶ νυκτερινά. καὶ διὰ μὲν τὸ ἀεὶ ἐγγὺς εἶναι τῇ ἡμέρᾳ τὴν νύκτα, καὶ τὸ θηλυκὸν συνεζευγμένον

γμένον ὑπάρχειν πρὸς τὸ ἄρσεν, τάσσονται παρ' ἕν. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔχουσιν, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ♈. ὅτι ἡ ὑγρότης τοῦ ἔαρος, ἀρχὴ γίνεται τῶν καιρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀρσενικὴ φύσις ἄρχει, καὶ πρωτεύει τὸ ποιεῖν δυνάμενον τοῦ πάσχοντος, διὰ τοῦτο τὸ μὲν τοῦ ♈ δωδεκατημόριον, καὶ τὸ τῶν χηλῶν, ἀρσενικὰ καὶ ἡμερινὰ ἔδοξεν εἶναι. ταῦτα γὰρ γράφουσι τὸν ἰσημερινὸν κύκλον· καὶ ἡ τροπὴ πρώτη, καὶ ἰσχυροτάτη τῶν ὅλων κίνησις, διὰ τούτων γίνεται. τὰ δὲ ἄλλα δωδεκατημόρια ἀκολούθως τάσσεται παρ' ἓν κατατασσόμενα. Τινὲς δὲ τὴν τάξιν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ ἄλλως ποιοῦνται. τὸ γὰρ ἀνατέλλον δωδεκατημόριον, ὃ δὴ καὶ ὡροσκόπον καλοῦσιν τούτου ἀρχὴν λαμβάνουσι τοῦ ἀρσενικοῦ. ὥσπερ καὶ ἀρχὴν τῶν τροπικῶν ἀπὸ τοῦ σεληνιακοῦ ζωδίου ποιοῦνταί τινες, δι' ὅτι ταχύτερον τῶν ἄλλων ἡ ☽ τρέπεται. οὕτως οὖν διὰ τὸ ἀπηλιωτικώτερον, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου

ſemper cum maſculo copuletur, viciſſim unum poſt aliud digeruntur. Sumitur autem, ut dictum eſt, principium ab Ariete. Veris quippe humiditas reliquorum temporum origo eſt. Cum vero natura maſcula dominetur, & id, quod agit, eo, quod patitur, prius ſit, ideo Arietis ſignum, ſive ea pars duodecima Zodiaci, quæ Arieti attribuitur, & Chelarum, maſcula, diurnaque judicata ſunt: Hęc quippe circulum æquinoctialem deſcribunt, & converſio prima, & validiſſimus omnium agitationum motus per hæc efficiuntur. reliqua verò ſigna continua ſerie, unum poſt aliud collocantur. Nonnulli vero maſculorum, ac fœmineorum ſignorum ordinem aliter diſponunt. Signum enim oriens, quod & Horoſcopum dicunt maſculorum primum eſſe ſtatuunt; quemadmodum, & converſionum initium à Lunari ſigno, quod celerrimè omnium Luna mutatur, ſumunt, ſimili itaq; ratione propter Subſolanum, maſculi principium ab Horo-

ſcopo

scopo faciunt. Et hi rursus similiter unum post aliud disponunt. Alii non continuatis vicibus, sed secundum quadrantis rationem universa dividunt signa. Et matutina quidem, & mascula vocant, quæ ab Horoscopo usque ad cœli medium, & ab occasu usque ad initium cœli se extendunt. Vespertina vero, & fœminina, quæ in aliis duobus quadrantibus sunt, aliasque denominationes signis accommodant ab ea forma, quæ in illis apparet; appellantque alia quadrupedia, alia terrestria, alia imperantia, alia fœcunda, aut aliquid hujusmodi. quorum appellationes hic recensere, neutiquam esse operæ pretium duximus, cum causæ eorum manifestæ sint, & similis expositio, quatenus in dijudicandis eventibus necessaria sit, poterit, ab aliis, sine nostra expositione, peti.

λαμβάνουσιν. καὶ οἱ μὲν πάλιν ὁμοίως παρ' ἓν τάσσουσιν, οἱ δὲ οὐχὶ παρ' ἓν, ἀλλὰ κατὰ τεταρτημόρια τὰ ὅλα μερίζουσι ζώδια· καὶ ἀνατολικὰ μὲν καὶ ἀρσενικὰ λέγουσιν, τὰ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ἕως τοῦ μεσουρανοῦντος· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ δύνοντος, ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦντος. δυτικὰ δὲ καὶ θηλυκὰ, τὰ ἄλλα δύο τῶν τεσσάρων τεταρτημόρια. καὶ ἄλλαις τισὶν ὀνομασίαις ὀνομάζουσι τὰ δωδεκατημόρια, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φαινομένοις διαμορφώσεως· οἷον τετράποδα, καὶ χερσαῖα, καὶ ἡγεμονικὰ, καὶ πολύσπορα, καὶ τοιαῦτά τινα· ἅς τινας ὀνομασίας περίσσον νομίζομεν ἐνταῦθα συναριθμεῖν, φανεροῦ ὄντος τοῦ αἰτίου. καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη διατύπωσις ἔνθα ἂν φαίνηται χρησιμεύουσα εἰς τὰ ἀποτελεσματικὰ θεωρήματα, δύναται καὶ χωρὶς τοῦ ἡμετέρου λόγου περιεκτίθεσθαι.

Κεφ. ιϛ΄.

Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων.

Οἰκειοῦται τὰ μέρη τοῦ ζωδιακοῦ πρὸς ἄλληλα, πρῶτον μὲν, ἃ συσχηματίζεται. συσχηματίζεται δὲ, ὅσα κατὰ διάμετρον ἀπ' ἀλλήλων διίσταται, περιέχοντα δύο ὀρθὰς γωνίας, καὶ ἓξ δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ρπ. καὶ ὅσα τριγωνίζει περιέχοντα μίαν ὀρθὴν γωνίαν καὶ τρίτον, καὶ τέσσαρα δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ρκ. καὶ ὅσα τετραγωνίζει, περιέχοντα μίαν ὀρθὴν, καὶ τρία δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ϟ. καὶ ἔτι ὅσα ἑξαγωνίζει περιέχοντα δίμοιρον γωνίας ὀρθῆς, καὶ δωδεκατημόρια δύο, καὶ μοίρας ξ. λαμβάνονται δὲ αὗται μόναι αἱ διαστάσεις, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἡ μὲν οὖν κατὰ διάμετρον, αὐτόθεν ἐστὶ φανερά. γινομένης γὰρ τῆς συναντήσεως ἐπὶ μιᾶς εὐθείας, εἶτα λαμβανομένων δύο μεγίστων, καὶ διὰ συμφωνίας μορίων τε

Cap. XVI.

De configuratione & mutuis aspectibus signorum.

Vinciuntur familiaritate quadam inter se signa Zodiaci, & primum quidem, quæ inter se figuras certas efficiunt. figurantur vero quæcunque diametro longissimè absunt, habentque duos rectos angulos, & signa sex, & gradus centum octoginta. Et quæcunque figuram efficiunt triangulam, unum rectum angulum, & trientem continentia, & quatuor signa, & gradus centum viginti. Et quæcunque quadrangulam efficiunt unum rectum angulum habentia, & tria signa, & partes xc. Et quæcunque sexangulam unius recti anguli binas partes continentia, & signa duo, & gradus sexaginta. Hæc vero discrimina seu intervalla ob hanc rationem recipiuntur. Atque diametri ratio, & figura hinc patet; nam si in una recta linea occursus fiat, deinceps duæ maximæ assumantur, etiam per cõsensum partium,

& super portionum, & partium quidem ad duarum rectarum diametrum mediæ scilicet, & tertiæ partis, quæ ad duas rationem habent, quadranguli distantiam efficiet, quæ tria sexanguli, & trianguli. super portiones vero ad intermedium quadrangulum unius rectæ lineæ assumptum sesquipli, & sesquitertii à sesquiplo quadranguli figuram ad sexangulam, à sesquitertio trianguli ad quadrangulum faciunt. Harum configurationũ, triangulæ, sexangulæque concordare existimantur, & signis enim cognatis, ejusdem generis constituuntur. Namque vel ex omnibus masculis, vel fœmineis componuntur; discordant verò, quæ diametro opponuntur, vel se figura quadrata conspiciunt. Non enim per affinia, ejusdemque, sed per diversi, alteriusque generis signa configurantur.

καὶ ἐπιμορίων, τῶν μὲν μορίων πρὸς τὴν διάμετρον τῶν δύο ὀρθῶν τοῦ τε ἡμίσεως καὶ τοῦ τρίτου· τὸ μὲν εἰς δύο, ἐποίησε τὴν τοῦ τετραγώνου διάστασιν· τὸ δὲ εἰς τρία, τὴν τοῦ ἑξαγώνου, καὶ τὴν τοῦ τριγώνου. τὰ δὲ ἐπιμόρια πρὸς τὸ μεταξὺ τετράγωνον τῆς μίας ὀρθῆς λαμβανόμενον τοῦτε ἡμιολίου καὶ τοῦ ἐπιτρίτου. ἀπὸ μὲν τοῦ ἡμιολίου πάλιν ἐποίησεν τὴν τοῦ τετραγώνου, πρὸς τὴν τοῦ ἑξαγώνου· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπιτρίτου, τὴν τοῦ τριγώνου, πρὸς τὴν τοῦ τετραγώνου. τούτων δὲ τῶν συσχηματισμῶν, οἱ μὲν τρίγωνοι καὶ ἑξάγωνοι λέγονται σύμφωνοι, δι' ὅτι συγκεῖνται ἐκ τῶν ὁμογενῶν δωδεκατημορίων. ἢ γὰρ ἐκ θηλυκῶν πάντων σύγκεινται, ἢ ἀρσενικῶν. ἀσύμφωνοι δὲ, οἵ τε διαμετροῦντες, καὶ οἱ τετράγωνοι, δι' ὅτι οὐκ ἐξ ὁμογενῶν, ἀλλ' ἐξ ἑτέρου καὶ ἑτέρου συσχηματίζονται γένους.

Κεφ.

Κεφ. ιζ΄.

Περὶ τῶν προστασσόντων καὶ ἀκουόντων ζωδίων.

ΠΡοστάσσοντα δὲ καὶ ὑπακούοντα λέγεται, τὰ σχηματιζόμενα κατὰ ἴσον διάστημα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀπὸ τινὸς οὖν σημείου ἰσημερινοῦ· διὰ τὸ καὶ ἀναφέρεσθαι καὶ καταφέρεσθαι ἐν ἴσῳ χρόνῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων παραλλήλων εἶναι. προστάσσει μὲν οὖν τὰ ἐν τῷ θερινῷ ἡμικυκλίῳ. ὑπακούειν δὲ λέγεται τὰ ἐν τῷ χειμερινῷ, δι᾽ ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν γινομένου τοῦ ☉, μείζων γίνεται ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς, ἐν τούτοις δὲ ἀνάπαλιν.

Κεφ. ιη΄.

Περὶ τῶν βλεπόντων καὶ ἰσοδυναμούντων ἀλλήλοις.

Ἰσοδυναμεῖ δὲ ἀλλήλοις, ἃ ἴσον ἀπέχει διάστημα ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἢ καὶ ἀπὸ τινὸς οὖν ἑτέρου σημείου τῶν τροπικῶν. δι᾽ ὅτι ἐν ἑκατέρῳ αὐτῶν ὁ ☉ γινόμενος, τάς τε ἡμέρας ἴσας ποιεῖ ταῖς ἡμέραις, καὶ τὰς νύκτας ταῖς νυξὶ, καὶ τὰ διαστήματα τῶν καιρῶν ἰσόχρονα. Ταῦτα δὲ καὶ

CAP. XVII.

De signis imperantibus, & obedientibus.

IMperantia porrò, obedientiaque signa dicuntur, quæ æquis intervallis ab eodem, vel à quocunque signo æquinoctiali, semet aspiciunt. Propterea quod æquali spatio temporis sursum, deorsumque ferantur, & in æqualibus sint paralellis. Imperant itaque, quæ in æstivo semicirculo sunt; obedire vero dicuntur, quæ in hyberni co: cum enim Sol in ea accesserit, diei spatia prorogantur; cum in hæc, noctis.

CAP. XVIII.

De intuentibus, & idem valentibus signis.

VIribus paria sunt, quæ ab eodem vel à quocunque alio Tropicorum signo æquali spatio distant. quodcunque enim Sol peragravit, dies diebus, & noctibus noctes, nec non & temporum spacia æqualia facit. Hæc propterea, quæ

dximus, & quod eorum unumquodque ex iisdem Horizontis partibus oritur, in iisdem occidit, sese mutuo intueri dicuntur.

Cap. XIX.

De inconjunctis.

INconjuncta vero sunt, & separata, quæcunque modis jam dictis nulla inter se familiaritate vincuntur, videlicet, quæ neque imperant, neque obediunt, neque ex iis sunt quæ sese mutuo aspiciunt, vel pares viribus operantur, item ea signa quæ vel uno, vel quinque configurantur, & quæ omnino nullis jam recensitis figurationibus diametri, trianguli, quadranguli, & sexanguli communicant, ipsa quoque inconjuncta dicuntur. quandoquidem quæ uno, quasi à sese aversa sunt, & cum duo sint, unius tantum angulum possident. illa vero quæ sexta numerantur totum secant orbem in partes inæquales. Aliæ vero figuræ diametri scilicet trianguli, sexanguli ex æquo Zodiacum partiuntur.

βλέπειν ἄλληλα λέγεται, διά τε τὰ προειρημένα, καὶ ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τοῦ ὁρίζοντος ἀνατέλλει, καὶ καταδύει εἰς τὰ αὐτά.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ ἀσυνδέτων.

ἈΣύνδετα δέ ἐστιν καὶ ἀποκεχωρισμένα, ὅσα οὐκ ἔχει τινὰ οἰκείωσιν κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους. οἷον οὔτε προστάσσει, οὔτε ὑπακούει. οὔτε τῶν βλεπόντων ἐστὶν ἢ ἰσοδυναμούντων. καὶ ὅσα δὲ δι' ἑνὸς ἢ διὰ πέντε σχηματίζεται δωδεκατημόρια, παντελῶς ἀμέτοχα ὄντα τῶν εἰρημένων τεσσάρων σχηματισμῶν τοῦ τε διαμέτρου, καὶ τοῦ τριγώνου, καὶ τοῦ τετραγώνου καὶ ἑξαγώνου. καὶ ταῦτα ἀσύνδετά ἐστιν. ἐπειδὴ τὰ μὲν δι' ἑνὸς ὥσπερ ἀπεστραμμένα ἐστὶν ἐξ ἀλλήλων, καὶ περιέχει ἑνὸς γωνίαν, δύο ὄντα. τὰ δὲ διὰ πέντε, διατέμνει τὸν ὅλον κύκλον εἰς ἄνισα. οἱ ἄλλοι δὲ σχηματισμοί, ὁ τοῦ διαμέτρου, καὶ τοῦ τριγώνου, καὶ τοῦ ἑξαγώνου, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἴσα ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν.

Κεφ. κ΄.

Περὶ οἴκων ἑκάστου ἀστέρος.

Οἱ δὲ καλούμενοι πλανῆτες, συνοικειοῦνται τοῖς μέρεσι τοῦ ζωδιακοῦ κατὰ τοὺς καλουμένους οἴκους, καὶ τρίγωνα, καὶ ὑψώματα, καὶ ὅρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν τῶν καλουμένων οἴκων ἡ φύσις τοιαύτη. ἐπειδὴ γὰρ τῶν δώδεκα ζωδίων, ὅτε ♋ καὶ ὁ ♌, καὶ βορειότερά ἐστι, καὶ συνεγγίζοντα πρὸς τὸν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπον πλέον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ θερμὴν καὶ χλιαρότητα ποιοῦνται, ταῦτα τὰ δύο ἀπέδωκαν οἴκους εἶναι τῶν μεγάλων καὶ πρώτων δύο φώτων· τὸν μὲν τοῦ ♌, τῷ ☉ ὡς ἀρσενικόν· τὸν δὲ τοῦ ♋, τῇ ☽ ὡς θηλυκόν. καὶ τούτοις ἀκολούθως, τὸ μὲν ἀπὸ ♌ μέχρις ♑ ἡμικύκλιον, ἡλιακὸν ἔταξαν· τὸ δὲ ἀπὸ ♒ μέχρι ♋, σεληνιακόν. ὅπως ἕκαστος τῶν ἐπλανωμένων ἀστέρων, ἓν ζώδιον λάβῃ ἐν ἑκάστῳ τῶν ἡμικυκλίων, τὸ μὲν πρὸς ☉, τὸ δὲ πρὸς ☽ ἀκολούθως σχηματιζόμενον· πρὸς δὲ τὰς κινήσεις τῆς ἑκάστου

Cap. XX.

De domibus singularum stellarum.

Stellæ Planetæ nomine, cum partibus Zodiaci prope domos sic nuncupatas, triangula, altitudines, & fines, & similia familiaritate quadam junguntur. Domorum ea natura est. Nam cum inter signa duodecim Cancer, & Leo magis borealia sint, & proxima inter alia, locum nostri verticis tangant, propterea que calores, æstusque producunt, ideo duo hæc magnis, primisque duobus luminaribus, Leonis duntaxat Soli veluti masculum, Cancri Lunę veluti fœmineum domos esse decreverunt. Et sic deinceps semicirculum à Leone ad Capricornum, Solarem, & semicirculum ab Aquario ad Cancrum, Lunarem esse voluerunt. Vt quælibet è quinque stellis errantibus signum unum in quolibet semicirculo possideret; quorum hoc quidem ad Solem, illud ad Lunam, juxta cujusque

 sphæræ

ſphæræ poſitus, & naturas ipſarum, non interrupto ordine configuraretur. Saturnus itaque cum frigidus ſit, & calori contrarius, & ſupremum orbem, & à luminibus remotiſſimum habeat ſigna diametro oppoſita Cancro, & Leoni, Aquarium, ſcilicet, & Capricornum ſortitus eſt. Hæc enim ſigna frigida ſunt, & hyberna, & oppoſitionum figuratio ad conferenda bona minime facit. Jovis ſtella cum ſit temperata, ſphæræque Saturni ſubjaceat, duo viciniora Sagittarium ſcilicet, & Piſces aſſumpſit; ventoſa, & fœcunda quæque trigono aſpectu luminaria conſpiciunt, qui ſitus ad conferenda bona conducit. Martis deinde natura ſua ſicca Jovis orbi ſubjecta proxima ſigna, ejuſdem cum eo naturæ Arietem, & Scorpium habuit, quæ cum luminaribus aſpectu, habituque naturam noxiam ſibique minime conſtantem adjuvant. Veneris ſtellæ temperatæ ſub orbe Martis, vicina

σφαίρας, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν φύσεων αὐτῶν. Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄, ἐπειδὴ ψυκτικός ἐστι, καὶ τῇ θερμότητι ἐναντίος, καὶ τὴν ἀνωτέραν ζώνην καὶ μακρὰν ὑπάρχουσαν τῶν φώτων ἔχει, ἔλαβεν τὰ διάμετρα ζώδια τοῦ τε ♋ καὶ τοῦ ♌, τουτ' ἔστι τὸν ♒ καὶ ♑. δι' ὅτι καὶ ταῦτα τὰ δωδεκατημόρια ψυχρά ἐστι, καὶ χειμερινά· καὶ ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν κατὰ διάμετρον πρὸς ἀγαθοποιίαν οὐ συμφωνεῖ. Ὁ δὲ τοῦ ♃, ἐπεὶ εὔκρατός ἐστι, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν τοῦ ♄, ἔλαβεν τὰ ἔγγιστα δύο, τόν τε ♐ καὶ ♓, πνευματικὰ ὄντα καὶ γόνιμα κατὰ διάστασιν τριγωνικὴν πρὸς τὰ φῶτα· ἥτις διάστασις πρὸς ἀγαθοποιίαν σύμφωνός ἐστιν. Εἶτα ὁ τοῦ ♂ ξηραντικὸς ὑπάρχων τὴν φύσιν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν ὢν τοῦ ♃, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς δωδεκατημόρια, καὶ τὴν ὁμοίαν ἔχοντα φύσιν τοῦ ♈ καὶ ♏, ἀκολούθως ποιοῦντα πρὸς τὰ φῶτα τὴν διάστασιν φθαρτικὴν, καὶ ἀσύμφωνον. Ὁ δὲ τῆς ♀ εὔκρατος ὤν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν τοῦ ♂, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς

δύο

δύο ζώδια γόνιμα ὄντα, τὸν ♉ καὶ τὰς χηλὰς, ἅπερ τὴν συμφωνίαν φυλάττει τῆς ἑξαγώνου διαστάσεως. καὶ ἐπειδὴ οὗτος ὁ ἀστὴρ οὐ πλέον δύο δωδεκατημορίων μακρύνεται τοῦ ☉, ὁ δὲ τοῦ ☿ οὐδέποτε πλέον ἑνὸς δωδεκατημορίου ἔχει τὴν ἀπὸ τοῦ ☉ διάστασιν, καὶ ἔστιν ὑπὸ μὲν τοὺς ἄλλους, σύνεγγυς δὲ μᾶλλον πως ἀμφοτέρων τῶν φώτων, ἐδόθη τῷ τοῦ ♀ τὰ λοιπὰ δύο δωδεκατημόρια, τό, τε τῶν ♊ καὶ τὸ ♍.

Κεφ. κα'.

Περὶ τριγώνων.

Ἡ πρὸς τὰ τρίγωνα συνοικείωσις, τοιαύτη ἐστίν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ τρίγωνον καὶ ἰσόπλευρον σχῆμα συμφωνίαν φυλάττει, καὶ ὁ ζωδιακὸς κύκλος ὑπὸ τριῶν ὁρίζεται κύκλων, τοῦ τε ἰσημερινοῦ καὶ τῶν δύο τροπικῶν· τὰ δὲ δώδεκα μέρη τῶν τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τέσσαρα τρίγωνα ἰσόπλευρα διαιρεῖται· τὸ μὲν πρῶτον τρίγωνον, ὅπερ σχηματίζεται διά τε τοῦ ♈, καὶ τοῦ ♌, καὶ τοῦ ♐. ἐκ τούτων γὰρ τῶν τριῶν ἀρσενικῶν ζωδίων σύγκειται, καὶ

duo signa fœcunda Taurus, & Chelæ attributa sunt, quæ cum sexangulo aspectu conveniunt, & Veneris stella non amplius duobus signis à Sole elongetur. Mercurio vero qui non amplius uno signo ab eodem recedit, subestque aliis orbibus, & quodammodò proximior est ambobus luminaribus, reliqua duo signa Gemini, & Virgo exhibita sunt.

CAP. XXI.

De Trigonis.

Cum triangulis familiaritas hæc est. Nam cum triangula, æqualiumque laterum figura concordiam servet, & orbis Zodiacus tribus circulis æquinoctiali videlicet, & duobus tropicis circumscribatur. Et duodecim partes Zodiaci in quatuor triangulos æquilateros dividatur; primum triangulum Ariete, Leone, &Sagittario configuratum; his quippe tribus signis masculis componitur, domi-

nosque sui agnoscit Solem, Jovem, & Martem, Jupiter & Sol sibi vindicant, quibus cum Mars intervenit, licet conditioni Solis adversetur. Sol itaque domus, quam cum Jove sortitus est, dominium interdiu habet, noctu Jupiter. Et est Aries quidem in æquinoctiali circulo, Leo in æstivo, Sagittarius in hyberno. Et triangulus hic potissimum est borealis cum concurrat in partem dominii Jupiter, fœcundus, & ventosus, ventisque, qui à septentrione aspirant, familiaris fit & Borrolybicus, in quo cum Borea Africus aliquo modo propter domum Martis miscetur. sidus quippe Martis propter conditionem Lunæ & occiduæ cœli plagæ fœmineum, similes ventos concitat. Secundum triangulum, quem Taurus, Virgo, & Capricornus formant, sortita est, cum tribus fœmineis constet, Luna, & Venus. Illi dominatur noctu Luna, interdiu Venus. Et Taurus quidem situs est in æstivo, Virgo in

οἰκοδεσπότας ἔχει ☉ τε καὶ ♃ καὶ ♂. τούτου οὖν τὸ τρίγωνον ἔλαβεν ὁ ♃ καὶ ὁ ☉, ὑπάρχοντος καὶ τοῦ ♂ παρὰ τὴν αἵρεσιν τῶν ἡλιακῶν. ὁ μὲν οὖν ☉ τὴν πρώτην συνοικοδεσποτείαν λαμβάνει ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ὁ τοῦ ♃. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♈ πρὸς τὸν ἰσημερινὸν κύκλον, ὁ ♌ δὲ πρὸς τὸν θερινὸν, ὁ δὲ ♐ πρὸς τὸν χειμερινόν. γίνεται οὖν τὸ τρίγωνον βόρειον μὲν προηγουμένως, διὰ τὴν συνοικοδεσποτείαν τοῦ ♃. ἐπειδὴ οὗτος γόνιμός ἐστι, καὶ πνευματώδης, καὶ τοῖς ἀνέμοις τοῖς ἀπὸ ἄρκτου οἰκεῖος. γίνεται δὲ καὶ βορειολυβικὸν, προσλαμβάνον μίξιν τινὰ τοῦ λιβὸς διὰ τὸν οἶκον τοῦ ♂. ποιεῖ γὰρ ὁ τοῦ ♂ πνεύματα τοιαῦτα διὰ τὴν αἵρεσιν τῆς ☽, καὶ τὸ τῶν δυσμῶν θηλυκόν. Τὸ δὲ δεύτερον τρίγωνον, ὅπερ σχηματίζει ὁ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑, ἔλαβεν ἡ ☽ καὶ ἡ ♀. ἐπειδὴ ἐκ τριῶν συνέστηκε θηλυκῶν. καὶ οἰκοδεσποτεῖ νυκτὸς μὲν ἡ ☽, ἡμέρας δὲ ὁ τῆς ♀. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♉ πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, ἡ δὲ ♍ πρὸς τὸν ἰσημε-

σημερινὸν, ὁ δὲ ♑ πρὸς τὸν χειμερινόν. γίνεται οὖν καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον, διὰ τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ♀, νότιον. καὶ γὰρ οὗτος ὁ ἀστὴρ θερμὴν ἔχων καὶ ὑγρὰν τὴν δύναμιν, τοιαῦτα πνεύματα ποιεῖ. προσλαμβάνει δὲ καὶ μίξιν ἀπηλιώτου, διὰ τὸν ♄. ἔχει γὰρ οὗτος τὸν οἶκον εἰς τὸν ♑, ἀπηλιωτικὸν ὄντα καὶ αὐτόν. ἐν ᾧ τὸν οἶκον ποιούμενος ὁ ♄, ποιοῦτος ὢν πνευμάτων ποιητικὸς, τὴν μίξιν τοῦ ἀπηλιώτου δίδωσιν, οἰκειούμενος καὶ αὐτὸς ταῖς ἀνατολαῖς διὰ τὴν πρὸς τὸν ☉ αἵρεσιν. Τὸ δὲ τρίτον τρίγωνον σύγκειται διά τε ♊ καὶ ♎ καὶ ♒, ἐκ τριῶν ἀρσενικῶν ζωδίων. καὶ ἐπεὶ πρὸς μὲν τὸν τοῦ ♂, οὐδένα λόγον ἔχει, πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♄ καὶ τὸν τοῦ ☿ λόγον ἔχει διὰ τοὺς οἴκους, τούτοις καὶ ἀπεδόθη· οἰκοδεσποτοῦντος ἡμέρας μὲν τοῦ ♄ διὰ τὴν αἵρεσιν, νυκτὸς δὲ τοῦ ☿. καὶ ἔστι τὸ μὲν τῶν ♊ δωδεκατημόριον πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, τὸ δὲ τῶν ♎ πρὸς τὸν ἰσημερινόν. τὸ δὲ ♒ πρὸς τὸν χειμερινόν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον

æquinoctiali, Capricornus in circulo hyberno. Triangulus itaque hic propter dominium Veneris fit australis. Sidus quippe hoc calida, humidaq; natura similes ventos producit. quandoque etiam & Subſolano miſcetur propter Saturnũ, cui domicilium eſt Capricornus, Subſolanus, & ipſe, in quo cum Saturnus domum habuerit, factus talis, ciensque ventos, Subſolanum admiſcet, factus & ipſe plagis orientalibus familiaris propter Solis conditionem. Triangulus tertius ex Geminis, & Libra, & Aquario tribus ſignis maſculis conflatus cum Martis nullam rationem habeat; Saturno vero, & Mercurio congruat propter domos, illis & attributus eſt, dominationem exercente interdiu Saturno propter conditionem, noctu Mercurio. Et Geminorum quidem ſignum ſitum eſt in æſtivo circulo, Libræ in æquinoctiali, Aquarii in hyberno. Triangulus hic cum

Subsolano maxime convenit propter Saturnum. fitque & Boreapelioticus propter conditionem Jovis sese Saturno conformantem, ad diurnam rationem mixtionem admittens. Quartus triangulus ex Cancro, Scorpio, & Piscibus compositus, concessus fuit Marti, qui in eo jus habet ob Scorpii domicilium. Cum vero signa isthæc fœminea sint, una cum Marte noctu Luna, interdiu Mercurius propter fœmineum,& conditionem domicilii, principatum adipiscuntur. Et est Cancer quidem in æstivo circulo, Scorpio in hyberno, Pisces in æquinoctiali. triangulus hic propter dominium Martis & Lunæ libycus est. admittit etiam propter dominium cum Venere commune alterius mixtura,& fit Notolybrius, quasi Austraficus.

Cap. XXII.

Dt Altitudinibus.

Planetarum altitudines sic dictæ ita solent pertractari, quandoquidem Sol, dũ in Ariete divertit, in sub-

προηγουμένως μὲν ἀπηλιωτικὸν, διὰ τὸν ♄. γίνεται δὲ καὶ Βορραπηλιωτικὸν, προσλαμβάνον μίξιν διὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ ♃, συνοικειουμένην τῷ ♄ πρὸς τὸν ἡμερινὸν λόγον. Τὸ δὲ τέταρτον τρίγωνον, ὃ σύγκειται ἔκ τε ♋ καὶ ♏ καὶ ♓, κατελείφθη τῷ λοιπῷ τῷ τοῦ ♂, ὡς καὶ λόγον ἔχοντι πρὸς αὐτὸ διὰ τὸν οἶκον τοῦ ♏. ἐπεὶ δὲ θηλυκά ἐστι ταῦτα τὰ ζώδια, συνοικοδεσποτοῦσι τῷ ♂, νυκτὸς μὲν ἡ ☽, ἡμέρας δὲ ὁ τῆς ♀, διὰ τὸ θηλυκὸν καὶ τὴν αἵρεσιν. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♋ πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, ὁ δὲ, ♏ πρὸς τὸν χειμερινὸν, οἱ δὲ ♓ πρὸς τὸν ἰσημερινόν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ τρίγωνόν ἐστι λιβυκὸν, διὰ τὴν οἰκοδεσποτείαν τοῦ ♂ καὶ τῆς ☽. προσλαμβάνον δὲ μίξιν, διὰ τὴν συνοικοδεσποτείαν τῆς ♀, γίνεται νοτολιβυκόν.

Κεφ. κβ'.

Περὶ ὑψωμάτων.

Τὰ δὲ καλούμενα ὑψώματα τῶν πλανωμένων, τοιοῦτον ἔχει λόγον. Ἐπειδὴ ὁ ☉ ὅτ' ἂν ἐν τῷ ♈ γένηται, ποιεῖται τὴν

τὴν μετάβασιν εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ βόρειον ἡμικύκλιον· ὅταν δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς γένηται, ποιεῖται τὴν μετάβασιν εἰς τὸ ταπεινὸν καὶ νότιον· τὸν μὲν ♈ ὡς ὕψωμα ἔταξαν, ἐν ᾧ καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας ἄρχεται, καὶ τὸ θερμαντικὸν τῆς φύσεως τοῦ ☉ αὔξει. ταπείνωμα δὲ ἔταξαν τὰς χηλὰς, διὰ τὰ ἐναντία. πάλιν δὲ ὁ τοῦ ♄, ἵνα πρὸς τὸν ☉ ἔχῃ διάμετρον στάσιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων, ἔλαβεν ὕψωμα τὸν ζυγὸν ἀντικειμένως, τὸν δὲ ♈ ταπείνωμα. ὅπου γὰρ τὸ θερμὸν αὔξεται, ἐκεῖ τὸ ψυχρὸν μειοῦται· καὶ ὅπου τὸ ψυχρὸν αὔξει, ἐκεῖ τὸ θερμὸν μειοῦται. πάλιν ἐπειδὴ ἐν τῷ ὑψώματι τοῦ ☉, τουτέστιν, ἐν τῷ ♈ συνοδεύουσα ἡ ☽ πρώτην ποιεῖται τὴν φάσιν καὶ ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ φωτὸς, καθ' ὡς ἐν τῷ πρώτῳ ζῳδίῳ τοῦ ἰδίου τριγώνου, τουτέστιν ἐν τῷ ♉, ὕψωμα καὶ ἐκείνης τοῦτο ἐκλήθη, ταπείνωμα δὲ τὸ διάμετρον τὸ τοῦ ♏. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μὲν τοῦ ♃ τῶν βορείων καὶ γονίμων πνευμάτων ἀποτελεστικὸς ὑπάρχων, ἐπειδὴ ἐν τῷ

limem, borealemque femicirculum tranfitum facit, cum ad Chelas acceflerit in humilem, auftralemque defcendit. Arieti altitudo aflignata eft, in quo & dies fua fpatia prorogare incipit, & Sol acrius intenfiusque calefacit. Propter contrarias caufas, dejectionem in Chelis pofuere. Rurfus Saturnus, ut Sol contrariam ftationẽ habet, quemadmodum, & in domibus altitudinem, Libram fortitus eft, & ex oppofito Arietem, dejectionem. Vbicunque enim calor vires accipit, ibidem frigus remittitur, & ubi frigus crefcit, ibi calor minuitur. Item cum in altitudine Solis, hoc eft in Ariete Luna congreffa primam emittat lucem, principiaque crefcendi luminis ponat, quemadmodum in primo fui trianguli figno, hoc eft in Tauro, Taurus illius altitudo tradita eft, & eidem oppofitum Scorpii fignum dejectio. Præterea Jovis ftella aquilonarium, fæcundorumque ventorum effectrix cum in

Cancro

Cancro maximè fiat borealis, viresque majores acquirat, Cancrum altitudinem habuit, dejectionem vero Capricornum. Martis Stella natura urens cum in Capricorno maxime sit æstuosus quod & maxime australis, ipse quoque altitudinem habuit Capricornum, qui oppositus est Jovi, dejectionem Cancrum. Sic & Veneris natura sua humectans, cum magis & magis in Piscibus humidior fiat, in quibus, & principium aëris humidi dignoscitur, ipsaque viribus plurimũ augeatur. Pisces altitudinem habuit, dejectionem Virginem. Mercurii tandem, cum contrariæ sit naturæ, aridiorisque contra altitudinem, Virginem, tunc enim siccum, autumnus videlicet apparere incipit, dejectionem Pisces sortita est.

Cap. XXIII.

De Finium dispositione.

Finium ratio ad dominationem triangulorum duplex est, altera Ægyptia,

♋ μάλιστα γίνεται βορειότατος, καὶ αὔξουσαν ἔχει τὴν ἰδίαν δύναμιν, τοῦτον ἔλαβεν τὸ ὕψωμα, ταπείνωμα δὲ τὸν ♑. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐπειδὴ φύσει καυσώδης ὤν, μᾶλλον γίνεται καυστικώτατος ἐν τῷ ♑, διὰ τὸ νοτιώτατος γίνεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν ὕψωμα τὸν ♑ ἀντικείμενον ὑπάρχοντα τῷ τοῦ ♃· ταπείνωμα δὲ ἔχει τὸν ♋. πάλιν ὁ τῆς ♀ ὑγραντικὸς ὢν φύσει, ἐπειδὴ μᾶλλον ἐν τοῖς ♓ ὑγραντικώτερος γίνεται, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρχὴ προφαίνεται τοῦ ὑγροῦ ἀέρος, καὶ αὐτὸς ὡς ἐν τοῖς ♓ αὔξων τὴν οἰκείαν δύναμιν, τούτους ἔλαβεν ὕψωμα, ταπείνωμα δὲ τὴν ♍. ὁ δὲ τοῦ ☿ ἐπειδὴ ἐναντίαν ἔχει φύσιν, ὑπόξηρος μᾶλλον ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς κατὰ τὸ ἀντικείμενον ὕψωμα ἔλαχεν τὴν ♍. τότε γὰρ τὸ ξηρὸν, τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ μετόπωρον, προφαίνεται· ταπείνωμα δὲ ἔλαχεν τοὺς ♓.

Κεφ. κγ΄.

Περὶ ὁρίων διαθέσεως.

Ὁ δὲ τῶν ὁρίων τρόπος ὁ πρὸς τὰς οἰκοδεσποτείας τῶν τριγώνων, διπλοῦς ἐστιν· ὁ μὲν αἰγύπτιος, ὁ δὲ χαλ-

χαλδαϊκός· ὁ μὲν οὖν αἰγύπτιος, οὐ σώζει τὴν ἀκολουθίαν οὔτε τῆς τάξεως, οὔτε τῆς ποσότητος. ἐπὶ μὲν τῆς τάξεως, ὅτι ἔδωκαν τὰ πρωτεῖα, ποτὲ μὲν τοῖς κυρίοις τῶν οἴκων, ποτὲ δὲ τοῖς κυρίοις τῶν τριγώνων, ποτὲ δὲ τοῖς κυρίοις τῶν ὑψωμάτων. Ἐπὶ παραδείγματος οὖν εἴδωμεν τὸ σφάλμα τῆς τάξεως, εἰ μὲν τοῖς οἴκοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί πρῶτον λαμβάνει ὁ ♄ ἐν τῷ ζυγῷ εἰ τύχοι, καὶ οὕτως ὁ τῆς ♀. καὶ διὰ τί ὁ τοῦ ♃ ἐν τῷ ♈. καὶ οὕτως ὁ τοῦ ♂. εἰ δὲ τοῖς τριγώνοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ τοῦ ☿ λαμβάνει πρῶτον ἐν ♑, καὶ οὕτως ὁ τῆς ♀. εἰ δὲ τοῖς ὑψώμασιν ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ τοῦ ♂ ἐν ♋, καὶ οὕτως ὁ τοῦ ♃. εἴτε ἀκολουθοῦσι τοῖς ἔχουσι τὰ πλεῖστα τούτων, διὰ τί λαμβάνει ὁ τοῦ ☿, ἔχων τρίγωνον μόνον ἐν τῷ ♒, καὶ οὐ λαμβάνει ὁ ♄ ἔχων αὐτὸν καὶ οἶκον καὶ τρίγωνον. ἢ διὰ τί ὅλως ἐν ♑ ὁ τοῦ ☿ πρῶτον λαμβάνει, μηδένα λόγον ἔχων οἰκοδεσποτείας πρὸς τὸ ζώδιον. τὴν αὐτὴν

Chaldaica altera. Ægyptia neque ordinis neque numerorum conſequentiam ſervat. Non ordinis quod primas partes nunc domiciliorum, nunc triangulorum, quandoque etiam altitudinem dominis præſtitit. Exemplo itaque ordinis erratum deprehendamus. ſi domiciliorum dominos conſiderat, cur primas obtinet Saturnus in Libra, ſi id contingerit, & ſic deinceps Venus, & cur Jupiter in Ariete, & ſic deinceps Mars? Si triangulis animum advertit, cur Mercurio princeps locus in Capricorno tribuitur & ſecundus Veneri? Si altitudines reſpexit, cur Mars in Cancro, ac non potius Jupiter. Quod ſi majorem horum partem protendit, cur principem locum Mercurio exhibet, qui nonniſi triangulum habet in Aquario, & non potius Saturno, qui illi præeſt, tanquam domicilio, & trigono? & cur item in Capricorno Mercurio primi fines attributi ſunt, cum ei non præſit ullo modo, nec ad illud rationem ullam habeat? Hanc

ſeriem

ſeriem & in aliis obſervatam fuiſſe, facili negotio quilibet animadvertet. Numerus item finium inconcinne admodum traditur. Numerus quippe ſingularum ſtellarum ex omnibus collectus, ad cujus numeri normam tempora partiuntur, nullam habet rationem, neque probabilem, neque propriam. Quin etiam, ſi tali numero fidem adhibeamus, eſſe ſcilicet omnium ſtellarum, ut ab Ægyptiis aſſeveratur, licet ſæpius etiam alias talis numerus in ſignis immutatus fuerit, numerum eundem colligi deprehẽdemus. Porro quod nonnulli perſuadere conantur, & captioſis argumentationibus probare præſumunt, in omni climate conformata tempora ſecundum rationem aſcenſionum in unaquaque ſtella eundem numerum conflari. Id plane falſum eſt. Nam primo vulgaribus traditionibus inſiſtunt, quæ planis aſcenſionum eminentiis nituntur falſis, & ab omni veritate alienis, quarum du-

δὲ ἀκολουθίαν θεωρήσει τίς, φαινομένην καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς τάξεως. Καὶ ἡ ποσότης δὲ τῶν ὁρίων οὐκ ἔχει ἀκολουθίαν. ὁ γὰρ ἐπισυναγόμενος ἀριθμὸς καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα ἐκ πάντων, πρὸς ὅντινα ἀριθμὸν τὰ χρονικὰ ἐπιμερίζεται, οὐδένα ἔχει λόγον ἀποδεικνύμενον, οὐδὲ οἰκεῖον. ἐὰν δὲ καὶ πιστεύωμεν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ὡς ἐπισυνάγεται καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα, ὡς ἀληθῶς ὑπὸ τῶν αἰγυπτίων ὁμολογουμένῳ, εὑρεθήσεται μὲν καὶ ἄλλως πολλαχῶς ἐναλλαμένης τῆς ποσότητος τῆς κατὰ τὸ ζώδιον, ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ συναγόμενος· καὶ ὅτι τινὲς ἐπιχειροῦσι πιθανολογεῖν καὶ σοφίζεσθαι, ὡς κατὰ παντὸς κλίματος οἱ σχηματιζόμενοι χρόνοι κατὰ τὸν ἀναφορικὸν λόγον, καθ' ἕκαστον ἀστέρα τὴν αὐτὴν ἐπισυνάγουσι ποσότητα. τοῦτο δὲ ψεῦδος. πρῶτον μὲν γὰρ ἀκολουθοῦσι τῇ κοινῇ πραγματείᾳ, τῇ συνισταμένῃ πρὸς τὰς ὁμαλὰς ὑπεροχὰς τῶν ἀναφορῶν, ἥτις οὐδὲ ὅλως ἐγγίζει τῇ ἀληθείᾳ, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ παραλ-

παραλλήλου τοῦ διὰ τῆς κάτω χώρας τῆς αἰγύπτου, τὸ μὲν τῆς ♍ καὶ τῶν χηλῶν δωδεκατημόριον, ἐν τριάκοντα ὀκτὼ χρόνοις καὶ τρίτῳ, ἕκαστον ἀναφέρεται. τὸ δὲ τοῦ ♌ καὶ τοῦ ♏, ἕκαστον ἐν τριάκοντα πέντε. δείκνυται δὲ διὰ τῶν γραμμῶν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐν πλείοσι χρόνοις τῶν τριάκοντα πέντε ἀναφέρεται. τὸ δὲ τῆς ♍ καὶ τῶν χηλῶν, ἐν ἐλάττοσιν. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἐπιχειρήσαντες τὸ τοιοῦτον κατασκευάζειν, οὐδὲ οὕτως φαίνονται ἀκολουθήσαντες τῇ φερομένῃ ποσότητι τῶν ὁρίων παρὰ τοῖς πλείστοις, καὶ τὰ πολλὰ διαψεύδεσθαι ἀναγκαζόμενοι. εἶτα βιαζόμενοι σῶσαι τὸν σκοπὸν αὐτῶν, χρῶνται καὶ μορίοις μορίων, καὶ οὐδὲ οὕτως ἐπιτυγχάνουσιν ἀληθινοῦ σκοποῦ. τὰ οὖν φερόμενα παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν τῆς ἄνωθεν παραδόσεως, οὕτως ἔχει.

ctu in paralello inferioris Ægypti Virginis, ac Chelarum ſignum triginta octo, & triente, Leonis vero, & Scorpii triginta quinque temporibus aſcendit. Verum demonſtrationibus linearibus oſtenditur, hæc pluribus temporibus quam triginta quinque. Virginis vero, & Chelarum paucioribus aſcendere. Præterea qui id ſtatuere præſumpſere, neque ita finium numerum qui apud quamplurimos circumfertur, videntur aſſecuti, licet multa mendacia etiam inviti conflaverint. & cum cogerentur propriam tueri ſententiam portiones portionum commenti ſunt. ſed ſic etiam nihilominus à vero ſcopo aberrant. Fines ergo ut apud multos circumferuntur, ut veteri traditioni quanta ſit fides adhibenda. dignoſcas & ſi propter antiquitatem digna, cui fides adhibeatur, cenſeatur, ita ſe habent.

Ὅρια

Ὅρια κατ' αἰγυπτίȣς.

Κριȣ̃.			Ταύρȣ.			Διδύμων.		
♃	ς	ς	♀	η	η	☿	ς	ς
♀	ς	ιβ	☿	ς	ιδ	♃	ς	ιβ
☿	η	κ	♃	η	κβ	♀	ε	ιζ
♂	ε	κε	♄	ε	κζ	♂	ζ	κδ
♄	ε	λ	♂	γ	λ	♄	ς	λ

Καρκίνȣ.			Λέοντος.			Παρθένȣ.		
♂	ζ	ζ	♃	ς	ς	☿	ζ	ζ
♀	ς	ιγ	♀	ε	ια	♀	ι	ιζ
☿	ς	ιθ	♄	ζ	ικ	♃	δ	κα
♃	ζ	κς	☿	ς	κδ	♂	ζ	κη
♄	δ	λ	♂	ς	λ	♄	β	λ

Ζυγȣ̃.			Σκορπίȣ.			Τοξότȣ.		
♄	ς	ς	♂	ζ	ζ	♃	ιβ	ιβ
☿	η	ιδ	♀	δ	ια	♀	ε	ιζ
♃	ζ	κα	☿	η	ιθ	☿	δ	κα
♀	ζ	κη	♃	ε	κδ	♄	ε	κδ
♂	β	λ	♄	ς	λ	♂	δ	λ

Αἰγοκέρω.			Ὑδροχόȣ.			Ἰχθύων.		
☿	ζ	ζ	☿	ζ	ζ	♀	ιβ	ιβ
♃	ζ	ιδ	♀	ς	ιγ	♃	δ	ις
♀	η	κβ	♃	ζ	κ	☿	γ	ιθ
♄	δ	κς	♂	ε	κε	♂	θ	κη
♂	δ	λ	♄	ε	λ	♄	β	λ

Fines

Fines secundum Aegyptios

Arietis			Tauri			Geminorum		
♃	6	6	♀	8	8	☿	6	6
♀	6	12	☿	6	14	♃	6	12
☿	8	20	♃	8	24	♀	5	17
♂	5	21	♄	5	27	♂	7	24
♄	5	30	♂	3	30	♄	6	30

Cancri			Leonis			Virginis		
♂	7	7	♃	6	6	☿	7	7
♀	6	13	♀	5	11	♀	10	17
☿	6	19	♄	7	18	♃	4	21
♃	7	26	☿	6	24	♂	7	28
♄	4	30	♂	6	30	♄	2	30

Libræ			Scorpii			Sagittarii		
♄	6	6	♂	7	7	♃	12	12
☿	8	14	♀	4	11	♀	5	17
♃	7	21	☿	8	19	☿	4	21
♀	7	28	♃	5	24	♄	5	24
♂	2	30	♄	6	30	♂	4	30

Capricorni			Aquarii			Piſcium.		
☿	7	7	☿	7	7	♀	12	12
♃	7	14	♀	6	13	♃	4	16
♀	8	22	♃	7	20	☿	3	19
♄	4	26	♂	5	25	♂	9	28
♂	4	30	♄	5	30	♄	2	30

Horum singulorum numerus ita colligitur Saturni quidem 57, Jovis 79, Martis 66, Veneris 82, Mercurii 76, omnes simul 360.

Chaldaica ratio simpliciorem quidem numeri ordinem & seriem, quam sumit à triangulorum dominiis, probabiliorē continet, nihilominus non adeo concinna est, ut quis possit absque annotatione hæc percipere. Nam in primo triangulo Arietis, Leonis, & Sagittarii eadem signorum divisione etiam apud Chaldæos disposito primas partes trianguli dominus, Jupiter scilicet vindicabit secundas dominus proximi trianguli quæ erit Venus, & sic deinceps Geminorum; post Saturnus, & Mercurius, omnium postremus erit Mars alterius trianguli dominus. In secundo triangulo Tauri, Virginis, & Capricorni similiter juxta signorum ordinem diviso, primus quidem finis erit Veneris, secundus Saturni, tertius Mercurii, quartus Martis, ultimus Jovis. Et in reliquis duobus triangulis idem fere ordo servatur,

Συνάγεται δὲ ἑκάστου αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς οὕτως· ♄ μὲν νζ, ♃ οθ, ♂ ξς, ♀ πβ, ☿ ος, γίνονται τξ.

Ὁ δὲ χαλδαϊκὸς τρόπος ἁπλῆν μέν τινα ἔχει τὴν τάξιν τῆς ποσότητος, καὶ μᾶλλον πιθανὴν τὴν ἀκολουθίαν πρὸς τὰς τῶν τριγώνων οἰκοδεσποτείας. ὅμως δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως ἱκανὸς, ὥστε δύνασθαί τινα καὶ χωρὶς ἀναγραφῆς ταῦτα κατανοεῖν. ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τριγώνῳ, ♈ καὶ ♌ καὶ ♐ ἔχοντι παρὰ χαλδαίοις τὴν αὐτὴν διαίρεσιν κατὰ ζῴδιον, πρῶτον μὲν λαμβάνει ὁ κύριος τοῦ τριγώνου, ὁ τοῦ ♃. εἶτα ὁ κύριος τοῦ ἐγγὺς τριγώνου, λέγω δὴ ὁ τῆς ♀. εἶτα ἑξῆς ὁ τῶν ♊, εἶτα ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿. καὶ τελευταῖος ὁ ♂, ὁ τοῦ λοιποῦ τριγώνου κύριος. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ τριγώνῳ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑, πάλιν τὴν αὐτὴν κατὰ ζῴδιον ἔχοντι διαίρεσιν, πρῶτος μὲν ὁ τῆς ♀, εἶτα πάλιν ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿. μετὰ ταῦτα ὁ τοῦ ♂. καὶ τελευταῖος ὁ τοῦ ♃. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ δύο τριγώνων, ἡ τάξις

σχεδὸν

σχεδὸν ὁρᾶται. οἱ μέντοιγε δύο κύριοι τοῦ αὐτοῦ τριγώνου, λέγω δὴ ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿, ὁ μὲν τὸ πρῶτον λαμβάνει τῆς τάξεως ὁ τοῦ ♄, ἡμέρας. ὁ δὲ τοῦ ☿, νυκτός. καὶ ἡ ποσότης δὲ ἡ καθ' ἕκαστον ἁπλή ἐστιν. ἵνα γὰρ καταβιβασμὸν τῆς τάξεως τῶν πρωτείων, καὶ ἡ ποσότης τῶν ἑκάστου ὁρίων ὑποβιβασθῇ, ἐκλείπῃ μίαν μοῖραν τῆς προτεταγμένης· ὁ μὲν πρῶτος λαμβάνει πάντοτε μὲν η, ὁ δὲ δεύτερος ζ, ὁ δὲ τρίτος ἕξ, ὁ δὲ τέταρτος ε, ὁ πέμπτος δ. συνάγεται δὴ καὶ ἐκ τούτων, τοῦ μὲν ♄ μοῖραι, ἡμέρας μὲν οη, νυκτὸς δὲ ξϛ. τοῦ δὲ ♃, * οω. τοῦ δὲ ♂, ξθ. τῆς δὲ ♀, οε. τοῦ δὲ ☿, ἡμέρας μὲν † ξϛ, νυκτὸς δὲ οη. γίνεται δὲ τὸ πᾶν τξ. τούτων οὖν τῶν ὁρίων, ἀξιοπιστότερα ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν αἰγύπτιον τρόπον. διότι δὲ ἡ ἐπισυναγωγὴ αὐτῶν, ὡς χρήσιμος ἐνεγράφη παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι τῶν αἰγυπτίων, καὶ διότι ὡς ἐπιπολὺ συμφωνοῦσιν αὐτοῖς αἱ μοῖραι τῶν ὁρίων ἐν ταῖς κατατεταγμέναις παραδειγματικαῖς γενέ-

ubi autē ſunt domini ejuſdem trianguli duo Saturnus duntaxat , & Mercurius primas ordinis habebit Saturnus interdiu , Mercurius noctu. Numerus itē uniuſcujusq; ſimplex eſt. Vt enim ordine una ſtella priori inferior eſt , ſubinde & numerū finium arctiorem , & parte una præcedenti minorem ſibi arrogat. Et prima quidē ſemper habet partes octo, ſecunda ſeptem , tertia ſex, quarta quinque, quinta quatuor. Ex quibus colliguntur Saturni partes diurnæ ſeptuaginta octo, nocturnæ ſexaginta ſex, Jovis ſeptuaginta duæ, Martis ſexaginta novem, Veneris ſeptuaginta quinque , Mercurii diurnæ ſex & ſexaginta , nocturnæ * οϐ
octo & ſeptuaginta; omnes erunt trecentæ & ſexaginta. † ξη
Inter has finium rationes Ægyptia dignior potiorque videtur , eique plus fidei tribuenda eſt, & quod talium finium collectio tanquam utilis ab auctoribus Ægyptiis ſcripto prodita eſt ; & quod ut plurimum illæ finium partes in nativi-

tatibus ab ipsis loco exempli expositis correspondent. Chaldaicæ vero rationis, cum nec ordo, nec numerus uspiam etiam ab eorum scriptoribus proditus sit, suspicione non caret, & ob inconcinnam ordinis seriem reprehensionem incurrit. Nos vero in antiquum volumen incidimus in quo naturalis ratio ordini & numero eorum congruens, & apta continebatur, ea autem hæc erat.

Cap. XXIV.

De finibus ad mentem Ptolemæi.

IN ordine itaque cujuscunque signi altitudinis, & trianguli, & domicilia assumuntur, & in universum stella duas prærogativas in eodem signo habens, licet malefica sit præponitur; ubi vero non contigerit tales prorogativas esse, in ultimum locum semper maleficæ rejiciuntur. Primas vero occupant altitudinum domini, secundas trianguli, tertias ordine servato do-

σεσι παρ' αὐτῶν· τοῦ δὲ Χαλδαϊκοῦ τρόπου μήτε ἡ σύνταξις, μήτε ὁ ἀριθμὸς, μηδαμοῦ ἐμφανισθέντα, μήτε ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν συγγραφέων, ὕποπτον ποιεῖ τὸν λόγον καὶ διαβεβλημένον τὸ περὶ τὴν τάξιν αὐτῶν ἀνακόλουθον. ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφῳ παλαιῷ ἐνετύχομεν, φυσικὸν λόγον καὶ σύμφωνον καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ποσότητος αὐτῶν περιέχοντι. ἔχει δὲ οὕτως·

Κεφ. κδ'.

Περὶ ὁρίων, ὡς Πτολεμαῖος.

ΕΠὶ μὲν οὖν τῆς τάξεως τῆς καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον, τά τε ὑψώματα, καὶ τὰ τρίγωνα, καὶ οἱ οἶκοι παραλαμβάνονται. καὶ καθ' ὅλου ὁ μὲν ἀστὴρ ὁ ἔχων δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, προτάσσεται, κ'ἂν ἔστιν κακοποιός. ὅπου δὲ οὐ συμβαίνει δύο οἰκοδεσποτείας ἔχειν, ἔσχατοι μὲν πάντοτε τάσσονται οἱ κακοποιοί· πρῶτοι δὲ οἱ κύριοι τοῦ ὑψώματος, εἶτα οἱ τοῦ τριγώνου, εἶτα οἱ τοῦ οἴκου κατ' ἀκολουθίαν,

λουθίαν, ὡς ἔχει τῶν ζῳδίων ἡ τάξις. πάλιν δὲ τῶν ἐχόντων ἀστέρων ἀνὰ δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ, ὡς εἴρηται, προταττομένων τῶν μίαν ἐχόντων, ὁ μὲν ♋ καὶ ὁ ♌ οἶκοι ὄντες ☉ καὶ ☽, ἐπεὶ οὐ λαμβάνει ὅρια τὰ φῶτα, λαμβάνουσιν αὐτοὺς οἱ κακοποιοὶ, διὰ τὸ πλεονεκτεῖσθαι κατὰ τὴν τάξιν. λαμβάνει οὖν τὸν μὲν ♋ ὁ ♂, ὁ δὲ ♄ τὸν ♌, ὅπου καὶ ἡ τάξις αὐτῶν φυλάσσεται οἰκεία. Ἐπὶ δὲ τῆς ποσότητος τῶν ὁρίων, ἐπεὶ μηδεὶς εὑρίσκεται κατὰ δύο τρόπους κύριος ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς μέχρι τεταρτημορίου, λαμβάνει μὲν ἕκαστος τῶν ἀγαθοποιῶν, τουτέστιν ὁ τοῦ ♃, καὶ ὁ τῆς ♀ μοίρας ζ. οἱ δὲ κακοποιοὶ, τουτέστιν ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♂, ἀνὰ μοίρας ε. ὁ δὲ τοῦ ☿ ὡς ἐπίκοινος ὢν μοίρας ς, εἰς συμπλήρωσιν τῶν λ. ἐπεὶ δέ τινες ἔχουσι διπλοῦν λόγον ἀεὶ, μόνος γὰρ ὁ τῆς ♀ γίνεται οἰκοδεσπότης ὁ κατὰ τὸν ♉ καὶ ♈, μὴ παραλαμβανομένης τῆς ☽ εἰς τὰ ὅρια, ἕκαστος ὁ διπλοῦν

miciliorum, ita ut signorum ordo disponitur. Rursus cum stellæ quæ duas habent prorogativas ut dictum est, in eodem signo, illis, quæ unam tantum habent, præferantur, Cancrum, & Leonem, quæ Solis Lunæque domicili sunt, cum lumina finibus non circumscribantur, maleficæ occupant, quod ordine potentiores sint. Mars igitur arrogat sibi Cancrum, Leonem Saturnus, ubi & conveniens illis ordo servatur. De numero autem finium ita dicimus. Cum nulla duplici ratione in eodem signo, vel in sequentibus usque ad quadrantem dominetur, unaquæque benefica Jupiter scilicet, & Venus septimas, maleficæ Saturnus, & Mars quinas partes, accipiunt, Mercurius veluti communis senas, ut triginta compleantur; cum vero nonnullæ duplicem semper rationem habeant, (sola enim Veneris domina Tauri, & Arietis evadit, cum à finibus Luna excludatur) quæcunque duplicem ra-

tionem habet sive in eodem signo, sive contiguis, usque ad quadrantem unam partem accipit, & punctis hæc interstinguebantur. Partes vero quas sibi vindicant quæcunq; duplici prærogativa pollent, ab illis, qui tantum unam habent, auferentes, sibi adjiciunt, ut plurimum vero à Saturno, & Jove, propter eorum motum non ita velocem. Finium vero tabella hæc est.

ἔχων λόγον, ἐάν τε ἐν αὐτῷ τῷ ζωδίῳ, ἐάν τε ἐν τοῖς ἑξῆς μέχρι τεταρτημορίου, προσλαμβάνει μοῖραν α, οἷς καὶ παράκειται στιγμαί. αἱ μοῖραι δέ, ἃς προσλαμβάνουσιν οἱ τὸν διπλοῦν ἔχοντες λόγον, ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ἐχόντων λόγον ἁπλοῦν, ὡς ἐπιπολὺ δέ, ἀπὸ τοῦ ♄, καὶ τοῦ ♃, διὰ τὸ βραδυτέραν αὐτῶν εἶναι τὴν κίνησιν. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα τὰ ὅρια οὕτως.

Ὅρια

Ὅρια κατὰ Πτολεμαῖον.

Κριοῦ		
♃	ϛ	ϛ
♀	η	ιδ
☿	ζ	κα
♂	ε	κϛ
♄	δ	λ

Ταύρου		
♀	η	η
☿	ζ	ιε
♃	ζ	κβ
♄	*β	κδ
♂	†ϛ	λ

Διδύμων		
☿	ζ	ζ
♃	ϛ	ιγ
♀	ζ	κ
♂	ϛ	κϛ
♄	δ	λ

[margin, handwritten: *δ κε; †δ]

Καρκίνου		
♂	ϛ	ϛ
♀♃	ζ	ιγ
♃☿	ζ	κ
♀	ζ	κζ
♄	γ	λ

Λέοντος		
♃♄	ϛ	ϛ
☿	ζ	ιγ
♄♀	ϛ	ιθ
♀	ϛ	κε
♂	ε	λ

Παρθένου		
☿	ζ	ζ
♀	ϛ	ιγ
♃	ε	ιη
♄	ϛ	κδ
♂	ϛ	λ

Ζυγοῦ		
♄	ϛ	ϛ
♀	ε	ια
☿♃	η / ε	ιθ / ιϛ
♃☿	ε / κ	κδ
♂	ϛ	λ

Σκορπίου		
♂	ϛ	ϛ
♀♃	η / ζ	ιδ / ιγ
♃♀	ζ / η	κα
☿	ϛ	κζ
♄	γ	λ

Τοξότου		
♃	η	η
♀	ϛ	ιδ
☿	ε	ιθ
♄	ϛ	κε
♂	ε	λ

Αἰγοκέρω		
♀	ϛ	ϛ
☿	ϛ	ιβ
♃	ζ	ιθ
♄♂	ϛ	κε
♂♄	ε	λ

Ὑδροχόου		
♄	ϛ	ϛ
☿	ϛ	ιβ
♀	η	κ
♃	ε	κε
♂	ε	λ

Ἰχθύων.		
♀	η	η
♃	ϛ	ιδ
☿	ϛ	κ
♂	ϛ / ε	κϛ / κε
♄	δ / ε	λ

Fines secundum Ptolemæum

	Arietis			*Tauri*			*Geminorum*		
	♃	6	6	♀	8	8	☿	7	7
	♀	8	14	☿	7	15	♃	6	13
	☿	7	21	♃	7	22	♀	7	20
*4 26	♂	5	26	♄	*2	24	♂	6	26
†4	♄	4	30	♂	†6	30	♄	4	30

Cancri			*Leonis*			*Virginis*		
♂	6	6	♃ ♄	6	6	☿	7	7
☿ ♃	7	13	☿	7	13	♀	6	13
♃ ☿	7	20	♄ ♀	6	19	♃	5	18
♀	7	27	♀	6	25	♄	6	24
♄	3	30	♂	5	30	♂	6	30

Libræ			*Scorpii*			*Sagittarii*		
♄	6	6	♂	6	6	♃	8	8
♀	5	11	♀ ♃	8 7	14 13	♀	6	14
☿ ♃	8 5	19 16	♃ ♀	7 8	21	☿	5	19
♃ ☿	5 8	24	☿	6	26	♄	6	25
♂	6	30	♄	3	30	♂	5	30

Capricorni			*Aquarii*			*Piscium.*		
♀	6	6	♄	6	6	♀	8	8
☿	6	12	☿	6	12	♃	6	14
♃	7	19	♀	8	20	☿	6	20
♄ ♂	6	25	♃	5	25	♂	6 5	26 25
♂ ♄	5	30	♂	5	30	♄	4 5	30

Κεφ. κε'.

Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἑκάστου.

Τινὲς δὲ καὶ ἐς λεπτότερα ἐμέρισαν ταῦτα, ὀνομάσαντες τόπους καὶ μοίρας αὐτὰ τῆς οἰκοδεσποτείας. καὶ τόπον μὲν ὠνόμασαν, τὸ δὲ δωδεκατημορίου δωδεκατημόριον, τουτ' ἐστι μοίρας ιβ. καὶ τοῖς ἐφεξῆς ζωδίοις διδοῦσι τὴν κυρίαν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ πάλιν ἀκολουθοῦντες ἄλλαις τάξεσιν, ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων ἀπ' ἀρχῆς μοίρας διδοῦσιν, καθ' ὡς ἔχει τῶν χαλδαϊκῶν ὁρίων ἡ τάξις. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπειδὴ οὐκ ἔχει πιθανὸν λόγον, οὐδὲ φυσικὸν, ἀλλὰ κενόδοξον, παραλείπομεν. ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ὑπάρχων ἐπιτηρήσεως, οὐ παραλείψομεν· ὅτι καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν δωδεκατημορίων, ὁμοίως καὶ τὰς τῶν ὁρίων, ἀπὸ τῶν σημείων τῶντε ἰσημερινῶν καὶ τῶν τροπικῶν δεῖ ποιεῖσθαι. καὶ τοῦτο φανερόν ἐστι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συγγραφέων· καὶ μάλιστα δι' ὅτι καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς συνοικειώσεις αὐτῶν ὁρῶμεν, οὐκ ἀπὸ ἄλλου τινὸς

Cap. XXV.

De locis, & partibus uniuscujusque.

Nonnulli etiam in exiliores partes diviſerunt, vocaveruntque ea domos, parteſque dominii, & locum quidem nuncupaverunt duodecimam portionem ſigni, illiusque vim ſequentibus ſignis attribuerunt. Alii rurſum alia via in illis diſponendis proceſſerunt ſingulis ſignis à principio partes aſcribentes, ut Chaldaicorum finium tabulæ præſcribunt. Hæc itaque cum nec rationi probabili, nec naturali ſuffulciantur ad oſtentationem vaniſſime excogitatæ ſint, miſſa facimus; illud vero quod obſervatione dignum exiſtimamus, non omittemus. Principia ſignorum ſimul, ac finium à punctis æquinoctialibus, tropicisque eſſe incohanda, quod ſcriptorum etiam auctoritate manifeſte probatur. Et præcipue, quod & naturas, & vires, & familiaritates eo-

rum conſpicimus, non aliunde quam à tropicis, & æquinoctialibus initiis, ut ex jam probatis evidens eſt, cauſam ſumere. Nam ſi alia principia attribuantur, vel ſignorum naturas in judiciis ferẽdis excludere compellamur, vel eorum auxilia, & uſus mutuati, falli, ſpatiis eorum adulteratis, illiſque diſgregatis, à quibus illis vires ſubminiſtrantur.

Cap. XXVI.

De ſua cujusque ſtellæ facie, carpentis, & ſimilibus.

Stellarum, ſignorumque familiaritates, tot fere ſunt. Dicuntur ulterius, & faciem propriam habere, cum qualibet ſtella eandem figuram ad Solem, & Lunam habet, quam domus illius, ad eorum domus conſervat. ſit exempli loco. Cum ſtella Veneris ſexangulo intervallo à luminibus diſtat, ſed ad Solem quidem occidua, ad Lunam matutina, ut domorum ſeries po-

ἐχούσας τὴν αἰτίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν τροπικῶν καὶ ἰσημερινῶν ἀρχῶν, καθ' ὡς ἐκ τῶν προαποδειχθέντων ἐστὶ φανερόν. καὶ γὰρ ἐὰν ἄλλαι ἀρχαὶ δοθῶσιν, ἀναγκασθησόμεθα ἢ μηκέτι εἰς τὴν προαποτελεσματικὴν θεωρίαν τὰς φύσεις προσλαμβάνειν τῶν δωδεκατημορίων· ἢ συμπαραλαμβάνοντες καὶ χρώμενοι αὐτοῖς διαπταίσομεν, παραβαίνοντες τὰ διαστήματα, καὶ ἀποχωρίζοντες αὐτά, ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς αἱ δυνάμεις.

Κεφ. κϛ'.

Περὶ προσώπων, καὶ λαμπηνῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Αἱ μὲν συνοικειώσεις τῶν ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, τοσαῦται. λέγονται δὲ καὶ ἰδιοπροσωπεῖν, ὅτ' ἂν ἕκαστος ἀστὴρ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν διασώζει πρὸς ☉ ἢ ☽, ὃν καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἴκους ἐκείνων ἔχει. οἷον ἐπὶ παραδείγματος, ὅτ' ἂν ὁ τῆς ♀ ἑξάγωνον διάστασιν ποιῇ πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ πρὸς μὲν ☉ δυτικὸς ὑπάρχων, πρὸς ☽ δὲ ἀνατολικὸς καθ' ἀκολουθίαν τῶν ἐξ ἀρχῆς οἴκων.

οἴκων. Λέγονται δὲ καὶ ἐν λαμπήναις ἰδίαις καὶ θρόνοις εἶναι, καὶ τοῖς τοιούτοις, ὅτ' ἂν συνοικειωθῶσι κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους, ἐν οἷς καταλαμβάνονται τόποις, δυσὶν ἢ καὶ πλείοσι τρόποις, τότε γὰρ μάλιστα καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ ἡ ἐνέργεια αὔξεται, διὰ τὸ ὁμοίαν γίνεσθαι καὶ συμπεράττειν τὴν τῆς οἰκειότητος τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων. Λέγουσι δὲ χαίρειν αὐτούς, καὶ ὅτε κἂν μὴ ἐστὶν πρὸς αὐτοὺς ἡ συνοικείωσις τῶν περιεχόντων ζωδίων, ὅμως γίνεται τὶς οἰκειότης πρὸς τοὺς ὄντας τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ἐκείνοις. Κ'ἂν γὰρ ἐκ μακροῦ, ἀλλ' ὅμως διείσκεται συμπάθεια καὶ κοινωνία, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμοιότητος. καθὼς πάλιν, ὅταν ἐν τοῖς τόποις καταλαμβάνονται τῆς ἐναντίας αἱρέσεως καὶ ἀνομοίου, τὸ πολὺ παραλύεται τῆς δυνάμεως, ἄλλης τινὸς καὶ μικτῆς δυνάμεως ἀποτελουμένης, ἐκ τῆς ἀνομοίου κράσεως τῶν περιεχόντων ζωδίων.

ſcit. Dicuntur præterea in carpentis propriis ac ſoliis eſſe, & ſimilibus, cum familiaritate in iis locis, in quibus ſunt, duobus, aut pluribus modis ratione jam expoſita, conjunctæ fuerint. Tunc enim præcipue & facultates eorum, & vires novis acceſſionibus increbeſcunt, quod ſimilis facta ſignorum ambientium cognatio una concurrat. Dicunt eas gaudere, cum, licet nulla cum eis contiguorum ſignorum familiaritas intercedat, cognatio nihilominus aliarum ejuſdem cum illis conditionis, contrahitur; quæ licet ex longinquo ducatur, fit tamen conſenſus, & communicatio ex tali ſimilitudine. Sicuti rurſum, cum in locis contrariæ, diſſimilisq; conditionis eas comprehendi contigerit, cum nova quadam, mixtaque facultas, ex diſſimili ambientium ſignorum temperamẽto conſurgat, vis earum enervatur, & cadit.

CAP.

Cap. XXVII.

De applicationibus, & de fluxibus, aliisque facultatibus.

IN universum autem præcedentes subsequentibus complicari dicuntur, secedereque sequentes à præcedentibus, cum inter eas intervallum haud magnum sit. Id autem intelligitur, sive in corporeis congressibus, sive etiam in alio jam dictarum figurarum aspectu contingat; nisi quod in applicationibus, & defluxibus corporeis operæ pretium erit animadvertere. Latitudines ipsas, ut Soles, qui in iisdem partibus per mediam lineam fiunt congressus admittamus. In illis vero, quæ configurationibus constant, id observare supervacaneum est. Omnes enim radii in eadem, hoc est in centrum terræ delati similiter undequaque concurrunt. His omnibus evidens est, vires stellarum tum ex propria, naturalique earum proprietate, tum ex

Κεφ. ιη'.

Περὶ συναφῶν καὶ ἀπορροιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων.

ΚΑθ' ὅλου δὲ λέγονται συνάπτεσθαι τοῖς ἀκολουθοῦσιν οἱ προηγούμενοι. ἀποχωρεῖν δὲ οἱ ἀκολουθοῦντες τῶν προηγουμένων, ὅταν μὴ ἔστι πολὺ τὸ ἀνὰ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα. τοῦτο δὲ παραλαμβάνεται, κἄν τε σωματικῶς συμβαίνῃ, κἄν τε κατὰ ἄλλο τι σχῆμα τῶν εἰρημένων σχημάτων. πλὴν πρὸς μὲν τὰς συναφὰς, καὶ τὰς ἀπορροίας, ὅσαι γίνονται κατὰ σῶμα, χρήσιμόν ἐστι παρατηρεῖν καὶ αὐτὰ τὰ πλάτη πρὸς τὸ μόνας παραλαμβάνειν τὰς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γινομένας παρόδους τοῦ διὰ μέσου. πρὸς δὲ τὰς γινομένας διὰ τῶν συσχηματισμῶν ἡ παρατήρησις αὐτὴ περιττή ἐστιν. καὶ γὰρ πᾶσαι ἀεὶ αἱ ἀκτῖνες ἐπὶ τὰ αὐτὰ, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς φερόμεναι, ὁμοίως πανταχόθεν συμβάλλουσιν. ἐκ τούτων οὖν πάντων φανερόν ἐστιν, ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δύναμις θεωρεῖται, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ φυσικῆς ἰδιοτροπίας, καὶ ἔτι ἐκ

τῆς ἰδιότητος τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων, καὶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸν ☉ καὶ τὰς γωνίας συσχηματισμοῦ, καθ' ὡς εἴρηται περὶ τούτων πάντων. ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν ἰσχύει, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἀνατολικοὺς, καὶ πρὸς τὰς ἰδίας κινήσεις προσκεῖσθαι· τότε γὰρ μάλιστα εἰσὶν ἰσχυροί. ἡ δὲ οὐκ ἰσχύει, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δυτικοὺς καὶ ἀφαιρετικούς· τότε γὰρ ἀσθενέστερον ἐνεργοῦσιν. Ἔστιν δὲ ἡ δύναμις αὐτῶν ἰσχυροτέρα, ἢ ἀσθενεστέρα, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ὁρίζοντα σχέσεως. Καὶ γὰρ μεσουρανοῦντες, ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι ἐπαναφερόμενοι, μάλιστά εἰσιν ἰσχυροί. καὶ ἔτι, ὅτ' ἂν ἐν αὐτῷ τῷ ὁρίζοντι ὑπάρχωσιν, ἢ ἐπαναφέρονται. καί ποτε γὰρ δυνατοί εἰσιν, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἂν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ εἰσίν. εἰ δὲ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦσιν, ἢ ἄλλως πῶς τῷ ἀνατέλλοντι τόπῳ σχηματίζονται, ἀδυνατώτεροί εἰσιν· ὅταν δὲ μηδὲ οὕτως ἔχωσιν, ἀδύναμοι παντελῶς εἰσίν.

ambientium ſignorũ qualitate, tum oppoſitu ad Solem, & ad angulos configuratione, ut præmonuimus, ſumendas eſſe. Vis autem earum validior fit, ſi ſint orientales, & curſum ſuum intendant; tunc enim plurimum poſſunt, vel languet, ſi ſint occidentales, & retrogradæ, tunc enim languidius agunt. Eſt præterea vis earum pro ſitu ad horizontem, & efficacior & languidior. Nam ſi ſunt in medio cœli, aut ſuccedentem illi locum permeent, quam maxime efficaces ſunt. Itemque cum in ipſo horizonte, aut ſuccedente loco ſunt; nam tunc quoque efficaces ſunt, præcipueque ſi in plaga orientali fuerint. ſi vero ſub terram in imo cœli divertunt, vel alio modo cum orientali loco configurantur, languidiores; cum vero non ita ſe habeant omnino imbecilles ſunt.

LIBER SECVNDVS.

CAP. I.

Generalis considerationis divisio.

QUæ visa sunt ad particulariũ prædictionum considerationem opportuna magis ac propria, ea quasi in tabella, breviter, summatimq; descripsimus. Hunc ex ordine tractationis reliqua quæcunq; simili prædictioni summe conducibilia sunt, ubique naturali ordine, & magisterii ratione servata, complectemur. Prænotio, quam Astronomiæ ope assequimur, in partes duas, easque maximas, ac præcipuas dividitur, alteram, quam dicunt universalem, & nationes integras, & regiones, & urbes amplectitur: alteram particularem, & Genethlialogicam nuncupatam, quæ singulorum hominum fata considerat. Itaque, cum duæ sint partes, priori loco de universali tractationem, ut ratio postulat, aggrediemur. Universales etenim

Κεφ. α´.

Διαίρεσις τῆς καθολικῆς ἐπισκέψεως.

Ὅσα μὲν οὖν κυριώτερα πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν μερικῶν προῤῥήσεων, ταῦτα ὡς ἐν πίνακι κεφαλαιωδῶς διήλθομεν. προσθήσομεν δὲ κατὰ ἀκολουθίαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς πραγματείας, ὅσα συμβάλλεται εἰς τὸ δυνατὸν τῆς τοιαύτης προῤῥήσεως, πανταχοῦ ποιούμενοι τὴν διδασκαλίαν κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον. Τὸ προγνωστικὸν τὸ δι' ἀστρονομίας, εἰς δύο μέρη τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα τέμνεται. πρῶτον μὲν, εἰς τὸ κατὰ ἔθνη ὁλόκληρα, καὶ χώρας, καὶ πόλεις, ὅπερ καὶ καθολικὸν λέγεται. καὶ δεύτερον, εἰς τὸ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ καὶ μερικὸν καὶ γενεθλιαλογικὸν ὀνομάζεται. δύο οὖν ὑπαρχόντων μερῶν, πρῶτον περὶ τοῦ καθολικωτέρου πρέπον εἰπεῖν· διότι τὰ καθολικὰ

λικὰ ἀποτελέσματα ἀναγκαιοτέρας ἔχει αἰτίας, καὶ μείζονας ἤπερ τὰ μερικά, καὶ διότι ἀεὶ ἄρχουσιν αἱ δυνατώτεραι φύσεις τῶν ἀσθενεστέρων φύσεων, καὶ ὅτι τὰ μερικὰ περιέχεται ὑπὸ τῶν καθόλου· ὥστε ἀναγκαῖον τοὺς βουλομένους περὶ τῶν μερικῶν καὶ καθ' ἕκαστα εἰπεῖν τι, πολὺ πρότερον περὶ τῶν καθολικωτέρων εἰπεῖν. πάλιν δὲ τῶν καθολικῶς διαιρουμένων εἴς τε χώρας ὅλας, εἴς τε πόλεις, καὶ τοῦ μὲν θεωρουμένου κατὰ χώρων ὅλων, τοῦ δὲ κατὰ πόλεων, καὶ τοῦ μὲν ἔχοντος μεῖζον αἴτιον καὶ οἷον κατὰ περίοδον, ὡς ἐπὶ πολέμων, καὶ λοιμῶν, καὶ λιμῶν, ἢ σεισμῶν, ἢ κατακλυσμῶν καὶ τῶν τοιούτων· τοῦ δὲ ἔχοντος ἔλαττον αἴτιον, καὶ κατὰ καιρούς τινας γινόμενον, ὡς ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν, καὶ τῆς κατὰ τὸ πλέον ἢ ἔλαττον γινομένης ἐναλλαγῆς αὐτῶν πρός τε χειμῶνας καὶ καύματα, καὶ πνεύματα σφοδρότερα ἢ ἀνετώτερα, καὶ πρὸς εὐφορίαν καὶ ἀφορίαν καὶ τῶν τοιούτων, προ-

eventus magis necessariis ac majoribus causis, quam particulares, producuntur; & validiores naturæ semper imbecillioribus imperant, resque particulares, ab universalioribus comprehenduntur, adeo ut necesse sit, eos, qui de rebus particularibus tractationes assumunt, multo prius, de universalioribus sermonem instituere. Et rursum universalia, cum in integras regiones, & urbes subdividantur, & eorum una pars regiones totas speculetur, altera certas urbes, & illa quidem validioribus causis, & quasi per recurrentia tempora, quibus bella, pestilentiæ, fames, terræmotus, inundationes, & similia indicantur; hæc vero leviori causa temporum vicissitudine procreata, qua temporum mutatio, eorumque intensio, ac remissio in hyeme, æstu, ventisque minus vel magis procellosis & horridis, necnon ubertate, & sterilitate, & similibus producendis præsignificantur, impellatur.

hic

hic quoque pars quæ totas regiones considerat, caussasque habet majores, quando illa, quæ urbes observat, & minori caussa ducitur, universalior sit, omnino anteferenda est. Ad istam tamen considerationem duo præcipue requiruntur. signorum Zodiaci, & stellarum inclinata familiaritas, & quæ certo tempore in propriis partibus affectiones fiant secundum quidem Solis, & Lunæ conjunctiones eclipticas, secundum vero stellarum errantium transitum, ortus, & stationes. Horum igitur prius naturalem consensus rationem exponemus, compendio simul declarabimus proprietates gentibus totis ut plurimum inesse observatas, eorumque mores, & habitum corporis, quæ cum siderum congruentia, & signorum, & reliquorum naturalem convenientiam habent.

τερεύει καὶ ἐνταῦθα τὸ θεωρούμενον κατὰ χώρας ὅλας, καὶ τὸ κατὰ μείζονας αἰτίας γινόμενον, διὰ τὸ εἶναι καθωλικώτερον, τοῦ κατὰ πόλεις θεωρουμένου, καὶ τοῦ δι' αἰτίαν ἐλάττονα γινομένου. Πρὸς δὴ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, δύο μάλιστα παραλαμβάνεται. ἡ πρὸς τὰ κλίματα συνοικείωσις τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ, καὶ ἡ συνοικείωσις τῶν ἀστέρων, καὶ αἱ γινόμεναι κατὰ καιροὺς ἐπισημασίαι ἐν τοῖς οἰκείοις μέρεσι. κατὰ μὲν τὰς συζυγίας ☉ καὶ ☽, αἱ ἐκλειπτικαί· κατὰ δὲ τὰς παρόδους τῶν πλανωμένων, αἱ περὶ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τοὺς στηριγμούς. τούτων οὖν προεκθησόμενοι τὸν φυσικὸν λόγον τῆς συμπαθείας, ἅμα λέγοντες ἐν συντόμῳ καὶ τὰς ὡς ἐπιπολὺ θεωρουμένας ἐν ἔθνεσιν ὅλοις ἰδιοτροπίας, κατὰ τὰ ἔθη αὐτῶν καὶ τὰ σώματα, πρὸς τὴν συνοικείωσιν τῶν ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, καὶ τῶν ἐκεῖθεν φυσικὴν αἰτίαν οἰκείως ἐχόντων.

Κεφ. β'.

Περὶ τῶν ἰδιωμάτων, ἃ καθ' ὅλον τὸ κλίμα γνωρίζεται.

Τῶν ἐθνῶν τὰ ἰδιώματα, τῶν μὲν καθ' ὅλους τοὺς παραλλήλους καὶ τὰς γωνίας ὅλας ὄντων, διαιρεῖται ὑπὸ τῆς σχέσεως τῆς πρὸς τὸν ☉, καὶ τὸν κύκλον τὸν διὰ μέσου τῶν ζωδίων. τῆς γὰρ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ἐπὶ ἑνὸς τεταρτημορίου τῶν βορείων κειμένης, οἱ μὲν ὄντες ὑπὸ τοὺς νοτιωτέρους παραλλήλους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ παραλλήλους, ἤτοι ἐπειδὴ κατὰ κορυφὴν ἔχουσι τὸν ☉, ὑπ' αὐτοῦ διακαιόμενοι, μέλανές τέ εἰσι, καὶ οὔλας ἔχουσι τὰς τρίχας, καὶ δασείας, καὶ τὰ πρόσωπα φοβεροί, καὶ τὰ μεγέθη στενοί, καὶ θερμοὶ τὰς φύσεις, καὶ ἄγριοι τὰ ἤθη, διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ καύσους. καλοῦνται δὲ κοινῶς αἰθίοπες. ἐμφαίνεται δὲ τὸ διάπυρον οὐ μόνον δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς καταστήματος τοῦ ἀέρος, καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Οἱ δὲ ὄντες ὑπὸ τοὺς βορειοτέρους παραλλήλους, λέγω δὴ τοὺς ὑπὸ

CAP. II.

De proprietatibus quæ per totum clima obſervantur.

Gentium proprietates paralellis omnibus, angulisque omnibus ſubjectarum juxta poſitum ad Solem, & circulum ſigna media ſecantem dividuntur. Nam in hac terra noſtra habitata, boreali quadrante ſubjecta, qui auſtralioribus paralellis illis ſcilicet, qui ab æquinoctiali ad tropicum æſtivum extenduntur, ſubduntur; cum in vertice Solem habeant, ab eo continuo exuſti, nigri ſunt, criſpis, denſiſque capillis, aſpectu torvi, membris contracti, natura calidi, & propter aſſiduos æſtus, moribus inhumani, vulgo Æthiopes vocitantur. Urens, accenſumque regionis non modo ipſi, ſed circumfuſi etiam aëris conſtitutio, aliorumque animantium, ſtatus demonſtrat. Qui ſub Aquilonaribus paralellis, in ea ſcilicet, mundi plaga, quæ

Arctis ſubjicitur vitã agunt, cum vertex eorum longe à Zodiaco, & Solis calore diſtat, propterea ſunt frigoribus noxii, & cum majoris humiditatis, quæ maxime nutrire ſolet, eoq; præcipue quod à nullo calido exhauriatur participes ſint, colore albeſcunt, ſuntque capillis promiſſioribus, ingentes corpore, nutricatu, educatuque faciles, natura gelida, & propter aſſidua frigora, ingenio inmãſueto. Cœli circumfuſi conſtitutio, & animantia, & plantæ ejuſdem cum illis conditionis ſunt, & ut plurimum Scythæ vocantur. Qui inter æſtivum tropicum, Arctosque interjacent, cum in vertice Solem non habeant, quando longior ille factus in meridionales ſeſe plagas inſeruerit, aëre bene temperato minime fruuntur. Et habet ſane id temperamentum frigoris, & æſtus nonnullas differentias ac diverſitates, ſed neque magnas, neque vehementes. Itaq; qui in ſimili temperamẽto degunt,

τὰς ἄρκτους, ἐπειδὴ τούτων κατὰ κορυφὴν τόπος πολὺ ἀπέχει τοῦ ζῳδιακοῦ, καὶ τῆς τοῦ ☉ θερμότητος, εἰσὶ μὲν διὰ τοῦτο κατάψυχροι, μεταλαμβάνοντες δὲ πλείονος τῆς ὑγρότητος, ἅτε θρεπτικωτάτης οὔσης, καὶ ὑπὸ μηδενὸς θερμοῦ ἐξικμαζομένης, λευκοὶ τὴν χροάν εἰσι, καὶ τὰς τρίχας ἔχουσιν ἐκτεταμένας, καὶ τὰ σώματα μεγάλοι, καὶ τὰ μεγέθη εὔτροφοι, καὶ τὰς φύσεις ψυχροί, καὶ τὰ ἤθη διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ κρύους ἄγριοι. ὁμοίως δὲ ἔχει τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ περιέχον αὐτοὺς κατάστημα, καὶ τὰ ζῶα, καὶ τὰ φυτά. καλοῦνται δὲ ὡς ἐπιπολὺ σκύθαι. Οἱ δὲ μεταξὺ ὄντες τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τῶν ἄρκτων, ἐπειδὴ μήτε κατὰ κορυφὴν ἔχουσιν τὸν ☉, μήτε πολὺ ἀπέχοντα πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, οὗτοι εὔκρατον ἔχουσι τὸν ἀέρα. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ἡ εὐκρασία ταυτὴ διαφοράν τινα, καὶ παραλλαγὴν τῶν καυμάτων πρὸς τοὺς χειμῶνας. ὅμως δὲ οὐχὶ μεγάλην, οὐδὲ σφοδρὰν ἔχει τὴν διαφοράν. Εἰσὶν οὖν οἱ ἐν ταύτῃ ὑπάρχοντες τῇ εὐκρασίᾳ,

καὶ τὰ

καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη μέσοι, καὶ τὰς φύσεις εὔκρατοι, καὶ οὐχὶ διεσπαρμένοι, ἀλλὰ κατὰ συνέχειαν οἰκοῦντες, καὶ τὰ ἤθη ἥμεροι. Τούτων δὲ αὐτῶν, οἱ ὄντες πρὸς νότον, εὐφυέστεροι μᾶλλον εἰσὶν, καὶ εὐμήχανοι, καὶ ἱκανώτεροι πρὸς τὰ μαθήματα. διότι συνεγγίζων κατὰ κορυφῆς αὐτῶν ὁ ζωδιακὸς, καὶ οἱ περὶ τὸν ζωδιακὸν πλανώμενοι ἀστέρες, συνοικειοῦσι τούτους πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ ποιοῦσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν εὐκινήτους καὶ μαθηματικάς. Πάλιν δὲ, τούτων οἱ μὲν ὄντες πρὸς ἀνατολὴν, ἀνδρειότεροί εἰσιν· καὶ διὰ τὸ ἀνδρεῖον, φανερῶς πάντα ποιοῦντες. τοιαύτη γὰρ μάλιστα καὶ ἡ τοῦ ☉ φύσις ἐστὶ, ἀνατέλλουσα ἡμερινὴ, καὶ ἀνδρικὴ, καὶ δεξιά. ὁρῶμεν δὲ καὶ ἐν τοῖς ζώοις τὰ δεξιὰ μερὴ μᾶλλον δυνατώτερα. διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἡ πρὸς ἀνατολὴν ὄντες ἀνδρειότεροι· οἱ δὲ πρὸς δύσιν ἁπαλώτεροι, καὶ θηλυκοὶ, καὶ κρυπτοί. ἐπειδὴ τὸ τῆς δύσεως μέρος σεληνιακόν ἐστι. πάντοτε γὰρ ἡ ☽ ἀπὸ συνόδου

colore, & statura medii, beneq; temperata conditione, neq; huc neq; illuc palantes, convictas cum aliis sedes habent, placidi insuper moribus. Horum, qui ad austrum vergunt magis tẽperatiores sunt, ingeniosiores, ad capessandas disciplinas opportuniores, quod proximus eorum vertici Zodiacus, & in Zodiaco stellæ errantes, eos sibi quodammodo quasi cognatione quadam astringunt, eorumque animis & celeritatem, & in percipiendis scientiis prudentiam aptitudinemque infundunt. Horum rursus orientaliores animosiores sunt, ideoque in rebus occultandis, celandisque animi sensibus minus idonei. similis enim præcipue est Solaris natura, oriens, diurna, mascula, dextra. conspicimus etiam in animalibus dextras partes esse robustiores. Propterea ergo orientis accolæ animosiores, occidentis molliores, effæminatiores, sensuum item occultatores, cum occasus illa plaga lunaris sit; semper enim Luna

è congressu primum apparens, & ab Africo oriens plagam illam nocturnam, imbellem, & sinistram efficit. Hæc cum ita se habeant singulos homines proprietates quædam, & morum, & legum consequi solent, differuntque ratione generis in particularibus regionibus, sicut & in aëris constitutionibus nonnullas differentias observamus, velut in locis calidis, vel frigidis, vel temperatis; quædam regiones & loca propriam sortiuntur temperaturam, & quod eminentiori, vel depressiori loco sitæ sunt majori vel minori frigore & calido vexantur. Et, quemadmodum nonnulli propter mare vicinum magis navigationi incumbunt, alii equitatui operam navant ob regionis planiciem, & rursus alii propter territorii fertilitatem mitescunt, ita & naturali cognatione, qua cum stellis, signisque Zodiaci ex particulari plaga communicant, propriæ naturæ in singulis comperiuntur. Et hoc ut pluri-

πρῶτον φαινομένη, καὶ ἀνατέλλουσα ἀπὸ λιβὸς, νυκτερινὸν ποιεῖ ἐκεῖνο τὸ κλίμα, καὶ θηλυκὸν, καὶ εὐώνυμον. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, παρακολουθοῦσιν ἐν ἑκάστοις καὶ ἰδιοτροπίαι τινὲς ἠθῶν καὶ νόμων· καὶ διαφέρουσι κατὰ μέρος τινὲς ἰδίως, τοῦ λόγου γένους. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν καταστημάτων ὁρῶμεν διαφορὰς τινας, ὅτι ἐν τόποις θερμοῖς ἢ ψυχροῖς ἢ εὐκράτοις, εὑρίσκονται χῶραί τινες καὶ τόποι ἰδίαν ἔχοντες κρᾶσιν, καὶ εἰσὶ πλέον ἢ ἔλαττον θερμότερα ἢ ψυχρότερα, διὰ τὸ κεῖσθαι ὑψηλότερον ἢ κατώτερον· καὶ ὥσπερ εἰσί τινες διὰ τὸ ἔχειν ἐγγὺς θάλασσαν μᾶλλον ναυτικοὶ, ἄλλοι δὲ ἱππικοὶ διὰ τὸ ὁμαλὸν τῆς χώρας, καὶ πάλιν ἕτεροι διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς χώρας ἥμεροι· οὕτως καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς συνοικειώσεως, τῆς γινομένης πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ δωδεκατημόρια ἐκ τῶν μερικῶν κλιμάτων, εὑρίσκονται ἰδιότροποί τινες φύσεις ἐν ἑκάστοις. καὶ τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ

πολὺ,

πολὺ, ἀλλ᾽ οὐχὶ οὕτως, ὥστε καὶ ἕνα ἕκαστον τῆς τοιαύτης ἰδιοτροπίας ὑπάρχειν. καὶ τούτου οὖν χρησίμου ὄντος πρὸς τὰς μερικὰς ἐπισκέψεις, ἀναγκαῖόν ἐστι συντόμως διαλαβεῖν περὶ αὐτοῦ.

mum contingit, non autem ita, ut quemlibet qualitatem illam habere necesse sit, quod cum ad particulares considerationes conducat, necesse etiam est, ut summatim exponamus.

Κεφ. γ'.

Περὶ τῆς τῶν χώρων πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικειώσεως.

ἘΝ τῷ ζωδιακῷ τέσσαρα τριγωνικὰ σχήματα θεωρεῖται, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται. καὶ τὸ μὲν συγκείμενον ἔκ τε τοῦ ♈, καὶ τοῦ ♌, καὶ τοῦ ♐, βορρολυβικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ἐν αὐτῷ κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ τοῦ ♃, διὰ τὸ βόρειον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂, διὰ τὸ λιβυκόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε τοῦ ♉, καὶ τῆς ♍, καὶ τοῦ ♑, νοταπηλιωτικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ἐν τούτῳ κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ τῆς ♀ διὰ τὸ νότιον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♄, διὰ τὸ ἀπηλιωτικόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε τῶν ♊, καὶ τῶν χηλῶν, καὶ τοῦ ♒, βορραπηλιωτικόν

Cap. III.

De convenientia regionum ad trigonos & stellas.

IN signifero quatuor triangulæ figuræ, ut superius diximus, conspiciuntur. quæ ex Ariete & Leone, & Sagittario constituitur, Borrolybica, quasi ex Aquilone, & Africo mixta, dicitur. in ea tanquam domicilio dominium habet potissimum Jupiter propter locum septentrionalem, & propter Africum una cum eo Mars. Quæ ex Tauro, Virgine, & Capricorno conflatur Notapeliotica est, hoc est, Austrisolana; in ea potissimum dominatur Venus propter Austrum, & cum ea Saturnus propter Subsolanum. Quæ ex Geminis Chelis, & Aquario constituitur Borrapeliotica

est, id est ex Borea, & Subsolano mixta, regitur præcipue à Saturno propter Subsolanum, socius in dominio adjungitur Jupiter propter Aquilonem. Quæ ex Cancro Scorpio, & Piscibus componitur Notolybica est, quasi ex Austro & Africo mixta, estque potissimum illius dominus Mars propter Africum, socia illi additur Venus propter Austrum. Hæc cum ita sint, terra etiam, quam nos incolimus, in quatuor partes dividitur, dispartiturque secundum latitudinem ad triangulorum numerum, à maris nostri linea, quæ à fretu Herculeo ad sinum Issicum; deinceps per montanum dorsum qui orientem respicit, extenditur: & sub hac latitudine terræ habitatæ pars Australis, Aquilonarisque comprehenditur; secundum longitudinem ex Arabico sinu, & Ægeo mari, & Ponto, necnon & palude Mæotide, quibus ipsius pars orientalis ab Africo separatur, dividitur. Hac ratione nostræ terræ habitatę quatuor quadrantibus ad quatuor trian-

ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ὁ τοῦ ♄, διὰ τὸ ἀπηλιωτικόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♃, διὰ τὸ βόρειον. τὸ δὲ συγκείμενον ἐκ τε τοῦ ♋, καὶ τοῦ ♏, καὶ τῶν ♓, νοτολιβυκόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν πάλιν κατὰ τὸν πρῶτον λόγον, ὁ τοῦ ♂ διὰ τὸ λιβυκόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τῆς ♀ διὰ τὸ νότιον. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, διαιρεῖται εἰς τέσσαρα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, κατὰ ἀριθμὸν τῶν τριγώνων κατὰ μὲν πλάτος διαιρουμένη, ὑπό τε τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης ἀπὸ τοῦ ἡρακλείου πορθμοῦ ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἰσσικοῦ, καὶ καθὼς ἐστὶν ἡ ἐφεξῆς ὀρεινὴ ῥάχις ἡ πρὸς ἀνατολάς, ὑφ' οὗ πλάτους περιλαμβάνεται τό τε νότιον καὶ βόρειον μέρος τῆς οἰκουμένης. κατὰ δὲ μῆκος διαιρεῖται, ὑπό τε τοῦ ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ τοῦ αἰγαίου πελάγους, καὶ τοῦ πόντου, καὶ τῆς μαιώτιδος λίμνης· ὑφ' ὧν χωρίζεται τό, τε ἀπηλιωτικὸν καὶ τὸ λιβυκὸν μέρος. Οὕτω γινομένων τεσσάρων τεταρτημορίων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, κατὰ ἀριθμὸν τῶν τεσσάρων

τριγώ-

τριγώνων, ἓν μὲν κεῖται πρὸς Βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κατὰ τὴν κελτογαλατίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς Εὐρώπη καλεῖται. Τούτῳ δὲ τῷ τεταρτημορίῳ ἀντίκειται κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αἰθιοπίαν, τὸ πρὸς νοταπηλιώτην τεταρτημόριον, ὅπερ νότιον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας καλεῖται. Πάλιν δὲ μέρος ἕτερον τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κατὰ τὴν σκυθίαν βορραπηλιωτικὸν, ὅπερ καὶ αὐτὸ βόρειον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας λέγεται. ἀντίκειται δὲ τούτῳ πρὸς λιβόνοτον τὸ κατὰ τὴν δυτικὴν αἰθιοπίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς λιβύη καλεῖται. Τούτων δὲ τῶν τεταρτημορίων ἑκάστου τὰ κείμενα μέρη, μᾶλλον πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἐναντίως κεῖται πρὸς αὐτὸ τὸ τεταρτημόριον, τὸ περιέχον αὐτὰ, καθώσπερ ἐκεῖνο πρὸς ὅλην κεῖται τὴν οἰκουμένην. καὶ γὰρ τοῦ κατὰ τὴν εὐρώπην τεταρτημορίου κειμένου πρὸς Βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὰ περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ τὰς γωνίας, πρὸς νοταπηλιώτην ὁρᾶται κείμενα τοῦ αὐτοῦ τε-

gulorum numerum conſtitutis, unus quidem ad Borrolyba in plaga ſcilicet, inter Aquilonem, & Africum, qui in Celtogallia eſt, vulgoque Europa nuncupatur, ſitus eſt. huic quadranti verſus orientalem Æthiopiam Auſtriſolanus quadrans, qui pars Auſtralis magnæ Aſiæ dicitur contra ſitus eſt. Rurſus quadrans alius univerſæ terræ verſus Scythiam Borrapolioticus, hoc eſt, inter Aquilonem, & Subſolanum, pars Aquilonalis magnæ Aſiæ dictus diffunditur; illi Libonotus ad occiduam Æthiopiam, cui vulgo Lybiæ nomen eſt, opponitur. ſingulorum horum quadrantum partes, quæ in medium totius terræ magis referuntur, diverſam à quadrante eas ambiente, qua ratione & illæ ad totum orbem collatæ, naturam ſibi adſciſcunt. Etenim Europæi quadrantis ad Borrolyba terræ univerſæ poſiti mediæ partes, & Angulares Notapelioticæ parti ejuſdem quadrantis adjacere

conſpiciuntur, ſic etiam in aliis dijudicandum eſt. His itaque manifeſtum fit, ſingulos quadrantes cum duobus oppoſitisque triangulis familiaritate conjungi, & omnes partes ad illud, quod totum quadrantem regit, accommodari; partes vero illius partibus oppoſitas cū particularibus, & mediis oppoſitis conciliari. Ad hanc etiam familiaritatem ſtellæ illæ, quæ in propriis triangulis dominantur, ſed in aliis quidem habitationibus illæ tantum, quæ dominium exercent, in habitationibus vero in medio univerſæ terræ collocatis, cum illis una & Mercurii, quæ mediæ naturæ eſt, & conditionibus communis aſſumitur.

His ita diſpoſitis primi quadrantis, qui Europam amplectitur, partes totius terræ Borrolybi adjacentes Borrolybici trianguli ex Ariete, Leone, & Sagittario naturam referunt, & ut par

τεταρτημορίου. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεταρτημορίων. Ἐκ τούτου οὖν φανερὸν, ὅτι ἕκαστον τῶν τεταρτημορίων πρὸς δύο καὶ ἀντικείμενα τρίγωνα συνοικειοῦται· πρὸς μὲν τὸ ὅλον τεταρτημόριον προσνεύοντος, ἐφαρμοζομένων τῶν ὅλων μερῶν· πρὸς δὲ τὸ μερικὸν καὶ ἀντικείμενον τοῖς μέσοις, ἐφαρμοζομένων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ μερικῶν ἀντικειμένων μερῶν. συμπαραλαμβάνονται δὲ πρὸς τὴν οἰκείωσιν οἱ ἀστέρες, οἱ τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἐν τοῖς οἰκείοις τριγώνοις· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οἰκήσεων, μόνοι αὐτοὶ οἱ ἔχοντες τὴν οἰκοδεσποτείαν. ἐπὶ δὲ τῶν οἰκήσεων τῶν περὶ τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, σὺν ἐκείνοις παραλαμβάνεται καὶ ὁ τοῦ ☿, διότι μέσος καὶ κοινός ἐστι τῶν αἱρέσεων.

Ἐκ ταύτης δὴ τῆς διατάξεως, τοῦ μὲν πρώτου τεταρτημορίου τοῦ κατὰ τὴν εὐρώπην, τὰ πρὸς τὸν βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης κείμενα μέρη, συνοικειοῦται τῷ βορρολιβυκῷ τριγώνῳ, ὅπερ ἔκ τε τοῦ ♈ καὶ ♌ καὶ ♐ σύγκειται· καὶ οἰκοδεσποτεῖται εὐλόγως ὑπὸ τοῦ κυ-

τῶν κυρίων τοῦ τριγώνου, τοῦ τε ♃ καὶ τοῦ ♂ τῶν δυτικῶν. ἐστὶ δὲ τὰ μέρη ταῦτα, ὡς λαμβάνεται κατὰ ὅλα ἔθνη, οὕτως· βρεττανία, γαλατία, γερμανία, ἀπουλία, σικελία, τυῤῥηνία, κελτική, σπανία. ἐπεὶ δὲ τὸ τρίγωνον τοῦτο ἀρχικόν ἐστι, καὶ οἱ συνοικοδεσποτοῦντες ἀστέρες· διὰ τοῦτο καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἀνυπότακτα, καὶ φιλελεύθερα, καὶ φιλοπόλεμα, καὶ φιλόπονα, καὶ ἡγεμονικοί, καὶ καθάριοι, καὶ μεγαλόψυχοι. διὰ δὲ τὸν συσχηματισμὸν τὸν δυτικὸν τοῦ τε ♃ καὶ τοῦ ♂, καὶ ἔτι διότι τοῦ τριγώνου τὰ μὲν ἔμπροσθέν ἐστιν ἠνδρωμένα, τὰ δὲ ὄπισθεν θηλυκά· διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸς μὲν τὰς γυναῖκας εἰσὶ καταφρονητικοὶ καὶ ἄζηλοι, πρὸς δὲ τὰς συνουσίας τῶν ἀρσενικῶν ἀνακινούμενοι καὶ ζηλοῦντες, καὶ μήτε αἰσχρὸν μήτε ἄνανδρον τοῦτο νομίζοντες. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐκλύονται, ὅτι οὐδὲ ὡς πάσχοντες διάκεινται ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ φυλάττουσι τὰς ψυχὰς ἀνδρείους, καὶ κοινω-

est, à dominis trianguli, Jove, & Marte occiduis gubernantur. partes sunt, ut ab integris gentibus possidentur, Britannia, Galatia, Germania, Apulia, Sicilia, Tyrrenia, Celtica, Hispania. Verum, cum triangulus hic, necnon & stellæ in eo dominatrices aptæ, natæ sint ad dominandum, gentes illæ frena pati nesciunt, libertatem ambiunt, bellis gaudent, laboribus non succumbunt, ad imperia aspirant, mundiciam colunt, magnisque cogitationibus inflantur. sed propter occiduam Jovis & Martis figurationem, & trianguli anteriores partes masculas, posteriores fœmineas, muliebres amores floccipendunt; nec eorum causa æmulatione tanguntur: masculam vero Venerem summo studio inhiant, & in simili amore socium pati nequeunt; & id neque turpe, neque nefas ducunt, neque à fortitudine remotum. propterea non effeminantur animis, quod non affectioni obnoxii similia tentant, & in iisdem deliciis fortitudinem curent, com-

municationem, fidem, suosque non minus ament, & beneficia conferant. Inter has regiones, cum Britannia, Galatia, Germania, & Barsania magis cum Ariete, & stella Martis conveniant, propterea earum accolæ immansuetiores sunt, & audaciores, magisque truces: Italia, Apulia, Sicilia, & Gallia Leoni, & Soli subdantur, earum habitatores magis imperia affectant, beneficiis cumulandis gaudent, & societate aliorum: Thyrrenia, Celtica, & Hispania cum Marte, & Jove uniantur, earum cives sunt libertatis, simplicitatis, & mundiciei studiosi. Partes hujus quadrantis in medio terræ collocatæ, Thracia, Macedonia, Illyrium, Græcia, Achaia, Creta, præterea Cyclades & minoris Asiæ oræ maritimæ, & Cypri ad Notapelioticam plagam totius quadrantis pars vergens, familiaritatẽ cum Notapeliotico triangulo ex Tauro, Virgine, & Capri-

νικὰς, καὶ πιστὰς, καὶ φιλοῦσι τοὺς οἰκείους, καὶ εἰσὶν εὐεργετικοί. τούτων δὲ αὐτῶν τῶν χωρῶν, ἐπειδὴ ἡ Βρεττανία, καὶ γαλατία, καὶ γερμανία, καὶ Βαρσανία, πλέον τι συνοικειοῦνται τῷ ♈, καὶ τῷ τοῦ ♂, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ἀγριώτεροι, καὶ θρασύτεροι, καὶ θηριώδεις μᾶλλον. ἡ δὲ ἰταλία, καὶ ἀπουλία, καὶ σικελία, καὶ γαλλία, συνοικειοῦνται τῷ ♌ καὶ τῷ ☉. δι' ὃ καὶ ἐν αὐταῖς ἡγεμονικοὶ μᾶλλον, καὶ εὐεργετικοὶ, καὶ κοινωνικοί. ἡ δὲ τυρρηνία καὶ ἡ κελτικὴ καὶ ἡ σπανία, συνοικειοῦνται τῷ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. ὅθεν καὶ φιλελεύθεροι οἱ ἐν αὐταῖς, καὶ ἁπλοὶ, καὶ φιλοκαθάριοι. τὰ δὲ μέρη τούτου τοῦ τεταρτημορίου, ἅπερ κεῖται πρὸς τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης, θρᾴκη, μακεδονία, καὶ ἰλλυρία, καὶ ἑλλὰς, καὶ ἀχαΐα, καὶ κρήτη, καὶ ἔτι αἱ κυκλάδες, καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας, καὶ κύπρου, τὰ κείμενα πρὸς νοταπηλιώτην τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, ταῦτα δὴ προσλαμβάνει τὴν συνοικείωσιν τοῦ νοταπηλιωτικοῦ τριγώνου τοῦ συγκειμένου ἔκ τε τοῦ ♉, καὶ τῆς ♍, καὶ τοῦ ♑. τοῦ οἰ-

τοῦ οἰκοδεσποτεῖ ὁ τῆς ♀, καὶ ὁ τοῦ ♄, καὶ ἔτι ὁ τοῦ ☿. ὅθεν καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς χώρας, συγκατασχηματιζόμενοι τούτοις, συγκεκραμμένοι εἰσὶν τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχάς· καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἡγεμονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ ἀνυπότακτοι, διὰ τὸν ♂. διὰ δὲ τὸν τοῦ ♃, φιλελεύθεροι, καὶ αὐτοδέσποτοι, καὶ δημαγωγικοί, καὶ νομοθετικοί. εἰσὶ δὲ καὶ φιλομαθεῖς, καὶ φιλόμουσοι, καὶ ἀγωνισταί, καὶ καθάριοι τὰς διαγωγάς, διὰ τὴν τῆς ♀. διὰ δὲ τὴν τοῦ ☿, φιλόξενοι καὶ κοινωνικοί, καὶ φιλοδίκαιοι, καὶ φιλογράμματοι, καὶ δυνατοὶ περὶ λόγους. μάλιστα δέ εἰσι καὶ μυστηρίων ἐπιτελεστικοί, διὰ τὸν δυτικὸν τῆς ♀ σχηματισμόν. πάλιν δὲ καὶ τούτων αὐτῶν τῶν χωρῶν συνοικειοῦνται τὸ πλέον, οἱ μὲν περὶ τὰς κυκλάδας, καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας καὶ κύπρου, τῷ τε ♉, καὶ τῷ τῆς ♀. ὅθεν εἰσὶ τρυφηταὶ καὶ καθάριοι, καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενοι. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἑλλάδα, καὶ τὴν ἀχαΐαν, καὶ τὴν κρή-

corno cujus dominatrix Venus, & ſtella Saturni, necnon & illa Mercurii eſt, ineunt. Hinc fit, ut earum regionum homines, tali triangulo, dominisque conformati, ſint & animo, & corpore contemperati, & propter Martem dominia ambiant, viribus valeant, & ſubjectionem omnem reſpuant. propter Jovem libertatis amatores dominio ſuo ſibi placentes, rerum publicarum inſtitutores, legum latores ſint, præterea ſtudioſi doctrinæ; muſices, ſpectaculorum, mundiciei propter Venerem, propter Mercurium hoſpitii, communionis, æquitatis, literarum, & eloquentia illuſtres, nec contemnendi potiſſimumque propter occiduam Veneris figuram arcanorum ſacrorum, & initiorum inſtitutores. Rurſus inter has regiones, qui Cycladas maritima ora minoris Aſiæ, & Cypri colunt magis ſe cum Tauro, & Veneris ſtella conformant, ideoque ſunt voluptatibus, mundiciei addicti, & corporis curatione ſolliciti. Qui Græciam Achaiam, Cretam tenent

cum

cum Virgine & Mercurio, proptereaq; eloquentiam, & disciplinas sectantur, magisque bona animi quam corporis sibi procurant. Qui Macedoniam, Thraciam, & Illyrium cum Capricorno, & Saturno: ideoque divitias, opesque aucupantur, neque sunt, ac cæteri placidis moribus, neque legibus gubernantur.

Secundi quadrantis, qui partem australem majoris Asiæ occupat: partes Indicam, Arrianam, Gedrosiam, Parthiam, Mediam, Babyloniam, Assyriam, atque Mesopotamiam continentes, tanquam quæ Notapelioticum tractum totius terræ spectent non incongrue Notapeliotico triangulo, ex Tauro, Virgine, & Capricorno, adhuc etiam stellis Veneris, Mercurii, & Saturni in orientali habitu respondent, quod naturas habeant dominatoribus convenientes, colantque Veneris stellam, quam nuncupant Isin; & Saturni, quam

τὴν, συνοικειοῦνται τῇ ♍, καὶ τῷ τοῦ ☿. διότι καὶ λογικοὶ μᾶλλον εἰσὶ, καὶ φιλομαθεῖς, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πρὸ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενοι. οἱ δ' ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ θρᾴκῃ καὶ τῷ ἰλλυρικῷ, συνοικειοῦνται τῷ τε ♑, καὶ τῷ τοῦ ♄. διότι φιλοκτήματοί εἰσιν οὐχ' ἥμεροι δὲ οὕτως, οὐδὲ κατὰ νόμους πολιτευόμενοι.

Τοῦ δὲ β τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας, τούτου τὰ μὲν ἄλλα μέρη, ἃ περιέχει ἰνδικήν τε καὶ ἀρριανὴν, καὶ γεδρωσίαν, καὶ παρθίαν, καὶ μηδείαν, περσίδα, βαβυλωνίαν, μεσοποταμίαν, ἀσσυρίαν, ὡς κείμενα πρὸς νοταπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης, εἰκότως συνοικειοῦται τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♉, καὶ ♍, καὶ ♑. ἔτι δὲ συνοικειοῦται καὶ τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♄, ἐπὶ ἀνατολικοῦ σχηματισμοῦ· διότι καὶ τὰς φύσεις ἔχουσιν ἀκολουθούσας πρὸς τὴν κυριότητα τῶν οἰκοδεσποτούντων. καὶ σέβουσι μὲν τὸν τῆς ♀, Ἶσιν αὐτὴν ὀνομάζοντες. σέβουσι δὲ καὶ τὸν τοῦ ♄,

μιθρα-

μιθρανήλιον προσαγορεύοντες. οἱ πολλοὶ δὲ καὶ προλέγουσι τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ μόρια αὐτῶν τὰ γεννητικὰ ἀνατιθέασι τοῖς θεοῖς. διότι ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰρημένων ἀστέρων φύσει σπερματικός ἐστιν. ἔτι δὲ θερμοί εἰσι, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καταφερόμενοι, καὶ ὀρχησταὶ, καὶ πηδητικοὶ, καὶ φιλόκοσμοι, διὰ τὸν τῆς ♀. ἁπλῶς δὲ διάγοντες, διὰ τὸν τοῦ ♄. καὶ φανερῶς ποιούμενοι τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας συνουσίας, διὰ τὸ ἀνατολικὸν σχῆμα. μισοῦσι δὲ τὰς πρὸς τοὺς ἄρσενας· διὰ τοῦτο καὶ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐκ τῶν μητέρων τεκνοποιοῦσι. προσκυνοῦσι δὲ καὶ τὰ στήθη, διὰ τοὺς ἀνατολικοὺς σχηματισμούς· ὅτι ἡ καρδία ἡγεμονικόν ἐστι, καὶ δύναμιν ἔχουσα ἡλιακήν. εἰσὶ δὲ ὡς ἐπιπολὺ καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἷον στολὰς καὶ καλλωπισμοὺς τρυφεροὶ καὶ γυναικώδεις, διὰ τὸν τῆς ♀. τὰς ψυχὰς δὲ μεγάλοι, καὶ τὰς προαιρέσεις, καὶ ἀνδρεῖοι, καὶ πολεμικοὶ, διὰ τὴν οἰκείωσιν τοῦ ♄, ἣν ποιεῖται πρὸς τὸ τῶν ἀνατολῶν σχῆμα. πάλιν δὲ κατὰ μέρος

Mithranhelium dicunt, venerentur, eorumque quamplurimi futura prædivinant, & membra genitalia Diis consecrant. quod jam memoratorum siderum figuratio natura sua semen augeat; sunt præterea calidi in libidines, effusi tripudiis, & saltationibus dediti, & ornatus studiosi propter Venerem, propter Saturnum, ut ut occasio fert, vitam agentes & pro habitu orientali, palam complexi cum mulieribus cubant, masculorum concubitus oderunt, & eorum quamplurimi matres gravidas suo compressu faciunt, & propter matutinum positum pectoribus adorant, quod cor principatum obtinet, & viribus solem repræsentat. Sunt ut plurimum, & circa corporis ornatum, cultum, & molliciem effeminati, propter Veneris stellam, animis vero, consiliisque grandes, generosi & bellicosi, propter convenientiam cum Saturno, quam in ortu orientali habet. Rursus peculiariter

Tauro,

Tauro, & Veneris ſtella Parthia, Media, & Perſis moderantur, ideo harum regionum habitatores veſtitu ſplendido amiciuntur, & pectore excepto, toto ſe corpore operiunt, & ſunt deliciarum, mundicieique amatores. Præterea Babyloniæ, Meſopotamiæ, & Aſſyriæ Cives, Virgini & Mercurio reguntur, ideo cognitione Mathematum pollent, ſuntque potiſſimum quinque planetarum obſervatores. Item Indicæ Arianæ & Gedroſiæ Capricorno, & Saturno gubernantur, quare deformes ſunt, immundi, & ferinis moribus. Aliæ partes hujus quadrantis in medio totius terræ ſitæ Idumæa, Cœleſyria, Judæa, Phœnica, Chaldæa, Orchynia, & Arabia felix, habitu ad plagam Borrolybicam totius quadrantis reſpicientes, Borrolybico triangulo ex Ariete, Leone & Sagittario conflato conjunguntur, habentque ſui moderatores Jovem, & Martem, & præter hos Mercu-

συνοικειοῦται τῷ ♉, καὶ τῷ τοῦ ♀, ἤτε παρθία, καὶ ἡ μηδεία, καὶ ἡ περσίς. ὅθεν καὶ οἱ ἐνταῦθα στολὰς ἔχουσι λαμπρὰς, καὶ κατακαλύπτουσιν ἑαυτοὺς ὅλους, πλὴν τοῦ στήθους, καὶ εἰσὶ τρυφητοὶ καὶ καθάρειοι. πάλιν δὲ τὰ περὶ τὴν βαβυλῶνα, καὶ μεσοποταμίαν, καὶ ἀσσυρίαν, συνοικειοῦται τῇ ♍, καὶ τῷ τοῦ ☿. δι' ὃ καὶ οἱ ἐνταῦθα εἰσὶ μαθηματικοὶ, καὶ ἐξαιρέτως τῶν ε ἀστέρων παρατηρητικοί. πάλιν περὶ τὴν ἰνδικὴν, καὶ ἀριανὴν, καὶ γεδρωσίαν, συνοικειοῦται τῷ ♑, καὶ τῷ τοῦ ♄. ὅθεν καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, κακόμορφοι, καὶ ῥυπαροὶ, καὶ θηριώδεις. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τούτου τοῦ τεταρτημορίου, τὰ κείμενα περὶ τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἰδουμαία, κοιλησυρία, ἰουδαία, φοινίκη, χαλδαϊκὴ, ὀρχυνία, ἀραβία εὐδαίμων, ταῦτα τὴν θέσιν ἔχοντα πρὸς βοῤῥόλιβα τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, συνοικειοῦται τῷ βοῤῥολιβυκῷ τριγώνῳ, ἔκτε ♈, καὶ ♌, καὶ ♐. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας, τόν τε ♃, καὶ τὸν τοῦ ♂, καὶ ἔπι τὸν τοῦ ☿. διόπερ

διόπερ οἱ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, εἰσὶ πραγματευτικοὶ καὶ συναλλακτικώτεροι, καὶ δειλοκαταφρόνητοι, καὶ ἐπιβουλευτικοὶ, καὶ δουλόψυχοι, καὶ ὅλως εὐμετάβολοι, διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰρημένων ἀστέρων. πάλιν δὲ τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν κοίλην συρίαν, καὶ ἰδουμαίαν, καὶ ἰουδαίαν, συνοικειοῦνται μᾶλλον τῷ τε ♈, καὶ τῷ τοῦ ♂· διόπερ ὡς ἐπιπολὺ θρασεῖς εἰσὶ, καὶ ἄθεοι, καὶ ἐπιβουλευτικοί. οἱ δὲ φοίνικες, καὶ οἱ χαλδαῖοι, καὶ οἱ ὀρχήνιοι, συνοικειοῦνται τῷ ♌, καὶ τῷ ☉· διόπερ οὗτοι ἁπλούστεροί εἰσι, καὶ φιλάνθρωποι, καὶ φιλαστρόλογοι, καὶ πάντων μάλιστα σεβόμενοι τὸν ☉. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀραβίαν τὴν εὐδαίμονα, συνοικειοῦνται τῷ ♐, καὶ τῷ τοῦ ♃· ὅθεν ἡ χώρα ἔχει τὸ εὔφορον, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρωμάτων. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι εὐάρμοστοι, καὶ ἐλεύθεροι τὰς διαγωγὰς, καὶ πρὸς τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰς πραγματείας.

rium, quapropter earum regionum cultores mercaturas faciunt, & pactis, & permutationibus aquiescunt, pericula contemnunt, insidiis aggrediuntur, animo servile, & prorsus varii propter jam dictarum stellarum figurationem. Et in his Cœlesyriæ Idumeæ & Judeæ accolæ magis Arieti, & Martis stellæ attribuuntur, ideoque sunt ut plurimum audaces, Deorum contemptores, insidiatores. Phænices, Chaldæi, & Ochenii, Leoni, & Soli; quare magis ingenui, humani, & Astrorum studiosi, & præ cæteris gentibus Solem venerantur. Arabiæ felicis habitatores Sagittario & Jovi subduntur, hinc regio fertilis, & Aromatum copia affluens, illiusque cultores apta membrorum compositione spectabiles sunt, & liberali ingenio in consuetudine, contractibus, & negotiatione.

Tertii quadrantis borealem tractum majoris Asiæ occupantis partes ad Bor-

Τοῦ δὲ γ τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ βόρειον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας, τὰ μὲν ἄλλα μέρη ἅπερ κεῖται μὲν πρὸς

rapelio-

rapeliotem universæ terræ difusæ Hyrcania scilicet, Armenia, Mantiana, Bactriana, Casperia, Serica, Sauromatica, Oxiana, & Sugdiana Borrapeliotico trigono, & Geminis, Libræ, & Aquario commendantur, & traduntur. Dominatores sunt in figuris orientalibus Saturnus & Jupiter; ideoque in iis regionibus Jovi, solique cultus præstatur, ditissimi omnium sunt, auroque affluentes, victu mundo, faciles, divinorum gnari, magiæ addicti, moribus ad liberalitatem, & justitiam compositis, magnanimi, improbitatis osores, amicitiæ tenaces: pro cognatis, honesta causa si adsit, mortem alacres appetentes, in contrahendis nuptiis graves, & puri, in vestitu sumptuosi, & splendidi, benigni, animis excelsi; propterea quod ut plurimum gubernatores per orientales figuras Saturnus, & Jupiter similia peragunt. Ex his Hyrcani, Armeni &

Βορραπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης, περιέχει δὲ ὑρκανίαν, ἀρμενίαν, ματιανήν, βακτριανήν, κασπερίαν, σηρικήν, σαυροματικήν, ὀξιανήν, σουγδιανήν. ταῦτα δὲ συνοικειοῦται τῷ Βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, καὶ ♎, καὶ ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσποτοῦντας ἐπὶ σχημάτων ἀνατολικῶν, τόν τε ♄ καὶ τὸν ♃. διόπερ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις σέβουσι τόν τε ♃, καὶ ☉. πλουσιώτατοι δέ εἰσι, καὶ πολύχρυσοι, καὶ καθάριοι τὰς διαίτας, καὶ εὔκολοι· σοφοί τε τὰ θεῖα, καὶ μάγοι, καὶ τὰ ἤθη δίκαιοι, καὶ ἐλευθέριοι, καὶ μεγαλόψυχοι, καὶ μισοπόνηροι, καὶ φιλόστοργοι, καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἕνεκεν τοῦ καλοῦ ἀποθνήσκοντες προθύμως· καὶ περὶ τοὺς γάμους δὲ σεμνοί εἰσιν, καὶ καθαροὶ, καὶ περὶ τὰς στολὰς πολυέξοδοι, χαριστικοί τε καὶ μεγαλόφρονες. διότι ὡς ἐπιπολὺ οἱ οἰκοδεσποτοῦντες ὅ τε τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♃, ταῦτα ποιοῦσι διὰ τῶν ἀνατολικῶν σχημάτων. πάλιν δὲ τῶν ἐθνῶν τούτων, τὰ μὲν περὶ τὴν ὑρκανίαν, καὶ ἀρμενίαν, καὶ μαν-

καὶ μαντιανὴν, συνοικειοῦνται μᾶλλον τοῖς τε ♊, καὶ τῷ τοῦ ☿. εἰσὶν οὖν καὶ οἱ ἐν ταύταις, μᾶλλον ὀξύτεροι, καὶ ὑποπόνηροι. τὰ δὲ περὶ τὴν βακτριανὴν, καὶ κασπιρίαν, καὶ σηρικὴν, οἰκειοῦνται τῷ τε ♎, καὶ τῷ τῆς ♀. ὅθεν οἱ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, πλουσιώτατοι, καὶ τρυφηταὶ, καὶ φιλοῦντες ᾠδάς. τὰ δὲ περὶ τὴν σαυρομαλικὴν, καὶ ὀξιανὴν, καὶ σουγδιανὴν μέρη, οἰκειοῦνται τῷ ♒, καὶ τῷ τοῦ ♄. διότι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀνήμερα μᾶλλον, καὶ αὐστηρὰ, καὶ θηριώδη. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τούτου τοῦ τεταρτημορίου, ἃ κεῖται μὲν κατὰ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, περιέχει δὲ Βιθυνίαν, Φρυγίαν, κολχικὴν, λαξικὴν, συρίαν, κομμαγηνὴν, καππαδοκίαν, λυδίαν, λυκίαν, κιλικίαν, παμφυλίαν. ταῦτα δὴ τὰ κείμενα πρὸς λιβόνοτον τοῦ αὐτοῦ τεταρτημορίου, συνοικειοῦνται τῷ νοτολιβυκῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♋, καὶ ♍, καὶ ♓. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας τόντε τοῦ ♂, καὶ τὴν τῆς ♀, καὶ ἔτι τὸν τοῦ ☿. διὸ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, σέβουσι μὲν ὡς ἐπιπολὺ τὴν ♀, ὡς θεῶν μητέρα, διαφόροις αὐτὴν καὶ ἐγχωρίοις ὀνόμασιν ὀνομάζοντες. ὁμοίως

Mantiani Geminis, & Mercurio reguntur; ideoq; ſunt ingenio perſpicaciores, ſubdoli, improbiores. Bactriani, Caſperii & Serici Libræ & Veneri; quare divitiis affluũt, molles ſunt, & delicati, cantilenis addictiſſimi. Saromatæ, Oxiani, & Sugdiani Aquario, & Saturno; propterea ſunt efferatiores, rigidiores, incultiores. Cæteræ quadrantis partes totius terræ medium occupantes, uti Bythinia, Phrygia, Colchis, Laxia, Syria, Commagene. Cappadocia, Lydia, Lycia, Cilicia, & Pamphylia ad Lybonatum ejuſdem quadrãtis effuſæ Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine, & Piſcibus ſubjacent, & reguntur ſimiliter à Marte, & Venere, & præter hos Mercurio; quare eorum accolæ fere ubiq; Venerem quaſi Deorum matrem ſupplices venerantur, variis indigeniſque nominibus inditis, Mar-

tem item, quam Adonim, aliisque nonnullis compellationibus indigitant; & plerique illis cum planctibus, atque ejulatu rem divinam faciunt. Sunt animo servili, laboriosi, ad fraudationes, versutias, rapinas callidum ingenium gerunt, mercenariæ militiæ operam navant, ipsi quoque sese mutuo propter Martis, & Veneris orientalem habitum captivant, in servitutem ablegant, & internecinis bellis conficiunt. Nam in triangulari signo Veneris, Capricorno duntaxat Martis; in triangulari vero signo Martii piscibus scilicet, Veneris stella exaltatur. Quapropter uxores viros summo amore prosequuntur, illis officia præstant, rei familiaris conservatrices, operatrices, obeundis ministeriis aptæ, &, ut summatim dicam, labores non respuunt, sed sibi procurant, famulatumque conjugibus exhibent & serviunt, subjici, obedireque ambiunt. Rursus ex his Bithynia, Phrygia, & Cholchis potissimum Cancro, & Lunæ conformantur, propterea

καὶ τὸν τοῦ ♂, καλοῦντες αὐτὸν ἄδωνιν, καὶ ἄλλοις τισὶν ὀνόμασιν· καί τινας δὲ τελετὰς μετὰ ὀδυρμῶν ἐκτελοῦσιν αὐτοῖς. εἰσὶ δὲ δουλόψυχοι, καὶ ἀγαπῶντες τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ ὑποπόνηροι, καὶ περίκακοι, καὶ ἅρπαγες, καὶ μισθοῦ στρατευόμενοι, καὶ ἀλλήλους αἰχμαλωτίζοντες, καὶ καταδουλοῦντες, καὶ πολεμοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, διὰ δὲ τοὺς ἀνατολικοὺς σχηματισμοὺς τοῦ τε ♂, καὶ τῆς ♀. καὶ γὰρ ἐν μὲν τῷ τριγωνικῷ ζωδίῳ τοῦ ♀, λέγω δὴ τῷ ♑, ὁ τοῦ ♂ ὑψοῦται· ἐν δὲ τῷ τριγωνικῷ ζωδίῳ τοῦ ♂, λέγω δὴ τοῖς ♓, ὁ τῆς ♀ ὑψοῦται. διὰ ταῦτα οὖν συμβαίνει τὰς γυναῖκας πᾶσαν εὔνοιαν πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔχειν, καὶ φιλοστοργίαν, καὶ εἶναι αὐτὰς φυλακτικὰς τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐργατικὰς, καὶ ὑπηρετικὰς, καὶ ὅλως φιλούσας τὸ πονεῖν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὑποτεταγμένας. πάλιν δὲ τούτων, τὰ μὲν περὶ τὴν Βιθυνίαν, καὶ Φρυγίαν, καὶ κολχικὴν, συνοικειοῦται μᾶλλον τῷ ♋, καὶ τῇ ☽. δι᾽ ὃ ἐν ταῖς χώραις ταύταις

οἱ μὲν ἄνδρες εἰσὶν εὐλαβεῖς καὶ ὑποταττόμενοι· τῶν δὲ γυναικῶν αἱ πλεῖσται, διὰ τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἀρσενικὸν σχῆμα τῆς ☽, εἰσὶν ἀνδρεῖαι, καὶ ἀγαπῶσι τὸ ἄρχειν, καὶ πολεμικαί, καὶ καθάπερ αἱ ἀμάζονες, φεύγουσι μὲν τὰς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν, ὁπλίζεσθαι δὲ φιλοῦσι καὶ ἀνδρίζεσθαι, καὶ τῶν θηλυκῶν βρεφῶν τοὺς δεξιοὺς ἀποκόπτουσι μαστοὺς διὰ τὰς στρατιωτικὰς χρείας, καὶ ἵνα γυμνὸν ἐπιδεικνύουσι τοῦτο τὸ μέρος ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἔχωσιν ἐπιδεικνύειν καὶ τὸ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀρσενικόν. πάλιν δὲ τὰ περὶ τὴν συρίαν, καὶ κομμαγηνήν, καὶ καππαδοκίαν, συνοικειοῦται τῷ τε ♏, καὶ τῷ τοῦ ♂· διόπερ τοὺς ἐν ταύταις συμβαίνει θρασεῖς εἶναι, καὶ πονηρούς, καὶ ἐπιβουλευτικούς, καὶ ἐπιπόνους. τὰ δὲ περὶ τὴν λυδίαν, καὶ κιλικίαν, καὶ παμφυλίαν, συνοικειοῦται τοῖς τε ♓, καὶ τῷ τοῦ ♃· ὅθεν οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι πολυκτήμονες, καὶ πραγματευταί, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ κοινοὶ τὰς διαγωγάς, καὶ πιστοὶ πρὸς τὰ συναλλάγματα.

viri in illis pietatem colunt, & obediunt, mulierum quamplurimæ propter orientalem, masculumque Lunæ positum viriles, imperiosæ, bellatrices, & veluti Amazones sese à libidine virorum, & cupiditatibus avocant, armis circumvestiuntur, viribus, studiis, ac muneribus, quod illis volupe est, asserunt, & propter militares usus dextras puellarum mammillas præcidunt, ut in conflictu parte illa denudata naturæ suæ robur, & masculum sexum ostendant. Præterea Syria, Commagene; & Cappadocia, Scorpioni, & Marti reguntur, proptereaque earum cives audaces esse, pravos insidiatores, & laboriosos contingit. Lydia, Cilicia, & Pamphylia Piscibus, & Jovi, ideoque in illis homines, multa possident, mercaturam exercent, libertatem amant, communi vitæ instituto utuntur, fidelesque sunt in contractibus.

Postremi quadrantis in ea plaga vulgo Lybia dicitur, partes Numidiam, Carchedoniam, Africam, Phyzaniam, Nasamonitem, Garamanticam, Mauritaniam, Gettuliam, & Metagonitem complectentes, & se in Libonotum universæ terræ inserunt, Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine & Piscibus subjacent, & in situ occidentali à Marte, & Venere gubernantur. Quapropter tali stellarum configuratione earum incolas à marito, uxoreq; uterinis fratribus, marito hominibus, uxore mulieribus jura dante principatu premi contingit. sunt valde calidi, ad muliebres concubitus furentes, conjugiorum raptores, & multis in locis reges primi omnium subditorum uxoribus pudicitiam imminuunt, & in aliis mulieres compressibus omnium parent. ornatus oppido amãt, cultuque muliebri deco-

Τοῦ δὲ λοιποῦ τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ τὴν κοινῶς καλουμένην λιβύην, τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περιέχοντα τὴν νουμηδίαν, τὴν καρχηδονίαν, τὴν ἀφρικὴν, τὴν φαζανίαν, τὴν νασαμονίτιν, τὴν γαραμαντικὴν, τὴν μαυριτανίαν, τὴν γετουλίαν, τὴν μεταγωνῖτιν, ταῦτα δὴ ἅπερ κεῖται πρὸς λιβόνοτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, συνοικειοῦται μὲν τῷ νοτολιβυκῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♋ καὶ ♍ καὶ ♓· οἰκοδεσποτεῖται δὲ αὐτοῦ ὅ, τε τοῦ ♂, καὶ ὁ τῆς ♀, ἐπὶ σχήματος δυτικοῦ. δι' ὃ ἕνεκεν τοῦ τοιούτου σχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων, συμβαίνει τοὺς ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντας, ὑπό τε ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμομητρίων ἀδελφῶν ὄντων βασιλεύεσθαι, τοῦ μὲν ἀνδρὸς ἄρχοντος τῶν ἀνδρῶν, τῆς δὲ γυναικὸς τῶν γυναικῶν. εἰσὶ δὲ καὶ σφόδρα θερμοὶ, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν καταφερεῖς, καὶ τοὺς γάμους ἁρπάζουσι, καὶ πολλαχοῦ πρῶτοι οἱ βασιλεῖς τῶν γαμετῶν τῶν ὑπηκόων συμφθείρονται. παρά τισι δὲ καὶ κοιναὶ πάντων ὑπάρχουσιν αἱ γυναῖκες. φιλοῦσι δὲ καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι, καὶ τὰ κόσμια γυναικεῖα

ναυκεῖα περιζώννυσθαι διὰ τὴν τοῦ ♀. διὰ δὲ τὴν τοῦ ♂, εἰσὶν ἀνδρεῖοι καὶ ὑποπόνηροι, καὶ μαγεύοντες, καὶ παράβολοι, καὶ τολμηροὶ πρὸς τοὺς κινδύνους. πάλιν δὲ τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν νουμηδίαν, καὶ καρχηδόνα, καὶ ἀφρικήν, μᾶλλον συνοικειοῦνται τῷ ♋, καὶ τῇ ☽. διόπερ οὗτοι κοινωνικῶς ζῶσι, καὶ πραγματεύονται, καὶ ἐν εὐθηνίᾳ πάσῃ διατελοῦσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν μεταγωνῖτιν, καὶ μαυριτανίαν, καὶ γετουλίαν συνοικειοῦνται τῷ τε ♏, καὶ τῷ τοῦ ♂· ὅθεν καὶ θηριώδεις εἰσὶν οὗτοι, καὶ μαχιμώτατοι, καὶ κρεοφάγοι, καὶ σφόδρα παράβολοι πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ καταφρονοῦντες τοῦ ζῆν, ὥστε διὰ τοῦτο μηδὲ ἀπέχεσθαι τοῦ φονεύειν ἀλλήλους. οἱ δὲ περὶ τὴν φαζανίαν, καὶ νασαμωνῖτιν, καὶ γαραμαντικήν, συνοικειοῦνται τοῖς τε ♓, καὶ τῷ τοῦ ♃· δι' ὅπερ οὗτοι ἐλεύθεροι, καὶ ἁπλοῖ τὰ ἤθη, καὶ φιλοῦντες ἐργάζεσθαι, καὶ εὐγνώμονες, καὶ καθάριοι, καὶ ὡς ἐπιπολὺ ἀνυπότακτοι, σέβονται δὲ καὶ τὸν τοῦ ♃, ὡς ἄμμωνα. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ τεταρτημορίου πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἃ περιέχει τὴν κυρηναϊκήν,

rantur propter Venerem, ſed propter Martem generoſi ſunt, ſubdoli, venefici, impoſtores, ad pericula prompti. Rurſum ex his Numidia, Carthago, & Africa Cancro potiſſimum, & Luna reguntur, ideoque earum cultores communiter vivunt, negotiantur, omnibus bonis abundant. Metagonitidos, Mauritaniæ, & Getuliæ cives Scorpio, Martique ſubjiciuntur ; ideo ſunt efferatis moribus, belliçoſiſſimi, carnivori, periculorum contemptores, vitæ propriæ adeo prodigi, ut neque ſibi parcant , ſed mutua cæde occidant. Phaſaniæ , Naſamonitidos , & Garamanticæ Arieti, & Jovi; ideoque ſunt liberi moribus, ingenuis, ac ſimplicibus, laborioſi, benefici, mundiciei dediti , & plerumq; ſervitutem neſciunt, Jovem æque , ac Ammonem adorant, & propitium invocant. Aliæ quadrantis partes ad medium orbis terrarum, Cyrenaica ſcili-

cet, Marmarica, Ægyptus, Thebais, Oasis, Troglodytica, Arabia, Azania, Æthiopia media ad Apeliotem totius quadrantis sitæ Borrapeliotico triangulo ex Geminis, Libra, & Aquario cognatione quadam subsunt habentque dominatores Saturnum, & Jovem, & præter hos Mercurium, propterea homines in illis, veluti dominii quinque planetarum participes secundum occiduum habitum Deos amant, Deos timent, Diis complicãtur, ad lacrymas proni, mortuos sub terra sepelientes, è conspectu hominum amovent, propter vespertinum positum legibus, & moribus variis, omnisque generis utuntur, & Deos universarum gentium colunt dum parent sunt humiles, timidi, abjecti, patientes, dum imperant magnanimi, animosi, pluribus uxoribus copulantur, multitudine hominum abundant, in libidine præcipites, cum sororibus una coëunt, viri

τὴν μαρμαρικήν, αἴγυπτον, θηβαΐδα, ὄασιν, τρωγλωδυτικήν, ἀραβίαν, ἀζανίαν, μέσην αἰθιοπίαν· ταῦτα πρὸς ἀπηλιώτην κείμενα τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, συνοικειοῦται τῷ βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, καὶ ♎, καὶ ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσποτοῦντας τόν τε τοῦ ♄, καὶ τὸν τοῦ ♃, καὶ ἔτι τὸν τοῦ ☿. δι' ὃ οἱ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, ὡς κοινωνοῦντες σχεδὸν τῆς οἰκοδεσποτείας τῶν ε' πλανήτων, κατὰ τὸν δυτικὸν σχηματισμὸν, φιλόθεοί τε εἰσὶ, καὶ φοβούμενοι τὸ θεῖον, καὶ προσπλεκόμενοι πρὸς θεοὺς, καὶ φιλόθρηνοι, καὶ κρύπτουσι ἐν γῇ τοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ ἀφανίζουσι διὰ τὸν δυτικὸν σχηματισμόν. χρῶνται δὲ νόμοις καὶ ἔθεσι παντοίοις, καὶ σέβουσι παντοίους θεούς. καὶ ἐν μὲν τῷ ὑποτάσσεσθαί εἰσι ταπεινοὶ καὶ δειλοί, καὶ μικροπρεπεῖς, καὶ ὑπομονητικοί· ὅταν δὲ ἄρχωσιν, εἰσὶ μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλόφρονες· εἰσὶ δὲ καὶ πολυγύναιοι, καὶ πολύανδροι, καὶ πρὸς τὰς μίξεις καταφερεῖς, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς συναρμοζόμενοι. εἰσὶ δὲ καὶ πολύσποροι οἱ ἄνδρες.

ρες. εἰς γὰρ τὸ συλλαμβάνειν αἱ γυναῖκες κάλλισται, κατὰ τὸ καρποφόρον τῆς χώρας ἀκολούθως. τῶν δὲ ἀνδρῶν πολλοὶ μὲν παραλελυμένοι τὰς ψυχάς εἰσι, καὶ γυναικώδεις· τινὲς δὲ καὶ καταφρονοῦσι τῶν γεννητικῶν μελῶν, διὰ τὸν σχηματισμὸν τὸν γινόμενον ἐκ τῶν κακοποιῶν, μετὰ τοῦ δυτικοῦ τῆς ♀. πάλιν δὲ, τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν κυρηναϊκὴν, καὶ μαρμαρικὴν, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὴν κάτω χώραν τῆς αἰγύπτου, συνοικειοῦνται μᾶλλον τοῖς τε ♊, καὶ τῷ τοῦ ☿· διόπερ οὗτοι διανοητικοί τέ εἰσι, καὶ συνετοὶ, καὶ εἰς πάντα καταληπτικοὶ, μάλιστα δὲ πρὸς σοφίαν, καὶ τὴν εὕρεσιν τῶν θείων. εἰσὶ δὲ καὶ μαγευτικοὶ, καὶ τελετὰς ἀποκρύφους, καὶ μυστήρια ἐπιτελοῦσι, καὶ ὅλως πρὸς τὰ μαθήματα εἰσιν ἱκανοί. Οἱ δὲ περὶ τὴν θηβαΐδα, καὶ τὴν ὄασιν, καὶ τὴν τρωγλοδυτικὴν, συνοικειοῦνται τῷ τε ♎, καὶ τῷ τῆς ♀· ὅθεν θερμότεροι τέ εἰσι, καὶ τὰς φύσεις ὀξύτεροι, καὶ ἔχοντες τὴν διαγωγὴν εὔφορον. οἱ δὲ περὶ τὴν ἀραβίαν, καὶ ἀζα-

in procreando fœcundi, mulieres in concipiendo aptiſſimæ, eadem ratione, qua & regio illa ferax, ac fœcunda eſt. Virorum plerique ignavi ſunt, & animis effeminati, alii genitalia tanquam rem nullius momenti ſibi mutilant propter maleficorum planetarum, & Veneris habitum veſpertinum. Ex his rurſus Cyrenaicæ, Marmaricæ & inferioris Ægypti accolæ Geminis potius, Mercurioque conveniunt, quapropter inventores ſunt, prudentes, in omnibus rebus ſagaces, præcipue vero ſapientia, & rerum divinarum inventione inſignes, præterea venefici, & arcanorum ſacrorum, ac initiorum inſtitutores, & demum ad diſciplinas mathematicas aptiſſimi. Qui vero tenent Thebaida, Oaſim, & Troglodyticam cum Libra, & Venere familiaritatem habent, ideoque ſunt calidiores, natura velociores, commodoque vitæ genere vivunt. Qui Arabiam, Aza-

niam, & mediam Æthiopiam cum Aquario & Saturno; ideoque & hi carnibus, & piscibus vescuntur, & veluti belluæ dispersi, & vagabundi vitam agrestem, & feris similem traducunt. Convenientias itaque stellarum, & signorum, necnon mores, & proprietates, quæ ex illis & in particularia, & in generalia influuntur, hac ratione, ut fieri potuit, in compendio exposuimus. Vt vero eorum cognitio ususque facilius haberi possit, singulas nationes, singulis signis conformatas, quo commemoravimus modo, designabimus.

νίαν, καὶ μέσην αἰθιοπίαν, συνοικειοῦνται τῷ τε ♒, καὶ τῷ τοῦ ♄. διότι καὶ οὗτοι κρεωφάγοι τέ εἰσιν, καὶ ἰχθυοφάγοι, καὶ ὥσπερ τὰ θήρια διεσπαρμένοι, καὶ ἄμικτοι, καὶ ζῶντες βίον ἀνημμένον καὶ θηριώδη. αἱ μὲν οὖν συνοικειώσεις τῶν τε ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, καὶ τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἰδιώματα ἅπερ ἐκ τούτων ἀποτελεῖται, καὶ τὰ κατὰ μέρος, καὶ τὰ καθολικώτερα, ὡς ἐν συντόμῳ διετυπώθη τοῦτον τὸν τρόπον. Διὰ δὲ τὸ εἶναι εὔκολον τὴν γνῶσιν αὐτῶν, καὶ τὴν χρῆσιν, ἐκθήσομαι καὶ ἕκαστα τῶν ἐθνῶν, ἅπερ πρὸς ἕκαστον δωδεκατημόριον συνοικειοῦται κατὰ ἀκολουθίαν, καὶ κατὰ εἰρημένον περὶ αὐτῶν τρόπον.

ΕΚΘΕ-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΚΑΘ' ΩΣ ΠΡΟΣ ἕκαστον ζώδιον ἑκάστη χώρα ἔχει.

Κριός	Ταῦρος	Δίδυμοι	Κάρκινος	Λέων	Παρθένος
βρεττανία	παρθία	ὑρκανία	νουμηδία	ἰταλία	μεσοποταμία
γαλατία	μήδεια	ἀρμενία	καρχηδονία	γαλλία	βαβυλωνία
γερμανία	περσὶς	μαντιανὴ	ἀφρικὴ	σικελία ἀπουλία	ἀσσυρία
		περὶ τὸ μέσον			
παλαιστίνη	κυκλάδες	κυρηναϊκὴ	βιθυνία	φοινίκη	ἑλλὰς
κοιλησυρεία	κύπρος	μαρμαρικὴ	φρυγία	χαλδαία	ἀχαία
ἰδουμαία	μικρὰ ἀσία	αἰγύπτου κάτω χώρα	κολχικὴ	ὀρχηνία	κρήτη

Ζυγὸς	Σκόρπιος	Τοξότης	Αἰγόκερως	Ὑδροχόος	Ἰχθύες
βακτριανὴ	μεταγωνῖτις	τυρρηνία	ἰνδικὴ	σαυροματικὴ	Φαζανία
κασπειρία	μαυριτανία	κελτικὴ	ἀρειανὴ	ὀξιανὴ	νασαμωνιτικὴ
σηρικὴ	γετουλία	σπανία	γεδρωσία	σουγδιανὴ	γαραμαντικὴ
		περὶ τὸ μέσον			
θηβαΐς	συρία	ἀραβία εὐδαίμων	θρᾴκη	ἀραβία	λυδία
ὄασις	κομμαγηνὴ		μακεδονία	ἀζανία	κιλικία
τρωγλοδυτικὴ	καππαδοκία		ἰλλυρὶς	μέση αἰθιοπία	παμφυλία

γίνονται χῶραι οβ.

REGIONUM DISPOSITIO, UT QUÆLIBET ad quodlibet ſignum referatur.

Aries	Taurus	Gemini	Cancer	Leo	Virgo
Britannia	*Parthia*	*Hyrcania*	*Numidia*	*Italia*	*Meſopotamia*
Galatia	*Media*	*Armenia*	*Carchedonia*	*Gallia*	*Babylonia*
Germania	*Perſis*	*Mantiana*	*Africa*	*Sicilia* *Apulia*	*Aſſyria*
		In medio			
Paleſtina	*Cyclades*	*Cyrenaica*	*Bithynia*	*Phœnice*	*Græcia*
Cœleſyria	*Cyprus*	*Marmarica*	*Phrygia*	*Chaldæa*	*Achaia*
Idumea	*Minor Aſia*	*Aegyptus infe-rior*	*Colchis*	*Orchenia*	*Creta*

Libra

Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces
Bactriana	*Metagonitis*	*Thyrrenia*	*Indica*	*Sauromatica*	*Phazania*
Carpiria	*Mauritania*	*Celtica*	*Ariana*	*Oxiana*	*Nasamonitica*
Serica	*Getulia*	*Hispania*	*Gedrosia*	*Sugdiana*	*Garamantica*
		In medio			
Thebais	*Syria*	*Arabia felix*	*Thracia*	*Arabia*	*Lydia*
Oasis	*Commagene*		*Macedonia*	*Azania*	*Cicilia*
Troglodytica	*Cappadocia*		*Illyrium*	*Aethiopia media*	*Pamphylia*

Sunt regiones 72.

Τούτων

Τούτων ἐκτεθέντων, δεῖ προσθεῖναι καὶ ἐκεῖνο, ὅτι καὶ ἕκαστος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων συνοικειοῦται ταῖς χώραις, ὅσαις καὶ τὰ τοῦ ζωδιακοῦ συνοικειοῦται μέρη, ὅταν οἱ ἀπλανεῖς κατὰ τῶν μερῶν τούτων ἔχωσι τὰς προσνεύσεις ποιουμένων συμπάθειαν τῶν τοιούτων μερῶν ἐπὶ τοῦ γραφομένου κύκλου, διὰ τῶν πόλων τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ ἕτερον δὲ δεῖ προσθεῖναι, ὅτι ἐπὶ τῶν μητροπόλεων ἐκεῖνοι οἱ τόποι τοῦ ζωδιακοῦ μάλιστα συμπαθοῦσιν, οὓς ἐτύγχανον ὁ ☉ καὶ ἡ ☽ παροδεύοντες, ὅτε τὴν κατ' ἀρχὴν τῆς κτίσεως ἐλάμβανεν ἡ μητρόπολις. καὶ τῶν κέντρων μάλιστα συμπαθεῖ τὸ ὡροσκοποῦν. ὧν δὲ μητροπόλεων οὐχ εὑρίσκονται οἱ χρόνοι τῶν κτίσεων, ἐκπίπτει τὸ μεσουράνημα κατὰ τὴν γένεσιν τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων, ἢ βασιλευόντων.

Κεφ. ε'.

Διάληψις εἰς τὰ κατὰ μέρος προαποτελεσματικὴ τῶν ἐκλείψεων.

Τούτων οὕτως προειρημένων, ἐροῦμεν ὡς ἐν συντόμῳ, οἵῳ τρόπῳ περὶ τῶν προαποτελεσματικῶν ἐπισκε-

His sic expositis illud quoque addendum est fixarum stellarum quamlibet cum regionibus Zodiaci partibus subjectis, familiaritate conjungi; cum fixæ eas partes aspiciant, quæ cum illis partibus, Zodiaci inducto per polum circulo consensum habent. Illud preterea subnectendum est, cum præcipuis urbibus Metropoleos nomine conspicuis loca illa Zodiaci, quæ Sol & Luna percurrebant, diem earum prima exstructionis principia facta sunt, & ex cardinibus potissimum horoscopum maxime consentire. Quarum autem urbium extructionis tempora reperiri non potuerunt, medium cœli in genituram principum, ac Regum pro tempore cadit.

Cap. V.

Admonitio de particularium prædictione.

His suppositis breviter exponemus, quanam ratione de prædictionibus sermonem instituere in animo

animo est, & primum quidem de eventibus universalibus sive urbium, sive regionum. Prima itaque potissima, ac validissima horum accidentium causa est ex eclipticis Solis, & Lunæ conjunctionibus, & stellarum eo tempore transitu. Hujuscemodi porro prædictionum, earumque examinis una pars est localis, qua dijudicabimus quibusnam urbibus, aut regionibus particulares defectus, vel errantium permanentes pro tempore stationes contingent. Erunt vero Saturni, Jovis, & Martis cum stationarios esse contingit, tunc enim portendunt; altera est temporalis qua tempus eventus accidentis, & quamdiu duraturum sit, deprehendimus. Tertia generalis à quibus scilicet generibus accidens comprehendatur. postrema specialis, qua præcognoscitur, quid erit illud accidens, quod futurum est.

ψόμεθα. καὶ πρῶτον περὶ τῶν συμβαινόντων καθολικῶς, ἢ κατὰ πόλεις, ἢ κατὰ χώρας. ἔστιν οὖν ἡ πρώτη καὶ ἰσχυροτάτη αἰτία τῶν τοιούτων συμπτωμάτων, ἐκ τῶν ἐκλειπτικῶν συζυγιῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν παροδευόντων ἐν αὐταῖς ἀστέρων. Τῆς δὲ τοιαύτης προαποτελεσματικῆς ἐπισκέψεως, τὸ μὲν ἐστι τοπικὸν, καθ' ὃ προγνωσόμεθα, εἰς ποίας πόλεις ἢ χώρας αἱ κατὰ μέρος ἐκλείψεις συμβήσονται, ἢ αἱ τῶν πλανωμένων ἐπιμένουσαι κατὰ καιροὺς στάσεις. αὗται δέ εἰσι ♄ καὶ ♃ καὶ ♂, ὅτ' ἂν στηρίζωσι· τότε γὰρ τὰς ἐπισημασίας ποιοῦνται. τὸ δέ ἐστι χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ προγινώσκειν τὸν καιρὸν τῆς ἐκβάσεως τοῦ συμπτώματος, καὶ μέχρι πόσου παραθήσεται χρόνου. τὸ δέ ἐστι γενικὸν, οἷον ποῖα γένη καταλήψεται τὸ σύμπτωμα. καὶ τελευταῖον ἐστὶ τὸ εἰδικὸν, καθ' ὃ προγινώσκειν δεῖ, τί ἔσται αὐτὸ τὸ ἐκβησόμενον σύμπτωμα.

Κεφ.

Κεφ. ϛ΄.

Περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν χωρῶν, αἱ ὑπὸ τοῦ συμπτώματος καταλαμβάνονται.

Ἡ μὲν οὖν πρώτη καὶ τοπικὴ ἐπίσκεψις, τοιαύτη τίς ἐστι. κατὰ τὰς συζυγίας τὰς ἐκλειπτικὰς τοῦ ☉ καὶ τῆς ☽, καὶ μάλιστα ὅσαι φανερῶς θεωροῦνται, ἐπισκεψόμεθα τόν τε ἐκλειπτικὸν τόπον τοῦ ζωδιακοῦ, καὶ τὰς χώρας τὰς κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον συνοικειουμένας τοῖς τριγώνοις. ὁμοίως δὲ καὶ τίνες τῶν πόλεων ἔχουσι συμπάθειαν πρὸς τὸ τῆς ἐκλείψεως δωδεκατημόριον, ἢ ἐκ τῆς ὡροσκοπίας τῆς κατὰ τὴν κτίσιν αὐτῶν, καὶ φωσφορίας, ἢ ἐκ τῆς μεσουρανήσεως τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε αἱ πόλεις ἐκτίζοντο, ἀρχόντων ἢ βασιλευόντων. ὅσαι δέ εἰσι χῶραι ἢ πόλεις πρὸς τὴν συνοικείωσιν εὑρισκόμεναι, πᾶσαι καταληφθήσονται τῷ συμπτώματι. μάλιστα δὲ εἰς ἐκείνας τὸ σύμπτωμα γενήσεται, ὅσαι πρὸς αὐτὸ τῆς ἐκλείψεως δωδεκατημόριον συνοικειοῦνται, καὶ εἰς ὅσα μέρη ἐφαίνετο

CAP. VI.

De consideratione regionum, ad quas effectus pertinebit.

PRimæ partis de loco, cõsideratio ita se habet. In conjunctionibus eclipticis Solis, & Lunæ, & in iis præcipue, quæ manifeste oculis abjiciuntur, locum Zodiaci, in quo defectus luminum accidit regionesque illi loco juxta triangularum dispositionem, familiares considerabimus. Præterea quæ urbes convenientiam cum signo, in quo defectus fit, aut propter horoscopum, quem dum extruerentur obtinebant, & luminum irradiationem, aut medium cœli principum, & regum, qui tunc, cum urbes exædificabantur, rebus præerant, habent: singulæ itaque regiones, & urbes in ea familiaritate repertæ eventui subjicientur. Ad partes vero cum ipso signo, in quo defectus fuit, consentientes, necnon ad eas, in quibus defectus prædictus, dum

fieret ſuper terram viſus eſt, eventus potiſſimum pertinebit.

γινομένη ἡ ἔκλειψις ὑπὲρ γῆν οὖσα.

Cap. VII.

De tempore eventuum.

SEcundam partem, qua tempus judicandum eſt, quando videlicet eventus erunt, & poſtquam venerint, quamdiu duraturi ſunt, tali ratione expediemus. In defectibus, quæ eodem tempore contingunt, cum non in omnibus regionibus, iiſdem temporalibus horis, vel ſolaribus accidant, neque obſcuratio corporum, vel tempus durationis ubique iiſdem terminis circumſcribatur, primum quidem hora ecliptica, qua in ſingulis regionibus familiaribus defectus contingit, & altitudine poli, cardines quaſi in genitura conſtituemus: deinceps quot horis æquinoctialibus in quacunque regione defectus obſcuratio perduravit. His enim ſic examinatis, ſi defectus fuerit ſolaris per tot annos

Κεφ. ζ'.

Περὶ τοῦ χρόνου τῶν ἀποτελουμένων.

ΔΕύτερον κεφάλαιον τὸ χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ προγινώσκειν τὸν καιρὸν, ὅτε καταλαμβάνει τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ μέχρι πόσου παραθήσεται χρόνου. τοῦτο οὖν ἐπισκεψόμεθα τοιούτῳ τρόπῳ. Ἐν ταῖς ἐκλείψεσι ταῖς γινομέναις κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτ' ἂν μὴ κατὰ πᾶσαν οἴκησιν ἐν ταῖς αὐταῖς καιρικαῖς ὥραις ἢ ταῖς ἡλιακαῖς ταῖς αὐταῖς γίνωνται, μηδὲ τὸ μέγεθος τῆς ἐπισκοτίσεως, ἢ ὁ χρόνος τῆς παρεκτάσεως ἴσος ᾖ πανταχοῦ· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν ὥραν τὴν ἐκλειπτικὴν, καθ' ἣν ἐν ἑκάστῃ τῶν οἰκήσεων αἱ ἣ τὴν συνοικείωσιν εἶχον ἐγένετο, καὶ κατὰ τὸ ὕψωμα τοῦ πόλου, κέντρα διαθήσομεν ὡς ἐπὶ γενέσεως. ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ πόσας ὥρας ἰσημερινὰς ἐν ἑκάστῃ τῶν οἰκήσεων τὸ ἐπισκίασμα τῆς ἐκλείψεως ἐξετάσθη. τούτων γὰρ οὕτως ἐξετασθέντων, ἡλιακῆς μὲν οὔσης τῆς ἐκλείψεως, τοσούτους ἐνιαυτοὺς ὑπονοή-

ὑπονοήσομεν τὸ ἀποτέλεσμα παραμένειν, ὅσαι ὧραι τὸ ἐπισκίασμα διεμέτρησαν. σεληνιακῆς δὲ τῆς ἐκλείψεως οὔσης, ἀντὶ τῶν ἐνιαυτῶν, τοσοῦτοι μῆνες διαμετρηθήσονται. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ συμπτώματος, καὶ ἡ καθολικὴ ἐπίτασις, θεωρεῖται ἐκ τῆς σχέσεως τοῦ ἐκλειπτικοῦ τόπου τῆς πρὸς τὰ κέντρα. Εἰ μὲν γὰρ εἰς τὸν ἀπηλιωτικὸν ὁρίζοντα ὁ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα ἐπιφαίνεσθαι κατὰ τὴν πρώτην τετράμηνον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκλείψεως, καὶ ἡ ἐπίτασις αὐτοῦ ἡ καθολικὴ περὶ τὸ πρῶτον ἔσται τριτημόριον τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ χρόνου αὐτοῦ. Εἰ δὲ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὁ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα κατὰ τὴν δευτέραν τετράμηνον, καὶ ἡ καθολικὴ αὐτοῦ ἐπίτασις ἔσται κατὰ τὸ μέσον τριτημόριον. Εἰ δὲ ἐν τῷ λιβυκῷ ὁρίζοντι ἐκπέσοι, ἄρξεται μὲν κατὰ τὴν τρίτην τετράμηνον, ἐπιτασθήσεται δὲ κατὰ τὸ ἔσχατον τριτημόριον. τὰ δὲ μερικῶς ἐπιτεινόμενα, ἢ ἐν ἀνέσει γινόμενα, σκεψόμεθα διὰ τῶν ἀνὰ μέσον συζυγιῶν, ὅταν κατὰ τοὺς τόπους οἳ τὸ αἴτιον ποιοῦσι,

eventum duraturum constituemus, quot horis obscuratio illa Solis orbem occupavit, si fuerit Lunaris annorum spatio, mensium intervallum substituemus. Principium eventus, & incremẽta expositu loci ecliptici ad cardines considerantur. Nam si in orientali horizonte eclipticus contigerit locus, quadrimestri proximo, à tempore defectus, eventus initium erit, incrementum generale primo universæ illius durationis triente vehementius grassabitur. Si locus eclipticus in medio cœli fuerit secundo quadrimestri initia, incrementa, intensionesque secundo triente erunt; si in occidentali horizonte tertio quadrimestri principium, progressiones ultimo triente. De particularibus, vero intensionibus, & remissionibus ex conjunctionibus, quæ iterum fient, judicium interponemus, cum

in locis producentibus, vel aſpectibus cum illis conjunctiones inciderint; aliisque ſtellarum tranſitibus, cum ſtellæ eventus effectrices ſignis, quæ item cauſæ ſunt, Zodiaci configuratæ, vel ortus, vel occaſus, vel ſtationes, vel nocturnos ſplendores efficiunt. Emergentes enim, ſive in ſtatione manentes intenſiores; occidentes, & ſub radiis poſitæ, vel veſpertinos ſplendores emicantes remiſſiores effectus producunt.

ἢ κατὰ τοὺς συσχηματιζομένους τοῖς τόποις, αἱ συζυγίαι συμπίπτωσι. καὶ διὰ τῶν ἄλλων δὲ παρόδων τῶν ἀστέρων, ὅταν οἱ ποιητικοὶ ἀστέρες τοῦ περιαποτελέσματος, συσχηματιζόμενοι τοῖς δωδεκατημορίοις τοῖς τὸ αἴτιον ἔχουσιν, ἢ ἀνατολὰς, ἢ δύσεις, ἢ στηριγμοὺς ποιῶνται ἢ ἀκρονύκτους φάσεις. ἀνατέλλοντες γὰρ, ἢ στηρίζοντες, ποιοῦσι τὰ συμπτώματα ἐπιτεταμένα. δύνοντες δὲ, καὶ ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντες, ἢ ἀκρονύκτους ποιούμενοι φάσεις, ἀνετώτερα ποιοῦσι τὰ ἀποτελούμενα.

Cap. VIII.

De Genere eorum, qui afficiuntur.

TErtiæ partis erat genus dignoſcere, quod ab eventu adficitur, dijudicatur vero & id ex ſignorum proprietate, & figuratione, in quibus loci ecliptici, & ſtellæ, ſive fixæ, ſive errantes in ſigno defectus, & cardine dominantes, antequam defectus accideret, concurrebant. Harum dominatio ita ſumitur. In er-

Κεφ. η′.

Περὶ τοῦ γένους τῶν πασχόντων.

ΤΡίτον ἐστὶ κεφάλαιον τὸ γνῶναι τὸ γένος, ὃ πάσχει ὑπὸ τοῦ ἀποτελέσματος. γινώσκεται δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς διαμορφώσεως τῶν ζωδίων καὶ τῆς ἰδιοτροπίας, ἐν οἷς εὑρέθησαν οἱ τῶν ἐκλείψεων τόποι, καὶ οἱ ἀστέρες οἱ οἰκοδεσποτοῦντες, οἵ τε ἀπλανεῖς καὶ οἱ πλανώμενοι, κατά τε τὸ δωδεκατημόριον τῆς ἐκλείψεως, καὶ κατὰ τοῦ κέντρου περὶ τῆς ἐκλείψεως. Τούτων δὲ ἡ οἰκοδεσποτεία οὕτως λαμβάνεται. ἐπὶ μὲν

τῶν ἀπλα-

τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ὃς ἔχει τοὺς πλείστας λόγους πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, τόν τε ἐκλειπτικὸν καὶ τὸν τοῦ κέντρου, καὶ συναπτόμενος ἢ ἀποχωρῶν κατὰ τὸ ἑξῆς καὶ φαινόμενον, ἔχει δὲ πλείονας λόγους καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας τῶν συσχηματισμῶν τὴν συνοικείωσιν, καὶ ἔτι κύριος ὢν τῶν οἴκων καὶ τῶν τριγώνων, καὶ ὑψωμάτων, ἢ καὶ ὁρίων, οὗτος μόνος λήψεται τὴν οἰκοδεσποτείαν. εἰ δὲ μή, ὁ αὐτός ἐστι κύριος τῆς τε ἐκλείψεως καὶ τοῦ κέντρου, δύο τοὺς ἔχοντας πρὸς ἕκαστον τῶν τόπων πλείονας συνοικειώσεις παραλαμβάνομεν. παραλαμβανομένων δὲ τῶν δύο, προκρίνεται ὁ τῆς ἐκλείψεως κύριος. εἰ δὲ πλείονες εὑρεθῶσι καθ' ἕκαστον τόπον ἴσοι καὶ ὁμοίως ἔχοντες, προκριθήσεται εἰς τὴν οἰκοδεσποτείαν ὁ μᾶλλον ἐπικεντρότερος ὤν, ἢ μᾶλλον χρηματίζων, ἢ τῆς αἱρέσεως. ἐπὶ μὲν τῶν πλανωμένων οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπλανῶν, παραλαμβάνομεν τὸν πρῶτον τῶν λαμπρῶν, τὸν ἐν τῷ ἐκλειπτικῷ χρόνῳ συγχρηματίσαντα ἐπὶ τῆς παρελθούσης κεντρώσεως, καθὼς ἐν τῇ πρώτῃ

rantibus illa, quæ pluribus modis aufertur ad utrumque locum, defectus scilicet, & cardinis, aut se conjungens, aut recedens ad proximum, quod sequitur, apparetque, & pluribus modis aspicit stellas, quibus cum familiaritas configurationis causa intercedit, estque præterea domiciliorum triangulorum altitudinum, sive etiam finium domina, illa sola sibi dominium usurpabit. Si non eadem, & defectus, & cardinis domina est, duas quæ plurimis familiaritatibus utrique loco vinciuntur, assumimus, ex his defectus domina præfertur. Si plures repertæ fuerint ejusdem roboris, ac virtutis in dominio anteferatur, quæ magis in cardine est, vel magis proxima, vel qualitate familiarior, & ita in errantibus procedendum est. In fixis lividarum primam quę tempore defectus, cum præterito cardine una fuit, ut in prima constructione

novem apparentium configurationum modos descripsi, accipimus itē eam, quæ ecliptica hora in plana dispositione simul orta est, vel cum cardine locum defectus sequente medium cœli tenuerit; sic itaq; stellis eventuum causis dispositis signorum etiam configurationes, in quibus defectus, stellæque dominatrices fuerunt discutiamus.

Ex harum etenim qualitate ut plurimum genera, ab eventu complexa judicantur. Nam signa ea, quæ in medio circulo, & stellis fixis sunt, si forma humana fuerit, indicant in humano genere eventum suos effectus habiturum. Eorum vero, quæ non sunt forma humana, sed terrestribus animantibus similia, quadrupedes ejusdem formæ animalibus portendunt, repentia serpentibus, ac similibus denunciant, rursusque bestiæ feroces, immansue-

συντάξει τοὺς ἐννέα τρόπους τῶν φαινομένων σχηματισμῶν διωρισάμην. καὶ ἔτι συμπαραλαμβάνομεν τὸν κατὰ τὴν ἐκλειπτικὴν ὥραν ἐν τῇ φαινομένῃ διαθέσει, ἢ συνανατείλαντα, ἢ συμμεσουρανήσαντα τῷ κέντρῳ τῷ ἑπομένῳ κατὰ τὸν τόπον τῆς ἐκλείψεως.

Οὕτως οὖν ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἀστέρας τοὺς αἰτίους τοῦ συμπτώματος, συνεπισκεψόμεθα καὶ τὰς διαμορφώσεις τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἥ τε ἔκλειψις, καὶ οἱ τὴν κυριότητα ἔχοντες ἀστέρες ἔτυχον. ἐκ τῆς τούτων γὰρ ἰδιοτροπίας ὡς ἐπὶ πολὺ θεωρεῖται τὰ γένη, ἃ καταλαμβάνει τὸ σύμπτωμα. Ὄντων μὲν γὰρ τῶν ζωδίων ἀνθρωπομόρφων, τῶν περὶ τὸν κύκλον τὸν διὰ μέσον τῶν ζωδίων, καὶ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας, συμπεσεῖται τὸ ἀποτέλεσμα περὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος. οὐκ ὄντων δὲ ἀνθρωπομόρφων, τῶν μὲν χερσαίων, ἃ μέν ἐστι τετράποδα, δηλοῖ περὶ τὰ ὅμοια ζῷα γίνεσθαι τὸ σύμπτωμα· ἃ δὲ διαμορφοῦται ὡς συρόμενα, περὶ τοὺς ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα μηνύει τὸ πάθος. καὶ πάλιν τὰ μὲν θηριώδη, περὶ τὰ ἀνήμερα καὶ βλα-

καὶ βλαπτικά· τὰ δὲ ἥμερα, περὶ τὰ ὑπηρετικὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἥμερα, ἀκολούθως τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν, οἷον ἵππων, ἢ βοῶν, ἢ προβάτων, καὶ τῶν τοιούτων. Ἔτι δὲ τῶν χερσαίων, τὰ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους, κινήσεις τῆς γῆς αἰφνιδίους μηνύει· τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ ἀέρος ἀπροσδοκήτους ῥύσεις. Πάλιν δὲ ἐὰν ὦσιν οἱ κύριοι τόποι ἐν τούτοις, ἃ διαμορφοῦται ὡς πτερωτά, οἷον ἐν ἀετῷ καὶ τοῖς τοιούτοις, σημαίνει τὸ σύμπτωμα γίνεσθαι περὶ τὰ πετεινά, καὶ μάλιστα ἃ πρὸς τροφήν ἐστιν ἀνθρώπων. Ἐὰν δὲ ὦσιν ἐν τούτοις, ἃ διαμορφοῦται ὡς νηχόμενα, ἐν μὲν τοῖς θαλασσίοις, οἷον ἐν δελφῖνι, περὶ τὰ θαλάσσια τὸ ἀποτέλεσμα συμβήσεται, καὶ πρὸς τὰς ἐκπλεύσεις τῶν στόλων. ἐν δὲ τοῖς ποταμίοις, οἷον ἐν ♒ καὶ ♓, ἔσται τὸ ἀποτελούμενον περὶ τὰ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν ταῖς πηγαῖς διαιτώμενα. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν Ἀργὼ ὦσιν οἱ κύριοι τόποι, ἀμφότερα τὰ γένη τὸ σύμπτωμα καταλήψεται. πάλιν δὲ ἐν μὲν τοῖς τροπι-

tis & noxiis, domesticæ, mansuetis, & ad usum hominum accommodatis, & reliqua similiter pro suæ formæ modo, equis, vel bubus, aut pecudibus aut similibus effectus præsagiunt. Pręterea terrestrium, quæ ad ursas vergunt, subitos ac repentinos terræmotus insinuant; quæ ad meridiem inexpectatos ex aëre imbres. Et rursum, si loci dominantes in iis fuerint, quæ quasi pennigera efformantur, veluti in aquila, & similibus, eventum volatilibus indicant, iisque potissimum, quarum in humano victu usus est. Si vero in iis fuerint, quæ quasi natantia pinguntur, si in marinis veluti in Delphino, in iis, quæ in mari dicuntur degere, eventus locum habebit, & in navigationibus classium: si in fluvialibus veluti in Aquario, & Piscibus, eventus circa ea, quæ in fluviis, ac fontibus vivunt, continget, si loci dominantes in Argo fuerint, utraq; genera eventui subjicientur. Item si in tropi-

cis signis, vel æquinoctialibus sint communiter aëris mutationem significant, & temporibus quibus signum unumquodque conformatur, proprie vero verno, ac plantis minantur. Nam si in verno æquinoctio fuerint arborum germini protendunt, ut vitis, ficus, aliisque una cum eis germinantibus; si in solstitio æstivo fructuum collectione, & frugum importatione; in Ægypto vero proprie Nili exundationem respiciunt, si in Autumnali æquinoctio loci dominantes fuerint, in sementem, & herbas omen denunciat. Si in brumali, olera, & tunc temporis aves advenientes, & pisces, effectus indicabit. Item signa æquinoctialia, quid in religionibus futurum sit, ostendunt. Tropica aëreas mutationes, & rerum publicarum status designant. Solida funda-

κοινοῖς ζωδίοις ὄντες, ἢ ἰσημερινοῖς, κοινῶς μὲν περὶ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος σημαίνουσι τὴν μεταβολήν· καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς δὲ, πρὸς οὓς ἕκαστον τῶν ζωδίων οἰκείως ἔχει. ἰδίως δὲ σημαίνουσι τὴν μεταβολὴν περὶ τὸ ἔαρ, καὶ τὰ βλαστήματα τῆς γῆς. καὶ γὰρ κατὰ μὲν τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν ὄντες, περὶ τὴν βλάστησιν τῶν δένδρων ποιοῦσι τὸ σύμπτωμα· οἷον ἀμπέλου, συκῆς, καὶ τῶν ἄλλων τῶν συμβλαστανόντων. κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τροπὴν, εἰς τὴν τῶν καρποφορηθέντων συνάξιν καὶ ἀπόθεσιν ποιοῦσι τὸ σύμπτωμα. ἐν δὲ Αἰγύπτῳ ἰδίως καὶ πρὸς τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν τὸ ἐσόμενον ἀφορᾷ. εἰ δὲ κατὰ τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερίαν εἰσὶν οἱ κύριοι τόποι, εἴς τε τὸν σπόρον καὶ τὰ γένη τῶν χόρτων ἐπισημανεῖ. εἰ δὲ κατὰ τὴν χειμερινὴν τροπὴν, τὰ λαχανεύματα, καὶ τὰ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπιδημοῦντα τῶν ὀρνέων γένη, καὶ τῶν ἰχθύων τὸ ἀποτέλεσμα δείξεται. ἔτι δὲ ἃ μὲν τῶν ζωδίων ἐστὶν ἰσημερινὰ, εἴς τε τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θρησκείας τὸ γενησόμενον σημαίνει. ἃ δέ ἐστι τροπικὰ, περί τε τὸν ἀέρα καὶ τὰ πολιτικὰ πράγματα δηλοῖ τὰς μεταβολάς. ἃ δέ ἐστι στερεὰ,

περὶ

περὶ τοῦ θεμελίους καὶ τὰς οἰκοδομάς. ἃ δέ ἐστι δίσωμα, τὸ συμβησόμενον δηλοῖ ἀνθρώποις τε καὶ βασιλεῦσι συμβῆναι. ἔτι δὲ καὶ ὅσα μὲν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκλείψεως πρὸς ἀνατολὰς μᾶλλον ὑπῆρχεν, σημαίνει τὸ ἀποτελούμενον ἔσεσθαι περί τε τοὺς καρποὺς, καὶ τὴν νέαν ἡλικίαν καὶ θεμελίους. ἃ δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶχεν μεσουράνημα, ταῦτα μηνύει περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν μέσην ἡλικίαν τὸ σύμπτωμα. τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς ὄντα, ταῦτα περί τε τὰ νόμιμα, καὶ τὴν παλαιὰν ἡλικίαν, καὶ τοὺς τεθνεῶτας. πόσον δὲ μέρος τὸ σύμπτωμα καταλήψεται τοῦ γένους, περὶ ὃ συνέπεσε, γνωσθήσεται ἔκ τε τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπισκοτισμοῦ τῶν ἐκλείψεων, καὶ ἐκ τῆς σχέσεως τῶν ἀστέρων τῶν ποιούντων τὸ αἴτιον, ἣν ἔχουσι πρὸς τὸν ἐκλειπτικὸν τόπον. δυτικοὶ μὲν γὰρ σχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις, ἢ πρὸς τὰς σεληνιακὰς ἀνατέλλοντες, ἔλαττον ὡς ἐπιπολὺ ποιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα· διαμετροῦντες δὲ, μέσον αὐτὸ ποιήσουσιν. ἀνατολικοὶ δὲ συσχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις,

mentorum, extructionumque indicio ſunt. Bicorporea hominibus, regibusque prænunciant. Adhuc etiam quæcunque defectus tempore orientaliora erant, fructibus, adoleſcentiæ, & fundamentis futurum eventum portendunt; quæ ſuper terram medium cœlum obtinebant, rebus ſacris, & regibus, & mediæ ætati; occidua legibus, ſenectæ & mortuis Quam late autem eventus genus, cui acciderit, afficiet, ex magnitudine obſcuritatis defectuum, & ex ſtellarum, quæ cauſæ ſunt, poſitu, quem habent ad locum eclipticum, dignoſci poterit. Occiduæ enim ad ſolares defectus configuratæ, vel ad lunares orientales ut plurimum effectus vehementiam minuunt, in oppoſitione modum ponunt. matutinæ ad ſolares defe-

ctus configuratæ, vel occiduæ ad lunares augebunt.

Cap. IX.

De qualitate effectus.

Quarta pars est effectus cognitio, & modi illius, utrum boni, vel mali, & quæ nam erit illius proprietas, sive bonus, sive malus sit. Id autem discernemus ex viribus, & facultate stellarum dominantium præcipuis locis, earumque commixtione mutua inter se, & cum illis locis quorum dominæ erant: Sol enim, & Luna quasi imperant, & moderantur alias stellas, cum ipsi universæ virtutis, earumque dominii, vel potentiæ, vel impotentiæ, tanquam pręcipuæ causæ cognoscantur; eventus vero qualitatem mixturæ stellarum, quæ sibi dominium arrogant speculatio manifestat. Ordiemur itaque à proprietate, & qualitate operatrice singularum stellarum errantium. sed illud primo communiter ob-

ἢ δυτικοὶ πρὸς τὰς σεληνιακὰς μεῖζον αὐτὸ ἀποτελέσουσιν.

Κεφ. θ'.

Περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος.

Τέταρτον δὲ κεφάλαιόν ἐστιν, ἡ γνῶσις αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος, ὁποῖον ἔσται, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν· καὶ τίς ἡ ἰδιοτροπία αὐτοῦ, ἐάν τε ἀγαθὸν ἐάν τε κακὸν ᾖ. Γνωσόμεθα δὲ τοῦτο ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων τοὺς κυρίους τόπους, καὶ τῆς αὐτῶν συγκράσεως, ἥν τε πρὸς ἀλλήλους εἶχον, καὶ πρὸς τοὺς τόπους, ὧν εἶχον τὴν οἰκοδεσποτείαν. Ὁ μὲν γὰρ ☉ καὶ ἡ ☽, ὥσπερ διατάσσουσι, καὶ ἡγεμονεύουσι τῶν ἄλλων, αὐτοὶ αἴτιοι γνωριζόμενοι τῆς τε ὅλης ἐνεργείας καὶ τῆς οἰκοδεσποτείας τῶν ἀστέρων, καὶ τῆς τούτων δυναστείας ἢ ἀσθενείας, δηλοῖ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος τὴν ποιότητα, ἡ θεωρία τῆς συγκράσεως τῶν ἀστέρων, τῶν ἐχόντων τὴν κυριότητα, ἀρξόμεθα δὴ ἐκ τῆς ποιητικῆς ἰδιοτροπίας ἑκάστου τῶν πλανωμένων. ἐκεῖνο μέν τοι κοινῶς προσθήσομεν,

ὅτι

ὅτι ὅτ' ἂν ἕνεκα τῆς συντόμου ὑπομνήσεως λέγωμέν τινα καθολικῶς διὰ τῶν πέντε ἀστέρων γίνεσθαι, εὐθέως δεῖ νοεῖν τὴν κρᾶσιν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ὁμοίας φύσεως συνέργιαν καὶ δύναμιν, ἐάν τε ἰδίαν ἔχῃ κατάστασιν, ἐάν τε ἐκ τῶν ἀπλανῶν ἢ τοῦ ζωδιακοῦ τόπου ὁμοία τις γίνεται κρᾶσις. οὕτως οὖν δεῖ, ὥσπερ εἴπομεν, ὅτ' ἂν καθόλου τι περὶ τῶν ε΄ ἀστέρων λέγωμεν, καὶ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν ποιότητα συνεπιλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν εἰ περὶ τῆς ποιητικῆς ποιότητος καὶ τῆς φύσεως ἐλέγομεν, ἀλλ' οὐχὶ τοὺς ἀστέρας ἐτυγχάνομεν ὀνομάζοντες. καὶ τοῦτο γὰρ χρὴ ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἐν ταῖς συγκράσεσιν, οὐ μόνον ἡ μίξις τῶν πλανωμένων ἡ πρὸς ἀλλήλους θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ μίξις τῶν κοινωνούντων τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς πλανωμένοις, τῶν τε ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ τῶν ζωδιακῶν τόπων, κατὰ τὰς προειρημένας αὐτῶν συνοικειώσεις, ἃς ποιοῦνται πρὸς τοὺς πλανωμένους.

Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ ἀστὴρ μόνος οἰκοδεσπότης ὤν, ποιήσει φθορὰς ἐκ ψύξεως ἀπο-

servandum est, nos cum brevitatis causa generaliter aliquid de quinque Planetis adnotamus, statim animo volvendum esse eorum temperiem, & à simili natura vires, & auxilium, & an propriam habeat constitutionem, sive ex fixis, & Zodiaco loco similis mixtura occurrit. Hac itaque ratione ut præmonuimus, quotiescunque de quinq; Planetis generaliter aliqua pronunciamus, eorum temperies, & qualitas intelligenda est, ac si de effectiva eorum qualitate, & natura sermo esset, & stellas ipsas non nominassemus. Illud præterea animadvertendum est, in commixtionibus non tantum planetarum inter se mixturam considerari, sed eorum etiam sive fixæ sint, sive Zodiaci loca, quæ eandem cum Planetis naturam participant, secundum commemoratas ipsorum, quibus cum Planetis conjunguntur familiaritates.

Saturni itaq; stella, si sola dominatur, ex frigore natas

corruptiones inducet, sed si proprie in homines malum grassatum fuerit, diuturni morbi erunt, tabes, consumptiones, fluxus, morborum humidorum perturbationes, quartanarum febrium accessiones, tum etiam exilia, inopiæ, ex malis angustiæ, luctus, terrores, interitus, eorum potissimum, qui ætate provecti sunt. Bestias in rem hominum maxime conducentes deprædabitur, quæ ab iisdem morbis extinguentur, & earum usu cum male affectæ sint, homines, uti par est, occident. Aër porro frigore horrendo penitus, glacies, nebulosos status, ac pestilentes excitabit, ideoque etiam ipse erit turbatus, nubibus obrutus, caliginosus: præterea & noxii imbres, damnosique, quibus humano generi exitiosa animalcula procreari solent, abunde succedent. In fluviis, ac mare utplurimum tempestates exorientur, naufragia classium, cum illis male navigatio cesserit, fient, & piscium inte-

τελουμένας. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους ἰδίως τοῦ συμπτώματος καταλαμβάνοντος, νοσήματα γενήσονται χρόνια, καὶ φθίσεις, καὶ συντήξεις, καὶ ῥευματισμοί, καὶ ὑγρῶν ἀῤῥωστημάτων ἐνοχλήσεις, καὶ τεταρταίων ἐπιδημίαι. Φυγαί τε ἔσονται καὶ ἀπορίαι καὶ συνοχαὶ ἐκ τῶν κακῶν, καὶ πένθη, καὶ φόβοι, καὶ θάνατοι, μάλιστα τῶν ἤδη τῶν ἡλικίαις προβεβηκότων. Τῶν δὲ ἀλόγων ζώων ἐπιλείψει τὰ εὔχρηστα, φθειρομένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ νοσημάτων· οἷς νοσεροῖς οὖσι, καὶ οἱ ἄνθρωποι χρώμενοι, ὡς εἰκὸς, συνδιαφθαρήσονται. ὁ δὲ ἀὴρ εἰς ψύχη φοβερὰ μεταβαλὼν, καὶ πάγους, καὶ ὁμιχλώδη καταστήματα, καὶ λοιμικὰ, ἔσται δυσάερος καὶ συννεφὴς καὶ ζοφερός· ἔτι δὲ καὶ πλῆθος νιφετῶν φθοροποιῶν συμβήσεται, ἐξ ὧν καὶ τὰ βλαπτικὰ ἑρπετὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως συνίσταται. περὶ δὲ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς θαλάσσας, κοινῶς μὲν ἔσονται χειμῶνες, καὶ ναυάγια στόλων τοῦ πλοὸς αὐτοῖς κακοῦ γινομένου. καὶ τῶν ἰχθύων δὲ πρόσε-

δὲ προσέσται φθορά. ἰδίως δὲ ἐν μὲν θαλάσσῃ γενήσονται ὑποστολαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ πάλιν πλημμύραι. οἱ δὲ ποταμοὶ ὑπέρμετροι γενήσονται τοῖς ὕδασιν, καὶ κακωθήσονται· καὶ τῆς γῆς οἱ καρποὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἐκλείψουσιν, ἀπολυμένοι ὑπὸ κάμπης, ἢ ἀκρίδος, ἢ κατακλυσμῶν, ἢ ὄμβρων, ἢ χαλάζης, ἢ τῶν τοιούτων, ὡς καὶ μέχρι λιμοῦ φθάσαι τὴν κάκωσιν.

Ὁ δὲ τοῦ Διὸς μόνος γενόμενος κύριος, καθ' ὅλου πάντα αὐξήσει. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους ἰδίως ταῦτα ποιήσει, δόξας, καὶ εὐζωίας, καὶ εὐθυνίας, καὶ καταστάσεις εἰρηνικάς. καὶ τὰ εἰς τὸν βίον ἐπιτήδεια αὔξει· καὶ ὅλως ψυχικῶν καὶ σωματικῶν εὐεξιῶν ἔσται ποιητικός. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ βασιλείας ἀγαθὰ προξενήσει, εὐεργεσίας καὶ δωρεάς. αὐτούς τε ἐκείνους τοὺς βασιλεῖς ἐν τιμοτέρους ποιεῖ, αὔξων τὴν μεγαλωσύνην αὐτῶν, καὶ τὸ μεγαλόψυχον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντας ἡ εὐημερία χωρήσει. περὶ δὲ τὰ ἄλογα ζῶα γενομένου τοῦ ἀποτελέσμα-

ritus, proprie in mari, aquæ recedent, & refluent omnia inundantes, flumina aquis intumescent, & corrumpentur, terræ fructus præcipui, magisque necessarii potissimum ab erucis, sive locustis, sive inundationibus, sive imbribus, sive grandinibus, sive similibus devastentur; & malum eousque procedet, ut fame homines occumbant.

Jovis si sola dominatur, generaliter incremento ingenti omnia adauget. Verum in hominibus proprie illa præstabit honores, tranquillitates, fertilitates, paces, vitæ item opportunis augmentum affert: & summatim bonorum corporis, & animi auctor est. Præterea bona, à principibus expectata, beneficia, munera præparabit. Et eosdem reges, ac principes spectabiliores reddet, eorum imperio aucto, & magnanimitate, & in genere omnia felicia, fausta, fortunataque erunt. Si bestias, brutaque animalia effectus respexe-

rit,

rit, manſuetas, & uſibus humanis ſervientes multiplicabit, inutilibus, & contrariis exitio erit. Aëris conſtitutio ſalubris, & temperata, ſed ventoſa, & humida, & fructuum altrix: item proſpera navigatio claſſibus, fluviorum moderata incrementa, & frugum copia, & abundantia aliaque omnia, quæ ad bene vivendum hominibus facere videntur, feliciter ſuccedent.

Martis ſi ſola dominium nacta ſit, generaliter omnibus exitium à ſiccitate parabit. Sed inter homines proprie bella ciebit, ſeditiones inteſtinas, captivitates urbium, excidia, populorum tumultus, rebelliones. Principum in ſubditos iras, & propter eas repentinas cædes. Præterea inferet morbos urentes, febres tertianas, eruptiones ſanguinis, ægritudines acutas, mortes violentas, & præcipue juvenum. Item incendia, neces, impietates, injurias, violentias, rapinas, latrocinia. Aëris conſtitu-

τος, τὰ μὲν ἥμερα καὶ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια πληθυνθήσεται, τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ ἐναντία ἐξαπολεῖται. ἡ δὲ τοῦ ἀέρος κατάστασις ὑπάρξει ὑγιεινὴ μὲν καὶ εὔκρατος. πνευματώδης δὲ καὶ ὑγρά, καὶ θρεπτικὴ τῶν καρπῶν. καὶ τοῖς στόλοις δὲ πλοῦς ἀγαθὸς ἔσται, καὶ ποταμοὶ συμμέτρως αὐξήσουσι, καὶ τῶν καρπῶν ἀπαντήσει εὐφορία, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς εὐζωίαν ἀνθρώπων συμβάλλεται.

Ὁ δὲ τοῦ ♂ μόνος οἰκοδεσποτῶν, καὶ οὗτος καθ' ὅλου μὲν φθορὰν ποιήσει ἀπὸ ξηρότητος συνισταμένην. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους, ἰδίως πόλεμοί τε συστήσονται, καὶ στάσεις ἐμφύλιοι, καὶ αἰχμαλωσίαι, καὶ πορθήσεις, καὶ λαῶν ἐπαναστάσεις, καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους ὀργαί, καὶ διὰ τοῦτο θάνατοι αἰφνίδιοι. ἔτι δὲ νοσήματα συμβήσεται πυρετικά, καὶ τριταϊκαὶ ἐπισημασίαι, καὶ αἱμάτων ἀναγωγαί, καὶ ὀξεῖς καὶ βίαιοι θάνατοι, μάλιστα τῶν νεωτέρων. ἔτι δὲ ἐμπρησμοί, καὶ φόνοι, καὶ παρανομίαι, καὶ ὕβρεις, καὶ βίαι, καὶ ἁρπαγαί, καὶ λῃστεῖαι. ἡ δὲ τοῦ ἀέρος κατα-

κατάστασις ἔσται καυσώδης· καὶ πνεύματα θερμὰ, καὶ λοιμώδη, καὶ συντηκτικά. ἔτι δὲ ἀνομβρίαι, καὶ κεραυνοὶ, καὶ ἐξ οὐρανοῦ καταφερόμενοι φλόγες. περὶ δὲ τὴν θάλασσαν ναυάγια αἰφνίδια συστήσεται, διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν κεραυνῶν. ποταμοὶ δὲ ἐκλείψουσι, καὶ ἀναξηρανθήσονται πηγαὶ, καὶ ὅλως τὰ πότιμα ὕδατα ἐπιλείψει. καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς δὲ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια, φημὶ δὴ ἄλογά τε ζῶα, καὶ τὰ βλαστήματα, καὶ οἱ καρποὶ, φθαρήσονται, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ πυρώδους τῆς καύσεως, τὰ δὲ ὑπὸ βροχῆς, καὶ τῆς τῶν πνευμάτων ἐκτινάξεως· καὶ ἅπερ δὲ ἀποτεθήσεται, καὶ αὐτὰ βλαβήσεται ὑπὸ τῆς συγκαύσεως.

Ὁ δὲ τῆς ♀ μόνος ἔχων τὴν κυριότητα, καθόλου μὲν καὶ οὗτος ἐκεῖνα ποιήσει, ἅπερ καὶ ὁ τοῦ ♃, πλὴν μετὰ πλείονός τινος ἡδύτητος. περὶ μὲν οὖν ἀνθρώπους, ἰδίως ταῦτα συμβήσεται· δόξαι, καὶ τιμαὶ, καὶ εὐφροσύναι, εὐγαμίαι καὶ πολυτεκνίαι, καὶ πρὸς πάντα τὰ πράγματα εὐαρέσως ἕξουσιν, καὶ αἱ κτήσεις

tio erit æſtuoſa, flatus calidi, & peſtilentes, & tabifici, item ſiccitates, fulmina, & è cœlo flammæ delapſæ. In mari propter ventorum turbines, & fulminum ictus, inexpectata naufragia: flumina deſiccabuntur, fontes exhaurientur, & ſummatim aquæ potui neceſſariæ deficient, ceteraque in uſus humanos neceſſaria veluti bruta animalia, plantæ, & fructus partim ab æſtu urente, partim ab imbre, & à ventorum turbinibus corrumpentur. repoſita etiam, conſervataque à conflagrationibus perdentur.

Veneris ſi ſola dominium obtinuerit generaliter eadem faciet, quæ & Jovis, ſed majori cum venuſtate; peculiariter vero hominibus conciliabit famam, honores, gaudia, fortunatas nuptias, uberes fœtus, & in omnibus rebus feliciter res geretur, & ut animo ſuo cuique placet, tunc & rei familiaris incre-

menta

menta erunt: & ſummatim humanæ vitæ inſtitutum mundum, & pium, & rerum venerandarum, ſacrarumque honos longe, lateque diffundetur. Adhuc à principibus, ducibusque ſubditis grata familiaritas collocabitur. Aëri optimam temperiem communicabit, ventorum conſtitutionem humidam, & precioſam efficiet, & ſummatim aër erit optime contemperatus, purus, & imbres plurimi ſed fœcundi. Claſſes proſpere navigabunt, proſperique eventus, & lucroſi obtingent. Flumina copia imbrium augeſcent; omnia denique quæ humanis uſibus conducunt, animalia, & fructus terræ uberrimo proventu affluent.

Mercurii ſi ſola dominatur, in genere ut conjuncta fuerit cum aliis, ita earum naturis ſe conformat, proprie vero cum naturæ ſuæ nonnihil addat, omnes magis concitat. Verum dum eventus hominibus contingit, celeritatem, induſtriam, & calliditatem in

αὐξήσουσι, καὶ ὅλως ἡ τῶν ἀνθρώπων δίαιτα καθαρὰ ἔσται καὶ εὐαγής· καὶ ἡ πρὸς τὰ σεβάσμια καὶ ἱερὰ τιμὴ ἐπιδώσει. Ἔτι δὲ ἐκ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους, συνοικείωσις ἡ δύνουσα ἔσται. περὶ δὲ τὸν ἀέρα εὐκρασίας ὑπάρξει, καὶ τῶν πνευμάτων ἡ κατάστασις ὑγραντικὴ καὶ θρεπτική. καὶ ὅλως ὁ ἀὴρ εὐάερος χρηματίσει, καὶ καθαρός, καὶ ὄμβροι πολλοὶ καὶ γόνιμοι. καὶ οἱ στόλοι πλεύσουσι καλῶς, καὶ ἐπιτυχίαι καὶ κέρδη ἀπαντήσουσι. καὶ οἱ ποταμοὶ αὐξήσουσι πληρούμενοι· καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια, ζῶά τε καὶ καρποὶ τῆς γῆς, μάλιστα πληθυνθήσονται.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ οἰκοδεσποτῶν, καθόλου μὲν ὥσπερ ἂν τύχοι συγκραθεὶς πρὸς ἕκαστον τῶν ἄλλων, ταῖς ἐκείνων φύσεσι συνοικειοῦται. ἰδίως δὲ προσθήκη τῆς δυνάμεως ὥσπερ γινόμενος, πάντας μᾶλλον συγκινεῖ. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις γινομένου τοῦ ἀποτελέσματος, ὀξύτης ἀπαντήσει καὶ εὐμηχανία

τοῖς πράγμασι, λῃστρικαί τε ὁρμαί, καὶ κλοπαὶ καὶ ἐπισυστάσεις ἐπιβουλευόντων. Ἔτι δὲ πρὸς τοὺς κακοποιοὺς συσχηματιζόμενος ὁ τοῦ ☿, τοῖς τε στόλοις κακὴν ποιήσει τὸν πλοῦν, καὶ νοσημάτων ξηρῶν αἴτιος ἔσται, καὶ ἀμφημερινῶν ἐπισημασιῶν· καὶ βῆχας, καὶ αἵματος ἀναγωγάς, καὶ φθίσεις ἀποτελέσει. καὶ ἔτι ὅσα τε πρὸς θρησκείας ὁρᾷ, καὶ τὰ ἱερατικά, πράγματα, καὶ τὰ τῆς βασιλείας, καὶ ἔθη, καὶ νόμιμα, κατὰ τὴν ἑκάστοτε πρὸς τοὺς ἀστέρας σύγκρασιν αὐτοῦ καὶ οἰκείωσιν διαταράξει. Ἐπεὶ δὲ δι' ἰδίαν ἔχει πρὸς τὸν ☉ ἐγγύτητα, καὶ διὰ τὸ εὐκίνητον ξηρὸς ὑπάρχει, ποιήσει εἰς τὸ περιέχον πνεύματα ἄτακτα καὶ ὀξέα, καὶ εὐμετάβολα, καὶ βροντάς, ἀστραπάς τε καὶ φλογμούς, καὶ χάσματα καὶ σεισμούς. καὶ διὰ τούτων ἐνίοτε καὶ φθορὰν ποιήσει τῶν τε ζώων καὶ τῶν φυτῶν, τῶν πρὸς χρῆσιν ἐπιτηδείων ἀνθρώποις. ἔτι δὲ καὶ

humanis negotiis insinuat. Prædonum impetus, latrocinia, & insidiatorum artes excitat. Præterea cum maleficis configurata stella Mercurii classibus pessimam navigationem parat, morbos siccos, & febres quotidianas, & tusses, & sanguinis eruptiones, & tabes producit; item quæcunque ad religionem pertinent, sacrasque cerimonias, & Imperii arcana, & mores, & leges, ad cujuslibet stellæ qualitatem, quam ipsa aspexerit disponet. Cum Soli proxima fuerit, & propter motum velocem sicca, in circumfusum aërem ventos inordinatos, atque impetuosos, & subito mutabiles, & tonitrua, & fulgura, & fulmina concitabit. Item hiatus terræ, & motus efficiet, quibus quandoque luem, excidiumque animantibus, & plantis, quæ homo in usus suos convertit, inducet. Præterea aquas in occiduis aspectibus imminuet, in matutinis augebit. Hæc

τῶν ὑδάτων ἐν μὲν τοῖς δυτικοῖς σχηματισμοῖς ἔσται ἀναλωτικός, ἐν δὲ τοῖς ἀνατολικοῖς αὐξητικός. Τοιαῦτα μὲν

itaque

itaque quilibet planeta pro ſua innata qualitate diſcreta, immixtaque proprie operabitur. Cum vero inter ſe mutuo pro varietate aſpectuum, & ſignorum, necnon & ad ſolem ſplendore immiſcentur, tunc eventus etiam pro mixtura, & temperie communicationis proprietatum, exiſtet. Cum autem fieri nequit, ut omnes ſingularum commixtionum aſpectus, qui quoquo modo fieri ſolent, recenſeamus, arduum ſane, infinitum, ac multiplex negotium, hoc ex particulari judicio ſecundum matheſeos præcepta quiſque diſcernet. Nunc illud animadvertemus familiaritates, & cognationes, quas ſtellæ dominantes eventuum habent, & regiones ipſas, ac urbes quibus eventus imminent, eſſe obſervandas: nam ſi ſtellæ beneficæ ſint, & conformentur regionibus, quibus eventus impendet, neque à contrariis impediantur, ef-

οὗν ἕκαστος τῶν πλανωμένων ἰδίως ποιήσει, τὴν οἰκείαν ἔχων φύσιν ἰδιαζόντως ἀποτεταγμένην. Ὅταν δὲ συγκραθῶσιν ἄλλος πρὸς ἄλλον, διά τε τῶν συσχηματισμῶν καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ ζῴδια οἰκειότητος, καὶ ἔτι διὰ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον φάσιν, τότε καὶ τὸ ἀποτελούμενον κατὰ τὴν μίξιν καὶ τὴν σύγκρασιν τὴν ἐκ τῆς γινομένης κοινωνίας τῶν δυνάμεων, οὕτω καὶ ἀποβήσεται. ἐπεὶ δὲ τὸ καθ' ἑκάστην σύγκρασιν καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς συσχηματισμοὺς τοὺς γινομένους καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον ἀδυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, πολυμεροῦς καὶ ἀπείρου τῆς πραγματείας οὔσης, τοῦτο γνωσθήσεται ἐκ τῆς κατὰ μέρος διακρίσεως, κατὰ τὸ μαθηματικὸν ἐσομένης μεταχειρίσεως. Νῦν δὲ τοσοῦτον λέγομεν, ὅτι παρατηρεῖν δεῖ καὶ τὰς οἰκειώσεις, ἃς ἔχουσιν οἱ κύριοι ἀστέρες τοῦ περιτελέσματος, καὶ αὐτὰς τὰς χώρας ἢ τὰς πόλεις, ἃς καταλαμβάνει τὸ σύμπτωμα. καὶ γὰρ ἀγαθοποιοὶ μὲν ὄντες οἱ ἀστέρες, καὶ συνοικειούμενοι πρὸς τὰς χώρας, ἐφ' ἃς τὸ ἀποτέλεσμα συμπίπτει, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν

ἐναντίων

ἐναντίων κατακρατούμενοι, πλέον τὸ ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως ὠφέλιμον ἐνεργήσουσιν. ὥσπερ πάλιν ἔλαττον ὠφελήσουσιν, ἐὰν τί ἐμπόδιον πρὸς τὴν συνοικείωσιν ἀπαντᾷ, ἢ ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατακρατῶνται. Εἰ δὲ μὴ ὑπάρχουσιν ἀγαθοποιοὶ οἱ κύριοι τοῦ ἀποτελέσματος ἀστέρες, ἀλλὰ κακωτικοί, ἐὰν μὲν ἔχωσι πρὸς τὰς χώρας τὴν συνοικείωσιν, ἐφ' ἃς ἔρχεται τὸ σύμπτωμα, ἢ ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατακρατηθῶσιν, ἔλαττον βλάψουσιν. εἰ δὲ μήτε συνοικειούμενοι πρὸς τὰς χώρας εἰσί, μήτε κατακρατοῦνται ὑπὸ τούτων οἱ ἐναντίον ὄντες αὐτοῖς ἔχουσι πρὸς τὰς χώρας τὴν οἰκειότητα, τότε σφοδροτέραν τὴν βλάβην ποιήσουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὡς ἐπιπολὺ τοῖς καθολικοῖς πάθεσιν ἐκεῖνοι τῶν ἀνθρώπων καταλαμβάνονται, ὅσοι ἐν ταῖς ἰδίαις γενέσεσιν εἶχον τὴν αὐτὴν κατάστασιν τοῦ αἰτίου, τοῦ ποιοῦντος τὰ καθολικὰ συμπτώματα. λέγω δὴ τοὺς τε ἀναγκαίους τόπους, οἵπερ εἰσὶν οἱ φωσφοροῦντες, ἢ τὰ αὐτὰ κέντρα, τοῦτ' ἐστὶ τὰ ἐκλειπτικά, ἢ καὶ τὰς τούτων διαμέτρους. τούτων δὲ

ficacius id quod pollicentur, pro naturæ ſuæ bonitate abſolvent. Quemadmodum rurſus minus proſunt, ſi quid cognationem impedit, vel ipſæ ab adverſariis ſuperentur. Verum ſi dominantes eventui ſtellæ beneficæ ullo modo ſint, ſed exitiabiles, ſi familiaritatem cum regionibus eventui ſubjectis habeant, vel à contrariis impediantur, minus lædent: ſi vero neque regionibus uniuntur, neque ab iis ſuperantur, quæ illis adverſariæ cum regionibus familiaritate junguntur, tunc vehementius nocebunt. Sed enim utplurimum univerſalibus malis illi corripiuntur, qui in propriis geneſibus eandem conditionem cum cauſa, quæ generalia illa mala infligit neceſſario ſortitæ ſunt, locis ſcilicet, quæ ſunt lumina, vel ipſi cardines, hoc eſt ecliptica ipſa, vel his oppoſita. Horum ve-

ro præcipue partibus congressus, vel ecliptici loci luminum oppositiones, cum quocunque illæ luminarium coinciderint inevitabiles sunt.

αὐτῶν μάλιστα τὰς μοιρικὰς συμβάσεις, ἢ τὰς διαμετρήσεις τοῦ ἐκλειπτικοῦ τόπου τῶν φώτων, ἀδύνατόν ἐστι φυλάξασθαι, πρὸς ὁποῖον ἂν τῶν φώτων σχηματίζοιντο.

CAP. X.

De coloribus in eclipsibus, cometis & aliis hujusmodi.

EClipsium item colores eventibus, qui vel in ipsis luminaribus apparent, vel juxta fiunt, veluti in virgis, & aliis hujusmodi in universalibus euntibus considerandi sunt. Nam si nigri fuerint, & subvirides illa futura portendunt, quæ Saturnus conferre solet; si albi, quæ Jupiter; si rutili quæ Mars; si flavi quæ Venus; si varii quæ Mercurius. Et si color is totum luminum corpus occuparit, vel in omnibus locis juxta lumina circumfusus fuerit, in plures regionum partes res præsignificatas extendendas esse, indicat; si non tota luminaria color infecerit,

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἐκλείψεων καὶ κομητῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

ΚΑὶ τὰ χρώματα δὲ τῶν ἐκλείψεων, ἀναγκαῖον παρατηρεῖν· ἐν τοῖς καθολικοῖς συμπτώμασιν, ἅπερ χρώματα ἢ εἰς αὐτὰ καθορᾶται τὰ φῶτα, ἢ συνίσταται περὶ αὐτά. οἷον ῥάβδοι, ἢ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ εἰ μὲν μέλανα εἴη, ἢ ὑπόχλωρα, σημαίνει ταῦτα ἔσεσθαι ἅπερ ἡ τοῦ ♄ φύσις ποιεῖ. εἰ δὲ λευκά ἐστι, σημαίνει τὰ ἐκ τοῦ ♃. εἰ δὲ ὑπόπυρρα, τὰ ἐκ τοῦ ♂. ξανθὰ δὲ, τὰ ἐκ τῆς ♀. ποικίλα δὲ, τὰ ἐκ τοῦ ☿. καὶ εἰ μὲν καθόλου τὸ σῶμα τῶν φώτων ἐστὶ τὸ τοιοῦτον χρῶμα, ἢ ἐν ὅλοις τοῖς τόποις τοῖς περὶ τὰ φῶτα, δηλοῖ ὅτι εἰς πλεῖστα μέρη τῶν χωρῶν τὰ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος συμβήσεται. εἰ δὲ μὴ δι' ὅλων τῶν φώτων τὸ τοιοῦτον χρῶμα συστῇ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ πρός τι μέρος, ἐκεῖνο μόνον τὸ μέρος τῶν χωρῶν ὑπὸ τοῦ συμπτώματος καταληφθήσεται, ἔνθα προσνεύει τοῦ ὁρωμένου χρώματος ἡ σύστασις.

Ἔτι δὲ τῶν καλουμένων κομητῶν ἐν ταῖς καθολικαῖς περιστάσεσι παρατηρεῖν δεῖ τὰς ἀνατολάς. εἴτε κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἐπιφαίνονται, εἴτε καὶ ἐν ἄλλῳ καιρῷ. οἷον τὰς δοκίδας, ἢ σάλπιγγας, ἢ πιθείας, καὶ ἄλλους τινὰς τοιούτους. καὶ οὗτοι γὰρ τὰ ἐκ τοῦ ♂ καὶ τοῦ ☿ ἀποτελέσματα ποιοῦσι· καὶ πολέμους δὲ καὶ καταστήματα καυσώδη, καὶ κινητικὰ, καὶ ὅσα ἐκ τούτων συμβαίνει. σημαίνουσι δὲ διὰ μὲν τῶν μερῶν τοῦ ζωδιακοῦ, ἐν οἷς μέρεσι φαίνονται συσταθέντες, καὶ διὰ τῶν σχημάτων τῆς τε κόμης καὶ τῆς προσνεύσεως, τοὺς τόπους, οὓς καταλήψεται τὰ συμπτώματα. διὰ δὲ τῆς οἷον μορφώσεως αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ τὰ γένη ἃ παθεῖν ὑπὸ τούτου συμβήσεται· καὶ ἔτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς αὐτῶν, δηλοῖ τὸν χρόνον τῆς ἐπιμονῆς τοῦ συμπτώματος. καὶ διὰ τῆς σχέσεως δὲ τῆς πρὸς τὸν ☉, δηλοῦσι τὴν ἔναρξιν τοῦ συμπτώματος.

ea pars tantum regionum in qua visus color constiterit, denunciato eventu efficietur.

Adhuc in universalium eventuum consideratione Cometarum ortus observandi sunt, sive eclipticis temporibus, sive alio affulserint, veluti trabes, tubæ, dolia, & similia. Hi namque quæ Martis, & Mercurii naturæ respondent, prænunciant, præterea bella, æstuosas cōstitutiones, motus turbulentos, & alia, quæ ista sequi consueverunt. Partibus Zodiaci, in quibus primum effulsere, & comæ deflexionisq; situ loca, quibus res minitantur, subindicant, specie, & quasi forma affectionis speciem, & genera ab eo inferenda designantur. Præterea illius duratione, tempus durationis effectus & positu ad Solem, & habitudine, principium eventus prænotatur.

Nam si matutini fuerint celeriores, si vespertini tardiores effectus producunt. His expositis, patefactaq; considerationis universalis de regionibus, & urbibus, ratione, de particularibus etiam, de iis scilicet, quæ singulis annis, & eorum temporibus, & primum de anni novilunio sic dicto, tractatio instituenda est.

Cap. XI.

De anni Novilunio.

Novilunium anni solaris reversionis in quolibet circuitu initium ponendum esse res ipsa, nomenque declarat, sed quale quis principium in circulo sumat quod nec cogitatione comprehendi potest? propterea per medium signorum puncta ab æquinoctiali, & tropicis circumscripta, duo scilicet Æquinoctialia, & duo tropica non incongrue loco principiorum assumimus. Sed hic dubitare quis poterit, quod nam ex his quatuor

καὶ γὰρ ἀνατολικοὶ μὲν φανέντες, ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν καταρχὴν σημαίνουσι· δυτικοὶ δὲ, βραδεῖαν. Τούτων εἰρημένων, καὶ τῆς καθολικῆς ἐπισκέψεως τῶν τε χωρῶν καὶ τῶν πόλεων δεδηλωμένης, δεῖ καὶ περὶ τῶν μερικῶν διαλαβεῖν· λέγω δὴ τῶν ἀποτελουμένων καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν, περὶ τοὺς τούτου καιροὺς, καὶ πρῶτον περὶ τῆς καλουμένης νεομηνίας τοῦ ἔτους.

Κεφ. ια'.

Περὶ τῆς νεομηνίας τοῦ ἔτους.

Ὅτι μὲν ἡ τοῦ ἔτους νεομηνία ὀφείλει ἀρχὴ τίθεσθαι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ☉ καθ᾽ ἑκάστην περιστροφὴν, φανερόν ἐστι καὶ ἀπὸ τῆς ὀνομασίας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς δυνάμεως. τίνα δὲ τις ἀρχὴν ἐν κύκλῳ λάβοι, τοῦτο λοιπὸν οὐδ᾽ ἐπινοῆσαι δυνατόν. διὰ τοῦτο οὖν τὰ διὰ μέσου τῶν ζῳδίων ἀφοριζόμενα σημεῖα, ὑπό τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τῶν τροπικῶν, τοῦτ᾽ ἐστὶ τά τε δύο ἰσημερινὰ, καὶ τὰ δύο τροπικὰ, λαμβάνομεν εἰκότως ἀρχάς. ἀλλ᾽ ἀπορήσειέ τις ἐνταῦθα, ποῖον τῶν τεσσάρων τούτων

προηγουμένως ἔσται ἀρχή· εἴπερ κατὰ τὴν ἁπλῆν τοῦ κύκλου κίνησιν, οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν ὡς ἀρχὴν προηγούμενον. ἀλλὰ γὰρ οἱ περὶ τῆς τοιαύτης ἐπισκέψεως γράψαντες, πρὸς ἕκαστον τῶν τεσσάρων τούτων σημείων κατά τινας φυσικοὺς λόγους, ἕν τι ἰδίωμα ὑπέθεντο· ἔχει γὰρ ἕκαστον αὐτῶν οἰκεῖον ἰδίωμα. ἐνόμισαν οὖν εἰκότως ἀρχὴν ἔτους, τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, διότι τότε πρῶτον ἄρχεται μείζων γίνεσθαι ἡ ἡμέρα, καὶ ὅτι ὑγραντικῆς ἐστι φύσεως ὁ καιρὸς ἐκεῖνος. αὐτὴ δὲ ἡ φύσις πλεονάζει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενέσεων, ἀρχομένων αὐτῶν. τὸ δὲ θερινὸν τροπικὸν μετὰ τοῦτο, διότι τότε μεγίστη ἀποτελεῖται ἡ ἡμέρα· ἀλλὰ καὶ παρ' αἰγυπτίοις, ἡ τοῦ νείλου συμβαίνει ἀνάβασις, καὶ τὸ ἄστρον ὁ κύων ἐπιφαίνεται. τὸ δὲ μετοπωρινὸν ἰσημερινὸν ἐπὶ τούτοις. ὅτι τότε πάντες οἱ καρποὶ συγκομίζονται, καὶ πάλιν ὁ σπόρος ἀρχὴν λαμβάνει. τὸ δὲ χειμερινὸν τρο-

primarium erit principium, ſi ſecundum ſimplicem circularis naturæ motum, nihil invenire datur, quod tanquam principium aliis præeat. Verumenimvero qui de hac conſideratione ſcripſere ſingulis his quatuor punctis rationibus naturalibus fulti unam proprietatem attribuere: ſingula quippe propriam qualitatem ſibi vindicant. Non incongrue itaque principium anni vernum Æquinoctium ſtatuerunt, quod tunc primum diei ſpatia protrahi incipiunt, & tempus illud natura ſua humectat. quæ humiditatis vis & in aliis etiam generationibus, cum incipiunt, locum habet, ſolſtitium, deinceps æſtivum ſtatuerunt, quod tunc longiſſima dies eſt. Sed & apud Ægyptios tunc temporis Nilus incrementa ſumit, & ſtella Canis dictus exoritur. Tertio loco æquinoctium autumnale poſuerunt, quod tunc fructus omnes, frugesq; invehantur, reponanturve, rurſumque novæ generationis principia jaciantur. Poſtremum omnium Brumales

dies decreverunt, quod tunc dies ex parva crescere, & produci incipit. Verum de his auctoribus ita placuit philosophari.

Mihi vero convenientius, naturaliusque videtur, hæc quatuor principia propter Solis & Lunæ conjunctiones in noviluniis, & pleniluniis, & maxime omnium eclipticas, quæ signis hisce proximæ sunt, observata fuisse. Vt ex principio Arietis, de Vere; à principio Cancri de Æstate; à principio Chelarum de Autumno; à principio Capricorni de Hyeme judicium faceremus. Temporum enim constitutiones universales & modos Sol efficit, secundum quas constitutiones, ac qualitates, etiam, qui ne hilum quidem scientias degustarunt, futura prænoscunt. Prętere a signorum proprias significationes, ventosque, & nonnulla alia generalia hic moderatur. Quæ vero magis, & minus certis temporibus immutantur, generaliter quidem, & hæc perconjuctio-

πικόν· διότι πότε εἰς αὔξησιν ἐκ μειώσεως ἡ ἡμέρα παρέρχεται. οὕτω μὲν ἔδοξε τοῖς περὶ τούτων σκεψαμένοις.

Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ φυσικώτερον καὶ οἰκειότερον, τὰς τεσσάρας ταύτας ἀρχὰς παρατηρῆσαι, διὰ τὰς συζυγίας τοῦ τε ☉ καὶ τῆς ☽, τὰς συνοδικὰς ἢ πανσεληνιακάς, καὶ μάλιστα τούτων τὰς ἐκλειπτικὰς τὰς ἔγγιστα τούτων τῶν σημείων, ἵνα ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ τὸν ♈, τὸ ἔαρ ἐπισκεπτώμεθα. ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὸν ♋, τὸ θέρος· ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὰς χηλάς, τὸ μετόπωρον. ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὸν ♑, τὸν χειμῶνα. καὶ γὰρ τὰς καταστάσεις τῶν καιρῶν, καὶ τὴν καθολικὴν αὐτῶν ποιότητα ὁ ☉ ποιεῖ, καθ᾽ ἅς τινας καταστάσεις καὶ ποιότητας καὶ οἱ παντελῶς ἀμαθεῖς προγινώσκουσι τὸ μέλλον. ἔτι δὲ τῶν ζωδίων τὰς ἰδιοτρόπους ἐπισημασίας, ἀνέμους τε καὶ ἄλλα τινὰ καθολικά, οὗτος διατάσσει. ἅ τε δὲ ἐπιπλέον ἢ ἔλαττον κατὰ καιροὺς παρηλλαγμένα γίνεται, καθ᾽ ὅλου μὲν καὶ ταῦτα διὰ τῶν συζυ-

γιῶν

γιῶν τῶν γινομένων κατὰ τὰ προειρημένα σημεῖα ἀποτελεῖται, καὶ διὰ τοῦ συσχηματισμοῦ τῶν πλανήτων, ὃν πρὸς τὰς συζυγίας ποιοῦνται. μερικῶς δὲ καὶ διὰ τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων τὰς καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον καὶ διὰ τῆς πορείας τῶν πλανωμένων. ὄντος οὖν ὀφειλομένου προσδιορισθῆναι καὶ τῆς ἑκάστου τῶν ζωδίων μερικῆς φύσεως, καὶ ὡς ἕκαστον αὐτῶν ἔχει πρὸς τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ καταστήματα, τοῦτο δὴ νῦν καὶ προεκθησόμεθα. περὶ γὰρ τῆς τῶν πλανωμένων καὶ τῶν ἀπλανῶν ἰδιοτροπίας, καὶ τῆς τούτων κράσεως, καὶ τῆς πρός τε τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς ἀέρας συνοικειώσεως, καὶ ἔτι περὶ τῶν ὅλων δωδεκατημορίων ὅπως συνοικειοῦνται πρός τε τοὺς ἀνέμους, καὶ τοὺς καιροὺς, περὶ τούτων ἑκάστου ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τῆς μερικῆς φύσεως τῶν ζωδίων, οἷα ποιεῖ τὰ καταστήματα.

ΤΟ μὲν δωδεκατημόριον τοῦ ♈, αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶ διὰ τὴν ἰσημερινὴν παρουσίαν, βροντῶν καὶ χαλαζῶν ποιη-

nes in jam dictis punctis confectas, & configuratione planetarum, quam in conjunctionibus efformant: particulatim vero, & per congressus, & plenilunia in singulis signis, & errantium stellarum transitum operari contingit. At cum necessarium sit singulorum signorum naturas peculiares & ut eorum quodlibet ad annuas constitutiones dispositum sit, exponere, id primum exequamur. Nam de errantium, fixarumque stellarum qualitate, earum mixtione, & cum ventis, aëreque familiaritate, necnon & de signis Zodiaci, ut se cum ventis, & temporibus conformant, superius disseruimus.

Cap. XII.

De peculiari vi & natura signorum in constitutionibus temporum.

ARietis signum totum est propter æquinoctialem præsentiam in tonitruis & grandinibus effi-

ciendis: partes ipſius nunc intenſiores, nunc remiſſiores ſunt in agendo, ut fixarum ſtellarum, quibus deſcribitur, natura cogit. Partes enim ipſius anteriores imbres, & ventos cient, mediæ temperatæ ſunt, poſteriores æſtuoſæ, & peſtilētes. Item boreales æſtuoſæ, & noxiæ, auſtrales glaciales, & ſubfrigidæ.

Tauri ſignum & ipſum utrumque præ ſe fert temperamentum, eſt ſubcalidum: partes ipſius anteriores, & maxime ubi Pleiades ſunt, terræmotus, nebulas, ventoſque concitat. Mediæ humectant, & refrigerant, poſteriores circa ſucculas igneæ ſunt, fulminaque, & fulgetra diſplodunt. Præterea partes illius boreales ſunt temperatæ, auſtrales inordinatæ, & inſtabiles.

Geminorum ſignum generaliter temperatum eſt: partes ipſius anteriores humidæ & noxiæ. Mediæ temperatæ, poſteriores mixtæ,

πικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ ἐπιπλέον ἢ ἔλαττόν τι ποιεῖ, καθ' ὡς ἡ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔχει φύσις τῶν κατ' αὐτὸν τὸ κελόν. τὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ἔμπροσθεν μέρη, ὄμβρους καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ μέσα, εὐκρασίαν ἔχει· τὰ δὲ ὄπισθεν, καυσώδη καὶ λοιμικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, καυματώδη καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ νότια, κρυσταλλώδη καὶ ὑπόψυχρα.

Τὸ δὲ τοῦ ♉ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἀμφοτέρας ἔχει τὰς κράσεις, καὶ ὑπόθερμόν ἐστι. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν πλειάδα, σεισμοὺς καὶ ὀμίχλας καὶ ἀνέμους ποιεῖ. τὰ δὲ μέσα, ὑγραίνει καὶ ψύχει. τὰ δὲ ὄπισθεν, καὶ κατὰ τὴν ὑάδα, πυρώδη ἐστὶ, καὶ ἀστροπὰς καὶ κεραυνοὺς ἀποτελεῖ. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, εὔκρατα· τὰ δὲ νότια, ἄτακτα καὶ κινητικά.

Τὸ δὲ τῶν II δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶν εὔκρατον. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ὑγρὰ καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, μεμιγμένα καὶ ἄτακτα.

ἄτακτα. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, σεισμοὺς καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ξηρὰ καὶ καυσώδη.

Τὸ δὲ τοῦ ♋ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ἐστιν ὅλον εὔδιον καὶ θερμόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν καὶ κατὰ τὴν φάτνην, πνιγώδη· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. καὶ ἔτι τά τε βόρεια καὶ τὰ νότια, ἀμφότερα ἔμπυρα καὶ καυστικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♌ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μὲν καύματός ἐστι καὶ πνίγους ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν πνιγώδη καὶ λοιμικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ἔνυγρα καὶ φθαρτικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια κινήσεις ποιοῦντα καὶ καύματα, τὰ δὲ νότια ἔνυγρα.

& inordinatæ. Item boreales ventos cient, & terras concutiunt, Australes aridæ & æstuosæ.

Cancri signum generaliter tranquillum est, & calidum: partes anteriores præsepe versus suffocant, mediæ temperatæ, posteriores ventosæ tam boreales, quam Australes partes igneæ sunt, & urentes.

Leonis signum generaliter æstuat, & suffocat, partes anteriores suffocantes, & pestilentes, mediæ temperatæ, posteriores humidæ, & noxiæ. Itẽ partes boreales instabiles, & igneæ, Australes humidæ.

Virginis signum generaliter & ipsum humidum est, & tonitruosum, partes anteriores calidiores, & noxiæ, mediæ temperatæ, posteriores aquosæ. Item partes boreales ventos commovent, Australes temperatæ sunt.

Τὸ δὲ τῆς ♍ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτό ἐστι μὲν ὅλον ὑγρὸν, καὶ βροντὰς κινοῦν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, θερμότερα καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν ὑδατώδη. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, κινεῖ ἀνέμους· τὰ δὲ νότια, εὔκρατα.

Libræ ſignum in univerſum varium eſt, & mutabile, partes anteriores, & mediæ temperatæ, poſteriores aquoſæ. Item partes boreales ventoſæ, Auſtrinæ humidæ, & peſtilentes.

Scorpii ſignum, & ipſum in univerſum tonitruoſum eſt, & igneum, partes anteriores nivoſæ, mediæ temperatæ, poſteriores terræmotus faciunt. Item partes aquilonares calidæ, Auſtrinæ humidæ.

Sagittarii ſignum & ipſum in univerſum ventos commovet, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, poſteriores igneæ. Item partes aquilonares ventoſæ, Auſtrinæ humidæ, & inſtabiles.

Capricorni ſignum generaliter & ipſum humidum eſt, partes anteriores æſtuoſæ, & noxiæ, mediæ temperatæ, poſteriores imbres excitant. Item partes

Τὸ δὲ τοῦ ♎ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ἐστι μὲν ὅλον τροπῆς καὶ μεταβολῆς ποιητικόν· τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν καὶ τὰ μέσα, εὐκρασίαν ποιεῖ· τὰ δὲ ὄπισθεν, ὑδατώδη· καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, κίνησιν ἀνέμων ποιεῖ· τὰ δὲ νότια ἔνυγρα καὶ λοιμικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♏ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον μὲν βροντῶδες καὶ πυρῶδες ἐστί· τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, νιφετοὺς ποιεῖ· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, σεισμῶν ποιητικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια τούτου, καυσώδη· τὰ δὲ νώτια, ἔνυγρα.

Τὸ δὲ τοῦ ♐ δωδεκατημόριον, ὅλον μέν ἐστι καὶ αὐτὸ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ἔνυγρα· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ἔμπυρα. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, ἀνέμους ποιεῖ· τὰ δὲ νότια, μεταβολῆς καὶ ὑγρότητος αἴτια ἐστίν.

Τὸ δὲ τοῦ ♑ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μὲν ἐστιν ὑγρόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καυστικὰ καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ὄμβρους κινεῖ. καὶ ἔτι τά τε βόρεια,

βόρεια, καὶ τὰ νότια, ἀμφότερα καὶ ὑγρὰ καὶ φθαρτικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♒ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν καὶ ὑδατῶδες. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ὑγρά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, καυστικά· τὰ δὲ νότια, νιφετοὺς ποιεῖ.

Τὸ δὲ τῶν ♓ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν, καὶ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, εὔκρατα· τὰ δὲ μέσα, ἔνυδρα· τὰ δὲ ὄπισθεν, καυστικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ὑδατώδη ἐστίν.

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς μερικῆς ἐπισκέψεως τῶν καταστημάτων.

Τῶν ἐπισκέψεων τῶν καταστημάτων, μία μέν ἐστιν ἡ καθολικωτέρα, ἡ πρὸς τὰ τεταρτημόρια θεωρουμένη, καθ' ἣν δεῖ (ὥσπερ ἔφημεν) ἐπιτηρεῖν τὰς γινομένας συνόδους, ἢ πανσελήνους περὶ τῶν τροπικῶν ἢ ἰσημερινῶν σημείων· καὶ κατὰ τὴν μοῖραν, ἢ τὴν συνοδικὴν, ἢ τὴν παν-

Boreæ, & Auſtrales humidæ, & noxiæ.

Aquarii ſignum & ipſum in genere frigidum eſt, & aquoſum, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, poſteriores ventoſæ. Item partes boreales æſtuoſæ, Auſtrinæ nivoſæ.

Piſcium ſignum, & ipſum in genere eſt frigidum, & ventoſum, partes anteriores temperatæ, mediæ humidæ, poſteriores æſtuoſæ. Item partes aquilonares ventoſæ, Auſtrinæ aquoſæ.

Cap. XIII.

De particulari conſtitutionum conſideratione.

CONſiderationũ de temporum conſtitutionibus una quidem eſt univerſalior, quæ circa quadrantes verſatur, & qua, ut diximus, novilunia, & plenilunia, quæ proxime tropica, & æquinoctialia ſigna fiunt, & in parte ſive coitus luminum, ſive pleni-

lunii,

lunii, quæ in uno quoque proposito climate reperitur observanda sunt, & cardines veluti in genitura constituendi, deinceps stellæ dominantes, in loco conjunctionis, vel plenilunii, vel sequentis cardinis repertæ, ut supra, cum de eclipsibus sermo esset, decrevimus, assumendæ. Quibus ita constitutis ex natura proprietateque quadrantum, rem totam discernemus. Verum illius sive intensionem, sive remissionem ex stellarum qualitate, quæ dominium habuere dignoscemus, si cujusnam illæ sint facultatis, &, ut se habeant, gerantve ad constitutiones, dijudicabimus.

Secunda consideratio est de quolibet mense, qua novilunia, & plenilunia in unoquoque signo facta eadem ratione observanda sunt; illo tantum animadverso, ut si congressus proxime in præterito tropici signo, vel æquinoctiali acciderit, congressibus etiam omnibus usque ad proxi-

σεληνιακὴν τῶν εὑρισκομένων ἐν ἑκάστῳ τῶν ζητουμένων κλιμάτων, τά τε κέντρα τάξαι ὡς ἐπὶ γενέσεως· εἶτα καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας λαβεῖν τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῷ συνοδικῷ τόπῳ, ἢ τῷ πανσεληνιακῷ. καὶ ἔτι ἐν τῷ ἑπομένῳ κέντρῳ, καθ' ὡς ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἐκλείψεσι διωρισάμεθα. καὶ τούτων οὕτως ληφθέντων, ἐκ μὲν τῆς ἰδιότητος τῶν τεταρτημορίων, ἐπιγνωσόμεθα τὸ καθόλου. τὸ γὰρ ἐπιτεταμμένον αὐτοῦ, ἢ ἀνετώτερον ἐκ τῆς φύσεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων κατανοήσομεν, διακρίνοντες αὐτοὺς ποταπῆς ὑπάρχουσι ποιότητος, καὶ πῶς ποιοῦσι τὰ καταστήματα.

Δευτέρα δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ ἀνὰ ἕκαστον μῆνα, καθ' ἣν δεῖ τὰς συνόδους ἢ πανσελήνους τὰς προγινομένας καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον ἀνασκοπεῖν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐκεῖνο μόνον ἐπιτηρούντων ἡμῶν, ἵνα ἐὰν μὲν σύνοδος ἐμπέσῃ ἔγγιστα τοῦ παρελθόντος τροπικοῦ σημείου, ἢ ἰσημερινοῦ, λάβωμεν καὶ τὰς συνόδους, τὰς μέχρι τοῦ

ἐφεξῆς

ἐφεξῆς τεταρτημορίου. ἐὰν δὲ πανσέληνος ἐμπέσῃ, λάβωμεν τὰς πανσελήνους. Ἐπισκοπεῖν δὲ ὁμοίως χρὴ τὰ κέντρα, καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας ἀμφοτέρων τῶν τόπων, καὶ μάλιστα τὰς ἔγγιστα φάσεις, καὶ τὰς συναφὰς, καὶ τὰς ἀποστάσεις τῶν πλανωμένων ἀστέρων, καὶ τὰ ἰδιώματα αὐτῶν. ἔτι δὲ καὶ τῶν τόπων τὴν ἰδιότητα, καὶ ποίων ἀνέμων αὐτοί τε οἱ πλανώμενοι ὑπάρχουσι κινητικοὶ, καὶ τὰ μέρη τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἂν κατατύχωσιν. ἔτι δὲ πρὸς ποῖον ἄνεμον τὸ πλάτος τῆς ☽ προσνεύει κατὰ τὴν λόξωσιν τοῦ διὰ μέσων. οὕτως γὰρ ἐξ ἁπάντων τούτων κατὰ τὴν οὖσαν ἐπικράτησιν τῶν ἰδιωμάτων, προγνωσόμεθα τῶν μηνῶν πάντων τὰ καταστήματα.

Τρίτη δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ περὶ τῆς ἔτι λεπτομερεστέρων ἐπισημασιῶν, καὶ σφοδροτέρων ἢ ἀνετωτέρων. θεωροῦμεν δὲ καὶ ταύτην, διὰ τῶν συσχηματισμῶν τῶν κατὰ μέρος ☉ καὶ ☽. ἀλλ' οὐ μόνον τῶν συνοδικῶν ἢ πανσεληνιακῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ τοὺς διχοτόμους.

mum quadrantem decursis; si vero plenilunium fuerit, pleniluniis utamur. Et similiter cardines notandi sunt, & locis utrisque stellæ dominantes, & potissimum contiguæ illuminationes, & applicationes, & errantium stellarum defluxiones, atque earum proprietates, necnon & locorum qualitas, & quos ventos Planetæ commoveant, & signorum partes, in quibus forte extiterint, præterea in quem ventum latitudo Lunæ declinet, secundum medii obliquitatem. Sic enim ex his omnibus juxta qualitatem potiorem vim, & dominium mensium constitutiones internoscemus.

Tertia consideratio est de minutioribus significationibus, earumque remissionibus, & intensionibus, cujus etiam speculatio, particularibus Solis, Lunæque configurationibus, non iis tantum, quæ noviluniis, & pleniluniis, sed etiam in quadraturis fiunt, proce-

dit,

dit, cum constitutionis mutatio, ut plurimum ante triduum, quandoque etiam post triduum, postquam Solem Luna suo cursu exæquavit, initium sumat, necnon positu illius, aspectuque ad Planetas quem in unaquaque statione, dicit, vel aliis etiam figuris trigonis videlicet, vel sexagonis. Nam ex horum natura & serie mutationis, constitutionum proprietas deprehenditur secundum naturalem consensum, quoad circumfusum aërem, ventosque stellæ aspicientes, signaque conveniunt.

Particularis constitutio nonnullis diebus incremẽta sumit, præcipuæ si stellæ lucidiores, efficacioresque ex fixis mane, aut vesperi fulserint, vel cum ipso Sole emerserint, aut decubuerint. Tunc enim utplurimum aëris constitutionem in proprias naturas convertunt. Sed cum etiam lumina cardines transeunt, id idem æque succedit: pro similium enim posituum,

ἀπαρχομένης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ καταστήματος πρὸ τριῶν ἡμερῶν. ποτὲ δὲ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ πρὸς τὸν ☉ ἡ ☽ ἐν ἴσῃ στάσει τὴν πορείαν ποιήσεται. ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ συσχηματισμοῦ τοῦ πρὸς τοὺς πλανήτας, οὓς καθ' ἑκάστην τῶν τοιούτων στάσεων ποιεῖται· ἢ καὶ τῶν ἄλλων σχημάτων, τριγώνων, ἢ ἑξαγώνων. Τούτων γὰρ κατ' ἀκολουθίαν, καὶ φυσικῶς καταναοεῖται ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀλλοιώσεως τῶν καταστημάτων πρὸς τὴν φυσικὴν συνοικείωσιν, ἣν πρός τε τὸ περιέχον καὶ τοὺς ἀνέμους ἔχουσιν οἵ τε ἐπιθεωροῦντες ἀστέρες, καὶ τὰ ζώδια.

Ἡ δὲ μερικὴ ποιότης αὔξεται κατά τινας ἡμέρας, μάλιστα μὲν ὅτ' ἂν οἱ λαμπρότεροι καὶ δραστικώτεροι τῶν ἀπλανῶν τύχωσιν πρὸς τὸν ☉, ἀνατολικὰς ἢ δυτικὰς φάσεις, ἢ ἀνατολὰς ποιούμενοι. τότε γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸς τὰς ἑαυτῶν φύσεις τρέπουσι τοῦ ἀέρος τὴν κατάστασιν. ἀλλὰ καὶ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα διέρχηται τι τῶν κέντρων, καὶ τότε οὐδὲν ἔλαττον οὕτω συμβαίνει.

πρὸς γὰρ τὰς τοιαύτας σχέσεις τὰ καταστήματα μεταβάλλεται, καὶ γίνεται κατὰ καιροὺς καὶ σφοδρότερα, καὶ ἀνετώτερα. ὥσπερ καὶ τῆς θαλάσσης αἱ πλημμύραι καὶ αἱ ὑποστολαὶ, πρὸς τὰς σχέσεις τῆς ☽, καὶ τῶν ἀνέμων δὲ αἱ τροπαὶ πρὸς τὰς κεντρώσεις τῶν φώτων ἀποτελοῦνται, πρὸς οἷον ἂν τῶν ἀνέμων προσνεύῃ τὸ πλάτος τῆς ☽. δεῖ οὖν πανταχοῦ γινώσκειν, ὅτι προηγεῖται ἡ καθολικωτέρα καὶ πρώτη ὑποκειμένη αἰτία· ἀκολουθεῖ δὲ ἡ μερική. βεβαιοῦται δὲ μάλιστα ἡ ἐνέργεια, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ πρὸς τὰ καθόλου οἰκοδεσποτοῦντες, τύχωσι καὶ πρὸς τὰ μερικὰ συσχηματιζόμενοι.

habituumque modulo constitutiones immutantur, & certis temporibus impetuosiores, & remissiores fiunt, veluti etiam maris fluxus, & refluxus ad aspectus Lunæ; sic & ventorum mutationes, cum lumina cardines pertranseunt, accidunt, ad quemcunque ex ventis Lunæ latitudo deflexerit. In omnibus itaque id observandum est, universaliorem, primamq; suppositam causam præire, particularem sequi. Effectum vero præcipue roborari, cum stellæ, generaliora moderantur; in particularibus etiam configurantur.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τῆς σημειώσεως τῶν μετεώρων.

Εἰς τὸ προγινώσκειν τὰς μερικὰς ἐπισημασίας, χρήσιμόν ἐστι καὶ τὸ παρατηρεῖν τὰ σημεῖα, ὅσα περί τε τὸν ☉ καὶ τὴν ☽ καὶ τοὺς ἀστέρας ὁρᾶται. τὸν μὲν οὖν ☉ ἀνατέλλοντα μὲν, παρατηρήσομεν πρὸς τὰ ἡμερινὰ κατα-

Cap. XIV.

De significatione Meteororum.

Ad particularium significationum prænotionem, observanda sunt signa, quæ circa Solem, & Lunam, & reliquas stellas apparent. Solem enim exorientem pro diurnis con-

ſtitutio-

stitutionibus, occidentem pro nocturnis considerabimus; durationem earum, intensionemque ex aspectu cum Luna conjectabimus. Vnus quippe aspectus, utplurimum constitutionem usque ad proximum aspectum duraturam significat: si ergo pura luce, nulla obvolutus caligine, sed suo lumine clarus, & nubium expers Sol exoriatur, vel occidat, serenos dies nunciant, si orbem varium habeat, vel flammeum, vel rubentes radios ejaculetur vel ad sese retorqueat, sive ex una parte, Paraliis dictis, cingetur vel colore rutilo nubes tingat, vel longe radios per nebulas porrigat vehementes flatus portēdit, potissimum ex iis partibus, in quibus dicta signa constiterint, erupturos. si niger, aut luridus, aut nubibus circumfusus in ortu, occasuve apparuerit, aut areis, quas dicunt circumdatus, in iis partibus, in quibus Paralia fuere, vel radios subpalli-

σήματα· δυνόντα δὲ, πρὸς τὰ νυκτερινά. τὴν δὲ ἐπιμονὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ καταστήματος, ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ☽ συσχηματισμοῦ κατανοήσομεν. ἕκαστον γὰρ σχῆμα ὡς ἐπιπολὺ προσημαίνει τὴν ἕως ἑτέρου σχήματος διαμένουσαν κατάστασιν. καθαρὸς μὲν οὖν, καὶ ἀνεπισκότιστος, καὶ τρανὸς, καὶ μὴ ἔχων νεφέλην ἀνατέλλων ἢ δύνων, σημαίνει κατάστασιν εὐδίας. εἰ δὲ ποίκιλον ἔχει τὸν κύκλον, ἢ ὑπόπυρον, ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἐκπέμπει πρὸς τὰ ἔξω, ἢ ἐκ τῶν ἔξω πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶται, ἢ ἐὰν ἐφ' ἑνὸς μέρους ἔχῃ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη, ἢ ὑπόπυρα σχήματα νεφῶν, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας μακρὰς ἐκτείνων, διὰ τούτων πάντων ἀνέμους σφοδροὺς προσημαίνει· μάλιστα ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, πρὸς ἅπερ τὰ εἰρημένα ὤφθη σημεῖα. εἰ δὲ μέλας ἐστὶν ἢ ὑπόχλωρος, καὶ ἀνατέλλων μετὰ συννεφίας ἢ δύνων, ἢ τὰς λεγομένας ἅλως ἔχων. εἰς οἷον οὖν μέρος, ἢ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἢ ἀκτῖ-

ἢ ἀκτῖνας ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, διὰ τούτων πάντων χειμῶνας καὶ ὑετοὺς προσημαίνει.

Τὴν δὲ ☽ δεῖ ἐπιτηρεῖν ἐν ταῖς παρόδοις τῶν τε συνόδων καὶ πανσεληνῶν καὶ διχοτόμων, ἢ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. λεπτὴ μὲν γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη, καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτὴν, εὐδίαν προσημαίνει. λεπτὴ δὲ οὖσα καὶ ἐρυθρὰ, καὶ ὅλον τὸν ἀφώτιστον κύκλον ἔχουσα διαλάμποντα, καὶ ὅλον ὑποκινούμενον, ἀνέμους προσημαίνει ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, εἰς ἃ καὶ προσνεύει. μέλαινα δὲ θεωρουμένη, ἢ χλωρὰ καὶ παχεῖα, χειμῶνας καὶ ὄμβρους δηλοῖ.

Ἔτι δὲ παραληπτέον καὶ τὰς καλουμένας ἅλως, ὅτ' ἂν περὶ αὐτὴν γίνωνται. τούτων γὰρ εἰ μὲν μία γίνηται, καὶ αὐτὴ καθαρὰ καὶ ὀλίγον ὑπομαραινομένη, εὐδίαν σημαίνει. εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς, χειμῶνας δηλοῦσιν. ἀλλ' ἐὰν μὲν ὑπόπυρροι φαίνονται καὶ διαρρηζώμεναι, μετὰ σφοδρῶν ἀνέμων δηλοῦσι χειμῶνας. εἰ δὲ ζοφώδεις καὶ παχεῖαι, σὺν μετὰ

dos, aut nigros sparserit, hyemes, imbresque minatur.

Luna in transitibus noviluniorum, & pleniluniorum, & quadraturis vel ante triduum, vel post triduum consideranda est. Nam tenuis splendens, puroque nitore fulgens, à nulloque circumdata dies serenos significabit, si tenuis, & rubicunda, parteque ea, quæ lumine destituitur orbeque tremulo emiserit, ventos inde excitabit, quo ipsa deflectit. Nigra, spissa, vel pallida apparens, hyemes, ac imbres dabit.

Observandæ præterea sunt & Areæ quæ Lunam ambiunt: Harum enim si una tantum fuerit, puro lumine, paulatimque evanescens tranquillitatem præmonet, si duo, vel tres hyematurum ostendit: & hæ si subrubræ, & quasi interruptæ, atque distractæ tempestates cum vehementibus ventis præsagiunt, si caliginosæ, & crassæ, tem-

pestates cum nivibus, si subpallidæ, vel nigrescentes, & quasi disruptæ utrasque tempestates cum ventis, ac nivibus. Quo vero plures areæ cinxerint eo atrociores hyemes expectentur.

Areæ præterea, quæ & errantibus, & inerrantium lucidioribus stellis circumfunduntur, pro colorum varietate quibus inficiuntur, & naturis stellarum in quibus consistunt, varia significant, & minantur.

Ulterius & fixarum magnitudines, & colores earum, quæ circa illas veluti acervi conglobantur considerandi sunt: nam si splendidiores, majoresve solito apparuerint, in qua parte fuerint, ventum ex ea nunciabunt. Nebulosi item gyri veluti præsepe, & similes animadvertendi sunt. Siquidem gyrosum cœlum cum æqualiter totum erit splendidum, fulgore obscurat adeo, ut illi visum fugiant, vel crasse lucente,

χιόνος δηλοῦσι χειμῶνας. εἰ δὲ ὑπόχλωροι ἢ μέλαιναι καὶ περισχιζόμεναι, ἀμφοτέρους σημαίνουσι τοὺς χειμῶνας, τούς τε μετὰ ἀνέμων καὶ χιόνος. ὅσον δὲ πλείονες ἅλως συνιστάμεναι φαίνονται, τοσοῦτον καὶ μείζονες προδηλοῦνται χειμῶνες.

Καὶ αἱ συνιστάμεναι δὲ ἅλως περί τε τοὺς πλανωμένους ἀστέρας καὶ τοὺς τῶν ἀπλανῶν λαμπροὺς, καὶ αὗται τὰ οἰκεῖα προσημαίνουσι πρός τε τὰς χρόας, ἃς ἔχουσι, καὶ πρὸς τὰς φύσεις τῶν ἀστέρων, ἐν οἷς καὶ συνίστανται.

Ἔτι δὲ παρατηρητέον καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἀπλανῶν, καὶ τὰ χρώματα τῶν κατὰ πλῆθος σύνεγγυς ὄντων. λαμπρότεροι μὲν γὰρ φαινόμενοι καὶ μείζονες, ἢ ὁποῖοι κατὰ συνήθειαν ἐφαίνοντο, εἰς οἷον ἂν μέρος ὑπάρχωσιν, προσημαίνουσι κινηθήσεσθαι ἐκεῖθεν ἄνεμον. ἔτι δὲ τηρητέον τὰς νεφελοειδεῖς συστροφὰς, οἷον τῆς φάτνης καὶ τῶν ὁμοίων. αὗται γὰρ αἱ συστροφαὶ, ὅτ᾽ ἂν αἴθριον ᾖ, σκοτειναὶ φαινόμεναι, καὶ ὥσπερ ἀφανεῖς οὖσαι ἢ παχεῖαι,

ὑδάτων φορὰν προμηνύουσιν. εἰ δὲ καθαραί εἰσι καὶ κινούμεναι συνεχῶς, ἀνέμους δηλοῦσι σφοδρούς.

Ἔτι δὲ τὰ κατὰ καιροὺς ἐν τῷ ἀέρι ἐπιγινόμενα, οἷον αἱ συστροφαὶ τῶν κομητῶν, καὶ αὗται ὡς ἐπιπολὺ ἀνέμους προσημαίνουσι, καὶ ξηρότητας· καὶ τοσοῦτον πλέον, ὅσον ἂν καὶ πρὸς πλείονα μέρη συστῶσιν, καὶ ἐπιπολὺ διαμείνη τούτων ἡ σύστασις.

Οἱ δὲ δρόμοι τῶν ἀστέρων καὶ οἱ ἀκοντισμοὶ, εἰ μὲν ἀπὸ ἑνὸς ἐγίνοντο μέρους, ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους κίνησιν ἀνέμου δηλοῦσιν. εἰ δὲ ἐξ ἐναντίων μερῶν, παντοίους χειμῶνας ἔσεσθαι προδηλοῦσιν, καὶ μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἔτι δὲ καὶ τὰ νέφη ὡς ἐρίων πόκοι φαινόμενα, χειμῶνας ἐνίοτε δηλοῦσιν. καὶ αἱ συνιστάμεναι δὲ κατὰ καιροὺς ἴριδες, ἃ καὶ τόξα καλεῖται, καὶ αὗται ἐκ μὲν χειμῶνος εὐδίας, ἐξ εὐδίας δὲ χειμῶνας προμηνύουσι. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, καθ' ὅλου τὰ περὶ τὸν ἀέρα ἐπιφαινόμενα ἰδίως

aquarum impetus denuntiantur, ſi puri fuerint, & continuo vibrentur, ventos turbulentos effundent.

Præterea quæ pro tempore in aëre conſpiciuntur, veluti converſiones Cometarum, utplurimum ventos, & ſiccitates deſignant eo quidem vehementiores, quo pluribus in locis fuerint, earumque conſtitutio diutius perdurarit.

Curſus ſtellarum, & jaculationes, ſi ab una tantum parte proruperint, ventum ex ea parte pronunciant, ſi ex partibus contrariis ventos varios, omnisque generis ſecuturos demonſtrabunt, adeo ut & fulmina, & tonitrua, aliaque hujuſmodi adferant, ſi nubes ut vellera lanæ ſpargantur, nonnunquam tempeſtates præſagiunt. Et Irides certis temporibus, quas arcus nuncupant, ſi ſerenum cœlum ſit, hyemes, ſi hyems adſit, ſerenitatem ſpondent; & ut ſummatim expediam in genere omnes in cœlo viſi colores ſi-

milia prænunciant, accidentia, quæ à propriis causis portenduntur, modo jam explicato: consideratione itaque tum universali, tum particulari, hæc compendio dicta sufficiant. Deinceps Genethlialogicæ prædictionis præcepta, sive geniturarum judicia, sicut ordo postulat, exequemur.

χρώματα, τὰ ὅμοια προμηνύουσιν ἕκαστον ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀποτελεῖσθαι συμπτώματα, κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. ἡ μὲν οὖν ἐπίσκεψις ἥτε καθολικωτέρα καὶ ἡ τῶν μερικῶν, ἐπὶ τοσοῦτον εἴρηται ὡς ἐν συντόμῳ. ἐφεξῆς δὲ καὶ τῆς γενεθλιαλογικῆς προγνώσεως τὰς πραγματείας, κατὰ τὴν ἁρμόζουσαν ἀκολουθίαν διελευσόμεθα.

LIBER TERTIUS.

CAP. I.

Proœmium.

DE universalibus itaque eventibus in superioribus egimus, universalium quippe causa prior, & earum virium est, ut particulares & in singulis hominibus secundum naturæ proprietatem succedentes eventus superet: horum particularium eventuum prænotionem Genethliacam nuncupamus. Scien-

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

ΠΕΡΙ μὲν οὖν τῶν καθ' ὅλου συμπτωμάτων, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν διελάβομεν. πρώτη μὲν γὰρ ἡ τῶν καθόλου αἰτία καὶ κατακρατεῖν δυναμένη, τῶν μερικῶς καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων ἀποτελουμένων κατὰ τὴν ἰδιότητα τῆς φύσεως· ὧν τινῶν μερικῶν ἀποτελεσμάτων τὴν πρόγνωσιν, γενεθλιαλογίαν καλοῦμεν. εἰδέναι δὲ

χρὴ,

λέγει, ὅτι καὶ τῶν καθόλου καὶ τῶν μερικῶν, μία ἐστὶν αἰτία καὶ ποιητικὴ καὶ προγνωστική. καὶ γὰρ καὶ τῶν καθολικῶν συμπτωμάτων, καὶ τῶν καθ᾽ ἕνα ἕκαστον, ποιητικὴ μέν ἐστιν αἰτία ἡ κίνησις τῶν πλανωμένων ἀστέρων καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. καὶ ἡ πρόγνωσις δὲ ἀμφοτέρων δι᾽ ἑνὸς, ἐκ τοῦ ἀπταίστως παρατηρεῖν τὰς ὑποκειμένας φύσεις, καὶ τὴν τροπὴν αὐτῶν, ἣν ποιεῖ ὁ σχηματισμὸς τῆς οὐρανίας κινήσεως διὰ τοῦ περιέχοντος. πλὴν ἀλλὰ τῶν καθόλου ἡ αἰτία μείζων καὶ τελειοτέρα. τῶν δὲ μερικῶν οὐχ ὁμοίως· ἀλλ᾽ εἰ καὶ ὥσπερ εἴρηται μία ἐστὶ δύναμις καὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς προγνώσεως τῶν τε καθόλου καὶ τῶν μερικῶν, ὅμως οὐκ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, ἃς ὑποτιθέμενοι, τὴν διάθεσιν τῶν οὐρανίων ὁρῶμεν, καὶ τὰ σημαινόμενα ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς τοιαύτης διαθέσεως προγινώσκειν ἐπιχειροῦμεν. πολλαὶ μὲν οὖν τῶν καθολικῶν εἰσὶν αἱ ἀρχαί. ἀρχὴ γὰρ μία οὐκ ἔστι τοῦ παντός. λαμβάνονται δὲ αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ,

dum porro eſt univerſalium, & particularium unam, eandemque cauſam eſſe, quæ efficit, & præcognoſcit. Vniverſalium quippe eventuum, & particularium cauſa operatrix eſt errantium ſyderum, & Solis, ac Lunæ motus; prænotio vero amborum per unum, ex nunquam fallente obſervatione ſubjectarum naturarum, earumque mutationis, quam cœleſtium motuum per aërem ambientem figuratio operatur. Verum univerſalium cauſa potior eſt, & abſolutior, particularium non item; ſed licet (uti dictum eſt) una ſit potentia, & geneſeos, & univerſalium, atque particularium prænotionis; eadem tamen principia nihilominus non agnoſcunt, quibus ſupponentes cœleſtium habitudinẽ conſpicimus, & per hujuſmodi habitudinis configurationes ſignificata præcognoſcimus. Multa itaque univerſalium initia ſunt; neque enim unum univerſi initium eſt; ſed hæc initia

non semper à rebus subjectis, sed ex ambientibus etiam, & causas dantibus, assumuntur: omnia enim (ut ita dicam) principia à perfectioribus eclipsibus, & à stellis, quæ nobili, spectatoque motu eunt per suos passus assumimus. Porro singulorum hominum unum est principium, & multa, unum rei ipsius conflatæ; multa, quæ deinceps accedunt ambientium significationes, & habitudines, quas dicunt ad primum principium. Primum autem initium in particularibus est ipsum rei initium; quandoquidem propter illud, & alia accipiuntur. Hæc cum ita se habeant post rei principium, totius massæ proprietates observantur; deinceps secundum distinctiones, quas dicunt, subsequentium annorum eventus ratio temporibus, secundum magis, & minus futuri considerantur.

οὐκ ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀεί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περιεχόντων, καὶ τὰς αἰτίας ἐπιφερόντων. πάσας γὰρ ὡς εἰπεῖν ἐπισκεπτόμεθα τὰς ἀρχάς, ἀπὸ τῶν τελειοτέρων ἐκλείψεων, καὶ τῶν ἀστέρων τῶν ποιουμένων τὴν πάροδον μετὰ ἐπισημότητος. Τῶν δὲ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, καὶ μία ἐστὶν ἀρχὴ καὶ πολλαί. μία μέν, αὐτοῦ τοῦ πράγματος τοῦ συστάντος ἡ ἀρχή. πολλαὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς ἐπισημασίαι τῶν περιεχόντων, καὶ αἱ διαθέσεις, ἃς ἔχουσι πρὸς τὴν πρώτην ἀρχήν. πρώτη δέ ἐστιν ἀρχὴ ἐν τοῖς μερικοῖς, ἡ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀρχή, ἐπειδὴ διὰ ταύτην καὶ αἱ ἄλλαι παραλαμβάνονται. τούτων οὕτως ἐχόντων, μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος, τηρεῖται τὰ ἰδιώματα τῆς καθ' ὅλου συγκράσεως. εἶτα κατὰ τὰς λεγομένας διαιρέσεις τῶν ἐφεξῆς χρόνων, τηρεῖται τὰ κατὰ καιροὺς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον συμβησόμενα.

Κεφ.

Κεφ. β'.

Περὶ σπορᾶς καὶ ἐκτροπῆς, ἤτοι ἀποτέξεως, καθ' ἣν τὸ ζῶον ἐφ' ἑτέραν ἐκτρέπεται ζωήν, ἐξελθὸν τῆς μήτρας.

Τῆς ἀνθρωπίνης γενέσεως ἀρχή ἐστι χρονική, φύσει μὲν αὐτὴ ἡ σπορά, δυνάμει δὲ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κατὰ τὴν ἀποκύησιν ἐκτροπή. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν γινωσκόντων, ἢ ἐκ τινος συμπτώματος ἢ ἐκ παρατηρήσεως τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, ἐκείνῳ ἀκόλουθον τῷ καιρῷ δεῖ καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὴν ποιητικὴν δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων, τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εὑρεθεισῶν· καὶ θεωρεῖν ἐκ τούτου τὰ ἰδιώματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. καὶ γὰρ τὸ σπέρμα κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ περιέχοντος ἅπαξ λαβὸν τὴν ποιότητα, κἂν κατὰ τοὺς ἄλλους χρόνους τῆς διαπλάσεως καὶ αὐξήσεως γίνηται διάφορον, ὅμως φυσικῶς μόνην τὴν οἰκείαν ὕλην ἐπισυνάγον καὶ αὐξανόμενον. Ἔτι μᾶλλον ἐξομοιοῦται πρὸς τῆς πρώτης ποιότητος τὴν ἰδιοτροπίαν,

Cap. II.

De conceptu, & fœtu edito, sive partus exclusione, qua animal è vulva exiens in aliam vitam defertur.

Humanæ generationis temporale principium est; natura quidem seminatio, potentia, & per accidens fœtus exclusio. Illis itaque, qui vel aliquo accidenti, vel observatione seminationis tempus compererint una cum eo, ut rei natura postulat, vis effectrix configurationis syderum, quæ, tunc temporis fuerint, judicanda est; ex eoque animi, corporisque qualitates discernendæ. Semen enim à principio ex ambientis communicatione semel qualitate sibi adscita; licet aliis, atque aliis formationis, augumentationisque temporibus varium evadat; nihilominus naturaliter propriam materiam etiam, dum crescit, retinet; magisque primæ qualitatis proprietatem illi,

dum conciperetur inditam, & similitudinem reddit: sed dum seminationis tempus haberi potest; ita procedendum est. Qui vero tempus illud ignorarunt, initium egressus ex utero sectari debent. nam & hoc potissimum est, nulloque alio inferius primo illo seminali, quam eo solo, quod eo res ante partum, isto res etiam post partum cognoscantur. Etsi quis illud principium, hoc vero post principium appellarit; hoc quidem tempore posterius erit; verum facultate illi par, & præstantius; &, ut ita dicam, illud quidem humani seminis, hoc vero hominis generatio est. Nam multa quidem fœtus in ea acquirit, quæ, dum adhuc in alvo erat, ei non aderant solius humanæ naturæ propria, & corporis figurationem; & licet ambientis constitutio, dum excluderetur, nihil ad talem formationem contulisse videatur; tamen hoc ipsum, quod est in lucem prodire juxta propriam am.

ἣν ἐποιώθη ἐν τῷ καιρῷ τῆς σπορᾶς. ἀλλὰ τοῦ μὲν καιροῦ τῆς σπορᾶς ἐγνωσμένου ὄντος, οὕτως ἐπὶ δὲ τῶν ἀγνοούντων ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀκολουθεῖν δεῖ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκτροπῆς. μεγίστη γὰρ καὶ αὕτη, καὶ οὐδὲν ἄλλο λειπομένη τῆς πρώτης ἐκείνης τῆς ἐν τῇ σπορᾷ, ἢ τοῦτο μόνον· ὅτι δι' ἐκείνης μὲν, καὶ τὰ πρὸ τοῦ λεχθῆναι γινώσκεται· διὰ ταύτης δὲ, τὰ ἀπὸ τῆς ἀποκυήσεως. καὶ εἴ τις βούλεται ἐκείνην μὲν λέγειν ἀρχὴν, ταύτην δὲ ὥσπερ καταρχὴν, εὑρίσκεται αὕτη ὕστερον μὲν οὖσα τῷ χρόνῳ, τῇ δὲ δυνάμει ἴση ἐκείνης, καὶ μᾶλλον τελειοτέρα. ὡς εἰπεῖν δὲ, ἐκείνη μὲν ἐστι γένεσις ἀνθρωπείου σπέρματος, ταύτη δὲ ἀνθρώπου. καὶ γὰρ τὸ βρέφος πολλὰ προσλαμβάνει ἐν ταύτῃ, ἅπερ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαστρὶ οὐκ εἶχεν, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια μόνης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ ὁ τοῦ σώματος σχηματισμὸς κἂν μηδὲν δοκῇ τὸ κατάστημα τοῦ περιέχοντος τὸ κατὰ τὴν ἀπότεξιν συμβάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὸ οὕτω πως διασχηματισθῆναι, ὅμως αὐτὸ τὸ εἰς φῶς ἐλθεῖν κατὰ τὸ οἰκεῖον

τοῦ περιέχοντος κατάστημα, συμβάλλεται· ἤδη τῆς φύσεως μὲν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς διαμορφώσεως πρὸς τὴν ὁμοίαν κατάστασιν τῷ ἐξ ἀρχῆς διαμορφώσαντι, καὶ τὴν καθεξῆς μερικὴν κίνησιν ποιουμένης. ὥστε εὐλόγως, ἐφ' ὧν ὁ τῆς σπορᾶς ἀγνοεῖται καιρὸς, ἔσται δηλωτικὸς ὁ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν εὑρεθεὶς τῶν ἀστέρων σχηματισμός. οὐχὶ δὲ ὡς πάντως ἔχων τὸ ποιητικὸν αἴτιον, ἀλλ' ὅτι ὁμοίαν ἔχει κατὰ φύσιν δύναμιν τῷ ποιητικῷ ἐξ ἀνάγκης. βουλόμενοι οὖν κατὰ τὸ παρὸν καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐντέχνως ἀναπληρῶσαι, καθ' ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς συντάξεως ταύτης περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς τοιαύτης προγνώσεως εἴρηται, τὸν μὲν ἀρχαῖον τρόπον τῶν προρρήσεων, ὃς κατὰ τὴν σύγκρασιν τῶν ἀστέρων πάντων προσέρχεται, ὅτι πολυειδὴς καὶ ἄπειρός ἐστι, καταλείψομεν οὐ λέγειν. οὔτε γὰρ ὠφέλιμον, καὶ ἄλλως δυσεξόδευτον, ἐάν τις κατὰ πλάτος βουληθῇ περὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς διαλαβεῖν, καὶ κατὰ μέρος ἐπισκέπτεσθαι κατὰ τὰς

bientis constitutionẽ confert, naturâ jam post absolutam formationem ad constitutionem primo efformatori simillimam, sequentem etiam particularem motum disponente; adeo ut non incongrue in iis, quorum conceptus tempora ignorantur, syderum figuratio, quæ in fetus exclusione reperta fuerit, talia significabit; non quod omnino causam effectricem in se contineat, sed quod similem naturali quadam necessitate vim cum effectrice causa referat. Cum itaque nobis in animo sit, & hanc partem in præsentia artificiosè absolvere, ut in principio tractationis, cum de similis prænotionis modo dissereremus, diximus, antiquam prædictionum rationem, quæ ex syderum omnium commixtione constituitur, quod varia sit, & multiplex, & prope infinita, missam facimus. Nullius enim utilitatis est; & si quis de ea prolixiori sermone satis accurate modum comprehendere, & singulas illius partes secun-

dum particularium traditionum modum velit recensere, pene inextricabilis. Ideo eam silentio præteribimus. Ipsas vero rerum tractationes in compendio, naturali conjecturæ insistentes, exponemus, quibus singulæ eventuum species deprehendentur; nec non syderum vires operatrices, ut se & per proprias, & per universaliores qualites ad singula gerant. Circumfusi itaque aëris locos, juxta quos singuli hominum eventus considerantur, quasi scopum, ad quem, tanquam metam omnia dirigi necesse est, nobis proponentes, vires vero effectrices eorum, qui cum locis conformantur, quasi telorum jactus in eosdem locos secundum universaliora contorquentes, eventum ex plurium qualitatũ commixtione colligendum solerti, indagantique conjectori, tanquam prudenti sagittario, relinquemus. Primum autem de universalibus propter principium in

ἐν τῇ παραδόσει μερικὰς ἐπισκέψεις. τοῦτο μὲν οὖν παραιτούμεθα. αὐτὰς δὲ τὰς πραγματείας συντόμως, καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φυσικῷ στοχασμῷ ἐκθησόμεθα, καθ' ἃς ἕκαστα τὰ τῶν ἀποτελουμένων εἴδη καταλαμβάνεται· καὶ τὰς τῶν ἀστέρων ποιητικὰς δυνάμεις, ὅπως ἔχουσι πρὸς ἕκαστα, κατά τε ἰδιοτροπίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ καθολικώτερον. τοὺς μὲν οὖν τόπους τοῦ περιέχοντος, πρὸς οὓς τόπους ἕκαστα τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους συμπτώματα καταστοχάζεται, ὥσπερ τινὰ σκοπὸν προθέμενοι, οὕπερ ἀναγκαῖον καταστοχάζεσθαι· τὰς δὲ ποιητικὰς δυνάμεις τῶν συνοικειουμένων τοῖς τόποις, ὥσπερ τινῶν βελῶν τοξεύματα εἰς τοὺς τόπους κατὰ τὸ καθολικώτερον ἐφαρμόζοντες· τὸ δὲ συναγόμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς συγκράσεως τῶν πλειόνων φύσεων καταλείποντες, ὥσπερ εὔστοχον τοξότην αὐτὸν συνειδεῖν τὸν τοῦ διασκεπτομένου λογισμόν. πρῶτον δὲ περὶ τῶν καθ' ὅλου θεωρουμένων διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ

τὴν

τὴν ἐκτροπὴν τὸν λόγον ποιησόμεθα κατὰ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τῆς τάξεως. πάντα γὰρ, ὡς εἴρηται, τὰ ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, διὰ ταύτης λαμβάνεται τῆς ἀρχῆς. συνεργεῖ δὲ καὶ εἴ τις βούλεται περὶ τῆς σπορᾶς περιεργάζεσθαι, εἰς μόνα τὰ ἰδιώματα τὰ κατ' αὐτὴν τὴν σύγκρισιν, καὶ ὅσα διὰ τῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς σπορᾶς ὁρᾶται ὑποπίπτοντα ἰδιώματα.

Κεφ. γ'.

Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης.

Ἐπεὶ δὲ ἀπορία γίνεται πολλάκις περὶ τῆς ὥρας τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτροπῆς, ὥστε σὺν ἀκριβείᾳ ληφθῆναι αὐτήν· ὡς ἐπίπολυ γὰρ τὸ λεπτὸν τῆς ὥρας μόνη δύναται καταλαμβάνειν, ἡ διὰ τοῦ ὡροσκοπίου τῶν ἀστρολάβων γινομένη ἐν αὐτῇ τῇ ἀποκυήσει κατόπτευσις, ἐπιστημονικῶς παρατηρουμένη. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὡροσκοπία, ἅπερ οἱ πολλοὶ μετ' ἐπιμελείας μεταχειρίζονται, πολλαχοῦ διαψεύδονται. φημὶ δὴ, τὰ μὲν

fœtus exclusione considerandis, serie, ordine nostro congruente, verba faciemus. Quæcunque enim accipi debent, omnia (ut dictum est;) ab isto principio assumuntur. Conducit item & si quis de seminatione curiosius conquirere velit in solas proprietates, quæ in ipsa formatione inseruntur, & quascunque alias qualitates, quæ ex ea, quæ tempore seminationis consideratio fit, videntur accidere.

Cap. III.

De parte Horoscopi.

Cum vero sæpius dubitetur de hora, qua fœtus ex utero exclusus est, idque, ut exquisite eam habere possint. Vt plurimum enim momenta horæ, tantum per Horoscopis Astrolabium in ipso partu inspectio deprehendere potest, si caute, prudenterque, ut artis ratio postulat, obseruetur. Verum Horoscopia, quibus quamplurimi diligenter utuntur, fere omnia fallunt, aquatica propter

aquæ fluxum, variis de causis non semper sui similis decurrentis, solaria positu, & gnomonis perversitate. Cum vero hæc à vero aberrent, necessario modus tradendus est, quo quis secundum naturalem, congruentemque rationem, partem signiferi jamjam nascituram invenire possit, ea præsupposita parte, quæ per ascensiones proxima invenitur secundum horam datam. Itaque conjunctio illa exclusionem fœtus proxima præcedens, sive illa novilunii fuerit, sive plenilunii accipienda est; etsi novilunium fuerit pars amborum luminum accurate consideranda, si plenilunium illius tantum luminis pars observanda, quæ tempore editi fœtus erat super terram, adhuc etiam stellæ illius partis luminis dominatrices: & in universum dominationis ratio in his quinque; triangulo scilicet, domo, exaltatione,

δι' ὕδατος, παρὰ τὴν ῥύσιν τοῦ ὕδατος ὑπὸ διαφόρων αἰτίων ἀνωμάλως περιερχομένης. τὰ δὲ διὰ τοῦ ἡλίου, ψεύδεται τῇ τε θέσει καὶ τῇ τοῦ γνώμονος διαστροφῇ. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα πλανᾶται τῆς ἀληθείας, ἀναγκαῖόν ἐστι παραδοῦναι τρόπον, δι' οὗ τις εὑρίσκειν δυνήσεται κατὰ τὸν φυσικὸν τρόπον καὶ ἀκόλουθον, τὴν ὀφείλουσαν μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ ἀνατέλλειν· προυποτιθεμένης ἐκείνης τῆς μοίρας, ἥ τις διὰ τῆς τῶν ἀναφορῶν πραγματείας εὑρίσκεται σύνεγγυς, κατὰ τὴν διδομένην ὥραν. Δεῖ οὖν τὴν συζυγίαν λαμβάνειν τὴν πρὸ τῆς ἐκτροπῆς ἔγγιστα γινομένην, ἐάν τε σύνοδος, ἐάν τε πανσέληνος ᾖ. καὶ εἰ μὲν σύνοδος εἴη, ἀμφοτέρων δεήσει τῶν φώτων ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι τὴν μοῖραν. εἰ δὲ πανσέληνος, ἐκείνου μόνου τοῦ φωτὸς τὴν μοῖραν ἐπισκεψόμεθα, τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτροπῆς ὑπὲρ γῆν ὑπάρχοντος. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἔχοντας πρὸς τὴν μοῖραν τοῦ φωτὸς τὴν οἰκοδεσποτείαν ἀστέρας. Καθόλου δὲ ὁ τρόπος τῆς οἰκοδεσποτείας, ἐν τούτοις θεωρεῖται τοῖς πέντε· ἐν τριγώνῳ, ἐν οἴκῳ, ἐν ὑψώ-

ἐν ὑψώματι, ἢ ὁρίῳ, ἢ φάσει ἢ συσχηματισμῷ. τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἡ ζητουμένη μοῖρα, ἢ καθ' ἓν τούτων, ἢ κατὰ πλείονα, ἢ κατὰ πάντα οἰκειοῦται πρὸς τὸν μέλλοντα οἰκοδεσποτεῖν. Ἐὰν μὲν οὖν πρὸς ταῦτα πάντα, ἢ τὰ πλεῖστα εὑρεθῇ εἷς οἰκείως διακείμενος ἀστὴρ, ἣν ἂν οὗτος ἀκριβῶς ἐπέχῃ μοῖραν κατὰ τὸ δωδεκατημόριον, ὅπερ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκτροπῆς παροδεύῃ, ταύτην διαγνόντες ἐροῦμεν ἀνατέλλειν τὴν ἰσάριθμον αὐτῇ ἐν τῷ εὑρισκομένῳ ἐγγυτέρῳ δωδεκατημορίῳ, διὰ τῆς τῶν ἀναφορῶν πραγματείας. Ἐὰν συνοικοδεσποτοῦντες ὦσι δύο ἢ καὶ πλείονες, οὗτινος ἂν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκτροπῆς ἡ μοιρικὴ πάροδος ἐγγύτερον ἔχῃ τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὴν μοῖραν τὴν κατὰ τὰς ἀναφορὰς ἀνατέλλουσαν, τούτου χρησόμεθα τῇ ποσότητι τῶν μοιρῶν. Εἰ δὲ ἐγγύς εἰσι δύο ἢ καὶ πλείονες, ὃς ἂν μᾶλλον αὐτῶν πρός τε τὰ κέντρα καὶ τὴν αἵρεσιν ἔχῃ λόγον, τούτῳ κατακολουθήσομεν. Ἐὰν μέν τοι τῶν μοιρῶν τῆς οἰκοδεσποτείας πλέον εὑρεθῇ ἡ διάστασις ἔχουσα πρὸς τὴν μοῖραν τὴν κατὰ τὸ καθόλου ὡροσκοποῦσαν ἤπερ

fine, fulgore, aut configuratione consideratur. Hoc est quando pars, quæ quæritur, vel horum aliquo, vel pluribus, vel omnibus ad futurum dominatorem cõformatur. Si itaque cum his omnibus, vel eorum potiori parte uni stellæ societas esse reperiatur, quam ea adamussim partem signiferi tempore editi fœtus transmeant, occupabit, comperta, judicabimus parem partem illi ascendere in viciniori signo per ascendentium tractationem. Sin duæ vel plures dominationis participes sint, cujus tẽpore fœtus partilis transitus viciniorem habebit numerum ad partum secundum ascensiones exorientem, illius quantitate partium utemur Si duæ, vel plures proximæ sint, quæ cardinibus, & conditioni familiariorem sequemur. Si partium dominii plus occuparit distantia ad partem, quæ in genere Horoscopi locum

habet,

habet, quam ad eam, quæ in medio cœli est; tunc eundem numerum, ad partem medium cœlum tenentem, accipientes per eam, & reliquos cardines digeremus.

πρὸς τὴν κατὰ τὸ ὅμοιον μεσουράνημα, τότε τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρὸς τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν λαβόντες, διὰ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ τῶν κέντρων διατάξομεν.

CAP. IV.

Divisio doctrinæ de nativitatibus.

HIs expositis, si quis de nativitatibus doctrinam, ut ordine omnia disponantur, dividere velit, & hujus unam partem primam, alteram secundam; & sic deinceps reliquas appellare similes quasdam naturales, nec impossibiles considerationes inveniet; unam quidem, quæ solum accidentia ante partum, quæ post partum amplectitur; veluti ea consideratio, quæ de fratribus tractat; alteram, quæ est de his, quæ in ipso partu succedunt; non adeo tamen simplicem, sed variam; postremam quæ erit de his, quæ post nativitatem secutura sunt, & hæc item multiplicis speculationis. Queruntur itaque in ipsa generatione de masculis, & fæ-

Κεφ. δ΄.

Διαίρεσις γενεθλιαλογική.

ΤΟύτων εἰρημένων, εἴ τις βούλεται διαιρεῖν τὴν γενεθλιαλογίαν ἕνεκα τῆς τάξεως, ὥστε τὸ μέν τι ταύτης λέγειν πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἑξῆς, εὑρήσει τοιαύτας τινὰς τὰς δυνατὰς καὶ φυσικὰς καταλήψεις. τὴν μὲν οὖσαν μόνον κατάληψιν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως συμπτωμάτων, καὶ τῶν μετὰ τὴν γένεσιν, ὡς ἡ περὶ ἀδελφῶν ἔχουσα τὸν λόγον κατάληψις. τὴν δὲ τῶν κατ᾽ αὐτὴν τὴν γένεσιν, οὐκ ἔτι δὲ οὕτως ἁπλῆν ὑπάρχουσαν, ἀλλὰ ποικίλην. τελευταίαν δὲ, τὴν τῶν μετὰ τὴν γένεσιν, καὶ ταύτην πολυμερεστέραν ἔχουσαν τὴν θεωρίαν. Ἔστιν οὖν τὰ κατ᾽ αὐτὴν τὴν γένεσιν ἐπιζητούμενα, ὁ περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν

λυκῶν λόγος, καὶ διδύμων, ἢ καὶ πλειόνων, καὶ περὶ τεράτων, καὶ περὶ ἀτρόφων. τὰ δὲ μετὰ τὴν γένεσιν ἐπιζητούμενα, ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος. οὐ γάρ ἐστιν ἡνωμένος τούτῳ ὁ περὶ ἀτρόφων λόγος. ἔπειτα ζητεῖται περὶ μορφῆς σώματος καὶ παθῶν σωματικῶν, καὶ βλάβης μελῶν, καὶ ἑξῆς καὶ ἐφεξῆς περὶ τῆς ποιότητος τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ παθῶν ψυχικῶν. εἶτα περὶ τύχης τῆς τε ἐν κτήμασι καὶ ἀξιώμασιν. μετὰ ταῦτα περὶ τῆς τῶν πράξεων ποιότητος. εἶτα περὶ γάμου καὶ τεκνώσεως, καὶ περὶ φίλων διαρμοσίας, εἶτα περὶ ξενιτείας. καὶ τελευταῖον περὶ τῆς τοῦ θανάτου ποιότητος. Ὁ δὲ περὶ τοῦ θανάτου λόγος, τῇ μὲν δυνάμει ἐστὶν, σὺν τῷ λόγῳ τῷ περὶ χρόνων ζωῆς· τῇ δὲ τάξει ὕστερον εὐλόγως τίθεται. τούτων ἑκάστου ἡ διδασκαλία σύντομος γενήσεται, αὐτῆς ἐκτιθεμένης τῆς πραγματείας μετὰ ψιλῶν τῶν ποιητικῶν δυνάμεων, ὅσα μὲν περιέργως ὑπὸ τῶν πολλῶν φλυαρεῖται,

minis, de Geminis, aut pluribus, de monstris, & annati nutriri poterunt. Post generationem de vitæ spatio; neq; enim eædem sunt quæstiones de vitæ spatio, & de iis, qui nutriri non possunt; deinde de forma corporis, & morbis, de læsionibus membrorum, & similibus; præterea de qualitate, & ægritudinibus animi; adhuc de fortuna tam in re familiari, quam in dignitatibus. Item de actionibus, & earum qualitatibus; sic etiam de conjugio, de liberorum procreatione, de amicorum prospera fortuna; mox de peregrinatione & tandem de genere mortis. Verum quæstio de genere mortis, potestate quidem cum quæstione de spatio vitæ conjungitur; ordine vero postrema non incongrue ponitur. Horum singulorum præcepta summatim exponentur cum tractationem nudarum tantummodo, & effectricium qualitatũ expositione aggressi fuerimus; ea vero, quæ curiose admodum à pluribus, petulanterque effutiuntur,

nec

nec probabili causa fulciuntur, ad causas, à prima natura originem habentes, missa faciemus: sed quæ rite, commodeque percipi possunt, quæque non per sortes, & numeros sui causam agnoscunt; sed ipsas configurationes, habitudinesque ad propria loca trademus; verum in genere, & simpliciter de omnibus, ne singula recensentes, eadem sæpius repetere cogamur. Primum quidem locus Zodiaci, qui secundum generationis speciem ad propositam quæstionem convenit, observandus est, veluti, exempli gratia, locus medii cœli capiti de actionibus congruit, solaris locus ad caput de Patre refertur; deinde loco jam apte sumpto, observentur stellæ, dominium exercentes, in loco, secundum jam expositos quinque modos. Etsi secundum omnes modos una dominarum inventa fuerit, ea illius eventus dominium sibi arrogabit; si duæ, vel

καὶ πιθανὸν οὐκ ἔχει λόγον, ταῦτα παραπεμπόντων ἡμῶν πρὸς τὰς αἰτίας τὰς ἀπὸ τῆς πρώτης φύσεως. τὰ δὲ ἔχοντα ἐνδεχομένην τὴν κατάληψιν, οὐχὶ διὰ κλήρων καὶ ἀριθμῶν μὴ ἐχόντων αἰτιολογίαν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν σχηματισμῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους τόπους θεωρίας, ταῦτα ἡμῶν ἐρούντων καθόλου μὲν καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων, ἵνα μὴ λέγωμεν ἓν ἕκαστον εἶδος, πρῶτον ὁ μὲν ζωδιακοῦ τόπος, ὅς ἐστιν ἁρμόζων κατὰ τὸ εἶδος τῆς γενέσεως πρὸς τὸ κεφάλαιον τὸ ζητούμενον, τηρείσθω. οἷον ὡς ἐν παραδείγματι, ὁ μὲν μεσουρανήματος τόπος, τῷ κεφαλαίῳ ἁρμόζει τῷ περὶ πράξεων, ἢ ὁ ἡλιακὸς τόπος πρὸς τὸ κεφάλαιον τῷ περὶ πατρὸς, εἶτα ἁρμοδίως τοῦ τόπου ληφθέντος, τηρείσθωσαν οἱ ἀστέρες οἱ ἔχοντες λόγον οἰκοδεσποτείας, πρὸς τὸν τόπον κατὰ τοὺς προειρημένους πέντε τρόπους. καὶ ἐὰν μὲν κατὰ πάντας τοὺς τρόπους εἷς εὑρεθῇ κύριος ὤν, οὗτος λήψεται τὴν οἰκοδεσποτείαν ἐκείνου τοῦ προαποτελέσματος. Ἐὰν δὲ δύο ἢ

τρεῖς

τρεῖς ὦσιν κύριοι, οἱ κατὰ πλείονας τρόπους συνοικειούμενοι, οὗτοι λήψονται τὴν οἰκοδεσποτείαν. Εἶτα ὁποῖον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα σκοπείσθω, ἐκ τῆς φύσεως τῶν οἰκοδεσποτούντων ἀστέρων, καὶ τῆς τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσιν αὐτοί τε οἱ ἀστέρες, καὶ οἱ πρὸς οὓς συνοικειοῦνται τόπους. τὸ δὲ μέγεθος καὶ ἡ δύναμις τοῦ πράγματος διαγνωσθήσεται ἐκ τοῦ ἢ δυνατὴν καὶ σφοδρὰν ὑπάρχειν τὴν κυριότητα καὶ τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἢ ἀσθενεστέραν, κατά τε τὸ αὐτὸ τὸ σχῆμα τὸ κοσμικὸν, καὶ τὸ κατὰ τὴν γένεσιν. καὶ κοσμικῶς γάρ εἰσι δυνατοὶ, ὅτ' ἂν ἐν τόποις ὦσιν ἰδίοις, ἢ ἀνατολικοὶ τυγχάνουσιν, ἢ προσθετικοί. κατὰ δὲ τὸ γενέσεως σχῆμα ἔχουσι τὸ ἰσχυρὸν, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ ἀναφορῶν τὰς παρόδους ποιῶσιν, καὶ μάλιστα τῶν τρόπων πρώτων, λέγω δὴ τῶν τε κατὰ τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰς μεσουρανήσεις. ἀσθενέστεροι δὲ κοσμικῶς μέν εἰσιν, ὅτ' ἂν ἐν ἀλλοτρίοις ὑπάρχωσιν τόποις, ἢ δυτικοὶ, ἢ τοὺς δρόμους ἀναποδίζοντες. κατὰ δὲ γένεσιν,

tres dominæ fuerint, quæ pluribus modis familiares ſunt, dominium vindicabunt. Deinceps qualis futurus ſit eventus obſervetur ex ſtellarum dominantium natura, ſignorumque, in quibus ſunt ipſæ ſtellæ, locorumque, ad quos conformantur. Magnitudo, facultaſque rei dignoſcetur, ſi validum, ac vehemens fuerit dominium, vel imbecillius, & ſecundum ipſam mundi figuram, & generationis. Pro poſitu enim, quem in mundo habent, ſunt efficaces, cum in propriis locis fuerint, vel orientales, vel aucto curſu, ſed propter poſitum in nativitate validæ ſunt, cum in cardinibus, vel ſuccedentibus locis permeant; & potiſſimum, primis modis; iis duntaxat, qui per aſcendens, & medium cœlum fiunt. Imbecilliores ſunt propter poſitum in mundo, quando in locis alienis fuerint, vel veſpertinæ, vel diminutæ curſu; propter vero poſitum in generatione,

cum à cardinibus aberrant. Vniverſale autem tempus eventus conſiderabitur ex eo, an videlicet fuerint matutinæ, vel occiduæ ad Solem, & Horoſcopum; & an ſint in cardinibus, aut ſuccedentibus domibus. Nam matutinæ ſi fuerint, aut in cardinibus, celeriores ſunt veſpertinæ, aut in ſuccedentibus domibus tardiores. Quadrantes itaque Solem, Horoſcopumque præcedentes, & his adverſi, matutini fiunt; reliqui, & ſequentes veſpertini.

Cap. V.

De parentibus.

Conſideratio itaque ſpecialis ſecundum primum modum ita ſe habet. Nunc juxta propoſitum ordinem primum de parentibus orationem inſtituemus. Sol, & Saturnus natura ſua ad patris, Luna, & Venus ad matris perſonam referuntur, & ſicuti hi inter ſeſe afficiuntur, & ad reliquas diſponuntur; ita &

ὅτ' ἂν ἐκ τῶν κέντρων ἀπέχωσιν. ὁ δὲ καθόλου τοῦ ἀποτελέσματος χρόνος θεωρηθήσεται ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἢ ἀνατολικοὺς ἢ δυτικοὺς, πρός τε τὸν ἥλιον καὶ τὸν ὡρόσκοπον· καὶ ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ ἐπίκεντροι, εἰσὶ δραστικώτεροι· δυτικοὶ δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, εἰσὶ βραδύτεροι. ἃ μὲν οὖν τεταρτημόρια προηγεῖται τοῦ τε ☉, καὶ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ τὰ τούτων κατὰ διάμετρον ὄντα, γίνεται ἀνατολικά· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἑπόμενα, ἐστὶν ἑσπέρια.

Κεφ. ε'.

Περὶ γονέων.

Ἡ μὲν οὖν κατ' εἶδος ἐπίσκεψις, τοιαύτη τίς ἐστι κατὰ πρῶτον λόγον. ἀρκτέον δὲ ἐν τάξει πρῶτον περὶ γονέων ποιουμένοις τὸν λόγον. ὁ μὲν ☉ καὶ ὁ ♄ εἰς τὸ πατρικὸν ἀφορίζονται πρόσωπον κατὰ φύσιν. ἡ ☽ δὲ, καὶ ὁ τῆς ♀, εἰς τὸ μητρικόν. καὶ καθὼς οὗτοι εὑρίσκονται πρὸς ἀλλήλους διακείμενοι, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οὕτως ὑπονοήσομεν

καὶ τὰ

καὶ τὰ περὶ τοὺς γονέας. περὶ μὲν οὖν τύχης αὐτῶν, καὶ περὶ κτημάτων, ἡ τῶν φώτων δορυφορία μηνύσει. καὶ γὰρ περιεχόμενα τὰ φῶτα ὑπὸ τῶν ἀγαθοποιῶν, καὶ τῶν τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ὄντων, ἢ κατὰ τὰ αὐτὰ ζώδια, ἢ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἐπιφανῆ καὶ λαμπρὰν τὴν αὐτῶν διασημαίνουσι τύχην, καὶ μάλιστα ὅτ᾽ ἂν ὁ μὲν ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν ἀστέρων δορυφορῆται, ἡ δὲ ☽ ὑπὸ δυτικῶν, διακειμένων καλῶς καὶ αὐτῶν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♄ καὶ ὁ τῆς ♀ ἀνατολικοὶ ὑπάρχωσιν καὶ αὐτοὶ καὶ ἰδιοπροσωποῦντες, ἢ ἐπίκεντροι, εὐτυχείαν προδηλοῦσι κατὰ τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἑκατέρου γονέως. Ἐὰν δὲ κενοδρομῇ τὰ φῶτα, καὶ ἀδορυφόρητά ἐστιν, ἡ ἐναντία τύχη τῶν γονέων, ταπεινότης καὶ ἀδοξία προδηλοῦται, καὶ μάλιστα ὅτ᾽ ἂν ὁ τοῦ ♄ καὶ ὁ τῆς ♀ μὴ διακέηνται καλῶς. Ἐὰν δὲ δορυφορῆται μὲν τὰ φῶτα, οὐχὶ δὲ ὑπὸ τούτων οἳ τῆς αὐτῆς αἱρέσεώς εἰσι, μετριότης καὶ ἀνωμαλία περὶ τὴν τύχην τῶν

de parentibus accidentia diſcernemus. Itaque de fortuna, & facultatibus eorum, ex luminum comitatu dijudicabitur. Nam lumina à beneficis, vel aliis ejuſdem conditionis, vel in ipſis ſignis, vel ſequentibus circumcluſa, illuſtrem, ſplendidamque eorum fortunam præſagiunt; & potiſſimum, ſi Sol à matutinis ſtellis cinctus fuerit, Luna à veſpertinis, quæ inter ſe conveniant; beneque juxta dictum modum affectæ ſint. Si Saturni, & Veneris ſtellæ matutinæ, & ipſæ fuerint, & in propria perſona, vel in cardinibus utriuſque parentis juxta figuram propriam felicitatem promittunt. Si lumina vacua curſu ſint, nec comitatum habeant, contraria fortuna parentum denotatur, eos ſcilicet abjectos, inglorioſque futuros; & eo præcipue, ſi Saturnus, & Venus male affecti ſint. Si luminibus comites non defuerint, fuerint tamen à dictis diverſi, vel alterius ſectæ mediocrem, & inæqualem pa-

rentum fortunam denunciant; veluti cum post Solem Mars ascendit; post Lunam Saturnus; vel si beneficæ stellæ non bene, & juxta suam conditionem dispositæ sint. Præterea si sors fortunæ indicata in nativitate conformatur cum stellis, Solem, & Lunam bona configuratione comitantibus, bona parentum salva erunt, si incongrua erit, discors, & contraria, vel maleficæ satelliciam obtinuerint, parentum supellex, ac bona inutilia erunt, ac noxia.

De longævitate, ac brevitate vitæ ab aliis configurationibus judicium sumendum est: de patris igitur ætate, si Jupiter, vel Venus quocunque modo cum Sole, & Saturno configurentur, vel ipse Saturnus familiariter Solem intueatur; hoc est si una cum eo sit, aut sextili aspectu, aut trigono aspiciat. Hi enim si validi fuerint, longævos forte parentes expectatur; si imbecilles non item. Non

γονέων σημαίνεται. οἷον ὡς ὅταν τῷ μὲν ☉ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται, τῇ δὲ ☽ ὁ ♄. ἢ ἐὰν μὴ καλῶς διακείσωνται οἱ ἀγαθοποιοὶ διακείμενοι, καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν αἵρεσιν. Ἔτι δὲ ἐὰν μὲν ὁ δηλούμενος τῆς τύχης κλῆρος ἐν τῇ γενέσει σύμφωνος διακείσηται τοῖς κατὰ σχῆμα καλὸν δορυφοροῦσι τὸν ☉ καὶ τὴν ☽, σῶα ἔσται τὰ τῶν γονέων. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνος ἢ καὶ ἐναντίως, ἢ τὴν δορυφορίαν οἱ κακοποιοὶ ἔλαχον, ἄχρηστος ἔσται καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ τῶν γονέων κτῆσις.

Περὶ δὲ τῆς πολυχρονιότητος ἢ ὀλιγοχρονιότητος ἀπὸ τῶν ἄλλων συσχηματισμῶν ἐπισκεπτέον. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πατρὸς, ἐὰν ὁ ♃ ἢ ἡ ♀ συσχηματίζωνται καθ' οἷον δήποτε τρόπον τῷ τε ☉ καὶ τῷ ♄, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ ♄, ἐὰν σύμφωνον ἔχῃ σχηματισμὸν πρὸς τὸν ☉, τουτ' ἔστιν, ἐὰν σύνεστιν, ἢ ἐὰν ἑξαγωνίζῃ, ἢ τριγωνίζῃ. τούτων γὰρ μετὰ δυνάμεως ὑπαρχόντων, πολυχρονιότης προσημαίνεται τοῦ πατρός. ἀδυναμίας δὲ οὔσης, οὐκ ἔτι ὁμοίως. οὐ μὴν

οὐδὲ

οὐδὲ ὀλιγοχρονιότης ἐκ τούτου δηλοῦται. Ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν τὸ σχῆμα μὴ ὑπάρχῃ, ἐπαναφέρεται δὲ ὁ ♂ τῷ ☉ ἢ τῷ ♄, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ♄ μὴ συμφωνῇ πρὸς τὸν ☉, ἀλλ' ἔστιν ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος· εἰ οὕτως ἔχοντες ἀποκλίνουσι τῶν κέντρων, ἀσθενεῖς μόνον ποιοῦσι τοὺς πατέρας. ἐπίκεντροι δὲ ὑπάρχοντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι τοῖς κέντροις, ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀλιγοχρονίους ἢ λελωβημένους. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τοῖς πρώτοις δύο κέντροις τῷ τε ἀνατέλλοντι καὶ τῷ μεσουρανοῦντι ὦσιν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν, ὀλιγοχρονίους ποιοῦσιν. ὅτ' ἂν δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις δύο κέντροις τῷ τε δύνοντι καὶ τῷ ὑπογείῳ, ἢ ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν ὦσι, τότε τὸ νοσερὸν καὶ ἐπιβλαβὲς τοῖς πατράσι παρέχονται. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ♂ βλέψας τὸν ☉, καθ' ὃν ἔφημεν τρόπον, αἰφνιδίως ἀναιρεῖ τὸν πατέρα, ἢ περὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ βλάβην κομίζει. ἐπὶ δὲ τὸν ♄ βλέπων, ῥίγεσι καὶ πυρετοῖς περιβάλλει, ἢ πάθη ἐγκαύ-

ideo tamen brevem eorum vitam portentent. Si similis figura non sit; Mars vero supra Solem, vel Saturnum attolletur, vel ipse Saturnus cum Sole non conformetur, vel ex apposito loco, vel tetragono aspiciat; si, cum ita se habeant, à cardinibus decident; tantum parentes ægros, debilesque efficiunt; si in cardinibus steterint, vel cardinibus successerint, eorundem vitam decurtant, vel variis morbis, noxisque affligant. Verum dum in duobus primis cardinibus; orienti scilicet, vel cœli fastigium obtinenti, & locis succedentibus fuerint brevem vitam significant; cum in aliis duobus cardinibus occidente, & subterraneo, vel locis succedentibus; tunc morbosam, læsamque vitam denunciant. Mars quippe Solem contuitus modo jam exposito, inopinatò patrem occidit, aut læsione quapiam oculos invadit: ad Saturnum conversus algoribus, & febribus vexat, aut in vitia per vul-

nera, & uſtiones conjicit vel mortem affert. Et Saturnus ipſe male cum Sole configuratus morbos, & necem patribus confert, læſionesque eas conciliat, quæ humorum collectionibus generantur; & ſic de patre judicandum eſt.

De matribus vero ita, ſi quocunque modo Sol Lunam, & Venerem aſpexerit, vel ipſa Venus ſextili, aut trigono poſitu cum Luna concordarit, vel cum ea conjuncta fuerit, mater erit longæva. Si Mars ſuccedet Lunam, vel Venerem intuens quadrata figura, vel appoſitis radiis, vel ſi Saturnus ſimiliter ad ſolam Lunam aſpexerit, ſi ſunt diminuti curſu, aut decidentes, accidentia tantum contraria, morboſque matribus conciliant, aucti curſu, vel in cardinibus brevem illis vitam, ac vitioſam decernunt. Sed brevem quidem, cum in orientalibus cardinibus, aut ſuccedentibus; vitioſam, cum in oc-

σεως καὶ τομῆς, ἢ θάνατον ἐπιφέρει. καὶ ὁ ♄ δὲ καὶ αὐτὸς κακῶς σχηματιζόμενος πρὸς τὸν ☉, νόσους καὶ θανάτους τοῖς πατράσι ποιεῖ, καὶ παθῶν εἰς πεῖραν καθίστησιν, τῶν ἐξ ὑδρότητος λαμβανόντων τὴν σύστασιν. οὕτω μὲν περὶ πατρός.

Τὰ δὲ περὶ μητέρων, τοιαῦτα. Ἐὰν καθ' οἷον δήποτε τρόπον ὁ ☉ συσχηματίζηται πρός τε τὴν ☽ καὶ τὴν ♀, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τῆς ♀ σύμφωνος ᾖ πρὸς τὴν ☽ ἑξαγωνίζων, ἢ τριγωνίζων, ἢ συνὼν αὐτῇ, πολυχρόνιος ἔσται ἡ μήτηρ. Ἐὰν δὲ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται βλέπων τὴν ☽ ἢ τὴν ♀ ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἢ διάμετρον ποιούμενος τὴν ἐπίβλεψιν, ἢ ἐὰν ὁ τοῦ ♄ πρὸς μόνην τὴν ☽ ὡσαύτως σχηματίζηται, ἀφαιρετικοὶ μὲν ὑπάρχοντες ἢ ἀποκλίνοντες, περιπτώματα μόνον ἐναντία καὶ νόσους ἐπιφέρουσι ταῖς μητράσι. προσθετικοὶ δὲ ἢ ἐπίκεντροι ὄντες, τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐταῖς καὶ ἐπιβλαβὲς παρέχονται. ἀλλὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον μὲν, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν ἀπηλιωτικῶν κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν ὦσιν. τὸ ἐπιβλαβὲς δὲ, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν δυ-

τῶν δυτικῶν. ♂ μὲν οὖν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον βλέψας τὴν ☽ ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, τὸ τῶν θανάτων αἰφνίδιον ταῖς μητράσι, καὶ τὰς περὶ τὰς ὄψεις βλάβας αὐταῖς ἐπιφέρει. ἀποκρουστικῆς δ' αὐτῆς τυγχανούσης, ὁ θάνατος ἐκτρωσκούσαις ἀπαντᾷ, ἢ ἀπὸ καύσεως καὶ τομῆς. οὕτω μὲν τῆς ☽ ὁ ♂ βλέπων. τὴν δὲ ♀ ἰδὼν, ἐκ πυρετῶν ἐργάζεται τοὺς θανάτους, καὶ πάθη ἀπόκρυφα, καὶ σκοτισμούς. ὁ δὲ ♄ τὴν ☽ βλέψας, ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, διὰ ῥίγους καὶ πυρετῶν τὰ πάθη καὶ τοὺς θανάτους ποιεῖ. ἀποκρουστικῆς δὲ οὔσης, ἐξ ὑστερικῶν παθῶν καὶ ἀναβρώσεων οἱ κίνδυνοι καταλαμβάνουσι. δεῖ δὲ μετὰ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, παραλαμβάνειν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσὶν οἱ ἀστέρες οἱ τὸ αἴτιον ἔχοντες. ἔτι δὲ παρατηρεῖν ἡμέρας μὲν μάλιστα τόν τε ☉ καὶ τὴν ♀, νυκτὸς δὲ τὸν ♄ καὶ τὴν ☽.

cidentalibus fuerint. Mars itaque hac ratione Lunam conſpiciens orientalẽ, mortem matribus inopinam, & læſiones oculorum minatur; ſed ſi conſpexerit occiduam, mortemque, abortum, vel exuſtionem, & caſuram portendet. Et ſic res ſe habet, cum Mars Lunam aſpexerit; ſi Venerem viderit, læthales febres, morbos occultos, & vertigines adfert. Saturnus, ſi Lunam aſpexerit orientalem, ægritudines ex frigore, & febribus, mortesque ſignificat, occiduam pericula erunt ex morbis uteri ac corroſionibus. Cum hac itaque conſideratione ſignorum; etiam in quibus ſtellæ extiterint cauſæ, eventuum qualitates aſſumendæ ſunt. Nec non obſervandi interdiu quidem præcipue Sol, & Venus, noctu Saturnus, & Luna.

His ſic exploratis reliquum eſt, & ſeriei noſtræ congruum, ut paternum conditionis locum, ſive ma-

Τούτων οὕτως ἐπισκεπτομένων, ὑπόλοιπόν ἐστι καὶ ἀκόλουθον, τὸν πατρικὸν τόπον τῆς αἱρέσεως, ἢ τὸν μη-

ternum quaſi horoſcopum in particulari inquiſitione ſubſtituamus, & tali ratione, ut in geneſibus etiam fieri ſolet, reliquas parentúm affectiones dignoſcamus; quemadmodum inferius per univerſaliora genera, quæ in actionibus, & rerum eventibus conſiderantur, oſtendetur. Meminiſſe autem & hic, & alibi ſemper oportet modi commixtionis, illudque conjectari, ſi quæ ſtellæ ſolæ cauſam non habeant effectricem, ſed ſint una cum illis aliæ dominium habentes, & quænam illarum magis viribus polleant, & quænam dominium habeant ad productionem effectus, ut rationabiliter vel eorum naturis congruenter judicium fiat, vel cum æqualis facultatis fuerint, & una dominium obtinuerint, ad diverſitatem naturæ, & ex diverſitate mixtionum per diverſam mixturam rei futuræ qualitas bene cõjici poſſit. Cum vero ſingulæ ſtellæ diſtant propriis tempo-

τρικὸν, ὥσπερ ὡρόσκοπον ὑποστήσασθαι ἐπὶ τῶν κατ' εἶδος θεωρουμένων· καὶ οὕτως καθὼς ἐπὶ γενέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν γονέων ἐπισκοπεῖν, καθὼς ἐφεξῆς ἀποδειχθήσεται διὰ τῶν καθολικωτέρων εἰδῶν, τῶν τε κατὰ πρᾶξιν καὶ κατὰ σύμβασιν θεωρουμένων. μνημονεύειν δὲ χρὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ πάντων τοῦ τρόπου τῆς συγκράσεως, καὶ στοχάζεσθαι ἐὰν μή τινες τῶν ἀστέρων μονομερῶς τὸ ποιητικὸν αὐτοὶ ἔχωσιν αἴτιον, ἀλλά εἰσι καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἀστέρες τῆς κυριότητος ἔχοντες, ποῖοι τούτων μᾶλλον πλέον δύνανται, καὶ τίνες ἐπικρατοῦσι πρὸς τὴν τοῦ ἀποτελέσματος σύστασιν, ἵνα κατ' ἀκολουθίαν ἢ πρὸς τὰς φύσεις τούτων γίνηται ἡ ἐπίσκεψις. ἢ ἐπειδ' ἂν ἰσοδύναμοι ὦσι, καὶ ἅμα ἐπικρατοῦντες, πρὸς τὸ διάφορον τῆς φύσεως, καὶ τὴν ἐκ τῆς διαφορᾶς κρᾶσιν, διὰ τῆς διαφόρου κράσεως καθανοῖται τὸ συμβησόμενον καλῶς καταστοχασθέν. ὅτ' ἂν δὲ ἕκαστος τῶν ἀστέρων διίστανται κατὰ τοὺς ἰδίους καιροὺς ἀπομεριζόμενοι τὰ συμπτώ-

συμπτώματα, ὧν ἐστιν ἕκα-
στος ποιητικός, πρότερον μὲν
μᾶλλον οἱ ἀνατολικοὶ, ὕστε-
ρον δὲ οἱ δυτικοὶ ἀπομερί-
ζονται. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀστέρα
τὸν μέλλοντά τι ἀπεργάζεσθαι,
ἀπ' ἀρχῆς συνοικειῶσθαι
τῷ ζητουμένῳ τόπῳ. τούτου γὰρ
μὴ συμβάντος, οὐδὲν δύ-
ναται γενέσθαι μέγα. ὁ γὰρ
μηδ' ὅλως τῆς ἀρχῆς κοινωνή-
σας ἀστὴρ, οὐδὲν ἰσχυρὸν ποιή-
σει. τοῦ δὲ χρόνου καθ' ὃν ἐκ-
βήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, οὐκ
ἔχει τὸ αἴτιον ἡ πρώτη δε-
σποτεία, ἀλλὰ ἡ τοῦ λάχοντος
τὴν κυριότητα ἀστέρος τοιάδε
ἢ τοιάδε διάστασις, πρός τε τὸν
☉ καὶ τὰς τοῦ κόσμου γωνίας.

Κεφ. ς'.

Περὶ ἀδελφῶν.

Ὁ περὶ ἀδελφῶν τόπος,
ἀλλὰ δεῖ καθολικῶς
μόνον ἐξετάζειν καὶ ἐνταῦθα, καὶ
μὴ κατὰ μέρος ἐπιζητεῖν, μηδὲ
πλέον τοῦ δυνατοῦ πολυπραγ-
μονεῖν, ληφθήσεται κατὰ τὸ φυσι-
κώτερον ὁ περὶ μόνων τῶν ὁμο-
μητρίων, καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ μεσουράνημα δωδεκατημορίου τοῦ

ribus eventus, quorum sin-
gulæ causa sunt distribuen-
tes earum, prius quidem
orientaliores; deinceps ve-
spertinæ illos sibi dispar-
tiunt. Necesse enim est stel-
lam aliquid operaturam à
principio quæstionis, loco
conformem esse. Id si non
fiat, nihil magnum nobis
polliceri possumus; stella
quippe à principio nullo
modo familiaris, nullas vi-
res habebit. Temporis ve-
ro, quo eventus futurus sit,
nullam prima dominatio,
sed stellæ dominantis talis,
vel talis distantia ad Solem,
& angulos mundi, causam
habet.

CAP. VI.

De fratribus.

DE fratribus locus; ve-
rum generalia tantum,
& hic, & non singularia in-
vestiganda sunt, neque su-
pra vires curiosius indagan-
dum secundum naturæ ra-
tionem, qui de fratribus ea-
dem matre natis tantum
pertractat, assumetur; & ex
signo medii cœli, locoque

materno, qui interdiu Venerem, noctu Lunam obtinet; signum etenim hoc, & succedens, cum ad matrem pertineat, erit & fratrum locus. Locus itaque hic à beneficis configuratus, fratrum affluentiam dabit, cum ad multitudinem stellarum numerus etiam fratrum præscribatur, & ex eo, quod stellæ, vel in signis bicorporeis sint, vel uniformibus. Cum vero maleficæ melioris factæ fuerint conditionis, vel ex diametro se apposuerint; & præcipue si Solem maleficę circumscripserint, si configurationis oppositio in cardinibus fiat; & potissimum in horoscopo; Saturnus quidem primogenitos, primove educandos exhibet. Mars morte illata, fratrum penuriam inducet. Præterea si stellæ fratrum datrices juxta mundi positum bene se aspexerint, illustres, clarique nomine fratres erunt: abjecti, & obscuri, si contrarius po-

μητρικοῦ τόπου, ὃς ἡμέρας μὲν περιέχεται τὴν τῆς ♀, νυκτὸς δὲ τὴν ☽. καὶ γὰρ τοῦτο τὸ ζώδιον καὶ τὸ ἐπαναφερόμενον αὐτῷ μητρικὸν ὑπάρχων, ὁ αὐτὸς γίνεται τόπος περὶ ἀδελφῶν. οὗτος οὖν ὁ τόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν συσχηματιζόμενος, εὐθηνίαν ἀδελφῶν ποιήσει πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀστέρων, τῆς τῶν ἀδελφῶν εὐθηνίας συμβαινούσης, καὶ ἐκ τοῦ τυγχάνειν τοὺς ἀστέρας ἐν δισώμοις ζωδίοις, ἢ ἐν μονοειδέσιν. ὅτ' ἂν δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, ἢ καὶ κατὰ διάμετρον ἐναντιωθῶσι, σπάνις ἀδελφῶν ἀπαντήσει. μάλιστα δὲ εἰ καὶ τὸν ☉ οἱ κακοποιοὶ συμπεριέλαβον. εἰ γένοιτο τοῦ σχηματισμοῦ ἡ ἐναντιότης ἐπὶ τῶν κέντρων, καὶ μάλιστα τοῦ ὡροσκόπου, ♄ μὲν ποιήσει πρωτοτρόφους καὶ πρωτοτόκους. ♂ δὲ εἰς ἔνδειαν περιστήσει τὴν ἀδελφότητα, θάνατον ἐπιφέρων. ἔτι δὲ ἐὰν οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀδελφοὺς διδόντες, κατὰ τὸ κοσμικὸν σχῆμα καλῶς διακεῖνται, ἔνδοξοι καὶ ἐπιφανεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί· ταπεινοὶ δὲ καὶ ἀφανεῖς, ἐναντίου εὑρεθέντος τοῦ σχήμα-

σχήματος. ἐὰν δὲ τῶν τοὺς ἀδελφοὺς διδόντων ἀστέρων οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, ὀλιγοχρόνιος ἔσται τῶν ἀδελφῶν ὁ βίος, διδόασι δὲ τοὺς μὲν ἄρσενας οἱ ἀρρενικῶς διακείμενοι ἀστέρες· τὰ δὲ θήλυα, οἱ θηλυκῶς. καὶ ἔτι τοὺς μὲν πρώτους, οἱ ἀπηλιωτικώτεροι δώσουσιν· τοὺς δὲ ὑστέρους, οἱ λιβυκώτεροι. πάλιν δὲ, ἐὰν οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀδελφοὺς δωρούμενοι, καὶ ὁ τὴν κυριότητα ἔχων τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ περὶ ἀδελφῶν, συμφωνήσουσιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν, εὐάρμοστοι καὶ προσφιλεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί. ἐὰν δὲ καὶ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης διασώζηται ἡ συμφωνία, ἔσονται καὶ διαβιοῦντες κοινῶς. εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀσυνδέτοις τυγχάνουσιν οἱ τοὺς ἀδελφοὺς διδόντες ἀστέρες, ἢ κατὰ τὸ ἐναντίον διίστανται, φιλεχθρήσουσι καὶ φθονήσουσι, καὶ ἀλλήλοις ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπιβουλεύσουσιν.

situs obtigerit: si vero stellarum, quæ fratres elargiuntur, maleficæ elevatæ fuerint, ætas fratrum brevissima significatur. Dantque masculos, quæ masculæ sunt pro mundi situ, fœminas fœminæ; item priores natu, quæ orientaliores; posteriores, quæ occidentaliores. Rursus si stellæ fratrum datrices, & ea quæ dominatur signo Zodiaci de fratribus secundum figuram concordaverint, benevolentiam mutuam, animosque fraternos; si vero & cum parte fortunæ convenerit, vitæ societatem, fortunarumque communicationem tribuent. Si stellæ datrices fratrum nullis aspectibus conjunguntur, vel contrario situ apponantur, intestinis odiis, invidia; & ut plurimum insidiis mutuis clanculum circumventi fratres occident.

CAP.

Cap. VII.

De masculis, & fœminis.

NAturali, convenientique modo de fratribus doctrinam executi; reliquum est, ut de iis, quæ in ipsa generatione contingunt; & primum de masculis, & fœminis disseramus. Hæc porro consideratio neque simplex est, neque ab uno quopiam; sed à luminibus utrisque & horoscopo, & stellis ipsis, præcipue seminationis, & universalius editi fœtus tempore familiaribus. Ante omnia vero decet tres loci observandi sunt, & stellæ dominantes, ut se habeant; sintne scilicet naturæ masculæ, vel fœmineæ, vel omnes, vel major eorum pars, & sic judicium faciendum ad eorum positum de fœtu masculo, & fœmineo. Rationem autem diversitatis mascularum, & fœmirum stellarum initio prosecuti sumus. Quod à natura signorum, in quibus sunt,

Κεφ. ζ.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ΔΙαλαβόντες οὖν καὶ περὶ ἀδελφῶν κατὰ τὸν φυσικὸν καὶ ἁρμόζοντα λόγον, ἐφεξῆς δὲ περὶ τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν ἐροῦμεν, καὶ πρῶτον περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ διάσκεψις οὐ μονομερής, οὐδ' ἀπὸ ἑνός τινος, ἀλλὰ ἔκ τε τῶν φώτων ἀμφοτέρων, καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῶν ἀστέρων ἐχόντων λόγον πρὸς αὐτούς, μάλιστα μὲν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, καθολικώτερον δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐκτροπήν. ἐξαιρέτως δὲ παρατηρεῖν δεῖ τοὺς εἰρημένους τούτους τρεῖς τόπους, καὶ τοὺς οἰκοδεσποτοῦντας ἀστέρας, πῶς διακεῖνται ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς, ἢ οἱ πάντες, ἢ οἱ πλεῖστοι. καὶ οὕτως προλέγειν, καθὼς ἐκεῖνοι εὑρίσκονται διακείμενοι πρός τε ἀρρενογονίαν καὶ θηλυγονίαν, τόνδε τρόπον τῆς διαστολῆς τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν ἀστέρων κατ' ἀρχὰς εἰρήκαμεν· ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσιν, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀπὸ

καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν κόσμον σχέσεως. ἀπηλιωτικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ἀῤῥενικῶς διάκεινται· λιβυκοὶ δὲ θηλυώονται, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ☉ σχέσεως. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ἐπὶ τὸ ἄρσεν προστίθενται· δυτικοὶ δὲ, θηλυκῶς διατίθενται. ἐκ τούτων οὖν πάντων ἡ διευρισκομένη ἐπιπλέον ἐπικράτεια δώσει περὶ τῶν γινομένων καταστοχάζεσθαι.

Κεφ. η΄.

Περὶ διδύμων.

ΚΑὶ περὶ τῶν διδυμοτόκων ἢ καὶ πλειόνων, τοὺς αὐτοὺς ἐπισκεψόμεθα τόπους· τοῦτ' ἔστιν ἀμφότερα τὰ φῶτα καὶ τὸν ὡρόσκοπον. συμβαίνει δὲ οὕτω γίνεσθαι διὰ τὰς συγκράσεις τὰς γινομένας, ὅτ' ἂν οἱ δύο τόποι, ἢ καὶ οἱ τρεῖς, δίσωμα ζώδια περιέχωσιν, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν καὶ εἰς τοὺς οἰκοδεσποτοῦντας ἀστέρας τὸ αὐτὸ συμβῇ· ἢ τινὲς μὲν αὐτῶν τυγχάνωσιν ὑπάρχοντες ἐν δισώμοις, τινὲς δὲ αὐτῶν τυγχάνωσιν κείμενοι ἀνὰ δύο, ἢ καὶ πλείους. ὅτ' ἂν γὰρ οἱ κύριοι τόποι ἐν δισώμοις ὑπάρχωσιν, καὶ

& quod à mutua, mundanaq; habitudine. Nam matutinæ masculam naturam, occiduæ fœmineam præseferunt; necnon & positu ad Solem, orientes enim ad masculam naturam, occidentes ad fœmineam referuntur. Ex his itaque omnibus majus dominium, ac præcipua vis de natis dijudicandis, ansam præbebit.

CAP. VIII.

De Geminis.

DE Geminis aut pluribus eadem loca observanda sunt; hoc est ambo lumina, & Horoscopus. Ita vero nasci contingit propter commixtiones, quæ fiunt, cum duos locos, vel plures bicorporea signa obtinent; & præcipue, cum in stellis dominatricibus id quoque contigerit. Vel eorum una pars in bicorporeis, altera bino, trinove aspectu conjuncta fuerit. Cum enim loca dominantia in bicorporeis fuerint, &

in co-

in eodem loco plures stellæ configuratæ; tunc nascuntur etiam & plures duobus. Numerus eorum, qui generantur ex stella, quæ numeri rationem habet, desumitur. Sexum ex stellis configuratis cum Sole, & Luna, & horoscopo, conjectabimus. Cum autem ita se habente dispositione, cardo horoscopi una cum duobus luminibus non assumitur, sed medii cœli; tunc ut plurimum Gemelli procreantur, nonnunquam etiam & plures. Peculiariter vero tres masculi generantur, cum Saturnus, Jupiter, Mars sub generatione Anactorum cum locis propositis in bicorporeis; tres vero fœminæ, cum Venus, & Luna, & Mercurius fœmineam naturam præseferent, sub generatione gratiarum configurentur. Saturno autem, Jove, & Venere in generatione dioscurorum sese configurantibus duo masculi, & una fœmina; Venere, Luna, & Marte, sub generatione Ceteris, & Proserpinæ confi-

κατὰ τὸ αὐτὸ πλεῖστοι συσχηματίζωνται ἀστέρες, τότε τίκτεται καὶ πλείω τῶν δύο. στοχάζεται δὲ τὸ μὲν πλῆθος τῶν τικτομένων, ἐκ τοῦ ἀστέρος, ὃς ποιεῖ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ ἰδίωμα. τὸ δὲ γένος προγνώσομεν τῶν τικτομένων, ἐκ τῶν συσχηματιζομένων ἀστέρων τῷ ☉, καὶ τῇ ☽, καὶ τῷ ὡροσκόπῳ· ὅτ᾽ ἂν δὲ οὕτως ἐχούσης τῆς διαθέσεως, οὐ συμπαραλαμβάνεται τοῦ ὡροσκόπου τὸ κέντρον μετὰ τῶν δύο φώτων, ἀλλὰ τὸ τοῦ μεσουρανήματος, τότε ὡς ἐπιπολὺ δίδυμα τίκτεται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ πλείονα. ἰδίως δὲ τρία ἀρσενικὰ γεννᾶται, ὅτ᾽ ἂν κρόνος, ζεὺς, ἄρης, ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν ἀνακτόρων σὺν τοῖς προκειμένοις τόποις ἐν δισώμοις συσχηματίζωνται. τρία δὲ θηλυκὰ, ὅτ᾽ ἂν ♀ καὶ ☽, καὶ ☿ θηλυκῶς διακείμενος, ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν χαρίτων συσχηματίζωνται. ♄ δὲ καὶ ♃ καὶ ♀ ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν διοσκούρων συσχηματιζομένων, δύο ἄρσενα καὶ ἓν θῆλυ ἀποκύεται. ♀ δὲ καὶ ☽ καὶ ♂ ὑπὸ τὴν γένεσιν τῆς δήμητρος καὶ κόρης συσχηματισθέντων,

θέντων, δύο θήλεα καὶ ἓν τί-
κτεται ἄρσεν. ἐφ' ὧν συμβαίνει
ὡς ἐπιπολὺ μὴ πρὸς τελειό-
τητα φθάνειν τὰ γινόμενα, καὶ
ἀποτικτόμενα τὸ εἶναι παρά-
σημα. καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τό-
πων, ἐξαίρετά τινα καὶ ἀπρο-
σδόκητα γίνεται διὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν τῶν συμπτωμάτων.

guratis, duæ fœminæ, & unum gignetur masculum; in quibus ut plurimum accidere solet concepta, perfectionem non attingere, & in lucem edita monstrosis membris esse. Et in similibus locis eximia quædam, & inopinata adveniunt propter accidentium evidentiam.

Κεφ. θ'.

Περὶ τεράτων.

ΚΑὶ ὁ περὶ τεράτων λόγος τῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως ἐστί. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἢ ἀπέκλινε τὰ φῶτα, ἢ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον πολύ τι διευρίσκεται ἀσχημάτιστα. τὰ δὲ κέντρα περιέχεται ὑπὸ τῶν κακοποιῶν. ὅτ' ἂν οὖν τοιαύτη συμβῇ διάθεσις, εὐθὺς ἐπισκοπεῖν δεῖ τὴν προηγουμένην συζυγίαν συνοδικὴν ἢ πανσεληνιακὴν, καὶ τὸν οἰκοδεσποτήσαντα ταύτης, ὁμοίως καὶ τὸν οἰκοδεσπότην τῶν φώτων τὸν κατὰ τὴν ἐκτροπήν. ἐὰν γὰρ οἱ τόποι τῶν φώτων τῆς ἐκτροπῆς, καὶ ὁ τῆς ☽, καὶ ὁ τοῦ ☿, ἢ πάντες, ἢ οἱ πλείονες, πρὸς τὸν τόπον

Cap. IX.

De Monstris.

DOctrina item de monstris ejusdem considerationis est. Nam in simibus vel luminaria cadentia ab angulis sunt; aut nulla omnino in horoscopo figuratione colligantur, & cardines occupati à maleficis. Cum igitur similis dispositio occurret; statim præcedens conjunctio novilunii, vel plenilunii consideranda est, & illius dominator, & dominus luminum, qui tempore exclusionis fœtus præerat. Si enim loca luminarium exclusionis, & Luna, & Mercurius, vel omnes, vel plures in loco

præce-

præcedentis conjunctionis minime cohærebant, fœtus monstruosus erit. Hisce minime cohærentibus, & luminaria præterea in signis quadrupedibus, vel bestialibus fuerint, & duæ maleficæ in cardinibus; tunc fœtus neque ex hominibus erit. Itaque cum nulla benefica luminibus testimonium præbuerit, sed maleficæ; tunc fœtus erit immansuetus, & ferus, noxiæque naturæ. Si Jupiter, aut Venus luminaribus testimonium præbuerint, fœtus ex iis erit, quæ in cultu, ac veneratione habentur, veluti canibus, felibus, & similibus. Si Mercurius testimonium præbuerit erit ex iis, quæ usu hominum deserviunt; veluti aut avis, aut bos, aut porcus, aut simile. Si lumina in signis, quæ forma sunt humana fuerint; neque tamen inter sese cohæserint, fœtus humani, vel quasi humani; sed secundum qualitatem monstra erunt. Hic quoque signorum forma consideratur, in quibus sunt luminaria, &

τῆς προγινομένης συζυγίας ἀπηλλοτριωμένοι ὑπάρχωσιν, τὸ γεννώμενον τερατῶδες ἔσται. ἐὰν δὲ οὕτως ἀλλοτρίως διακειμένων, ἔτι καὶ τὰ φῶτα εὑρίσκηται ἐν τετράποσιν ἢ ἐν θηριώδεσιν, καὶ οἱ δύο κακοποιοὶ κεκεντρωμένοι, τό τε τὸ γεννώμενον οὐδὲ ἐξ ἀνθρώπων ἔσται. μηδενὸς μὲν οὖν ἀγαθοποιοῦ μαρτυροῦντος πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ τῶν κακοποιῶν, παντελῶς ἔσται τὸ τικτόμενον ἀνήμερον καὶ ἄγριον τῆς κακωτικῆς φύσεως. μαρτυρούντων δὲ ♃ ἢ ♀, πρὸς τὰ φῶτα ἔσται τῶν σεβομένων· οἷον κυνῶν ἢ αἰλούρων, ἢ τῶν τοιούτων. ☿ δὲ μαρτυροῦντος, ἔσται τῶν εἰς χρείαν ἐπιτηδείων ἀνθρώπων· οἷον ἢ ὄρνις, ἢ βοῦς, ἢ σῦς, ἢ τι τοιοῦτον. ἐὰν δὲ τὰ μὲν φῶτα ἐν ἀνθρωποειδέσιν ᾖ, ἔχῃ δ' ἀλλοτρίως ἡ διάθεσις, τὰ μὲν γεννώμενα ἐξ ἀνθρώπων ἔσται, ἢ παρ' ἀνθρώποις. ἔσται δὲ τέρατα κατὰ τὴν ποιότητα. θεωρεῖται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ τῶν ζῳδίων μόρφωσις, ἐν οἷς τά τε φῶτα ἐστὶ,

καὶ τὰ

ἢ τὰ κέντρα τῶν κακοποιῶν. καὶ ἐὰν μηδὲ ἐνταῦθα τὶς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων προσμαρτυρῇ, ἔν τινι τῶν προειρημένων τόπων, τελείως ἄλογόν ἐστι τὸ γινόμενον, ἢ ὡς ἀληθῶς αἴνιγμα. ἐὰν δὲ προσμαρτυρήσῃ ὁ τοῦ ♃, ἢ ὁ τῆς ♀, εὐσχήμονα τὴν ἰδιότητα ἕξει τὸ τέρας. ὥσπερ οἱ ἑρμαφρόδιτοι, καὶ οἱ καλούμενοι ἁρποκρατιακοὶ, καὶ οἱ τοιοῦτοι· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ☿ συμμαρτυρῇ τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τῆς ♀, ἔσονται καὶ ἀποφθεγματικοὶ καὶ προαιστικοί. εἰ δὲ μόνος ὁ τοῦ ☿ μαρτυρῇ, κωφὸν μὲν ἔσται, καὶ ὀδόντων ἐστερημένον τὸ τικτόμενον· ἄλλως δὲ πανοῦργον καὶ εὐφυές.

maleficarum cardines; etsi neque hic ulla ex beneficis stellis testimonium præbuerit, in nullo jam dictorum locorum, quod nascetur, omnino erit rationis expers, & prorsus monstrosum. Si Jupiter, aut Venus præbuerit, spetiosam formam monstrum habebit; quemadmodum Hermaphroditi, qui vocantur Harpocratiaci, & similes. Si Mercurius una cum Jove, & Venere exhibuerit, erunt oraculorum expositores; ex iisque quæstum sibi præparabunt. Si solus Mercurius præbet, quod gignitur, surdum erit, dentibusque privatum; verum erit ingeniosum, astutum, & solers.

Κεφ. ι'.

Περὶ ἀτρόφων.

Τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν θεωρουμένων, λοιπός ἐστι λόγος ὁ περὶ ἀτρόφων. οὗτος δὲ καὶ συνάπτεται τῷ περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πάλιν χωρίζεται. συνάπτεται μὲν γὰρ, ἐπειδὴ τὸ ζητούμενον εἶδος οὐκ ἔστιν ἀλλότριον.

Cap. X.

De iis, qui nutriri non possunt.

Eorum, quæ in ipsa generatione spectantur, reliqua est consideratio de iis, qui non nutriuntur. Hæc porro, & cum doctrina de vitæ spatio annectitur, rursumque sejungitur. annectitur enim, cum non dissentiat à questione, de qua agi-

tur. Idem namque quodammodo eſt, & de iis, qui nutriri non poſſunt, & de ſpatio vitæ inveſtigare. Sejungitur, quod de utriſque conſideratio virtute diverſa ſit. Quæſtio quippe de vitæ ſpatio in iis verſatur, de quibus tempus, hoc eſt ſpatium non minus ſolari circuitu; annus ſcilicet prædicatur. virtute autem tempus, & contractivæ quid eſt; veluti menſes, dies, hora. Verum de iis, qui ali non poſſunt; quæſtio intelligitur de iis, qui propter malæ qualitatis exuperantiam citiſſime extinguuntur, nec annum attingunt. Quapropter quæſtio de ſpatio vitæ, tractatione magis varia eſt, ac multiplex; de iis vero, qui non aluntur univerſalior. Omnino enim ſi alterum ex luminaribus in cardine fuerit, unaque ex maleficis adſtiterit, vel longitudine diſtarit; adeo ut trigonum æqualium laterum conficiat nulla benefica aſpiciente; verum etiam luminum dominatrice in locis maleficarum deprehenſa, quod naſcitur ali non poterit; ſed mox occidet.

ταυτὸν γὰρ πῶς ἐστὶ ζητεῖν περὶ ἀτρόφων, καὶ περὶ χρόνων ζωῆς. χωρίζεται δὲ παρὰ τὸ διαφέρειν πῶς τὴν δύναμιν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν. καὶ γὰρ ὁ μὲν περὶ χρόνων ζωῆς λόγος θεωρεῖται, ἐφ' ὧν χρόνος, τοῦτ' ἐστὶ μὴ ἐλάττων ἡλιακῆς περιόδου καταλαμβάνεται, ἤτοι ἐνιαυτός· δυνάμει δὲ χρόνος, καὶ ὁ ἐλάττων τούτων· οἷον μῆνες καὶ ἡμέραι, καὶ ὧραι. ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων λόγος θεωρεῖται ἐπὶ τῶν δι' ὑπερβολὴν κακώσεως τάχιστα φθειρομένων, καὶ μηδ' ὅλως φθανόντων ἐπὶ χρόνον. δι' ὃ πολυμερέστερος μὲν ὁ περὶ χρόνου ζωῆς, ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων καθολικώτερος. καὶ γὰρ ἁπλῶς ἐάν τε ἐκ τῶν δύο φώτων κεκεντρωμένον τύχῃ, καὶ εἷς ἐκ τῶν κακοποιῶν σύνεστιν, ἢ διαμηκίζῃ μοιρικῶς καὶ κατὰ ἰσοσκελίαν μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ συσχηματιζομένου, καταλαμβανομένου δὲ τοῦ οἰκοδεσπότου τῶν φώτων ἐν τοῖς τόποις τῶν κακοποιῶν, τὸ γεννώμενον οὐ τραφήσεται, ἀλλ' αὐτίκα τελευτήσει.

εἰ δὲ

εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ ἰσοσκελὲς σχηματίζονται, ἀλλὰ σύνεγγυς τῶν τόπων τῶν φώτων ἐμβάλλωσιν οἱ δύο κακοποιοὶ βλάπτοντες, ἢ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ ἓν τῶν δύο· εἴτε ἅμα ἐπαναφερόμενοι οἱ κακοποιοί, εἴτε κατὰ διάμετρον ὄντες, ἢ ὁ μὲν τῶν κακοποιῶν ἐπαναφερόμενος, ὁ δὲ διάμετρος ὑπάρχων, ἢ τὸ ἓν τῶν φώτων εἷς κακοποιὸς βλάπτων μερικῶς, καὶ οὕτως ἄχρονά ἐστι τὰ τικτόμενα. ἀφανίζει γὰρ ἡ ὑπερουσία τῆς τῶν κακοποιῶν δυνάμεως, τὸ πρὸς ἐπιμονὴν τῆς ζωῆς φιλάνθρωπον. ἐξαιρέτως δὲ βλάπτει, κατὰ μὲν τὰς ἐπαναφορὰς ὁ ♂ τὸν ☉. τὴν δὲ ☽ ὁ ♄. κατὰ δὲ τὰς διαμετρήσεις, ἢ τὰς καθυπερτερήσεις τὸ ἀνάπαλιν γίνεται. ὁ μὲν γὰρ ☉ ὑπὸ ♄ βλάπτεται, ἡ ☽ δὲ ὑπὸ ♂. ἂν μάλιστα οἰκοδεσποτήσαντες οὗτοι κατακρατήσωσιν τοπικῶς, ἢ τὰ φῶτα, ἢ τὸν ὡρόσκοπον. ἐὰν δὲ δύο ὑπάρχωσι διαμετρήσεις, τῶν τε φώτων ἐπὶ κέντρων ὄντων, καὶ τῶν κακοποιῶν κατὰ ἰσοσκελίαν, τότε καὶ νεκρὰ καὶ ἡμιθανῆ τίκτεται

Si vero æqualibus lateribus non fuerint configuratæ, ſed juxta luminum loca duarum maleficarum radiis aſcenderint lædentes, vel ambo lumina, vel unum, ſive etiam ſimul maleficæ ſuccedentes, vel ex diametro opponantur, vel una malefica ſuccedat, altera ſit oppoſita, vel unum lumen una malefica peculiariter læſerit, minime diuturnum erit, quod producitur. Cum maleficarum potentiæ magnitudo, quidquid ad vitæ diuturnitatem conducit, exterminet. eos potiſſimum Mars lædit Solem ſuccedens, Lunam Saturnus. In oppoſitionibus autem, aut elevationibus contrarium fit. Sol enim à Saturno detrimentum accipit; Luna à Marte; maxime ſi loci dominio occupato loca luminum vel horoſcopi pro arbitrio rexerint. Si vero duæ fuerint oppoſitiones, & lumina in cardinibus extiterint; necnon & maleficæ æqualibus lateribus; tunc fœtus vel mortui,

vel ſemimortui naſcentur. Hæc cum ita ſe habeant, ſi lumina ex aliqua benefica defluxum habuerint, vel alio quopiam modo beneficas aſpexerint, radiis eorum in præcedentibus locis diſperſis, natus ſupervivet tanto ſpatio vel dierum, vel horarum, quot partes radiorum numerantur inter hunc prorogatorem, & vicinas maleficas. Si maleficæ in præcedentia luminibus loca radios ejacularint, beneficæ in ſequentia, natus exponetur quidem; ſed expoſitus tolletur, & vivet. Rurſus ſi ſupra beneficas configuratas maleficæ elevatæ fuerint, nutrietur in detrimentum, & ſubjectionem ſublatum. Si beneficæ ſuperiores fuerint, expoſitum veluti parentes, qui ſuſtulerunt, fovebunt. Si una ex beneficis, vel cum Luna coorta, vel conjuncta ex maleficiis occidua fuerit proprii parentes expoſitum reaſſument; idem modus, & in pluribus natis ob-

τὰ τικτόμενα. τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως, ἐὰν μὲν τὰ φῶτα ἔχῃ ἀπόρροιαν ἔκ τινος τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ καὶ συσχηματίζεται ἑτέρως πῶς τοῖς ἀγαθοποιοῖς, φερομένων τῶν ἀκτίνων αὐτῶν εἰς τὰ προηγούμενα μέρη, ζήσεται τὸ τεχθὲν τοσούτους ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας, ὅσαι μοῖραι ἀριθμοῦνται τῶν ἀκτίνων μεταξὺ τῆσδε ἀφέσεως καὶ τῶν ἐγγυτέρων κακοποιῶν. ἐὰν δὲ οἱ μὲν κακοποιοὶ εἰς τὰ προηγούμενα τῶν φώτων ἐμβάλλωσι τὰς ἀκτῖνας, οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ εἰς τὰ ἑπόμενα, τὸ γεννώμενον ἐκτεθήσεται μὲν, ἀναληφθήσεται δὲ καὶ ζήσεται. πάλιν δὲ ἐὰν μὲν τοὺς συσχηματιζομένους ἀγαθοποιοὺς οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, εἰς κάκωσιν ἔσται καὶ δουλείαν τὸ ἀναληφθέν. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπέρτεροι ὦσιν, τὸ ἐκτεθὲν ὡς γονεῖς οἱ ἀνελόμενοι ἕξουσιν. εἰ δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ ἀνατολὴν ποιεῖ πρὸς τὴν ☽, ἢ συνάπτει, τῶν δὲ κακοποιῶν τις δυτικὸς ὑπάρχει, οἱ οἰκεῖοι γονεῖς αὐτὸ ἀναλήψονται. ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος καὶ ἐπὶ πλειόνων τικτο-

πιπτομένων. ἐὰν μὲν γὰρ τῶν ἀστέρων τις τῶν συσχηματιζομένων κατὰ δύο ἢ καὶ πλείονας ὑπὸ δύσιν ἐστὶν, ἀποτεχθήσονται ἡμιθανῆ, ἢ σαρκώματα καὶ ἀτελῆ. ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιῶν καθυπερτερῆται, ἄτροφα ἔσται ἢ ἄχρονα.

Κεφ. ια'.

Περὶ χρόνων ζωῆς.

Τῶν συμπτωμάτων ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν συμπίπτει, πρώτερόν ἐστι τὸ περὶ χρόνων ζωῆς. καὶ γὰρ πῶς θεωρηθήσεται ἄλλό τι ἀποτέλεσμα τῶν μετὰ τὴν γένεσιν συμβαῖνον, τῷ μηδ' ὅλως ἥκοντι πρὸς ἔτη ζωῆς. πρῶτος οὖν ἐστι πάντων ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος. οὗτος δὲ οὐκ ἔστιν ἁπλοῦς, οὐδὲ ἀπόλυτος, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν κυριοτάτων τόπων λαμβάνεται πολυμερῶς. ἔστι δὲ τρόπος ὁ μάλιστα καὶ ἡμῖν σύμφωνος, καὶ ἄλλως δὲ φυσικὴν ἔχων ἀκολουθίαν, τοιοῦτος. τὸ μὲν γὰρ ὅλον τοῦ περὶ χρόνων ζωῆς, ἡ τῶν ἀφετικῶν τόπων ποιεῖ

servandus est; nam si stella quæpiam cum duabus, vel pluribus configurata in occasu est, semimortua, vel carnes informes, & immaturæ gignentur. Si maleficæ supra sese evexerint, neque nutrietur, neque diuturnum erit, quod procreatum est.

Cap. XI.

De vitæ spatio.

Inter eventus, qui post partum accidere solent; potissimus est de vitæ spatio. Quanam enim ratione cæteros eventus eorum discernemus, quæ post partum usu venire solent illi, qui ad annos illos perventurus non est? Itaque de vitæ spatio consideratio primum sibi inter alias locum occupat; quæ neque simplex est, nec facilis; sed à præcipuorũ locorum prædominio varie captatur. Modus autem nobis quam maxime consentaneus, & naturali ordini aptissimus is est. Judicium enim in universum de vitæ spatio maxime à locorum prorogatorum, vel illis domi-

nantium, & à locorum interficientium, vel stellarum habitudine, ac tractatione desumitur. Horum vero singula sic dijudicantur.

Cap. XII.

De locis prorogatoribus.

PRimum quidem illi loci prorogatores existimandi sunt, in quibus omnino stella dominium prorogationis assumptura, jus habet, & signum circa horoscopum à quinque partibus, quæ prius emergunt supra horizontem usque ad reliquas viginti quinque in cardinibus succedentes, & adhuc harum triginta partium partes dextræ hexagonæ, quæ Boni Dæmonis sunt, & tetragonæ medii cœli super terram, & trigonæ, quibus nomen Deus est, & oppositiones occidentis. Et in his rursus præferuntur, veluti validiora, & efficaciora; primum quidem, quæ sunt in medio cœlo super terram; deinceps quæ in oriente, post

διάληψις, καὶ οἱ ἐπικρατοῦντες τῶν ἀφετικῶν, καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀναιρετικῶν τόπων ἢ ἀστέρων. διακρίνεται δὲ ἕκαστον αὐτῶν οὕτως.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τόπων ἀφετικῶν.

ΠΡῶτον μὲν ἀφετικοὺς τόπους ὑποληπτέον, ἐν οἷς πάντως ἐστὶν ὁ μέλλων λαμβάνειν τὴν κυριότητα τῆς ἀφέσεως, καὶ τὸ δωδεκατημόριον τὸ περὶ τὸν ὡρόσκοπον ἀπὸ τῆς πέμπτης μοίρας τῶν προαναφερομένων τοῦ ὁρίζοντος, μέχρι τῶν λοιπῶν κε' μοιρῶν. αἵτινες ἐπαναφέρονται ἐπίκεντροι οὖσαι. καὶ ἐπὶ τῶν λ' τούτων μοιρῶν, τὰς δεξιὰς καὶ ἑξαγώνους, αἵτινες τοῦ ἀγαθοῦ εἰσιν δαίμονος· καὶ τὰς τετραγώνους τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, καὶ τὰς τριγώνους τοῦ καλουμένου θεοῦ, καὶ τὰς διαμέτρους τοῦ δύνοντος. καὶ ἐν τούτοις δὲ πάλιν προκρίνεται, ὡς ἐπικρατέστερα καὶ πλέον δυνάμενα· πρῶτον μὲν, τὰ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματι· εἶτα τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν. μετὰ ταῦτα, τὰ κατὰ τὴν

ἐπαναφορὰν τοῦ μεσουρανήματος· εἶτα τὰ δύνοντα, καὶ ἑξῆς τὰ προηγούμενα τοῦ μεσουρανήματος. πᾶν γὰρ τὸ ὑπὸ γῆν πρὸς τὴν τοιαύτην κυριότητα ἄχρηστον, πλὴν ἐκείνων μόνον, ἃ εἰς φῶς ἔρχεται παρ' αὐτὴν τὴν ἐπαναφοράν. τὸ δὲ ὑπὲρ γῆν τὸ ἀσύνδετον δωδεκατημόριον τῷ ἀνατέλλοντι, οὐκ ἔστιν ἁρμόδιον παραλαμβάνεσθαι. καὶ τὸ προανατέλλον, ὅπερ καλεῖται τοῦ κακοδαίμονος, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀποκλίνει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀστέρων τὴν ἐπὶ τῆς γῆν ἀπόρροιαν βλάπτει. ἐκθολοῖ γὰρ καὶ ὥσπερ ἀφανίζει τὸ ἀναθυμιώμενον παχὺ καὶ ἀχλυῶδες ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑγρῶν. δι' ὃ καὶ κατὰ χρῶμα καὶ κατὰ μέγεθος, οὐ φαίνονται κατὰ φύσιν ἔχοντες. ταῦτα μὲν οὕτως.

Κεφ. ιγ'.

Πόσοι ἀφέται, καὶ περὶ κλήρου τῆς τύχης.

ΠΆλιν δὲ μετὰ ταῦτα δεῖ παραλαβεῖν ἀφέτας, τοὺς κυριωτάτους τέσσαρας τόπους, ☉, ☽, ὡρόσκοπον, κλῆ-

hæc, quę medio cœlo succedunt, deinde quæ occidunt; postea præcedentia medium cœli; quidquid enim sub terra est ad tale dominium nihil confert; nisi eorum tantum, quæ cum horoscopo in lucem veniunt. Eorum vero, quæ supra terram sunt, quidquid nullo familiaritatis vinculo cum ascendente cohæret, ut omnino ineptum rejiciendum; & quod prius exeritur, vocaturque mali genii; quandoquidem non tantum deflectit; sed & annexarum stellarum in terram effluxus lædit. Turbat enim, ac veluti abolet quidquid densum, ac caliginosum è terræ vaporibus exhalat. Quapropter & colore, & magnitudine præter naturam esse videtur, & hæc ita se habent.

CAP. XIII.

Quot sint prorogatores, & de parte fortunæ.

POst hæc rursus prorogatores quatuor videlicet præcipua loca Solis, Lunæ, horoscopi, partis for-

tunæ, & eorum dominatorum assumenda sunt. Eam vero dico partem fortunæ, quæ à partium inter Solem, & Lunam numero, partibus æqualibus inter horoscopum, & signa sequentia computatur. Hanc itaque fortunæ partem vero, quæ semper die, ac nocte colligitur; ut quam habet rationem, & positum Sol ad horoscopum, eandem habeat Luna, & ad partem fortunæ sit veluti Lunaris horoscopus. Ex his item præferatur interdiu quidem Sol, si in propagatoribus locis extiterit; sin minus Luna, quod si nec ipsa fuerit, illa præferetur, quæ pluribus dominii titulis Solem, & præcedentem conjunctionem, & horoscopum aspexerit; quæ scilicet vel tribus modis, vel pluribus in uno ex jam dictis dominium habuerit: omnes enim dominii modi quinque sunt. Quod si talis nulla fuerit, in ejus locum cadet horoscopus. Noctu anteferetur Luna si similiter

ρον τύχης, καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας τούτων. κλῆρον δὲ λέγω τύχης, τὸν συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπὸ ☉ ἐπὶ ☽, καὶ τὰ ἴσα ἔχοντος ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου κατὰ τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων· τοῦτον οὖν τὸν πάντοτε συναγόμενον καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἵνα ὃν ἔχῃ λόγον καὶ σχηματισμὸν ὁ ☉ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον, τοῦτον ἔχῃ καὶ ἡ ☽ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης· καὶ ἵνα ἐστὶν ὥσπερ σεληνιακὸς ὡρόσκοπος. ἐκ τούτων δὲ πάλιν προκρινέσθω ἡμέρας μὲν ὁ ☉, ἐὰν ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις ἐστίν. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, ἡ ☽· εἰ δὲ μήτε αὐτὴ, προκριθήσεται ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας πρός τε τὸν ☉, καὶ τὴν προγεγενημένην σύνοδον, καὶ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον. τοῦτ᾽ ἔστιν, ὅτ᾽ ἂν ἢ κατὰ τρεῖς τρόπους, ἢ κατὰ πλείονας ἔχῃ τὴν οἰκοδεσποτείαν, πρὸς ἕνα τινὰ τῶν εἰρημένων. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες τῆς οἰκοδεσποτείας τρόποι πέντε. εἰ δὲ μὴ τοιοῦτος τίς ἐστι, ληφθήσεται ὁ ὡρόσκοπος. νυκτὸς δὲ προκριθήσεται ἡ ☽, ἐὰν

ὁμοίως ἢ ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις. εἰ δὲ μὴ αὕτη, ἐὰν ᾖ ὁ ☉. εἰ δὲ μηδ' οὗτος, ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας, πρός τε τὴν ☽ καὶ τὴν προγεγενημένην πανσέληνον, καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης. εἰ δὲ μὴ ἔστι τοιοῦτος, ληφθήσεται ὁ ὡρόσκοπος, συνοδικῆς ὑπαρχούσης τῆς προλαβούσης συζυγίας. εἰ δὲ εἴη πανσεληνιακή, ὁ κλῆρος τῆς τύχης· εἰ δὲ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς οἰκείας αἱρέσεως ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις εἰσί, ληφθήσεται ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῷ κυριωτέρῳ τόπῳ τῶν φώτων. ὅτ' ἂν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης κυριώτερον ἐπέχῃ τόπον, καὶ λόγον ἔχει οἰκοδεσποτείας πρὸς ἀμφοτέρας τὰς αἱρέσεις, τότε μόνον προκριθήσεται τῶν ἄλλων.

Κεφ. ιδ'.

Πόσοι τρόποι ἀφέσεως.

ΟΥ̓τως οὖν τοῦ ἀφέτου διακριθέντος, ἔτι δεῖ παραλαβεῖν δύο τρόπους τῶν ἀφέσεων. τόν τε εἰς τὰ ἑπόμενα μόνον τῶν ζωδίων ὑπὸ τὴν καλουμένην ἀκτινοβο-

fuerit in locis prorogatoribus, ſin minus Sol, ſi fuerit; quod ſi nec ipſe extiterit, quæ pluribus dominii prærogativis ad Lunam, & præcedens plenilunium, & partem fortunæ aſpexerit; & ſi talis nulla fuerit, horoſcopus aſſumetur, ſi præcedens conjunctio in novilunio fuerit; ſi vero in plenilunio pars fortunæ. Si utraque lumina, vel dominator propriæ ſectæ in locis propagatoribus ſunt, quæ in magis præcipuo luminum loco fuerit, aſſumetur. Cum vero dominator magis præcipuum locum obtinet, & dominii rationem, habet ad ambas ſectas; tunc ſolum aliis anteponetur.

CAP. XIV.

Quot ſint modi prorogationis.

SIc itaque prorogatore dijudicato, adhuc duo prorogationis modi conſtituendi ſunt; alter erit in ſequentia tantum ſigna, ſub ea, quæ dicitur Actinobo-

lia, id eſt radiorum projectione, cum prorogator erit in locis orientalibus; hoc eſt in locis à medio cœlo ad horoſcopum. Hic itaque aſſumendus eſt, nec non & ille, qui non ſolum conſequentia verſus, ſed & in præcedentia ſigna peragitur in Horimea dicta, cum prorogator fuerit in locis medii cœli cadentibus. Quæ cum ita ſint, fiunt partes interficientes ſecundum prorogationis modum, quæ in præcedentia eſt ſola interfectrix occidui horizontis, quod dominum vitæ abolet. Aliæ vero partes ſtellarum ſic occurſantium, aut teſtificantium, & addunt, & demunt collectis, quouſque prorogator occidat; non tamen interimunt, quod non ipſæ ad prorogatorem ferantur, ſed illa potius ad eorum loca. Beneficæ itaque addunt, maleficæ demunt. Mercurius illis, quas aſpexerit, ſuppetias fert. Numerum additionis, vel ſubtractionis partium uniuſcujuſque ſi-

λίαν, ὅτ' ἂν ὁ ἀφέτης ὑπάρχῃ ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς τόποις, τουτέστιν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἐπὶ τὸν ὡροσκόπον τόποις. τοῦτον οὖν δεῖ παραλαβεῖν, καὶ τὸν μὴ μόνον εἰς τὰ ἑπόμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ προηγούμενα κατὰ τὴν λεγομένην ὡριμαίαν, ὅταν ὁ ἀφέτης ᾖ ἐν τοῖς τοῦ μεσουρανήματος ἀποκεκλιμένοις τόποις. ἐχόντων δὲ τούτων οὕτως, γίνονται μοῖραι ἀναιρετικαί, κατὰ μὲν τὴν ἄφεσιν τὴν εἰς τὰ προηγούμενα, μονὴ ἀναιρετικὴ, ἡ τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος, δι' ὅτι ἀφανίζει τὸν κύριον τῆς ζωῆς. αἱ δὲ ἄλλαι μοῖραι τῶν οὕτως ὑπαντώντων ἢ μαρτυρούντων ἀστέρων, καὶ ἀφαιροῦσι καὶ προστιθέασι τοῖς συναγομένοις, μέχρι τῆς καταδύσεως τοῦ ἀφέτου. οὐκ ἀναιροῦσι δὲ, ἐπεὶ μὴ ἐπιφέρονται οὗτοι εἰς τὸν ἀφετικὸν τόπον, ἀλλ' ἐκεῖνος μᾶλλον ἐν τοῖς τόποις τούτων. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοποιοὶ, προστιθέασιν· ἀφαιροῦσι δὲ οἱ κακοποιοί. ὁ δὲ τοῦ ☿, ὁποίοις ἂν συσχηματίζοιτο, προστίθεται αὐτοῖς. δηλοῖ δὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς προσθέσεως ἢ τῆς ἀφαιρέσεως, ἡ ἑκά-

ἡ ἑκάστου μοιροθεσία. ὅσοι γὰρ ἂν ὦσιν ὡριαῖοι χρόνοι τῆς ἑκάστου μοίρας τοσοῦτον ἔσται καὶ τῶν ἐτῶν τὸ πλῆθος. ἀλλὰ ἡμέρας μὲν οὔσης, οἱ τῆς ἡμερινῆς μοίρας χρόνοι θεωρηθήσονται· νυκτὸς δὲ, οἱ τῆς νυκτερινῆς. τοῦτο δὲ δεῖ σκοπεῖν ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ὑπαρχόντων αὐτῶν. εἶτα κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἀποχωρήσεως ὑφελεῖν, ἕως ἂν πρὸς τὰς δυσμὰς γενομένων, μηδὲν ὑπολειφθῇ. ἀναιροῦσι δὲ κατὰ τὴν ἄφεσιν τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων, οἱ τόποι τῶν κακοποιῶν ♄ καὶ ♂. ὅτ᾽ ἂν ἢ σωματικῶς ὑπαντήσωσιν, ἢ ἀκτῖνα ἐπιβάλωσιν ὅθεν δήποτε, ἤτε κατὰ τετράγωνον, ἤτε κατὰ διάμετρον. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν ἑξαγώνων τῶν κατὰ ἰσοδυναμίαν ἀκουόντων ἢ βλεπόντων. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ συσχηματιζόμενος τῷ ἀφετικῷ τόπῳ τετράγωνος ἐκ τῶν ἑπομένων. καὶ ὁ ἑξάγωνος δὲ κακωθεὶς, ἔστιν ὅτε ἐπὶ τῶν πολυχρονίων δωδεκατημορίων. ναὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων ὁ τρίγωνος ἀναιροῦσι. καὶ ἡ ☽ δὲ ἀφετικὴ

tus indicat. Quot enim uniuscujusque partis horaria tempora fuerint, tot annorum numerus colligetur; sed interdiu diurnæ partis tempora, noctu nocturna considerentur. Hoc autem observandum est, si ipsa in ortu fuerint. Deinceps pro proportione distantiæ subtractio fiat quousque dum ad occasum pervenerint, nihil eorum remaneat. Interimunt vero prorogatione, quæ in sequentia signorum fit, loci maleficorum Saturni, & Martis; tunc cum vel corporibus occurrerint, vel quomodolibet, sive quadrato aspectu, sive opposito, quandoque etiam sexagono, si propter vires pares ab obedientibus, aut videntibus signis proficiscatur, radium emiserint. Ipse item tetragonus cum loco propagatore ex sequentibus configuratus; & sexagonus etiam male affectus nonnunquam à signis longarum ascensionum. Præterea & trigonus à signis brevium ascensionum afflictatus, interimunt. Et Luna item si prorogatrix fuerit,

rit, & locus Solaris; quippe occurſus, qui in ſimili prorogatione contingunt, poſſent & occidere, & ſalvare; quod iſti occurſus ad locum prorogatorem feruntur. Neque tamen ſemper ſimilia loca necant; ſed ſolummodo male affecta; eorum enim pars interfectrix impeditur, ſi in finem beneficæ incidant, aut ſi quæ beneficarum quadratum radium aut trigonum, aut oppoſitum in ipſam partem interfectricem, aut in ipſas partes ſequentes Jovis non ultra duodecim gradus, Veneris non ultra octo, projecerit; vel ſi uterque tum prorogator, tum occurrens cum corporei ſint, non habeat eandem latitudinem uterque. Cum itaque adjuvantes aſpectus, aut interimentes, ſive bini, ſive plures, utrinque comperiantur, animadvertendum eſt quinam potioris ſit roboris, tum potentia, tum numero, & numero quidem cum multitudine reliquas ſuperarit, virtute ve-

ὑπάρχουσα, καὶ ὁ ἡλιακὸς τόπος. καὶ γὰρ καὶ αἱ κατὰ τὴν τοιαύτην ἄφεσιν ἀπαντήσεις γινόμεναι, δύνανται καὶ ἀναιρεῖν καὶ σώζειν. δι' ὅτι αὗται αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὸν ἀφετικὸν ἐπιφέρονται τόπον. οὐ μέντοι γε οἱ τοιοῦτοι τόποι πάντοτε ὑπάρχουσιν ἀναιρετικοί, ἀλλὰ μόνον ὅτ' ἂν κακωθῶσιν. ἐμποδίζεται γὰρ ἡ ἀναιρετικὴ αὐτῶν μοῖρα, ἐὰν ἐμπέσωσιν εἰς ὅριον ἀγαθοποιοῦ. ἢ ἐάν τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιβάλῃ τετράγωνον ἀκτῖνα ἢ τρίγωνον ἢ διάμετρον πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναιρετικὴν μοῖραν, ἢ εἰς τὰ ἑπόμενα αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τοῦ ♃ μὴ ὑπὲρ τὰς ιβ' μοίρας· ἐπὶ δὲ ♀ μὴ ὑπὲρ τὰς η'. ἢ ἐὰν ἀμφότεροι ὅ,τε ἀφιεὶς καὶ ὁ ὑπαντῶν σώματα ὑπάρχοντες, μὴ ἔχωσι τὸ αὐτὸ πλάτος ἀμφότεροι. ὅτ' ἂν οὖν τά τε βοηθοῦντα σχήματα καὶ τὰ ἀναιροῦντα ἄν τε δύο ἄν τε καὶ πλείονα εὑρεθῇ ἑκατέρωθεν, σκοπητέον ποῖα ἐστὶν ἐπικρατέστερα καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατὰ πλῆθος. κατὰ πλῆθος μὲν, ὅτ' ἂν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει ἕτερα ἑτέρων· κατὰ δύ-

κατὰ δύναμιν δὲ, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ βοηθοῦντες ἢ οἱ ἀναιροῦντες, οἱ μὲν ἐν τόποις οἰκείοις εἰσὶν, οἱ δὲ οὐχί. καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἀνατολικοὶ, οἱ δὲ δυτικοὶ τυγχάνωσιν. καὶ γὰρ καθόλου τῶν ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντων οὐδένα δεῖ παραλιπεῖν, οὔτε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, οὔτε πρὸς τὴν βοήθειαν. πλὴν, εἰ μὴ ἀφετικῆς οὔσης τῆς ☽, αὐτὸς ὁ τοῦ ☉ τόπος ὑπό τινος κακοποιοῦ συνόντος αὐτῷ συντραπεὶς, καὶ ὑπὸ μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ ἀνάλυσιν δεχόμενος, ποιήσει τὴν ἀναίρεσιν. ὁ μέντοιγε ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ὁ γινόμενος ὑπὸ τῶν διαστάσεων τῶν μεταξὺ τοῦ τε ἀφετικοῦ τόπου καὶ τοῦ ἀναιρετικοῦ, οὐ λαμβάνεται ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκ τῶν ἀναφορικῶν πάντοτε χρόνων ἑκάστης μοίρας· ἀλλὰ τότε μόνον, ὅτ' ἂν ἢ αὐτὸς ὁ ἀνατολικὸς τὴν ἄφεσιν ἔχῃ, ἢ τὶς ἄλλος τῶν ποιουμένων τὴν ἀνατολὴν εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα. καὶ γὰρ ἐκ παντὸς τρόπου ἑνὸς σκοποῦ προκειμένου τῷ βουλομένῳ φυσικῶς ἐπισκέπτεσθαι, τὸ μετὰ πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους ὁ τόπος τοῦ ἑπομένου

ro cum stellarum adjuvantium, vel interimentium, hæ quidem in locis propriis sint, aliæ non item; eoque præcipue si hæc quidem oriantur, illæ occidant. Universaliter enim earum, quæ fulgoribus subsunt, nulla relinquenda est, neque ad interfectionem, neque ad auxilium. Nisi cum Luna fuerit prorogatrix, ipse solaris locus à quapiam malefica illi adhærente depravatus, & à nulla benefica liberatus, mortem induxerit. Numerus annorũ, qui à distantiis, quæ sunt inter prorogatorem, & interfectorem non simpliciter, nec temere colligitur semper ex ascensionibus temporum cujuslibet partis; sed tunc solummodo, cum aut ipse orientalis prorogationem occupat, vel alia quæpiam oriens in orientali horizonte. Etenim cum unus omnino scopus propositus sit illi, qui naturali ratione considerare velit, post quot scilicet æquinoctialia tempora locus sequentis

corpo-

corporis, aut figuræ in locum illius, qui generationem pervertit; advenit, quod æquinoctialia tempora æqualiter horizontem, & meridianum percurrant; & ex his utrisque localium elongationũ tempus summatur, & quodlibet tempus unum annum solarem significet. Hęc inquam cum ita se habeant, convenienter cum in ipso orientali horizonte locus prorogator, & præcedens fuerit, accipienda sunt ascensionum tempora, quæ usque ad occursus partium intercessere. Nam interfector post tot æquinoctialia tempora ad locum prorogatorem; hoc est ad orientalem horizontem devenit. Cum locus prorogator in meridiano fuerit, ascensiones omnes rectæ sphæræ accipiendæ sunt; quot scilicet ascensionibus meridianum permeat unaquæque sectio. Cum in occiduum horizontem locus prorogator inciderit, descensiones assumendæ sunt, quo unaquę-

σώματος ἢ σχήματος, ἐπὶ τὸν τόπον παραγίνεται τοῦ προλαβόντος κατὰ τὴν γένεσιν, διὰ τὸ τὸν διέρχεσθαι ὁμαλῶς τοὺς ἰσημερινοὺς χρόνους καὶ τὸν ὁρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινὸν, καὶ πρὸς τούτους ἀμφοτέρους λαμβάνεσθαι τὰς ὁμοιότητας τῶν τοπικῶν ἀποστάσεων, καὶ ἕκαστον χρόνον προσημαίνειν ἐνιαυτὸν ἕνα ἡλιακόν. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα οὕτως ἐστὶν εἰκότως, ὅτ' ἂν εἰς αὐτὸν τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, ὁ ἀφετικὸς καὶ προηγούμενος τόπος ὑπάρχῃ, ὀφείλουσι λαμβάνεσθαι οἱ ἀναφορικοὶ, οἱ μέχρι τῆς ὑπαντήσεως τῶν μοιρῶν. καὶ γὰρ ὁ ἀναιρέτης, μετὰ χρόνους τοσούτους ἰσημερινοὺς παραγίνεται ἐπὶ τὸν ἀφετικὸν τόπον, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα. ὅτ' ἂν δὲ εὑρεθῇ ὁ ἀφετικὸς τόπος ἐπὶ τὸν μεσημβρινὸν, δεῖ λαμβάνειν τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας πάσας, ἐν ὅσαις ἀναφοραῖς τὸν μεσημβρινὸν διέρχεται ἕκαστον τμῆμα. ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος ὁ ἀφετικὸς τόπος ἐστὶ, δεῖ λαβεῖν τὰς καταφορὰς, ἐν ὅσαις ἑκάστη

μοῖρα

μοῖρα τῶν διαστάσεων καταφέρεται, τοῦτ' ἔστιν ἐκ ὅσαις ἀναφέρονται αἱ διαμετροῦσαι αὐτάς. ὅτ' ἂν δὲ ὁ ἀφετικὸς καὶ προηγούμενος τόπος ἐν τοῖς εἰρημένοις τούτοις τρισὶν ὅροις οὐχ' ὑπάρχῃ, ἀλλ' ἔν τινι μεταξὺ διαστήματι, οὐκ ἔτι οἱ χρόνοι τούτων τῶν ἀναφορῶν, ἢ καταφορῶν, ἢ τῶν μεσουρανήσεων ἄγουσι τοὺς ἑπομένους τόπους ἐπὶ τοὺς προηγουμένους, ἀλλ' ἕτεροι. ὅμοιοι γὰρ τόποι καὶ οἱ αὐτοί εἰσιν, οἵ τινες μίαν ἔχουσι θέσιν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη, πρός τε τὸν ὁρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινόν. τοῦτο δὲ ἐκείνοις συμβαίνει, οἳ ἔγγιστα κεῖνται ἐφ' ἑνὸς τῶν ἡμικυκλίων τῶν γραφομένων διὰ τῶν τομῶν τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὁρίζοντος. ὧν τινῶν ἡμικυκλίων ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἴσην ἔγγιστα ποιεῖ καιρικὴν ὥραν. ὥσπερ οὖν διὰ τῶν εἰρημένων τόπων περιαγόμενος ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔρχεται θέσιν καὶ τοῦ ὁρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, τοὺς χρόνους δὲ ποιεῖ ἀνίσους καὶ διαφόρους τῆς διαλύσεως τοῦ ζωδιακοῦ· οὕτως καὶ κατὰ τὰς θέσεις τῶν ἄλλων ἀποστάσεων

que pars distantiis devehitur; hoc est quot illis oppositæ ascendunt. Cum prorogator, & præcedens locus prædictos tres fines non tenuerit, sed intermedia quædam spatia nondum harum ascensionum, vel descensionum, aut cœli culminis tempora, sed alia, sequentes locos in præcedentes, transferunt. Similes enim iidemque loci sunt, qui unum tantum positum agnoscunt, & ad easdem partes, horizontem duntaxat & meridianum referuntur. Id vero illis contingit, qui proximi sunt in uno hemicyclio eorum, quæ meridiani, & horizontis sectionibus describuntur, quorum singula juxta eundem positam proxime horam temporalem æqualem efficiunt. Quemadmodum itaque per dicta loca circumiens in eundem situm, & horizontis, & meridiani recurrit, temporaque inæqualia, diversaque Zodiaci transitibus efficit, pari modo in positis aliarum di-

stantia-

stantiarum per tempora illis inæqualia prætervehitur. Nobis tamen una tantum via probetur; ut scilicet nos sive orientalem situm tenuerit locus prorogator, & præcedens, sive meridianum, sive occiduum, sive aliam quamcunque pro ratione temporum, quæ ad locum prorogatorem conducunt, sequentem locum sumamus. Via autem hæc est; assumpta signiferi parte, quæ in medio cœli est, & præcedente, & subsequente primũ quidem consideremus, quem habeat habitum pars præcedens, & quot horis temporalibus à meridiano distet, & ascensionibus rectæ spheræ dinumeratis, quas invenerimus inter consideratam; hoc est præcedentem partem, & medium cœlum, sive supra, sive infra terram interfuisse, dividemus in multitudinem temporum horariorum partis præcedentis, aut diurnorum, aut nocturnorum; sed si super terram est diurnorum, si infra terram nocturnorum;

ποιεῖται τὰς παρόδους, διὰ χρόνων ἐκείνοις ἀνίσων. Ἡμῖν δὲ μία ἔσω μέθοδος. ὥστε ἐάν τε ἀνατολικὴν ἔχῃ θέσιν ὁ ἀφετικὸς τόπος καὶ προηγούμενος, ἐάν τε μεσημβρινὴν, ἐάν τε δυτικὴν, ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ἐξ ἀναλογίας τῶν χρόνων, οἳ φέρουσιν ἐπὶ τὸν ἀφετικὸν τόπον, λαμβάνεσθαι ἡμᾶς καὶ τὸν ἑπόμενον τόπον. Ἔστι δὲ ἡ μέθοδος τοιαύτη. λαβόντες τὴν μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ τὴν ἐν τῷ μεσουρανήματι, καὶ τὴν προηγουμένην, καὶ ἔτι τὴν ἑπομένην, πρῶτον μὲν σκεψώμεθα ἣν ἔχει θέσιν ἡ προηγουμένη μοῖρα, καὶ πόσας καιρικὰς ὥρας ἀπέχει τοῦ μεσημβρινοῦ, καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας, ἃς ἂν εὕρωμεν ἀνὰ μεταξὺ τῆς ἐπισκεφθείσης ἤτοι προηγουμένης μοίρας, καὶ τοῦ μεσουρανήματος εἴτε ὑπὲρ γῆν, εἴτε ὑπὸ γῆν, μερίσομεν αὐτὰς εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὡριαίων χρόνων τῶν τῆς προηγουμένης μοίρας, ἢ τῶν ἡμερινῶν ἢ τῶν νυκτερινῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν ἐστι, τῶν ἡμερινῶν· εἰ δ' ὑπὸ γῆν, τῶν

νυκτε-

νυκτερινῶν. ἐπειδὴ τὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματα, τὰς αὐτὰς καιρικὰς ὥρας ἀπέχοντα τοῦ ζωδιακοῦ, ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμικυκλίου γίνεται. εἶτα ληψόμεθα καὶ τὸ μετὰ πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους τὸ ἑπόμενον τμῆμα τοσαύτας ἀπέχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ ἴσας καιρικὰς ὥρας, ὅσας ἀπεῖχεν ἡ προηγουμένη μοῖρα ἐξ αὐτοῦ. καὶ λαβόντες ταύτας, ἐπισκεψόμεθα πάλιν διὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας, πόσους χρόνους ἰσημερινοὺς κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀπεῖχεν ἡ ἑπομένη μοῖρα, τῆς ἐν τῷ μεσουρανήματι μοίρας. καὶ πόσους ἀπεῖχεν, ὅτε πρὸς τὴν προηγουμένην τὰς ἴσας καιρικὰς ὥρας ἐποίει. Καὶ πολυπλασιάσαντες καὶ ταύτας ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ὡριαίων χρόνων τῆς ἑπομένης μοίρας, ὁμοίως εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν εἰσιν, τῶν ἡμερινῶν· εἰ δὲ ὑπὸ γῆν, τῶν νυκτερινῶν. καὶ λαβόντες τοὺς ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἀμφοτέρων διαστημάτων γινομένους χρόνους, ἕξομεν ὃ ἐπιζητοῦμεν τῶν ἐτῶν πλῆθος.

quandoquidem meridiani ſectiones iiſdem horis temporalibus à ſignifero diſtantes ſub uno, eodemque hemicyclio continentur. Tunc ſcrutari oportet poſt quot æquinoctialia tempora ſequens ſectio ex eodem meridiano diſtabit, tot æqualibus temporalibus horis, quot præcedens pars ab ipſo disjungebatur, quibus collectis rurſus inveſtigabimus per aſcenſiones rectæ ſphæræ, quot tempora æquinoctialia ſecundum ſitum à principio ſequens pars peregrinabatur à parte medii cœli, & quot aberat, cum in præcedenti pares temporales horas faciebat. Quibus multiplicatis ad multitudinem temporum horariorum partis ſequentis; ſimiliter ſi ſuper terram ſunt diurnorum, ſi infra terram nocturnorum, & aſſumptis ex utriuſque diſtantiæ ſuperatione temporibus emergentibus, quem jam inquirimus annorum numerum deprehendemus.

CAP. XV.

Exemplum.

EXempli itaque gratia accipiamus locum præcedentem initium Arietis, subsequentem Geminorum principium: supponaturque regio, in quâ dies maximus est horarum quatuordecim. Horaria item magnitudo principii Geminorũ circumcirca temporum æquinoctialium septemdecim. Et primum initium Arietis oriens accipiamus, ut medium cœlum initium occupet Capricorni, distetque à cœli culmine, Geminorum initium tempora æquinoctialia centum quadraginta octo. Cum itaque initium Arietis à cœli culmine horas sex temporales distet, si illas multiplicabimus cum septemdecim temporibus horariæ magnitudinis initii Geminorum habebimus hujusce distantiæ centum, & duo tempora. Nam centum quadraginta octo temporum excessus ad cœli fastigium est: & cum centum quadraginta octo tempora,

Κεφ. ιε΄.

Ὑπόδειγμα.

ὙΠοδείγματος οὖν ἕνεκεν, λάβωμεν προηγούμενον τόπον, τὴν ἀρχὴν τοῦ κριοῦ, ἑπόμενον δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν διδύμων. ἔστω δὲ καὶ κλίμα ἐν ᾧ ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν, ὡρῶν ιδ΄. τὸ δὲ ὡριαῖον μέγεθος τῆς τῶν ♊ ἀρχῆς, ἔγγιστα χρόνων ἰσημερινῶν ιζ΄. καὶ πρῶτον λάβωμεν ἀνατέλλουσαν τὴν ἀρχὴν τοῦ ♈, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♑. καὶ ἔστω ἀπέχουσα τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, ἡ τῶν διδύμων ἀρχὴ, χρόνους ἰσημερινοὺς ρ΄μη΄. ἐπεὶ οὖν ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ἀπέχει τοῦ μεσουρανήματος τοῦ ὑπὲρ γῆν καιρικὰς ὥρας ἕξ, αὗται πολυπλασιαζόμεναι ἐπὶ τοὺς ιζ΄ ἰσημερινοὺς χρόνους τοῦ ὡριαίου μεγέθους τῆς ἀρχῆς τῶν διδύμων, ποιήσουσι καὶ τὸ ποσὸν τῆς διαστάσεως ταύτης χρόνους ρβ΄. ἡ γὰρ ἐποχὴ τῶν ρ΄μη΄ χρόνων, πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν μεσουράνημά ἐστι. καὶ ἐπεὶ οἱ ρ΄μη΄ χρόνοι ὑπερέ-

χουσι

χουσι τῶν ρβ´ χρόνων μϛ´, μεταβήσεται ὁ ἑπόμενος τόπος ἐπὶ τὸν προηγούμενον τόπον, μετὰ τοὺς μϛ´ χρόνους τῆς ὑπεροχῆς. εἰσὶ δὲ τοσοῦτοι ἔγγιστα χρόνοι καὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ♈ καὶ τοῦ ♉. ἐπειδὴ ὁ ἀφετικὸς τόπος ὑπόκειται ὡροσκοπεῖν. Ὁμοίως δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ μεσουρανείτω, ἵνα ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ ἀπέχῃ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος κατὰ τὴν πρώτην θέσιν χρόνους ἰσημερινοὺς νη´. ἐπεὶ οὖν ὀφείλει κατὰ τὴν δευτέραν θέσιν ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ μεσουρανεῖν, ληφθήσεται ἡ ὑπεροχὴ τῆς διαστάσεως τῶν νη´ χρόνων. ἐν ᾗ ὑπεροχῇ ὅτε ♈ καὶ ὁ ♉ τὸν μεσημβρινὸν διέρχονται, διὰ τὸ πάλιν μεσουρανεῖν τὸν ἀφετικὸν τόπον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἔσω δυνούσα ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♋· ἀπέχῃ δὲ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος ἡ ἀρχὴ τῶν διδύμων εἰς τὰ προηγούμενα χρόνους ἰσημερινοὺς λβ´. ἐπεὶ οὖν πάλιν

centum & duo tempora, quadraginta, & duobus excedant: ſequens locus in præcedentem devolvatur poſt tempora quadraginta, & ſex exceſſus, tot autem ſunt proxima tempora aſcenſionis Arietis, & Tauri, quando locus prorogator in horoſcopo collocatur. Similiter initium Arietis cœli culmen habeat, ut principium Geminorum à cœli faſtigio juxta primum poſitum tempora æquinoctialia quinquaginta octo abſit. Cum juxta ſecundam poſitionem principium Geminorum cœli medium tenere debeat, exceſſus diſtantiæ quinquaginta, & octo temporum aſſumetur, in quo exceſſu Aries, & Taurus meridianum permeant, quod rurſus locus prorogator in medio cœli conſiſtat. Eadem etiam ratione occidat principium Arietis, ut cœli medium initium Cancri habeat; diſtet autem à medio cœlo, quod ſupra terram eſt Geminorum initium præcedentia verſus, temporibus æquinoctialibus duobus, & triginta. Cum ergo

rursus initium Arietis à cœli culmine sex temporales horas ad occasum absit, si decies septies has multiplicaverimus, centum, & duo tempora habebimus, quibus & Geminorum initium, dum obit, à meridiano distat. Aberat vero dictum Geminorum principium juxta primum situm versus eadem temporibus triginta duobus, quæ centum, & duo tempora, septuaginta temporibus excedunt. Post hunc itaque excessum, sive septuaginta tempora ad occasum devehetur; tunc cum etiam descendunt Aries, & Taurus; signa vero opposita efferuntur Chelæ, & Scorpius. Sumamus sursum initium Arietis à cardinibus remotum, distetque versus præcedentia à meridiano tres temporales horas, ut in cœli fastigio sit decima octava Tauri pars: absitque initium Geminorum à cœli culmine versus sequentia temporibus æquinoctialibus tredecim; si rursus septemdecim tempora cum tribus horis multiplicentur, initium Geminorum

ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ἀπέχει ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ καιρικὰς ἓξ ὥρας πρὸς δυσμάς, ἐὰν ἑπτακαιδεκάκις ταύτας πολυπλασιάσωμεν, ποιήσωμεν χρόνους ρβ΄, οὓς καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν διδύμων δύνουσα ἀπέχει ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ. ἀπεῖχεν δὲ ἡ αὐτὴ τῶν διδύμων ἀρχὴ κατὰ τὴν πρώτην θέσιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ χρόνους λβ΄. ὧν ὑπερέχουσιν οἱ ρβ΄ χρόνοι ο΄. μετὰ ταύτην οὖν τὴν ὑπεροχὴν, ἤτοι τοὺς ο΄ χρόνους, μεταβήσεται ἐπὶ τὸ δῦνον, ὅτε καὶ καταφέρεται μὲν ὁ ♈ καὶ ὁ ♉. ἀναφέρεται δὲ τὰ διαμετροῦντα δωδεκατημόρια, αἵτε χηλαὶ καὶ ὁ ♏. λάβωμεν δὲ πάλιν τὴν ἀρχὴν τοῦ ♈, μὴ οὖσαν ἔν τινι κέντρῳ. ἔστω δὲ ἀπέχουσα εἰς τὰ προηγούμενα τῆς μεσημβρίας, τρεῖς καιρικὰς ὥρας. ἵνα μεσουρανῇ μὲν ἡ ιη΄ μοῖρα τοῦ ♉. ἀπέχῃ δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος εἰς τὰ ἑπόμενα χρόνους ἰσημερινοὺς ιγ΄. Ἐὰν οὖν πάλιν οἱ ιζ΄ χρόνοι ἐπὶ τὰς τρεῖς ὥρας πολυπλασιασθῶσιν, ἔσται ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ ἀπέχου-

ἀπέχουσαι τῆς μεσημβρίας εἰς τὰ προηγούμενα, χρόνους ν΄ καὶ ἕνα. ἀμφότεροι οὖν οἱ χρόνοι οἵ τε ιγ΄ τῆς πρώτης θέσεως καὶ οἱ ν΄, καὶ εἷς τῆς δευτέρας, γίνονται χρόνοι ξδ΄. ἐποίει δὲ καὶ πρότερον διὰ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας ὁ ἀφετικὸς τόπος, ἀνατέλλων μὲν χρόνους μς΄. μεσουρανῶν δὲ χρόνους νη΄. δύνων δὲ χρόνους ο΄. ὥστε καὶ ἀριθμὸς οὗτος τῶν χρόνων, ὁ κατὰ τὴν θέσιν τὴν μεταξὺ τῆς τε μεσουρανήσεως καὶ τῆς δύσεως διαλλάττει ἑκάστου τῶν ἄλλων ἀριθμῶν. καὶ γὰρ ὑπῆρξε χρόνων ξδ΄. παρήλλαξε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν τριῶν ὡρῶν τῆς ὑπεροχῆς. καὶ γὰρ ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τεταρτημορίων τῶν ὄντων κατὰ τὰ κέντρα, δώδεκα χρόνων ἦν. ἐπὶ δὲ τῆς ὑποστάσεως τῶν τριῶν ὡρῶν, ἓξ ἔχει χρόνους. δυνατὸν δέ ἐστι χρῆσθαι καὶ ἁπλουστέρᾳ μεθόδῳ. ἐὰν γὰρ ἀνατείλῃ ἡ προηγουμένη μοῖρα, ληψόμεθα τὰς ἀναφορὰς τὰς μέχρι τῆς ἑπομένης. ἐὰν δὲ μεσουρανῇ, χρησόμεθα ταῖς ἀναφοραῖς, ταῖς ἐπ᾽ ὀρθῆς τῆς σφαίρας. ἐὰν

aberit à meridiano in præcedentia temporibus quinquaginta & uno. Vtraque ergo tempora tum tredecim primi ſitus, quinquaginta, & unum ſecundi conficiunt tempora ſexaginta quatuor. Abſolverat vero, & prius eodem ordine locus prorogator naſcens quidem tempora quadraginta & ſex, cœli culmen adiens tempora quinquaginta, & octo, obiens tempora ſeptuaginta; adeo ut temporum hic numerus, qui poſitu inter cœli medium, occaſumque eſt, ab aliis numeris diſſideat: fuit enim ſexaginta quatuor temporum, & pro proportione exceſſus trium horarum immutatus eſt. Nam in aliis quadrantibus ſecundum cardines acceptis duodecim temporum erat, & in diſtantia trium horarum ſex tempora continet. Poſſumus autem & ſimpliciore via uti; etenim ſi pars præcedens exorta fuerit, aſcenſiones uſque ad partem ſequentem intercurrentes ſumemus, ſi cœli faſtigium tenuerit: aſcenſionibus rectæ ſphæræ utemur, ſi occi-

 derit

derit descensiones assumemus. Si inter hæc interstitia Arietis exemplo exposita distantia fuerit, primum tempora propria cujuslibet cardinis accipiemus, & cum Arietis initium supponebatur inter duos cardines medii cœli, & occidentis hærere horum propria tempora comperientur esse usque ad principium Arietis cœli culminis quinquaginta & octo, & septuaginta occasus. Deinceps quod temporalibus horis pars præcedens ab aliis differat comperiemus, & quod dictæ horæ temporales, quibus à quolibet cardine sectio prẹcedens dissidet, fuerit pars temporalium horarum, ex quadrante resultans, tantam partẽ excessus ab utrisque detracti, aut addemus, aut auferemus cardinibus inter se collatis; ut in exemplo proposito videre est, septuaginta tempora, quinquaginta octo, duodecim temporibus superare. Locus autem præcedens à cardinibus temporales

δὲ δυνύῃ, ληψόμεθα τὰς καταφοράς. ἐὰν δέ ἐστι μεταξὺ τούτων ὥσπερ ἡ νῦν τοῦ ♈ ῥηθεῖσα διάστασις, πρῶτον μὲν ληψόμεθα τοὺς χρόνους τοὺς ἰδίους ἑκάστου κέντρου. καὶ ἐπεὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ὑπέκειτο εἶναι μέσον τῶν δύο κέντρων, τοῦ τε μεσουρανοῦντος καὶ τοῦ δύνοντος, εὑρεθήσονται οἱ τούτων ἴδιοι χρόνοι, λέγω δὴ ὁ μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ♊, νη΄ μὲν τοῦ μεσουρανήματος, ο΄ δὲ τῆς καταδύσεως. εἶτα μαθόντες πόσας καιρικὰς ὥρας τὸ κλίμα τὸ προηγούμενον ἀπέχει ἀπὸ ἑκάστου, ὅσον ἂν αὗται αἱ καιρικαὶ ὧραι, ἃς ἀπέχει ἐξ ἑκάστου τῶν κέντρων τὸ προηγούμενον τμῆμα, ὑπάρχωσιν μέρος τῶν καιρικῶν ὡρῶν τῶν ἐκ τοῦ τεταρτημορίου, τοσοῦτον μέρος τῆς ἐξ ἀμφοτέρων συναγομένης ὑπεροχῆς, ἢ προσθήσομεν, ἢ ἀφελοῦμεν ἐκ τῶν συγκρινομένων κέντρων. οἷον ἐπὶ τοῦ προτεθέντος ὑποδείγματος, οἱ ο΄ χρόνοι ὑπερέχουσι τῶν νη΄ χρόνων ιβ΄. ἴσων δὲ ὁ προηγούμενος τόπος ἀπέχων ἐκ τῶν κέντρων καιρικὰς ὥρας

ὥρας ἴσας τρεῖς. αἵ τινες εἰσὶν ἥμισυ μέρος τῶν ἕξ. ἐπεὶ οὖν τῶν ἓξ μέρος ἐστὶ τὰ τρία τὸ ἥμισυ, ἦν δὲ ἡ ὑπεροχὴ χρόνοι ιβʹ, ληψόμεθα τῶν ιβʹ τὸ ἥμισυ, τοῦτ᾽ ἔστιν ἕξ. καὶ ταῦτα ἢ προσθέντες τοῖς νηʹ χρόνοις, ἢ ἐκ τῶν οʹ ἀφελόντες, εὑρήσομεν τὸ ζητούμενον χρόνους ξδʹ. Ἐὰν δὲ ἀπεῖχεν ὁ προηγούμενος τόπος δύο καιρικὰς ὥρας ἐκ τῶν κέντρων, ἐπεὶ τὰ δύο τρίτον εἰσὶ μέρος τῶν ἕξ, πάλιν λαμβάνωμεν αὖ τῶν τῆς ὑπεροχῆς χρόνων, τοῦτ᾽ ἔστιν, τῶν ιβʹ, τὸ τρίτον, ἤτοι τὰ δʹ. καὶ εἰ μὲν ἡ ἀποχὴ τῶν δύο ὡρῶν ὑπέκειτο ἐκ τοῦ μεσουρανήματος, ἐποιοῦμεν αὐτὰ προσθήκην ἐν τοῖς νηʹ χρόνοις. εἰ δὲ ἦν ἐκ τοῦ δύνοντος ἡ ἀποχὴ, ὑφείλομεν ἂν αὐτὰ ἀπὸ τῶν οʹ. ἡ μὲν οὖν ποσότης τῶν χρόνων, οὕτως ὀφείλει κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον λαμβάνεσθαι. λοιπὸν διακρίνομεν ἑκάστης ὑπαντήσεως ἢ καταδύσεως τάτε ἀναιρετικὰ καὶ τοὺς κλιμακτῆρας, κατὰ τὴν τάξιν τὴν ὀλιγοχρο-

horas æquales tres distabat, quæ de sex horis sunt dimidia pars. Cum itaq; sexenarii pars dimidia sint tria, & excessus esset tempora duodecim, duodenarii mediam partem, sex scilicet accipiemus, eaque aut adjicientes quinquaginta octo temporibus, aut ex septuaginta detrahentes, quod quærimus, colligemus, tempora videlicet sexaginta quatuor. Si aberat locus præcedens, duas temporales horas à cardinibus, cum sit oriens sexenarii rursus ab excessus temporibus, duodenaris duntaxat tertiam partem, aut quatuor accipiemus; etsi duarum horarum distantia à medio cœlo poneretur, adderemus illa quinquaginta octo temporibus; si distantia ab occidente esset subduceremus illa à septuaginta. magnitudo ergo temporum hac ratione pervestiganda est. Reliquum est, ut cujuslibet occursus, aut demersionis interfectrices, ac climatericas, ex iis, qui brevissimo tempore finiuntur,

dijudicemus, & quæcunque per trajectionem afflicto, vel adjuvato occursu ad eum, quem diximus modum, necnon & alia propter exitum temporum significata, accidere solent. Itaque utrisque locis afflictis, & meatu stellarum in ingressu præcipuos locos inficiente, omnino mortes subsequentur. Sed uno tantum loco humanæ naturæ succurrente, magni assultus, & periculosi erunt. Vtrisque locis juvantibus, languores tantum, aut nocumenta, sed quæ transient, prædicuntur. In his vero consideranda est familiaritas proprietatis locorum occurrentium, quibuscum rebus in generatione convenit. Sed multoties hærentibus illis, quibus interimendi cura, dominiumque commissum est, nihil vetat æstimare, ponderareq; singulos occursus; & sic illos, qui potissimum cum jam secutis eventibus conveniunt, ad futuros etiam di-

νιωτέρων. καὶ ὅσα ἄλλα συμβαίνει διὰ τῆς παροδεύσεως ἢ κακωθείσης ἢ βοηθουμένης τῆς ὑπαντήσεως, κατά τε τὸν προειρημένον τρόπον, καὶ διὰ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τῆς ὑπαντήσεως τῶν χρονικῶν ἐπεμβάσεων. ἀμφοτέρων μὲν γὰρ τῶν τόπων κακωθέντων, καὶ τῆς παροδεύσεως τῶν ἀστέρων τῆς πρὸς τὴν ἐπέμβασιν κακοποιούσης τοὺς κυριωτάτους τόπους, ἐκ παντὸς θάνατοι ἀπαντῶσιν. ἑνὸς δὲ τόπου φιλανθρωπευομένου, κλιμακτῆρες μεγάλοι καὶ ἐπισφαλεῖς ἔσονται. ἀμφοτέρων δὲ τῶν τόπων φιλανθρωπευομένων, νωθρότης μόνον ἢ βλάβη παρερχομένη συμβήσεται. λαμβάνειν δὲ χρὴ καὶ ἐν τούτοις τὴν οἰκείωσιν τῶν ὑπαντώντων τόπων τῆς ἰδιότητος, ἣν πρὸς τὰ πράγματα τῆς γενέσεως ἔχει. πολλάκις δὲ διστασμὸν ἐχόντων τῶν ὀφειλόντων λαμβάνειν τὴν ἀναιρετικὴν κυριότητα, οὐδὲν κωλύει σκοπεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰς καθ᾽ ἕκαστον ὑπαντήσεις. καὶ οὕτως ὅσαι μάλιστα συμφωνοῦσι πρός τε τὰ ἤδη γεγονότα τῶν συμπτωμάτων, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ταύταις

ἀκολου-

ἀνελθεῖν, ἢ καὶ ὁμοῦ πρὸς πάσας, δυνατὸν ὑπάρχει ἐκ τῆς τούτων ἰσοδυναμίας, κατά τε τὸ μᾶλλον καὶ ἔλαττον ποιεῖσθαι τὴν παρατήρησιν.

judicandos, sequi vel simul omnes, quod propter eorum vires æquales fieri potest, secundum magis, & minus observare debemus.

Κεφ. ιϛ'.

Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς.

Διεξελθόντες οὖν καὶ τὸν λόγον τῆς πραγματείας τῆς περὶ χρόνων ζωῆς, εἴπωμεν λοιπὸν καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, περί τε μορφῆς καὶ σωματικῆς διατυπώσεως, λαβόντες ἀρχὴν κατὰ τάξιν οἰκείαν. ἐπειδὴ φυσικῶς καὶ τὰ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν τυποῦται. ἔχει μὲν δὴ τὸ σῶμα διὰ τὸ ὑλικώτερον, συγγινωμένην καὶ σχεδὸν φαινομένην τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς ἰδιοκρασίας. ἡ δὲ ψυχὴ μετὰ τοῦτο καὶ κατὰ μικρὸν δεικνύει τὴν ἐκ τῆς πρώτης αἰτίας ἐπιτηδειότητα. καὶ ἔτι μᾶλλον πολλῷ ὕστερον τῶν ἔξωθεν ἐπισυμβαινόντων, καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα χρόνον, ἡ ἐπιτηδειότης ταύτης γνωρίζεται. καθόλου μὲν οὖν ἐπιτηρεῖν δέον τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καὶ τίνες τῶν

Cap. XVI.

De forma, & temperamento corporis.

Itaque cum de vitæ spatio tractationem absolverimus; nunc de particularibus, de figura, & conformatione corporis, ex ordine sueto nobis sermonem aggrediamur: cum naturali quadam ratione, quæ corporis sunt, prius anima ipsa efformetur; & habet sane corpus, quia crassius est, congenitam sibi, & propemodum suæ naturæ qualitates apparenter expressas. Anima nonnisi post, & paulatim à prima causa dotes inditas, manifestat, & adhuc multo posterius eventibus, qui extra nos sunt, & progressu temporis vires illius cognoscuntur. In universum itaque orientalis horizon animadvertendus est, & quinam ex

planetis illi præsideant, vel illius dominium habeant; similiter, & Luna aliqua ex parte. His namque locis, & naturæ efformatricis, & in omnibus temperamento dominantibus; necnon, & stellarum inerrantium, quæ una exoriantur, figura, corporum conformatio deprehenditur. Stellæ itaque dominantes facultate primas obtinent, concurrunt vero cum illis, & propriorum locorum vires. Particularia vero simplici consideratione, & via sic expendantur.

Primum igitur inter stellas Saturnus, cum orientalis est, colore flavos procreat, bona habitudine, capillitio nigro, crispo capite, denso pectore, magnis oculis, statura mediocri. Temperatura humidiore, & frigidiore; cum occiduus fuerit forma nigros, macilentos, pusillos, capillo simplici, reliquo corpore glabros, & depiles, mediocri statura, nigris oculis, temperamento frigidiore, & ficciore.

πλανωμένων διέπουσιν, ἢ τὴν οἰκοδεσποτείαν αὐτοῦ ἔχουσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς ☽ κατὰ μέρος. δι' ἀμφοτέρων γὰρ τῶν τόπων τούτων, καὶ τῶν οἰκοδεσποτούντων, τῆς τε διαμορφούσης φύσεως, καὶ τῆς καθ' ἕκαστον εἶδος συγκράσεως, καὶ ἐπὶ τῆς σχηματογραφίας τῶν συνανατελλόντων ἀπλανῶν ἀστέρων, ἡ διατύπωσις τῶν σωμάτων θεωρεῖται. Οἱ μὲν οὖν τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἀστέρες δυνάμει πρωτεύουσιν. ἐπισυνεργεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν τόπων αὐτῶν ἰδιοτροπία. τὸ δὲ καθ' ἕκαστον καὶ ἵνα τις ἁπλοῦν ἀποδώσῃ λόγον, οὕτως ἔχει.

Πρῶτον οὖν ἐπὶ τῶν ἀστέρων. ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ ἀνατολικὸς ὑπάρχων, ποιεῖ μὲν τὴν μορφὴν μελίχροας, εὐεκτικούς, μελανότριχας, οὐλοκεφάλους, δασυστήθους, μεσοφθάλμους, συμμέτρους τὸ μέγεθος· τὴν κρᾶσιν δὲ μᾶλλον ἔχουσαν τὸ ὑγρὸν καὶ ψυχρόν. δυτικὸς δὲ ὤν, τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ μέλανας, σπινούς, μικρούς, ἁπλότριχας, ἀτριχοσάρκους, εὐαρμόστους, μελανοφθάλμους. τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσαν τὸ ξηρὸν καὶ ψυχρόν.

Ὁ δὲ

Ὁ δὲ τοῦ ♃ οἰκοδεσπότων, ἀνατολικὸς μὲν ποιεῖ τὴν μορφὴν λευκοὺς, εὐχρόους, μεσότριχας, μεγαλοφθάλμους, εὐμεγέθεις, ἀξιωματικούς· τῇ δὲ κράσιν τὸ πλέον ἔχουσιν θερμὸν καὶ ὑγρόν. δυτικὸς δὲ, τῇ μὲν χρόᾳ ποιεῖ λευκοὺς, οὐχ ὁμοίως δὲ εὐχρόους, τανύτριχας, ἀναφαλάκρους, καὶ μεσοφαλάκρους, καὶ μέγεθος ἔχοντας μέτριον. τῇ δὲ κράσιν, πλέον ἔχουσιν τὸ ὑγρόν.

Ὁ δὲ τοῦ ♂ ἀνατέλλων, τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ λευκοερύθρους, εὐμεγέθεις, εὐεκτικοὺς, γλαυκοφθάλμους, δασεῖς, μεσότριχας. τῇ δὲ κράσιν πλέον ἔχουσιν θερμὸν καὶ ξηρόν. δυτικὸς δὲ τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ ἁπλῶς ἐρυθροὺς, καὶ μετρίους ἐν μεγέθει, καὶ μικροφθάλμους, καὶ ἀτρίχους τὸ σῶμα, καὶ ξανθότριχας, καὶ τανύτριχας. τῇ δὲ κράσιν τὸ πλέον ἔχουσιν ξηρόν.

Ὁ δὲ τῆς ♀ παρόμοια ποιεῖ τῷ ♃· πλὴν πρὸς τὸ εὐμορφότερον, καὶ χαριέστερον, καὶ γυναικοπρεπέστερον, καὶ θηλυμορφότερον, καὶ εὐχυμότερον, καὶ τρυφε-

Jovis stella imperans, cum orientalis est, colore albos, membris bene coloratos, capillitio mediocri, magnis oculis, grandiusculos, graves cum dignitate, temperamento callidiore, & humidiore; occiduus autem colore quidem candidos; at non ita bene coloratos, capillo longo, calvitie vel anterioris partis, vel posterioris capitis deformatos; statura mediocri, temperamento humidiori.

Mars oriens rubedine albicantes, proceros, bonæ habitudinis, cæsiis oculis, hirsutos, capillitio mediocri, temperamento callidiori, & ficciori: occidens tantum rubicundos, statura mediocri, pusillis oculis, glabro corpore, capillitio flavo, & longo, temperamento ficciori.

Venus eadem, ac Jupiter operatur; nisi quod pulchriora, gratiosiora, venustiora, mulieribus magis convenientia, effeminatiora, succullentiora, ac deli-

catiora

catiora omnia præſtat, & proprie oculos venuſtate quadam imbuit.

Mercurius orientalis efficit colore flavos, magnitudine juſta, bene conformatos, puſillis oculis, capillitio mediocri, temperamento calidiore: occiduus forma candidos; ſed non ita bene coloratos, capillitio longo, colore nigro, & pallido, macilentos, tenues, limis oculis, pedibus caprinis, & ſubrubeſcentes, temperamento ſicciori.

Hæc ſingula plurimum adjuvant, Sol, & Luna ſi mutuo configurentur. Sol in magnificentius dirigens, conciliat habitum corporis firmum, & ſtabilem; Luna, & præcipue, cum ejus defluxum detenuerit ad temperatiorem, exiliorem, & humidiorem temperaturã maxime conducens; particulatim vero pro ratione proprietatis luminum, ut de temperamento initio tractationis demonſtravimus; Rurſus orientales ſi ſint, ſplendoreſque ejacu-

ρώτερον. ἰδίως δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐπρεπεῖς καὶ χαροποὺς ποιεῖ.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ ἀνατολικὸς μὲν ὤν, ποιεῖ τὴν μορφὴν μελίχροας, καὶ τὰ μεγέθη συμμέτρους, καὶ εὐαρμόστους, καὶ μικροφθάλμους, καὶ μεσότριχας, τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσιν τὸ θερμόν. δυτικὸς δὲ ὑπάρχων τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ λευκούς, οὐχ ὁμοίως δὲ εὐχρόους, τανύτριχας, μελανοχλώρους, καὶ σπινοὺς, καὶ ἰσχνοὺς καὶ λοξοφθάλμους, καὶ αἰγόπους, καὶ ὑπερύθρους. τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσιν τὸ ξηρόν.

Τούτων δὲ ἑκάστῳ συνεργοῦσιν ὁ ☉ καὶ ἡ ☽, συσχηματιζόμενοι ὁ μὲν ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ τὸ εὐεκτικώτερον· ἡ ☽ δὲ καὶ μάλιστα, ὅτ' ἂν ἐπέχωσι τὴν ἀπόρροιαν αὐτῆς, καθόλου μὲν συνεργεῖ πρὸς τὸ συμμετρότερον καὶ ἰσχνότερον καὶ ὑγρότερον τῆς κράσεως. κατὰ μέρος δὲ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἰδιώματος τῶν φωτισμῶν, καθὼς περὶ κράσεως ἐν ἀρχῇ τῆς συντάξεως εἴρημεν. πάλιν δὲ ἀνατολικοὶ μὲν ὄντες καὶ ποιούμενοι φάσεις,

φάσεις, μεγάλα ποιοῦσιν τὰ σώματα. στηρίζοντες δὲ τὸ πρῶτον, ἰσχυρὰ καὶ εὔτονα· προηγούμενοι δέ, ἀσύμμετρα· τὸ δὲ δεύτερον στηρίζοντες, ἀσθενέστερα· δύνοντες δέ, ἄδοξα μὲν παντελῶς, ὑπομονητικὰ δὲ κακουχίας καὶ συνοχῆς, συνεργούντων καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ὡς ἔφημεν πρὸς τοὺς σχηματισμοὺς μάλιστα τῆς διαμορφώσεως καὶ τὰς κράσεις. Καθόλου δὲ πάλιν τὸ μὲν τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἐπὶ τὴν θερινὴν τροπήν, ποιεῖ εὐχρόους, εὐμεγέθεις, εὐεκτικούς, εὐοφθάλμους, πλεονάζοντας κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ὑγρόν. τὸ δὲ τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς, μέχρι τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας, ποιεῖ μεσοχρόους, τὰ μεγέθη συμμέτρους, ὑγιεινούς, μεγαλοφθάλμους, δασεῖς, οὐλότριχας, πλεονάζοντας τῷ θερμῷ καὶ τῷ ξηρῷ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας μέχρι τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ποιεῖ μελιχρόους, ἰσχνούς, σπινούς, νοσερούς, μεσότριχας, εὐοφθάλμους, πλεονάζοντας ἐν τῷ ξηρῷ καὶ

lentur ingentia faciunt corpora, si insistentes, tunc primum valida, & robusta, præcedentes immoderata, secundo insistentes imbecilliora: occidentes ingloria omnino, sed quæ labores, oppressionesque tolerant, cum loca earum, ut jam diximus ad figurationes conformationis præcipue, ipsaque temperamenta conferant. In genere præterea quadrans ab æquinoctio verno ad æstivum solstitium, bene coloratos efficit, eleganti magnitudine, optima habitudine, pulcherrimis oculis, & qui calido, & humido abundent. Quadrans ab æstivo solstitio ad æquinoctium autumnale, colore medio, magnitudine mediocri, salubres, oculis grandiusculis, hirsutos, capillitio crispo, calido, & sicco abundantes. Quadrans ab autumnali æquinoctio ad hyemale solstitium, colore flavo, graciles, exiles, morbosos, capillitio mediocri, pulchris oculis, sicco, & frigido af-

do affluentes. Quadrans ab hyemali solstitio ad æquinoctium vernum, nigros, justa magnitudine, capillis longis, reliquo corpore depiles, bene aptos, beneque compositos, humido, & frigido, exuberantes. Particulatim vero signa, quæ humana forma innotescunt, tam quæ in signifero concluduntur, quam quæ extra divagantur corpora bene compta efficiunt, & figuris bene conformata, quæ speciem humanam non præseferunt, corporum commensum ad propriam formam configurant, & quodammodo in proprias partes transformant vel magnitudine, & parvitate, vel robore, & imbecillitate, vel elegantia, & turpitudine. Magnitudine exempli gratia, ut Leo, Virgo, & Sagittarius, parvitate, ut Pisces, Cancer, & Capricornus. Et rursus, ut Aries, Taurus, & Leo partes superiores, anterioresque validiores reddunt, inferiores, & posteriores imbecilliores. Sagittarius, Scorpius, &

ψυχρῷ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς, ποιεῖ μελανόχροας, συμμέτρους τὰ μεγέθη, τανυτρίχας, ἀτριχοσάρκους, εὐαρμόστους, πλεονάζοντας ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ. κατὰ μέρος δὲ, τὰ μὲν ζώδια ὅσα ἀνθρωπόμορφα, τά τε ἐν τῷ ζωδιακῷ, καὶ ὅσα τούτου ἔξωθεν, ποιεῖ εὐάρμοστα τὰ σώματα, καὶ σύμμετρα τοῖς σχήμασι. τὰ δὲ μὴ ἀνθρωπόμορφα, μετασχηματίζει πρὸς τὴν ἰδίαν μορφὴν, τὴν τῶν σωμάτων συμμετρίαν, καὶ τρόπον τινὰ ἐξομοιεῖ αὐτὰ πρὸς τὰ ἴδια μέρη, ἢ ἐπὶ τὸ μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἀσθενέστερον, ἢ ἐπὶ τὸ εὐαρμοστώτερον ἢ ἀναρμοστώτερον. ἐπὶ μὲν τὸ μεῖζον, παραδείγματος ἕνεκεν, ὡς ὁ ♌, καὶ ἡ ♍, καὶ ὁ ♐. ἐπὶ τὸ ἔλαττον δὲ, ὡς οἱ ἰχθύες καὶ ὁ ♑. καὶ πάλιν ὡς ὁ ♈, καὶ ὁ ♉, καὶ ὁ ♌· τὰ μὲν ἄνω καὶ ἔμπροσθεν σχηματίζουσιν ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον· τὰ δὲ κάτω καὶ ὄπισθεν, ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον. ὁ δὲ ♐ καὶ ὁ ♏ καὶ οἱ ♊,

οἱ ♊, τὸ ἐναντίον· τὰ μὲν ἔμπροσθεν ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον, τὰ δὲ ὄπισθεν ἐπὶ τὸ δυνατώτερον. ὁμοίως δὲ ἡ μὲν ♍, καὶ αἱ χηλαί, καὶ ὁ ♐, σχηματίζουσι πρὸς τὸ σύμμετρον καὶ εὐάρμοστον. ὁ δὲ ♏ καὶ οἱ ♓ καὶ ὁ ♉, ἐπὶ τὸ ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμμετρον. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἃ δεῖ πάντα ἐπισκέπτεσθαι, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τὴν ἐκ τῆς κράσεως αὐτῶν θεωρουμένην συνεπικρινεῖν, καὶ οὕτω καταστοχάζεσθαι περί τε τῆς μορφῆς καὶ τῆς κράσεως τῶν σωμάτων.

Κεφ. ιζʹ.

Περὶ σίνους, ἤτοι βλάβης, καὶ παθῶν σωματικῶν.

Ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς εἰρημένοις ἐπισυνάψαι, ὅσα περὶ σίνους ἤτοι βλάβης καὶ παθῶν σωματικῶν. ἔστι δὲ τοιαύτη καὶ ἡ τούτων ἐπίσκεψις. δεῖ τοίνυν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου, λαμβάνειν τὰ δύο κέντρα τοῦ ὁρίζοντος, τό, τε ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν. ἐξαιρέτως δὲ τὸ δυτικὸν καὶ τὸ προδύσεως, ὅπερ ἀσύνδετόν ἐστι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κέντρον.

Gemini contra partes anteriores infirmiores, posteriores validiores producunt; similiter Virgo, Chelæ, & Sagittarius optime commensurata corpora, aptataque figurant; Scorpius contra, Pisces & Taurus immoderate, inepteque deformant, & sic de aliis; quæ omnia observanda sunt, commiscendaque qualitas ex eorum temperamento resultans; & deinceps de corporum forma, temperaturaque dijudicandum.

Cap. XVII.

De vitiis, sive læsionibus, & morbis corporum.

SEquitur post prædicta, ut de corporis vitiis, sive læsionibus, illiusque morbis tractationem connectamus. eorum porro consideratio talis est. Hic etiam in universalibus duo horizontis cardines; exoriens, & occiduus desumendi sunt; sed præcipue occiduus, & locus antecedens, qui cum oriente cardine minime

copu-

copulatur. Quibus cardinibus assumptis stellæ maleficæ inspici debent, earumque cum ipsis aspectus. Etenim si in partibus ascendentibus jam dictorum cardinum inhæserint maleficæ, & vel ambæ, vel una corpore unitæ fuerint, vel aspectu quadrato, vel opposito, noxæ læsionesque corporum, morbique natos vexabunt. Et potissimum si lumina vel ambo, vel unam in cardinibus modo jam dicto, vel se junxerint, vel opposuerint. Tunc enim non solum una malefica post lumina ascendens, sed & præcedens si in cardinibus constiterit, poterit similes passiones, noxasque inferre, quales horizontis loca, & signorum, & naturæ stellarum maleficarum, & male affectarum, necnon cum illis configuratarum significabunt. Partes enim signorum, quæ infortunati horizontis partem continent, corporis partem indicabunt, in qua causa est,

τῶν δὲ κέντρων τούτων ληφθέντων, δεῖ ἐπιτηρεῖν τοὺς κακοποιοὺς τῶν ἀστέρων, πῶς σχηματίζονται πρὸς αὐτά. ἐὰν γὰρ πρὸς τὰς ἐπαναφερομένας μοίρας τῶν εἰρημένων κέντρων ὑπάρχωσιν ἑστῶτες οἱ κακοποιοὶ, ἢ ἀμφότεροι, ἢ καὶ εἷς τις αὐτῶν εἴτε σωματικῶς, ἢ κατὰ τετράγωνον, ἢ κατὰ διάμετρον, βλάβη καὶ πάθη σωματικὰ περὶ τοὺς γεννωμένους ἔσονται. μάλιστα δὲ ἐὰν καὶ τὰ φῶτα ἢ ἀμφότερα, ἢ καὶ ἓν αὐτῶν τυγχάνῃ κεκεντρωμένα, καθ' ὃν προείρηται τρόπον, ἢ ἅμα ἢ κατὰ διάμετρον. τότε γὰρ οὐ μόνον κακοποιός τις ἐπαναφερόμενος τῶν φώτων, ἀλλὰ καὶ προαναφερόμενος κεκεντρωμένος αὐτὸς ὑπάρχων, δυνατός ἐστιν αὐτὸς πάθη τοιαῦτα καὶ βλάβας ποιῆσαι, οἵας ἂν οἱ τόποι τοῦ ὁρίζοντος καὶ οἱ τῶν ζωδίων ὑποδηλώσωσι, καὶ αἱ φύσεις τῶν ἀστέρων, τῶν τε κακοποιῶν καὶ τῶν κακουμένων, καὶ ἔτι τῶν συσχηματιζομένων αὐτοῖς. καὶ γὰρ τὰ μέρη τῶν ζωδίων, ἃ τὸ τοῦ ὁρίζοντος ἀδικούμενον μέρος περιέχει, δηλώσει τὸ σωματικὸν μέρος, ἐν ᾧ τὸ αἴτιον ἐστὶ,

ἥτε

ἤτε σίνος ἤτε πάθος, ἢ καὶ ἀμφότερα. καὶ τῶν ἀστέρων δὲ αἱ φύσεις, τό, τε εἶδος τοῦ συμπτώματος ποιοῦσι καὶ τὸ αἴτιον. ἐπειδὴ τῶν κυριωτάτων μερῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ μὲν ♄ κύριός ἐστιν ἀκοῆς δεξιᾶς, καὶ σπληνὸς καὶ κύστεως, καὶ φλέγματος καὶ ὀστέων· ὁ δὲ τοῦ ♃ κυριεύει χειρός τε καὶ πνεύμονος, καὶ ἀρτηριῶν, καὶ σπέρματος· ὁ δὲ τοῦ ♂, εὐωνύμου ἀκοῆς, καὶ νεφρῶν, καὶ φλεβῶν, καὶ μορίων· ὁ ☉ δὲ ὁράσεως, καὶ ἐγκεφάλου, καὶ καρδίας, καὶ νεύρων, καὶ παντὸς δεξιοῦ. ὁ δὲ τῆς ♀, ὀσφρήσεως καὶ ἥπατος καὶ σαρκῶν· ὁ δὲ τοῦ ☿, κυριεύει λόγου καὶ διανοίας, καὶ χολῆς, καὶ γλώσσης, καὶ ἕδρας· ἡ δὲ ☽ γεύσεως καὶ καταπόσεως, καὶ στομάχου, καὶ κοιλίας, καὶ μήτρας, καὶ τῶν εὐωνύμων πάντων. Ἔστιν δὲ τὸ καθόλου καὶ τὸ συμβαίνειν τὰ σίνη, ἤτοι τὴν σωματοβλαβίαν ὡς ἐπιπλεῖστον, ὅτε ἀνατολικοὶ εἰσὶν οἱ κακοποιοὶ τάτε πάθη, ὅτε εἰσὶν δυτικοί. τὸ δὲ πάθος καὶ τὸ σίνος διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν σίνος, ἅπαξ ἔχει τὸν πόνον, ἀλλ' οὐχὶ ἐπεκτεινόμενον· τὸ δὲ πάθος, ἢ συνεχῶς τοῖς πάσχουσιν ἐπίκειται, ἢ κατὰ ἐπίληψιν.

sive noxa, sive morbus, vel utraque stellarum etiam qualitates eventus speciem, causamque prædicent. Cum inter præcipuas hominis partes, Saturnus quidem auri dextræ præsit & spleni, & vesicæ, & pituitæ, & ossibus; Jupiter manui, pulmoni, arteriis, & semini; Mars sinistræ auri, renibus, venis, & pudendis; Sol oculis, cerebro, cordi, nervis, & dextris omnibus; Venus naribus, hepati, & carnibus; Mercurius sermoni, menti, bili, linguæ, & sedi; Luna gustui, gulæ, stomacho, ventri, vulvæ, & sinistris omnibus. Generale autem illud est, noxas advenire, vel ut plurimum corporis læsionem cum maleficæ in ortu sint; morbosque cum sint in occasu. Noxa vero differt à morbo; nam noxa semel dolorem subit; non tamen dolor protrahitur; morbus vel assidue adfectos discruciat, vel per in-

tervalla. Hæc universalia sunt. Verum particularis de noxa, & morbo consideratio aliam habet figurarum observationem; per quas ut plurimum illis similia accidentia subsequuntur; etenim observatio alterius oculi fit cum Luna jam dictis cardinibus; aut in conjunctione, aut in plenilunio fuerit, & cum se ad Solem configurarit positu aliam rationem habente, copulaveritque se cum aliquo nebuloso gyro Zodiaci; veluti nubecula Cancri, vel Pleiade Tauri, vel cuspide Sagittarii, vel aculeo Scorpii, vel Leonis partibus circa comam, vel urna Aquarii. Adhuc etiam cum Luna in cardinibus existente, & infortunata, ipsi Mars, & Saturnus orientales ascenderint, vel rursum, Sole in cardinibus constituto ipsi antecesserint. Sed si ad utraque lumina, vel in ipso signo, vel opposita configurati fuerint, ad Solem orientales, ad Lunam occi-

ταῦτα μὲν καθολικά. ἡ δὲ μερικὴ περί τε σίνους καὶ πάθους ἐπίσκεψις, ἑτέραν ἔχει παρατήρησιν σχημάτων, δι' ὧν ὡς ἐπιπολὺ παρακολουθεῖ ὁμοιόσχημα τὰ συμπτώματα. τύφλωσις μὲν γὰρ ὀφθαλμοῦ ἑνὸς γίνεται, ὅτ' ἂν τύχῃ ἡ ☽ ἐπὶ τῶν προειρημένων κέντρων καθ' ἑαυτὴν σύνοδον ποιουμένη, ἢ πανσέληνος οὖσα. καὶ ὅτ' ἂν συσχηματίζῃ πρὸς τὸν ☉ ἐπὶ σχήματος ἀλλοτρίου λόγον ἔχοντος, συνάπτῃ δὲ τινὶ τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ νεφελοειδῶν συστροφῶν. οἷον τῷ νεφελίῳ τοῦ ♋, ἢ τῇ πλειάδι τοῦ ♉, ἢ τῇ ἀκίδι τοῦ ♐, ἢ τῷ κέντρῳ τοῦ ♏, καὶ τοῦ ♌ τοῖς περὶ τὸν πλόκαμον μέρεσιν, ἢ τῇ κάλπῃ τοῦ ♒. ἔτι δὲ καὶ ὅτ' ἂν ἐπὶ κέντρῳ οὔσῃ τῇ ☽ καὶ ἀποκρουστικῇ, ἐπαναφέρονται αὐτῇ ὁ τοῦ ♂, ἢ ὁ τοῦ ♄ ἀνατολικοὶ ὑπάρχοντες, ἢ πάλιν ἐὰν τοῦ ☉ ἐπικέντρου ὄντος προαναφέρωνται. ἐὰν δὲ πρὸς ἀμφότερα τὰ φῶτα ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, ἢ καὶ κατὰ διάμετρον ὄντα συσχηματισθῶσιν, πρὸς μὲν τὸν ☉ ἀνατολικοὶ ὄντες, πρὸς δὲ τὴν ☽ δυτικοὶ,

δυτικοὶ, ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς βλάψουσιν. ὁ μὲν οὖν ♂, ποιεῖ τὰς τυφλώσεις ἀπὸ πληγῆς, ἢ κρούσματος, ἢ σιδήρου, ἢ καύσεως. σχηματιζόμενος δὲ μετὰ τοῦ ☿, τοῦτο ποιήσει ἢ ἐν παλαίστρᾳ, ἢ ἐν γυμνασίῳ, ἢ κακούργων τινῶν ἐπιθεμένων. ὁ δὲ τοῦ ♄ ποιεῖ τὰς τυφλώσεις διὰ ὑποχυμάτων, ἢ ψύξεως, ἢ ἀπὸ γλαυκώσεως, καὶ τῶν τοιούτων. ἐὰν δὲ ἡ ἀφροδίτη ἐπί τινος τῶν προειρημένων κέντρων ὑπάρχῃ, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ δύνοντος, συνόντος τοῦ ♄, ἢ σχηματίζοντος, ἢ παραλλάσσοντος τὸν τόπον, τοῦ δὲ ♂ καθυπερτεροῦντος ἢ διαμετροῦντος, οἱ μὲν ἄνδρες ἔσονται ἄγονοι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκτρώσουσιν, ἢ τέξουσι νεκρά, ἢ καὶ τὰ ἔμβρυα μὴ τικτόμενα κατακοπήσεται. μάλιστα δὲ ἐν ♋ καὶ ♍ καὶ ♑, κἂν ἡ ☽ τύχῃ ἀπ' ἀνατολῆς συναπτομένη τῷ ♂. ἐὰν δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ σχηματίζηται πρὸς τὸν τοῦ ☿, καὶ τὸν τοῦ ♄, πάλιν τοῦ ♂ καθυπερτεροῦντος ἢ διαμετροῦντος, ἔσονται εὐνοῦχοι, ἢ ἑρμαφρόδιτοι, ἢ μὴ

dentales ambos oculos lædunt. Mars itaque ictu, vel pulsione, vel ferro, vel ustione cæcitatem inducit; etsi Mercurio configuratus fuerit id efficiat, vel in palæstra, vel in gymnasio, vel facinorosorũ hominum incursu. Saturnus oculis perniciem affert per suffusiones, aut frigus, aut albuginem, & similia. Si Venus in uno ex jam dictis cardinibus fuerit, & potissimum in occidente Saturno juncta, aut ei configurata, aut cum eo loca permutans, Marte super eam elevato, aut opposito maribus sobolem negat, fœminis abortus minatur, quæ vel mortua excludant, vel fœtus immaturos, qui in lucem edi nequeunt in partes scindentur; præcipue vero in Cancro, Virgine, & Capricorno; licet Luna in ortu Marti jungatur. Quod si in eodem cum Mercurio, & Saturno configuretur, & Mars sit elevatus super eam, vel oppositus erunt Eunuchi, aut Hermaphroditi, aut ob-

ſtructis meatibus genitalibus, & ſedis. His ita ſe habentibus cum Sol configuratus fuerit, & luminaria maſculam naturam retulerint, & Venus ipſa; Luna vero in occaſu ſit, & malefica, perproxime ſequentes partes aſcenderint, mares vel detruncati generabuntur, vel membris læſi; & præcipue in Ariete, Leone, Scorpio, Capricorno, & Aquario, fœminæ infœcundæ, & ſteriles; interdum qui ſic generantur, læduntur in oculis. Lingua erunt impediti, & balbi, quicunque dictis cardinibus Saturnum, & Mercurium Soli conjunctos habuerint; & præcipue ſi Mercurius in occaſu eſt, amboque cum Luna configurantur; ſi una cum eis Mars hæſerit; ut plurimum linguæ impedimentum ſolvit, poſteaquam Luna illi obviam ierit. Rurſus ſi ad maleficas in cardinibus cõſtitutas lumina, vel ſimul, vel oppoſita aſcendant, vel ſi maleficæ ad lumina defe-

ἔχοντες τρυπήματα, μηδὲ διέξοδον. τούτων δὲ ὄντων οὕτως, ὅτ' ἂν καὶ ὁ ☉ συσχηματισθῇ, διακειμένων μὲν ἀρσενικῶς τῶν φώτων καὶ τῆς ♀, οὔσης δὲ τῆς ☽ ἀποκρουστικῆς, καὶ τῶν κακοποιῶν ἐπιφερομένων ἐν ταῖς μοίραις ταῖς ἐπαναφερομέναις, οἱ μὲν ἄνδρες ἢ ἀποκεκομμένοι γεννῶνται, ἢ βεβλαμμένοι τὰ μόρια, καὶ μάλιστα ἐν ♈, καὶ ♌, καὶ ♏, καὶ ♑, καὶ ♒. αἱ γυναῖκες δὲ ἄτοκοι καὶ στεῖραι. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς ὄψεις εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι βεβλαμμένοι. ἐμποδίζονται καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ εἰσὶ τραυλοὶ ἢ μογίλαλοι, ὅσοι ἔχουσιν ἐπὶ τῶν εἰρημένων κέντρων τόν τε ♄ καὶ τὸν τοῦ ☿ συνόντας τῷ ☉. μάλιστα δὲ εἰ ἐστὶ δυτικὸς ὁ τοῦ ☿, καὶ ἀμφότεροι πρὸς τὴν ☽ συσχηματίζονται, διελισκόμενος δὲ ὁ τοῦ ♂ σὺν αὐτοῖς ὡς ἐπιπολὺ τὸ ἐμπόδιον τῆς γλώσσης λύει, ἀφ' οὗ ἂν ἡ ☽ τὴν πρὸς αὐτὸν συνάντησιν ποιήσῃ. πάλιν δὲ, ἐὰν τῶν κακοποιῶν ἐπὶ κέντρων ὄντων ἐπιφέρωνται πρὸς αὐτοὺς τὰ φῶτα ἢ ἅμα ἢ κατὰ διάμετρον, ἢ ἐὰν οἱ κακοποιοὶ πρὸς τὰ φῶτα ἐπιφέρωνται, καὶ μά-

καὶ μάλιστα οὔσης τῆς ☽ ἐπὶ συνδέσμων, ἢ ἐπὶ καμπῆς, ἢ κατὰ τὰ ζώδια τὰ ἐπαίτια, οἷον ♈, ♉, ♋, ♏, ♑, ἔσονται πάθη τοῦ σώματος κυρτώματα, κυλλώσεις, χωλώσεις, παραλύσεις. Ἐὰν μὲν οὖν ὑπάρχωσι οἱ κακοποιοὶ μετὰ τῶν φώτων, συμβήσονται ἐξ αὐτῆς τῆς γενέσεως. ἐὰν δὲ ὦσιν μεσουρανοῦντες, καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα, ἢ διαμετροῦντες ἀλλήλους, συμβήσεται τὰ πάθη ταῦτα ἀπὸ μεγάλων κινδύνων, οἷον ἀποκρημνισμῶν, ἢ συμπτωμάτων, ἢ ἀπὸ ληστῶν, ἢ τετραπόδων. ὁ μὲν οὖν ♂ ἐπικρατῶν, ποιήσει ταῦτα ἐκ πυρὸς, ἢ τραυμάτων, ἢ χολικῶν, ἢ ληστῶν. ὁ δὲ ♄ ἐκ συμπτωμάτων, ἢ ναυαγίων, ἢ σπασμάτων. ὡς ἐπίπολυ δὲ τὰ σίνη γίνονται, οὔσης τῆς ☽ ἐν τοῖς τροπικοῖς σημείοις καὶ ἐν τοῖς ἰσημερινοῖς. περὶ μὲν οὖν τὸ ἐαρινὸν τροπικὸν, μάλιστα γίνεται τὰ διὰ τῶν ἀλφῶν. περὶ δὲ τὸ θερινὸν, τὰ ἐκ τῶν λειχήνων. περὶ δὲ τὸ μετοπωρινὸν, τὰ ἐκ λέπρας. περὶ δὲ τὸ χειμερινὸν, τὰ ἐκ τῶν φακῶν καὶ τῶν ὁμοίων. τὰ δὲ πάθη

rantur; & præcipue Luna in nodis, aut flexibus conſtituta, vel in ſignis noxiis; veluti Ariete, Tauro, Cancro, Scorpio, & Capricorno, fiunt gibbi, claudi, mutili, & membris luxati. Itaque ſi maleficæ cum luminibus ſint, ſtatim à nativitate læſiones incurrent: ſi in medio cœli elevatæ ſupra luminaria, vel inter ſe oppoſitæ, morbi iſti ſuccedent à magnis periculis, præcipitationibus ſcilicet, vel latronum inſidiis, vel ferarum violentia. Mars enim ſi dominium habuerit, aut igne, aut vulneribus, aut rixis, aut prædonibus illa conciliabit. Saturnus lapſibus ex alto, aut naufragiis, aut ſpaſmo. Vt plurimum autem læſiones eveniunt cum Luna fuerit in tropicis ſignis, aut æquinoctialibus; in verno itaque tropico noxæ præcipue ſuccedunt ex vitiligine, in æſtivo ex impetigine, in autumali ex lepra, in hyemali, ex lenticula, & ſimilibus. Marti accidunt

cum maleficæ configuratæ fuerint in prædictis constitutionibus, sed contrario positu, veluti ad Solem occiduæ, ad Lunam orientales. In universum namque Saturnus ventres frigidos facit, pituitam auget, & fluxus; item facit macilentos, morbis obnoxios, ictericos, dyssentericos, tussi laborantes, difficulter excreantes, colicos, elephantiasi infectos. In mulieribus, præter hæc matricis pericula creat; Mars efficit sanguinem expuentes, melancholicos, pulmonis affectibus noxios, scabiosos; & præterea per sectionem, & ustionem in occultis partibus morbos generat; velluti fritulas, aut hæmoroidas, aut inflammationes, aut ulcera urentia, aut depascentia carnes. In mulieribus præter hæc abortus, evulsiones fœtuum, aut arrosiones. Et sine hac stellarum figuratione propria ad partes corporis, proprietates conferunt. Mercurius cooperatur cum his, ad malorum intensionem. Satur-

συμβαίνει, ὅτ' ἂν οἱ κακοποιοὶ συσχηματισθῶσι μὲν ἐπὶ τῶν στάσεων τῶν προειρημένων· ἐναντίως δὲ, οἷον πρὸς μὲν τὸν ☉ δυτικοὶ, πρὸς δὲ τὴν ☽ ἀνατολικοί. καθόλου γὰρ ὁ μὲν ♄ ποιεῖ ψυχροκοιλίους καὶ πολυφλεγμάτους, καὶ ῥευματώδεις, καὶ ἰσχνοὺς, καὶ νοσεροὺς, καὶ ἰκτερικοὺς, καὶ δυσεντερικοὺς, καὶ βηχικοὺς, καὶ ἀναφορικοὺς, καὶ κοιλικοὺς, καὶ ἐλεφαντιῶντας. τὰς δὲ γυναῖκας μετὰ τούτων καὶ ὑστερικάς. ὁ δὲ τοῦ ♂ ποιεῖ αἱμοπτοϊκοὺς, μελαγχολικοὺς, πνευμονικοὺς, ψωρώδεις, καὶ τὰ διὰ καύσεως ἢ τομῆς εἰς κρυπτοὺς τόπους ἐνοχλοῦντα πάθη. οἷον σύριγγας, ἢ αἱμορροΐδας, ἢ κονδυλώματα, ἢ ἑλκώσεις φλεγματικάς, ἢ σήψεις. τὰς δὲ γυναῖκας ἐπὶ τούτοις ποιεῖ καὶ ἐκτιτρώσκειν, ἢ ἐμβρυοτομεῖσθαι, ἢ ἀνάβρωσιν πάσχειν. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ τοιούτου συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων ἰδίως πρὸς τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ τὰ τῶν γίνεται ἰδιώματα. ὁ τοῦ ☿ δὲ, συνεργεῖ αὐτοῖς πρὸς αὔξησιν τῶν κακῶν. τὸ μὲν οὖν ♄ συνοι-

συνοικειούμενος, ἐπαύξει μᾶλλον τὸ ψυχρότερον, καὶ ποιεῖ τοὺς ῥευματισμοὺς συνεχεῖς, καὶ τὰς ὀχλήσεις τῶν ὑγρῶν, μάλιστα δὲ κατὰ θώρακα καὶ φάρυγγα, καὶ στόμαχον. τῷ δὲ ♂ συνοικειούμενος συνεργεῖ πρὸς τὸ ξηραντικώτερον, ἐπαύξων τὰ ἑλκώδη καὶ τὰ ἀποστήματα, καὶ τὰς μαδαρώσεις, καὶ ἐσχάρας, καὶ ἐρυσιπέλατα, καὶ λειχῆνας, καὶ τὰ ἐκ μελαίνης χολῆς, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ τῆς ἱερᾶς νόσου, καὶ τὰ τοιαῦτα. γίνονται δέ τινα καὶ παθῶν ἰδιώματα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ζωδίων τῶν περιεχόντων τοὺς προειρημένους σχηματισμοὺς, ἐπὶ τῶν δύο κέντρων. ἰδίως οὖν ὁ μὲν ♋, καὶ ὁ ♑, καὶ οἱ ♓, καὶ ἁπλῶς τὰ χερσαῖα καὶ τὰ ἰχθυϊκὰ ζώδια ποιεῖ τὰ πάθη, τὰ διὰ σήψεων, καὶ λειχηνῶν, καὶ λεπίδων, ἢ χοιράδων, ἢ συρίγγων, ἢ ἐλεφαντιάσεως, καὶ τῶν τοιούτων. ὁ ♐ δὲ, καὶ ὁ ♊, ποιοῦσι τὰ διὰ τῶν πτωματικῶν ἢ ἐπιλήψεως. περιτυγχάνοντες δὲ οἱ ἀστέρες καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις μοίραις τῶν δωδεκατημορίων, περὶ τὰ ἄκρα τούτων ποιοῦσι μάλιστα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ σίνη, διὰ

no itaque conciliatus frigiditatem adauget, pituitæque defluxus continuos, & ex humoribus faſtidia, præcipue circa thoracem, ſtomachum, & fauces, incitat; Marti conciliatus illi in exſiccando operam præſtat, malumque intendit, ut in apoſtematibus, depilationibus, cruſtulis, eryſipelatibus, impetiginibus, atra bile, furioſis affectibus, morbo ſacro, & ſimilibus. Fiunt & nonnullæ morborū proprietates juxta ſignorum variationem, quæ prædictas configurationes in duobus cardinibus poſſident. Proprie itaque Cancer, Capricornus, Piſces, & ſummatim terreſtria ſigna, & quæ piſcium figuram præſeferunt, morbos efficiunt ex putredine, impetigine, ſcrophulis, fiſtulis, elephantiaſi, & ſimilibus. Sagittarius, & Gemini ex lapſu, & comitiali. Si in extremis ſignorum partibus ſtellæ fuerint in eorum extremis morbos, noxaſque inferent ex fluxio-

nibus, & detruncationibus, ex quibus elephantiasis, chiragræ, atque podagræ evenient. His ita se habentibus si cum maleficis, quæ causæ sunt, beneficarum nulla configurata fuerit, neque cum luminibus, quæ in cardinibus erant morbi, læsionesque erunt incurabiles. Vel si fuerint configuratæ, verum à maleficis validis admodum superantur. Si autem beneficæ locos principales tenuerint, maleficasque mali causas superarint; tunc læsiones, morbique moderati erunt, nec fœdi, interdum, & facile sanabiles, si beneficæ orientales fuerint. Jupiter enim, ut succurrat hominibus propter opes, ac dignitates, læsiones occulit, morbosque mitigat, cui si Mercurius adhæserit, medicamentis, & bonorum medicorum consilio opem feret. Venus noxas quodammodo condecorat, gratique aspergit occasione divinitus, aut per oracula oblata, morbosque medica-

ῥευματισμῶν ἢ λωβήσεων· ἐξ ὧν ἐλεφαντιάσεις τε καὶ χειράγραι καὶ ποδάγραι συμβαίνουσιν. τούτων δὲ οὕτως ὄντων, ἐὰν μὲν τοῖς κακοποιοῖς, οἳ τὸ αἴτιον ἔχουσι, μηδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν συσχηματίζηται, μήτε δὲ πρὸς τὰ φῶτα κεκεντρωμένα ὄντα, ἀνίατα ἔσται τὰ πάθη καὶ σίνη. ἢ καὶ ἐὰν συσχηματίζονται μὲν, ὑπὸ δὲ τῶν κακοποιῶν ἰσχυρῶν ὄντων, καθυπερτερῶνται. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ σχήματα ἔχοντες κύρια καθυπερτερῶσι τοὺς κακοποιοὺς καὶ ὑπαιτίους, τότε τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη μέτρια ἔσται, καὶ οὐκ ἔχονται αἰσχύνην. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπαλλαγήσονται, ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀνατολικοὶ ὦσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ♃ διὰ βοηθείας ἀνθρωπίνης, οἷον πλούτου ἢ ἀξιωμάτων, τὰ σίνη κρύπτει καὶ παρηγορεῖ τὰ πάθη. συνὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♀ ἐπιβοηθήσει καὶ διὰ φαρμακείας, καὶ ἰατρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ τῆς ♀ τὰ μὲν σίνη τρόπον τινὰ ποιεῖ εὔμορφα καὶ εὐχάριτα διὰ προφάσεως θεῶν καὶ χρησμῶν, καὶ τὰ πάθη παρηγορεῖ ἰατρείαις

ἰατρείαις τῶν ἐκ θεῶν. εἰ δὲ ὁ ♄ πάρεστι, περιγίνονται οἱ τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη ἔχοντες, διὰ τοῦ παραδεικνύειν καὶ ἐξαγορεύειν. εἰ δὲ ὁ τοῦ ☿, διὰ βοηθείας τινὸς καὶ πορισμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν παθῶν καὶ σινῶν.

Κεφ. ιη'.

Περὶ ποιότητος ψυχῆς.

ΤΑ' μὲν δὴ σωματικὰ συμπτώματα, τοιοῦτον ἔχει τὸν τύπον τῆς ἐπισκέψεως. αἱ δὲ ψυχικαὶ ποιότητες, ὅσαι μὲν λογικαὶ καὶ νοεραί, αὗται ἐκ τῆς τοῦ ☿ θεωροῦνται περιστάσεως. ὅσαι δὲ ἐπὶ μόνην τὴν αἴσθησιν καὶ τὸ ἄλογον ἀποβλέπουσιν, αὗται θεωροῦνται ἐκ τῆς σωματικωτέρας καταστάσεως τῶν φώτων, τοῦτ' ἔστι τῆς ☽ καὶ τῶν ἀστέρων, οἱ συσχηματίζονται πρός τε τὰς ἀποῤῥοίας καὶ τὰς συναφὰς αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ πολύτροπόν ἐστι τὸ εἶδος τῆς ψυχικῆς ὁρμῆς, οὐχ' ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν τὴν περὶ τούτου ἐπίσκεψιν ποιούμεθα, ἀλλ' ἐκ πολλῶν καὶ πλειόνων παρατηρημάτων. καὶ γὰρ αἱ διαφοραὶ τῶν ζωδίων τῶν περιεχόντων τόν τε τοῦ ☿ καὶ τὴν ☽ ἢ αὐτοὺς ἔχοντας ἀστέρας

minibus à numine petitis solatur. Si Saturnus adhæserit noxis, morbisque obnoxii deerrabunt, quod mala ostendant, & fateantur. Si Mercurius, ut lucrum subsidiumque sibi ex ipsis morbis, ac læsionibus comparent.

Cap. XVIII.

De qualitatibus animæ.

Corporis itaque accidentia simili via, ratione que investiganda sunt. qualitates vero animæ, quæ mentem rationemque spectant ex Mercurii conditione judicandæ sunt, quæ sensibus subsunt, alienæque sunt à ratione, à crassiorum corporum luminibus desumuntur. Sed cum motus animæ inclinationesque variæ sint, neque temere, nec sine discrimine; sed ex diversis, pluribusque observationibus ejus tractationem aggrediemur. Diversitates quippe signorum, quæ Mercurium, Lunamque ambiunt, vel stel-

las eorum dominatrices multum utique ad animæ proprietates conferre potuerunt. Simili pacto, & ſtellarum, quæ in rem, de qua agimus, facere videntur configurationes, ad Solem, cardinesq; efformatæ; necnon, & propria ſtellarum qualitas, qua quæque in inclinationes animæ propendet. In univerſum itaque tropica ſigna efficiunt homines ingenio rebus publicis magis addictos, quarum etiam negotia, & forenſes turbas ambiunt, gloriæ cupidos, rebus divinis continuo vacantes, ingenioſos, ſolertes, indagatores, inventores, conjecturis perſpicaces, Aſtrologiæ, & divinationis ſtudioſos. Bicorporea facient varios, verſutos, deprehenſu difficiles, leves, inſtabiles, duplices, amatorios, verſipelles, muſices ſtudioſos, ſegnes, facile ſibi neceſſaria aucupantes, ad pænitendum pronos. Fixa juſtos, ab aſſentatione alienos, conſtantes, firmos, prudentes, tolerantes, laborioſos, duros, continentes, ſimultatum tenaces, cœpti operis

τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν, πολὺ δύνανται συμβάλλεσθαι πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἰδιώματα. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐχόντων λόγον τινὰ πρὸς τὸ προκείμενον εἶδος ἀστέρων οἱ σχηματισμοὶ, οὓς ποιοῦνται πρός τε ☉ καὶ τὰ κέντρα· ἔτι δὲ καὶ ἡ ἰδιοτροπία τῆς φύσεως τῶν ἀστέρων, ἣν ἕκαστος ἔχει πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις. Καθόλου τοίνυν τὰ μὲν τροπικὰ ζώδια, πολιτικωτέρας ποιεῖ τὰς ψυχὰς, καὶ ἐπιθυμούσας πράγματα ὀχλητικὰ καὶ πολιτικὰ, καὶ φιλοδόξους, καὶ πρὸς τὸ θεῖον προσαπλεκομένους. εὐφυεῖς τε καὶ ὀξεῖς, καὶ ζητητικοὺς, καὶ εὑρετικοὺς, καὶ εἰκαστικοὺς, καὶ ἀστρολογικοὺς, καὶ μαντικούς. Τὰ δὲ δίσωμα, ποιεῖ ποικίλους, εὐμεταβόλους, δυσκαταλήπτους, κούφους, εὐμεταθέτους, διπλοῦς, ἐρωτικοὺς, πολυτρόπους, φιλομούσους, ῥαθύμους, εὐπορίστους, μεταμελητικούς. Τὰ δὲ στερεὰ ποιεῖ δικαίους, ἀκολακεύτους, ἐπιμόνους, βεβαίους, συνετοὺς, ὑπομονητικοὺς, φιλοπόνους, σκληροὺς, ἐγκρατεῖς, μνησικάκους,

κους, ἐκβιβαστικοὺς, ἐριστικοὺς, φιλοτίμους, στασιώδεις, πλεονεκτικοὺς, ἀμεταθέτους. οἱ δὲ σχηματισμοὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν ὡροσκοπίαν, καὶ μάλιστα ὅτε ἰδιοπροσωποῦσιν, ποιοῦσιν ἐλευθερίους, καὶ ἁπλοῦς, καὶ αὐθάδεις, καὶ ἰσχυροὺς, καὶ εὐφυεῖς, καὶ μηδὲν κρυπτὸν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχοντας, καὶ ὀξεῖς. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ στηριγμοὶ, καὶ αἱ μεσουρανήσεις ποιοῦσιν διανοητικοὺς, ἐπιμόνους, μνημονικοὺς, βεβαίους, συνετοὺς, μεγαλόφρονας, καὶ πρὸς ἅπερ ἂν θέλωσιν ἐπιτυγχάνοντας, ἀτρέπτους, δυνατοὺς, σκληροὺς, ἀνεξαπατήτους, κριτικοὺς, δραστηρίους, κολαστικοὺς, ἐπιστημονικούς. οἱ δὲ προηγούμενοι σχηματισμοὶ καὶ οἱ δυτικοὶ, ποιοῦσιν εὐμεταθέτους, ἀσεβαίους, ἀσθενεῖς, πόνον μὴ φέροντας, ἐμπαθεῖς, ταπεινοὺς, δειλοὺς, ἀμφιβόλους, θρασυδειλοὺς, νωθροὺς, βλακώδεις, δυσκινήτους. οἱ δὲ δυτικοὶ στηριγμοὶ καὶ αἱ μεσουρανήσεις αἱ ὑπὸ γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ ☿ καὶ ♀ ἐν μὲν ἡμέρᾳ ἑσπερινὰς ποιούμενοι τὰς δύσεις, ἐν δὲ νυκτὶ ἀνατέλλοντες, ποιήσουσιν

prosecutores, contentiosos, ambitiosos, seditiosos, alieni raptores, pertinaces. Configurationes orientales, & quæ in horoscopo fiunt; & præcipue si in propria persona consistant, liberales, simplices, præfractos, fortes, solertes, nihil in animo occultantes, veloces. Orientales stationes, & cœli fastigium ingeniosos, stabiles, memores, firmos, prudentes, magnanimos, eorũ semper compotes quæ sibi animo proposuerint, immutabiles, robustos, duros, deceptu minime faciles, judiciosos, impetuosos, scelerum vindices, scientiis idoneos. Præcedentes configurationes, & occiduæ, instabiles, impios, imbelles, impatientes, affectibus audientes, abjectos, humiles, ambiguos, minaces, & timidos, segnes, fatuos, difficiles. Occiduę stationes, & imum cœli, necnon Mercurius, & Venus, interdiu quidem vespertini occumbentes, noctu nascentes, efficient in-

genio-

geniosos, & prudentes, non nimis memores, neque laborum patientes, rerum occultarum vestigatores; veluti magicorum, sacrorum, & mysteriorum, studiosos, mechanicos, instrumentis conficiendis aptos, meteororum studio, & Philosophiæ addictos, augures, somniorum interpretes.

Præterea si stellæ dominantes in propriis locis, & propriis conditionibus fuerint, animi affectus procreant puros, non impeditos, fortunatos; & potissimum cum simul amborum locorum iidem fuerint domini, hoc est cum ad Mercurium quomodolibet se configurarint; defluxum vero, vel conjunctionem Lunæ habuerint; si autem non ita dispositi fuerint, sed loca aliena obtinuerint, propriæ naturæ qualitatem animis imprimunt, non ita tamen validam, nec satis apertam, sed imbecillem admodum, nihilque profuturam. Dominantium, aut elevatarum proprietates in

εὐφυεῖς μὲν καὶ φρονίμους, οὐ λίαν δὲ μνημονικοὺς, οὐδὲ φιλοπόνους, τῶν δὲ ἀποκρύφων διερευνητικούς· οἷον μαγικοὺς, μυστηριώδεις, μηχανικούς τε, καὶ ὀργανικοὺς, καὶ μετεωρολογικοὺς, φιλοσόφους, οἰωνοσκοπικοὺς, ὀνειροκριτικούς.

Ἔτι δὲ, ἐὰν οἱ ἔχοντες τὴν κυριότητα ἀστέρες ἐν τόποις ἰδίοις, καὶ οἰκείαις αἱρέσεσιν ὑπάρχωσιν, ποιήσουσι τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα ἀκριβῆ, καὶ ἀνεμπόδιστα, καὶ ἐπιτυγχάνοντα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τῶν δύο τόπων ἅμα οἱ αὐτοὶ ἐπικρατήσωσι, τοῦτ' ἔστιν ὅτ' ἂν πρὸς μὲν τὸν τοῦ ☿ οἵῳ δήποτε τρόπῳ συσχηματίζωνται, τὴν δὲ ἀπόρροιαν ἢ τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχωσιν. εἰ δὲ μὴ οὕτως διάκεινται, ἀλλὰ εἰσὶν ἐν τόποις οὐκ ἰδίοις, τῆς μὲν ἑαυτῶν φύσεως τὴν ἰδιοτροπίαν πρὸς τὴν ψυχικὴν προσάγουσιν ἐνέργειαν, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ δυνάμεως, οὐδ' ἐμφανῆ λίαν, ἀμυδρῶς δὲ καὶ μὴ ἐρχομένην εἰς προκοπήν. τῶν δὲ κρατούντων ἢ καθυπερτερούντων ἡ ἰδιοτροπία, αὐτὴ καὶ πρὸς τὴν

ψυχικὴν

ψυχικὴν ἐνέργειαν μετὰ δυνάμεως ἐμβάλλει. οἷον οἱ διὰ τὴν οἰκείωσιν τῶν κακοποιῶν ὑπάρχοντες πονηροὶ καὶ ἄδικοι, ἀνεμπόδιστον ἔχουσι τὴν ὁρμὴν εἰς τὸ κακοποιεῖν, ὅτ' ἂν ὑπὸ μηδενὸς ἐναντίου κατακρατῆται ἡ οἰκείωσις. εἰ δὲ ἡ ἐναντία αἵρεσις ἐμποδίσει τὴν οἰκείωσιν καὶ κατακρατήσει, κωλύεται ἡ ὁρμὴ καὶ εὐάλωτοι γίνονται, καὶ τιμωρίαν ὑπέχοντες. πάλιν δὲ οἱ διὰ τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους οἰκείωσιν τῶν ἀγαθοποιῶν ὑπάρχοντες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, μηδενὸς καθυπερτεροῦντος ἐναντίου, εἰσὶν ἐν χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ εὐεργετοῦντες καὶ εὖ ποιοῦντες, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀδικοῦνται, ἀλλ' ἔχουσιν ὠφελίμως ἑαυτοῖς τὴν δικαιοσύνην. ὑπὸ δὲ τῆς ἐναντίας αἱρέσεως κατακρατουμένης τῆς οἰκειώσεως, συμβαίνει αὐτοῖς δι' αὐτὸ τὸ πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον, εἶναι εὐκαταφρονήτους, καὶ μεμπτοὺς, καὶ ὑπὸ τῶν πλειόνων ἑτοίμους ἀδικεῖσθαι.

animum fortiter imprimitur. veluti eorum, qui maleficarum societate pravi, injustique sunt, impetus ad malefaciendum non compescitur, cum à nullo contrario familiaritas impediatur. Sed si contraria conditio familiaritatem impedierit, & superarit, impetus comprimitur, & facile capiuntur, & pœnas dant. Rursus propter ad prædicta loca beneficarum cognationem boni, justique, si nullum contrarium devincat, sunt in gaudio, & lætitia, benefacientes aliis, officiaque præstantes, & à nullo injuria afficiuntur; quinimo justitiam utilem sibi ipsis etiam experiuntur. Verum à contraria conditione familiaritas illa superata, ipsi pro sua mansuetudine, & humanitate despectui habebuntur criminationibus, plurimorumque injuriis expositi. Generalis itaque de moribus consideratio hæc sit.

Particulares vero qualitates ex ipsa stellarum na-

ἡ μὲν οὖν καθολικὴ περὶ τῶν ἠθῶν ἐπίσκεψις τοιαύτη.

Τὰς δὲ μερικὰς ἰδιοτροπίας, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἀστέ-

tura secundum uniuscujusque dominium in animæ operationes inditas mox dicemus. Saturni igitur stella sola dominium animæ nacta, & Mercurium, ac Lunam pro libidine moderans, si gloriosus ad mundi positum, & cardines fuerit, facit proprii corporis amatores, ingenio pertinaces, corde alta machinantes, tetricos, non ut alii sentientes, laboriosos, imperiosos, facinorum vindices, rei alienæ raptores, avaros, violentos, thesauros colligentes, invidos. Si obscure se habeat ad mundi situm, & cardines, facit sordidos, parcos, abjectos, mala machinantes, indifferentes, lividos, timidos, maledicos, solitarios, in lacrymas, & ejulatus pronos, impudentes, superstitiosos, laboriosos, immites, amicorum insidiatores, nunquam gaudiis se oblectantes, corporis proprii hostes.

Ad Jovem modo jam dicto similiter conformatus, si præclare se habet, efficit bonos, honorem debitum

ρων κατὰ τὴν ἑκάστου κυριότητα γινομένας πρὸς τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας ἐφεξῆς ἐροῦμεν. ὁ μὲν οὖν ἀστὴρ τοῦ ♄ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, καὶ κατακρατῶν τοῦ ☿ καὶ τῆς ☽, εἰ μὲν ἐστιν ἐνδόξη πρός τε τὸ κοσμικὸν καὶ τὰ κέντρα, ποιήσει φιλοσωμάτους, ἰσχυρογνώμονας, βαθυκαρδίους, αὐστηρούς, μονογνωμοῦντας, μοχθοῦντας, ἐπιτακτικούς, κολαστικούς, πλεονέκτας, φιλοχρημάτους, βιαίους, θησαυρίζοντας, φθονερούς. Εἰ δὲ μὴ ἐνδόξως ἔχει πρὸς τὸ κοσμικὸν καὶ τὰ κέντρα, ποιεῖ χυδαίους, κνιπούς, μικροψύχους, κακογνώμονας, ἀδιαφόρους, βασκάνους, δειλούς, κακολόγους, φιλερήμους, φιλοθρήνους, ἀναιδεῖς, δεισιδαίμονας, φιλομόχθους, ἀστόργους, ἐπιβουλευτικοὺς τῶν οἰκείων, οὐκ εὐφραινομένους, μισοσωμάτους.

Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♃ κατὰ τὸν εἰρημένον συνοικειούμενος τρόπον ὁμοίως. ὁμοίως πάλιν ἐνδόξως μὲν ἔχων ποιεῖ ἀγαθούς, τιμητικούς,

καλο-

καλογνώμονας, βοηθοὺς, κριτικοὺς, φιλοκτήμονας, μεγαλοψύχους, μεταδοτικοὺς, εὐπροαιρέτους, φιλοικείους, πράους, συνετοὺς, μακροθύμους, ἐμφιλοσόφους. ἀδόξως δὲ διακείμενος ποιεῖ μανιώδεις, ἀπαιδεύτους, δειλοὺς, δεισιδαίμονας, μυστηρίων ἀφυλάκτους, ὑπόπτους, μισοτέκνους, ἀφίλους, ὑπούλους, ἀκρίτους, ἀπίστους, μωροκάκους, ὀργίλους, ὑποκριτικοὺς, ἀπράκτους, ἀφιλοτίμους, μεταμελητικοὺς, αὐστήρους, δυσπροσίτους, εὐλαβητικοὺς, ῥαθύμους. Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♂ συνοικειούμενος, ἐνδόξως μὲν διακείμενος, ποιεῖ ἀδιαφόρους, πολυμόχθους, παρρησιαστικοὺς, ὀχληροὺς, θρασυδείλους, αὐστηροὺς ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀνελεήμονας, καταφρονητικοὺς, τραχεῖς, πολεμικοὺς, τολμήτας, φιλοθορύβους, δολίους, ἐνεδρευτικοὺς, δυσοργήτους, ὀχλοκόπους, τυραννικοὺς, πλεονέκτας, μισοπολίτας, φιλονείκους, μνησικάκους, βαθυπονηροὺς, δρα-

aliis deferentes, honeſta ſentientes, auxiliatores, cenſores parcos, magnanimos, officioſos, ad optima quæque ſe applicantes, domeſticorum amatores, mites, prudentes, tolerantes, & vere Philoſophos. Si infeliciter poſitus ſit, furioſos, ineptos, timidos, ſuperſtitioſos, myſteriorum deſertores, ſuſpicaces, liberorum oſores, amicorum negligentes, verſipelles, ſine judicio, ſine fide, ſtulte morigeros, iracundos, ſimulatores, fruſtra conantes', honorum deſpectores, mutabiles, rigidos, difficiles, nimium pios, ſegnes. Cum Marte familiariter conjunctus in locis bonis facit, nulli acquieſcentes, valde laborioſos, libere loquentes, turbulentos, audaces, & timidos, in actionibus rigidos, immites, deſpectores, ruſticos, bellicoſos, periculorum contemptores, ſeditioſos, doloſos, inſidiatores, implacabiles, ſeductores, tyrannicos, rerum alienarum raptores, civium hoſtes, contentioſos, injuriarum memores, inſigniter improbos, faci-

noroſos,

noroſos, impatientes, graves, duros, glorioſos, maleficos, injuſtos, nulli cedentes, humano generi hoſtes, immutabiles, inflexibiles, curioſos, in rebus agendis induſtrios pluribus ſe negotiis implicantes, invictos, non habentes irritos impetus. Si infeliciter ſitus fuerit, raptores, prædones, falſarios, ærumnoſos turpia lucra ſectantes, deum contemptores, inhumanos, injurios, inſidiatores, fures, perjuros, homicidas inconceſſa vorantes, facinoroſos, parricidas, veneficos, ſacrilegos, impios, ſepulchrorum effoſſores, & omnino ſceleratos. Cum Venere conciliatus ſimiliter, ſi in locis fauſtis ſit, facit mulieres abhorrentes, dominationis cupidos, ſolitarios, difficiles, honorum contemptores, pulchritudinis oſores, invidos, auſteros, inſuaves in congreſſibus, tantum quæ non alii ſentientes, fatidicos, cæremoniis, myſteriis, initiiſque addictos, ſacrificulos, fanaticos, ſacris ſervientes,

στικοὺς, ἀνυπομονήτους, σοβαροὺς, χαλεποὺς, καυχωμένους, κακωτικοὺς, ἀδίκους, ἀκαταφρονήτους, μισανθρώπους, ἀτρέπτους, ἀμεταθέτους, πολυπράγμονας, δυναμένους ἀναστρέφεσθαι ἐν πράγμασι, καὶ πρακτικοὺς, καὶ ἀκαταγωνίστους, καὶ ὅλως οἷς ἐπιχειροῦσιν ἐπιτυγχάνοντας. Εἰ δὲ ἀδόξως διακεῖται, ποιήσει ἅρπαγας, λῃστὰς, νοθευτὰς, κακοπαθεῖς, αἰσχροκερδεῖς, ἀθέους, ἀστόργους, ὑβριστὰς, ἐπιβουλευτικοὺς, κλέπτας, ἐπιόρκους, μιαιφόνους, μιαροφάγους, κακούργους, ἀνδροφόνους, φαρμάκους, ἱεροσύλους, ἀσεβεῖς, τυμβορύχους, καὶ ὅλως παγκάκους. Πρὸς δὲ τὴν τῆς ♀ συνοικειούμενος, ὁμοίως πάλιν μετὰ δόξης ὢν, ποιεῖ μισογυναίους, φιλαρχαίους, φιλερήμους, δυσπροσίτους, ἀφιλοτίμους, μισοκάλους, φθονεροὺς, αὐστηροὺς, μὴ συμπεριφερομένους, μονογνώμονας, μαντικοὺς, περὶ θρησκείας καὶ μυστήρια καὶ τελετὰς διακειμένους, ἱεροποιοὺς, ἐνθέους, θεοπροσπλόκους, σεμνούς τε

καὶ ἐν-

καὶ ἐντρεπτικοὺς, καὶ αἰδήμονας, καὶ φιλοσόφους, πιστοὺς πρὸς συμβίωσιν, καὶ ἐγκρατεῖς, διανοητικοὺς, εὐλαβεῖς, ἀγανακτικοὺς, καὶ πρὸς γυναῖκας ζηλοτύπους. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ λάγνους, ἀσελγεῖς, αἰσχροποιοὺς, ἀδιακρίτους, καὶ καθαροὺς πρὸς τὰς συνουσίας, ἀνάγνους, ἐπιβουλευτικοὺς προσώπων θηλυκῶν, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, σαθροὺς, ψογεροὺς, καταφερεῖς, μισοκάλους, κακολόγους, μεθύσους, λατρευτικοὺς, ὑπονοθευτὰς, ἀσεβεῖς, θεῶν καταφρονητὰς, μυστήρια καὶ ἱερὰ διασύροντας, διαβολικοὺς, φαρμακοὺς, πάντα ποιοῦντας. Συνοικειωθείς τε τῷ ☿ ♀, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ περιέργους, φιλολάλους, νόμων ζητητικοὺς, φιλοιάτρους, μυστικοὺς, ἀποκρύφων μετόχους, τερατοποιοὺς, παραλογιστὰς, ἐφημερουσίους, ἐντρεχεῖς, διοικητικοὺς πραγμάτων, καὶ ὀξύφρονας, περιπίκρους, καὶ ἀκριβεῖς, νήφοντας, φιλοφρονητικοὺς, φιλοπράκτους, ἐπιτευκτικούς· διακείμενος δὲ

graves, verecundos, venerandos, Philoſophos, fidos in amicitiis, continentes, ingenioſos, pietatis cultores, quærulos, & pro mulieribus zelotypos. Si infeliciter conſtitutus ſit, facit ſalaces, libidinoſos, flagitioſis libidinibus infames, indiſcretos, in congreſſu impuros, immundos, mulieribus inſidiantes, & potiſſimum domeſticis, putres, contumelioſos, pronos, pulchritudinis inimicos, obtrectatores, ebrioſos, ſuperſtitioſos, falſarios, impios, deûm contemptores, myſteriorum, ac ſacrorum deriſores, calumniatores, veneficos, omnia audentes. Cum Mercurio conciliatus in locis laudatis, facit curioſos, loquaces, de legibus diſſerentes, medicinæ ſtudioſos, ſecretos, arcanorum conſcios, portentorum factores, deceptores, in diem viventes, aſperos, rerũ procuratores, cogitatione veloces, amarulentos, exquiſitos, ſobrios, ſedulos, laborum cupidos, feliciter conantes. Infeliciter ſitus,

nugaces, injuriarum memores, laborioſos, domeſticorum oſores, tormentorum amatores, nunquam ſe oblectantes, noctivagos, inſidiatores, proditores, immiſericordes, fures, magos, veneficos, falſarios, facinoroſos, improſpero proceſſu conantes, & in contrarium faciliter impingentes; & hæc quidem à Saturno imprimuntur. Jupiter ſolus dominationem animi nactus in felici ſitu, facit magnanimos, gratos, pietatis cultores, honorem aliis exhibentes, prodigos ſui, humanos, magnificos, liberales, juſtos, ad grandia quæque aſpirantes, venerandos, ſua agentes, miſericordes, eruditos, beneficos, benevolos, dignitates anhelantes. Infeliciter ſitus hæc eadem influit, ſed debiliora, & occultiora, velut pro magnificentia prodigalitatem, pro religione ſuperſtitionem, pro verecundia timorem, pro gravitate tumorem, pro humanitate ſtoliditatem, pro

ἀδόξως, ποιεῖ ληρώδεις, μνησικάκους, ἐπιμόχθους, μισοιδίους, φιλοβασάνους, οὐκ εὐφραινομένους, νυκτοβίους, ἐνεδρευτικούς, προδότας, ἀσυμπαθεῖς, κλέπτας, μαγικούς, φαρμακούς, πλαστογράφους, ῥᾳδιούργους, ἀποτυγχάνοντας ἐν οἷς ἐπιχειροῦσιν, καὶ πρὸς τὸ ἐναντίον εὐκόλως ἐμπίπτοντας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ♄. ὁ δὲ τοῦ ♃ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, μετὰ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ μεγαλοψύχους, χαριστικούς, θεοσεβεῖς, τιμητικούς, ἀπολαυστικούς, φιλανθρώπους, μεγαλοπρεπεῖς, ἐλευθερίους, δικαίους, μεγαλόφρονας, σεμνούς, ἰδιοπράγμονας, ἐλεήμονας, φιλολόγους, εὐεργετικούς, φιλοστόργους, ἡγεμονικούς. διακείμενος δὲ ἀδόξως, ποιεῖ μὲν τὰ ὅμοια δοκεῖν ἐνεργεῖν τὰς ψυχάς, ἀμυδρότερον δὲ καὶ ἀφανέστερον. οἷον ἀντὶ μὲν μεγαλοψυχίας ποιεῖ ἀσωτίαν, ἀντὶ θεοσεβείας δεισιδαιμονίαν, ἀντὶ αἰδοῦς δειλίαν, ἀντὶ σεμνότητος οἴησιν, ἀντὶ φιλανθρωπίας κουφότητα, ἀντὶ φιλοκα-

φιλοκαλίας φιληδονίαν, ἀντὶ μεγαλοφροσύνης βλαβείαν, ἀντὶ ἐλευθερότητος ἀδιαφορίαν.

Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♂ συνοικειούμενος, μετὰ δόξης μὲν ὑπάρχων, ποιεῖ τραχεῖς, μαχίμους, στρατηγικούς, διοικητικούς, ἀνυποτάκτους, θερμούς, παραβόλους, παρρησιαστικούς, ἐμπράκτους, ἐλεγκτικούς, φιλονείκους, ἀρχικούς, μεγαλοψύχους, φιλοτίμους, θυμικούς, κριτικούς, ἐπιτευκτικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ὑβριστάς, ἀδιαφόρους, ὠμούς, ἀσυμπαθεῖς, στασιώδεις, ἐριστικούς, μονοτόνους, διαβόλους, οἴησιν ἔχοντας, πλεονέκτας, ἅρπαγας, εὐμεταβλήτους, κούφους, ἀστάτους, προπετεῖς, ἀπίστους, ἀκρίτους, ἀγνώμονας, ἐκστατικούς, ἐμπράκτους, μεμπτικούς, ἀσώτους, ληρώδεις, καὶ ὅλως ἀνωμάλους καὶ παρακεκινημένους.

Πρὸς δὲ τὴν τῆς ♀ συνοικειούμενος, μετὰ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ καθαρείους, ἀπολαυστικούς, φιλοκάλους, φιλοτέκνους,

nitore voluptates, pro animi celſitudine ſocordiam, pro liberalitate negligentiam.

Marti conciliatus in locis bonis, facit aſperos, pugnaces, militares, adminiſtratores, ſubdi neſcios, impetuoſos, audaces, libere loquentes, negotioſos, criminatores, ſeditioſos, furioſos, ingenioſos, gnavos in imperiis, magnanimos, honores affectãtes, feliciter conantes. In locis infelicibus ſitus, facit injurios, ſui negligẽtes, crudeles, immiſericordes, ſeditioſos, contentioſos, pervivaces, calumniatores, auram vulgi aucupantes, alieni avidos, rapaces, inconſtantes, leves, cito mutantes propoſita, temerarios, infidos, nullo judicio, nulla cognitione, turbulentos, factioſos, quærulos, libidinoſos, nugaces, & ſummatim inæquales, enormes, & ad omnia pronos.

Cum Venere conciliatus, ſi felix poſitus fuerit, facit mundiciei amatores, ſe cum aliis communicantes, pulchritudinis ſtudioſos, liberorum curatores,

doctrinarum avidos, cantionibus deditos, amicis utiles, ſimplices, beneficos, mites, non aſtutos, deorum cultores, exercitatores, certamina ambientes, ſapientes, amantes, & amatos, lepidos, graves, ſplendidos, gratos, liberales, ingenioſos, moderatos, modeſtos, pios, juſtitiæ obſervatores, ambitioſos, & in ſumma honeſtos, & laudatos. Si male poſitus fuerit, delitiis deditos, molles, effeminatos, ſaltatores, ſumptuoſos, muliebres, amatorios, libidinoſos, in Venerem pronos, obtrectatores, adulteros, comptos, delicatos, ſegnes, impudicos, patientes, ornatui nimis indulgentes, ingenio muliebri, ſacrorum tenaces, arcanorum occultatores, fidos, ingenuos, lepidos, faciles, affabiles, & in aliorum infortuniis liberales. Mercurio conciliatus in locis bonis, facit multorum negotiorum gnaros, litterarum amatores, Geometras, Mathematicos, Poëtas, concionatores, ad

φιλομαθεῖς, ᾠδαῖς προσκειμένους, φίλοις χρησίμους, ἁπλοῦς, εὐεργετικοὺς, ἐλεήμονας, ἀκάκους, φιλοθέους, ἀσκητὰς, φιλαγωνιστὰς, φρονίμους, ἀγαπωμένους καὶ ἀγαπῶντας, εὐχαρίτους, σεμνοὺς καὶ λαμπροψύχους, εὐγνώμονας, μεταδοτικοὺς, κριτικοὺς, συμμέτρους, εὐσχήμονας, εὐσεβεῖς, φιλοδικαίους, φιλοδόξους, καὶ ὅλως καλοὺς καὶ ἀγαθούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ τρυφητάς, ἡδυπαθεῖς, γυναικοψύχους, ὀρχηστικοὺς, δαπανηροὺς, κακογυναίους, ἐρωτικοὺς, λάγνους, καταφερεῖς, λοιδόρους, μοιχοὺς, φιλοκόσμους, ὑποχαύνους, ῥαθύμους, ἀσώτους, ἐπιμόνους, ἐμπαθεῖς, καλλωπιστὰς, γυναικόφρονας, ἱερῶν κρατητὰς, μυστηριώδεις, πιστοὺς, ἀπονήρους, εὐχαρίτους, εὐπροσίτους, εὐδιαγώγους, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐλευθεριωτέρους. Συνοικειωθεὶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ ☿, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ πολυπραγμάτους, φιλολόγους, γεωμέτρας, μαθηματικοὺς, ποιητικοὺς, δημηγόρους, εὐφυεῖς,

ἐκφυεῖς, σώφρονας, ἀγαθόφρονας, καλοσυμβούλους, πολιτικοὺς, εὐεργετικοὺς, ἡγεμονικοὺς, εὐσεβεῖς, φιλοθέους, εὐχρηματίστους, φιλοστόργους, φιλοικείους, εὐπαιδεύτους, φιλοσόφους, ἀξιωματικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος τὰ ἐναντία ποιήσει, κουφότητα, ληρώδεις, εὐκαταφρονήτους, διεσφαλμένους, ἐκστατικοὺς, θεοπροσπλόκους, φληνάφους, πικροὺς, προσποιουμένους σοφίαν, ἀνοήτους, ἀλάζονας, ἐπιτηδευτικοὺς, μαγικοὺς, ὑποκεκινημένους, ποιεῖ δὲ καὶ πολυΐστορας καὶ μνημονικοὺς, καὶ διδασκαλικοὺς, καὶ καθαρείους ταῖς ἐπιθυμίαις. Ὁ δὲ τοῦ ♂ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, μετὰ μὲν δόξης, ποιεῖ γενναίους, ἀρχικοὺς, θυμικοὺς, φιλοπολέμους, πολυτρόπους, δυνατοὺς, παραβόλους, τολμητὰς, ἀνυποτάκτους, ἀδιαφόρους, μονοτόνους, ὀξεῖς, αὐθάδεις, καταφρονητικοὺς, τυραννικοὺς, δραστηρίους, ὀργίλους, ἡγεμονικούς. ἀδόξως δὲ διακειμε-

omnia idoneos, sobrios, humanos, consultores optimos, politicos, beneficos, principatus ambientes, pios, deos timentes, opes bonis artibus augentes, amicos, domesticorum benevolos, idoneos disciplinis, Philosophos, majestate venerandos. Si in locis contrariis fuerit opposita, efficit leves garrulos, abjectos, facili negotio aberrantes, attonitos, fanaticos, nugatores, amarulentos, sapientiæ simulatores, stupidos, superbos, artium exercitia tentantes, magos, incompositos; procreat item multiscios, memores, alios erudientes, & in voluptatibus mundiciem amantes. Mars solus dominium animi nactus in locis bonis, efficit generosos, ad principatum propensos, iracundos, bellicosos, versipelles, robustos, confidentes, audaces, servitutem ferre nescios, sine discrimine inter homines vitam agentes, pervicaces, veloces, audaces, contemptores, tyrannicos, facinorosos, iracundos, ad imperandum idoneos. Infelici dispositione collocatus,

tus, truces, injurios, ſanguinis avidos, tumultuoſos, ſumptuoſos, clamatores, percuſſores, temerarios, ebrioſos, raptores, immiſericordes, facinoroſos, mente ſemper anxios, furioſos, domeſticorum oſores, impios. Ad Venerem conciliatus in locis bonis, facit hilares, tractabiles, amicorum ſtudioſos, delitiis deditos, lætos, luſores, ſimplices, tripudiorum ſectatores, amatorios, artifices, immitatores, faciles, fortes, in Venerem proclives, cautos, ſibi caventes, & circumſpectos, congreſſibus fœminarum, & maſculorum infames, iracundos, ſumptuoſos, zelotypos. Si ſecus ſe habeat, oculos eminentes habentes, libidinoſos, molles, contumelioſos, adulteros, injurios, mendaces, doloſos, ſuorum, aliorumque falſarios, cito rem deſideratã, comparatamque faſtidientes, mulierum, virginumque corruptores, temere ſe in pericula conjicientes, impetuoſos, inordinatos, in-

νος, ποιεῖ ὠμοὺς, ὑβριστὰς, φιλαίμους, φιλοθορύβους, δαπανηροὺς, κραυγαστικοὺς, πλήκτας, προπετεῖς, μεθύσους, ἅρπαγας, ἀνελεήμονας, κακούργους, τεταραγμένους, μανιώδεις, μισοῦντας τοὺς οἰκείους, ἀθέους. Πρὸς δὲ τὴν τῆς ♀ συνοικειωθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ ἐπιχαρεῖς, εὐαναστρόφους, φιλαιτέρους, ἡδυβίους, χαρμονικοὺς, παιγνιώδεις, ἀφελεῖς, εὐρύθμους, φιλορχήστας, ἐρωτικοὺς, φιλοτέχνους, μιμητικοὺς, ἀπολαυστικοὺς, ἀνδρείους, πρὸς ἀφροδίσια καταφόρους, νουνεχεῖς, δυσελέγκτους, διακελλικοὺς, πρὸς μίξιν θηλείων καὶ ἀρρένων διακειμένους, ὀξυθύμους, δαπανηροὺς, ζηλοτύπους. ἄδοξον δὲ διάθεσιν ἔχων, ποιεῖ ὑψοφθάλμους, λάγνους, καταφερεῖς, χλευαστὰς, μοιχικοὺς, ὑβριστὰς, ψεύστας, δολοπλόκους, ὑπονοθευτὰς τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἀλλοτρίων. ὀξεῖς δὲ ἅμα καὶ ταχὺ κόρον ἔχοντας τῶν ἐπιθυμιῶν, διαφθορέας γυναικῶν καὶ παρθένων, παραβόλους, θερμοὺς, ἀτάκτους, ἐνεδρευτὰς,

δρευτὰς, ἐπιόρκους, ἐπισφαλεῖς, φρενοβλαβεῖς. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσώτους, καὶ φιλοκόσμους, καὶ θρασεῖς, καὶ ἀσελγεῖς. Πρὸς δὲ τὸν ☿ συνοικειωθεὶς, μετὰ μὲν δόξης, ποιεῖ στρατηγικοὺς, δεινοὺς, δραστηρίους, εὐκινήτους, ἀκαταφρονήτους, πολυτρόπους, εὑρετικοὺς, σοφιστὰς, ἐπιπόνους, πανούργους, περιγλώσσους, ἐπιθετικοὺς, δολίους, ἀστάτους, περινοητικοὺς, κακοτέχνους, ὀξύφρονας, ἐξαπατητὰς, ὑποκριτικοὺς, ἐνεδρευτὰς, κακοτρόπους, πολυπράγμονας, φιλοπονήρους, ἐπιτευκτικοὺς δὲ καὶ πρὸς τοὺς ὁμοιοτρόπους καλῶς συναναστρεφομένους· καὶ ὅλως τῶν μὲν ἐχθρῶν βλαπτικοὺς, τῶν δὲ φίλων εὐεργετικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ δαπανηροὺς, πλεονέκτας, ὠμοὺς, παραβόλους, τολμηροὺς, μεταμελητικοὺς, κεκινημένους, ψεύστας, κλέπτας, ἀθέους, ἐπιόρκους, ἐπιθέτας, στασιώδεις, ἐμπρηστὰς, θεατροκόπους, ἐπονειδίστους, λῃστρικοὺς, τοιχωρύχους, μιαιφόνους, πλαστογράφους,

ſidiatores, perjuros, labiles, mente captos; nonnunquam etiam impudicos, cultibus deditos, audaces, petulantes. Cum Mercurio conciliatus in proſpero ſitu; ad principatus idoneos, timidos, vehementes, facile mobiles, indeſpectos, verſipelles, inventores, ſophiſtas, laborioſos, verſutos, gnavos, invaſores, fraudulentos, inconſtantes, captioſos, malis artibus alios circumvenientes, ingenioſos, deceptores, ſimulatores, inſidiatores, male moratos, curioſos, malorum ſtudioſos, feliciter omnia conantes, & ſui ſimilium conſuetudine jucunde viventes; & in ſumma inimicis nocentes; amicis benefacientes. Si aliter ſitus eſt, ſumptuoſos, rei alienæ cupidos, truces, pericula temere adeuntes, audaces, inconſtantes, mobiles, mendaces, fures, impios, perjuros, invaſores, ſeditioſos, incendiarios, ſpectaculis addictos, infames, prædones, murorum effoſſores, homicidas, falſarios,

facinorosos, veneficos, magos, præstigiatores, parricidas.

Venus sola dominium obtinens in prospero situ, facit blandos, bonos, deliciarum amatores, omnibus expositos, mundos, hilares, saltatores, zelotypos, pravorum hostes, artium studiosos, dei cultores, bene dispositos, faciles, bona somniantes, amicitiæ tenaces, beneficos, mites, immunda quæque abhorrentes, in convictu faciles, facile reconciliabiles, prospero eventu conantes; & in summa desiderabiles. Si secus se habuerit, ignavos, amatores, effæminatos, timidos, discrimina negligentes, proclives in Venerem, reprehensibiles, obscuros, infames.

Cum Mercurio conciliata in locis bonis facit artifices, Philosophos, scientiis idoneos, ad omnia aptos, Poëticos, doctrinarum cupidos, pulchritudinis amatores, bene moratos, faciles, molles, hilares, amicis amicos, pios, prudentes, vafros, bene conjectantes, res absolventes, velociter

ῥαδιούργους, γόητας, μάγους, φαρμακοὺς, ἀνδροφόνους.

Ὁ δὲ τῆς ♀ μόνος οἰκοδεσποτῶν, ἐπὶ μὲν ἐν δόξου διαθέσεως, ποιεῖ προσηνεῖς, ἀγαθοὺς, τρυφητὰς, λογίους, καθαρείους, εὐφροσύνους, φιλορχηστὰς, κακοζήλους, μισοπονηροὺς, φιλοτέχνους, φιλοθέους, εὐσχήμονας, εὐεκτικοὺς, εὐονείρους, φιλοστόργους, εὐεργετικοὺς, ἐλεήμονας, σικχοὺς, ὅ ἐστι συγχαινομένους, εὐσυναλλάκτους, ἐπιτευκτικοὺς, καὶ ὅλως ἐρασμίους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ῥαθύμους, ἐρωτικοὺς, γυναικώδεις, ἀτόλμους, ἀδιαφόρους, καταφερεῖς, ἐπιψόγους, ἀφανεῖς, καὶ ἐπονειδίστους.

Πρὸς δὲ τῷ τοῦ ☿ ♀ συνοικειωθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ φιλοτέχνους, φιλοσόφους, ἐπιστημονικοὺς, εὐφυεῖς, ποιητικοὺς, φιλομαθεῖς, φιλοκάλους, καλοήθεις, ἀπολαυστικοὺς, τρυφεροβίους, χαρμονικοὺς, φιλοφίλους, εὐσεβεῖς, συνετοὺς, πολυμηχάνους, διανοητικοὺς, κατορθωτικοὺς, ταχυμαθεῖς,

μαθεῖς, αὐτοδιδάκτους, ζηλώτας τῶν ἀρίστων, μιμητὰς τῶν καλῶν, εὐστόμους καὶ ἡδυλόγους, εὐαρμόστους, καὶ τὰ ἤθη σπουδαίους, φιλάθλους, ὀρθοὺς, κριτικοὺς, μεγαλόφρονας. πρὸς δὲ ἀφροδίσια, τῶν μὲν πρὸς γυναῖκας ἐγκρατεῖς, πρὸς ἄρρενας δὲ κεκινημένους καὶ ζηλοτύπους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ἐπιθέτας, πολυμηχάνους, κακοστόμους, ἀστάτους, κακογνώμονας, ἀπαταιῶνας, ταραχώδεις, ψεύστας, διαβόλους, ἐπιόρκους, ὑπούλους, ἐπιβουλευτικοὺς, κακοαναστρόφους, ἀδεξίους, γυναικῶν ὑπονοθευτὰς, καὶ παίδων διαφθορέας, καλλωπιστὰς, ὑποχαύνους, ἐπιψόγους, κακοφήμους, πολυθρυλήτους, πάντα ἐπιχειροῦντας.

Ὁ δὲ τοῦ ♀ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ συνετοὺς, ἀγχίνους, νοήμονας, πολυμαθεῖς, εὑρετικοὺς, ἐμπείρους, λογικοὺς, φυσιολόγους, θεωρητικοὺς, εὐφυεῖς, ζηλοτύπους, εὐεργετικοὺς,

discentes, sine doctore sapientes, optimorum æmulatores, bonorum imitatores, eloquentes, dulciloquos, bene compositos, moribus laudabilibus, certaminum cupidos, rectos, judiciosos, magnanimos, in Venerem muliebrem continentes, ad masculam proclives, zelotypos. In contrariis sita, facit invasores, vafros, ore impudico, instabiles, malevolos, deceptores, tumultuosos, mendaces, calumniatores, perjuros, versipelles, insidiatores, veteratores minime dextros, mulierum constupratores, puerorum corruptores, comptos, molles, infames, male diffamatos, publicis criminationibus obnoxios, omnia audentes.

Mercurius solus dominium occupans, in locis laudatis situs, facit prudentes, solertes, intelligentes, multarum rerum peritia instructos, inventores, expertos, Logicæ studiosos, rerum naturalium observatores, speculationi deditos, dociles, zelotypos, beneficos,

ratiocinantes, recte conjectantes, Mathematicis scientiis, & mysteriis addictos, tractabiles. Si in oppositis fuerit, facit versutos. impudentes, obliviosos, impetuosos, leves, facile mutabiles, & quos instituti sæpissime pœniteat, fatuos, stultos, mendaces, nullo discrimine utentes, inconstantes, insatiabiles, alieni cupidos, injustos, & omnino mente labiles, ac temere errantes.

Hæc cum ita se habeant, non minimam opem & Luna confert; nam in Austrini, Borealisque termini flexibus posita animi proprietates, efficit magis varias, versutas, & instabiles, in nodis velocitatem auget, easque magis industrias, & celeres producit; præterea si exoriens erit, & crescente lumine, aptiores, clariores, stabiliores, ac liberiores; si lumine decrescente, aut solis jubare oppressa, hebetiores, languidiores, facilius desistentes à propo-

ἐπιλογιστικοὺς, εὐστόχους, μαθηματικοὺς, μυστηριακοὺς, ἐπιτευκτικούς. ἐναντίως δὲ διακείμενος ποιεῖ πανούργους, προπετεῖς, ἐπιλήσμονας, ὁρμητικοὺς, κούφους, εὐμεταβόλους, μεταμελητικοὺς, μωροκάκους, ἄφρονας, ψεύστας, ἀδιαφόρους, ἀστάτους, ἀπλήστους, πλεονέκτας, ἀδίκους, καὶ ὅλως σφαλεροὺς τῇ διανοίᾳ, καὶ πρὸς τὸ πταίειν ἑτοίμους.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, συμβάλλεται καὶ ἡ D. ἐν μὲν γὰρ ταῖς καμπαῖς τοῦ τε νοτίου καὶ βορείου πέρατος ὑπάρχουσα, ποιεῖ τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα πολυτροπώτερα, καὶ πολυμηχανώτερα, καὶ εὐμεταβολώτερα. ὑπάρχουσα δὲ ἐπὶ τῶν συνδέσμων, ὀξύτερα ποιεῖ, καὶ πρακτικώτερα, καὶ εὐκινητότερα. Ἔτι δὲ ἐν μὲν ταῖς ἀνατολαῖς οὖσα, καὶ πρὸς τῇ αὐξήσει τῶν φώτων, εὐφυέστερα ποιεῖ, καὶ ἐμφανέστερα, καὶ βεβαιότερα, καὶ παρρησιαστικώτερα. ἐν μὲν ταῖς μειώσεσι τῶν φώτων διελσκομένη, ἢ ταῖς κρύψεσι, νωθρότερα ποιεῖ, καὶ ἀμβλύτερα, καὶ μεταμελητικώτερα,

πικώτερα, καὶ εὐλαβέστερα, καὶ ἀφανέστερα.

Συμβάλλεται δὲ καὶ ὁ ☉ συνοικειούμενος τῷ οἰκοδεσπότῃ ψυχικῆς κράσεως. ἐπὶ μὲν τῆς ἐνδόξου διαθέσεως, συνεργῶν πρὸς τὸ δικαιότερον, καὶ πρακτικώτερον, καὶ τιμητικώτερον, καὶ ἁπλῶς ἐν τοῖς καλοῖς. Ἐπὶ δὲ τῆς διαθέσεως ἐναντίας, πρὸς τὸ ταπεινότερον, καὶ ἐπιπονώτερον, καὶ ἀφανέστερον, καὶ ὠμότερον, καὶ μονογνωμονικὸν, καὶ αὐστηρότερον, καὶ ὅλως ἐπὶ τὰ χείρω.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ παθῶν ψυχικῶν.

ΤΟῖς ἰδιώμασι τῆς ψυχῆς, ἀκολουθεῖ καὶ ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν μεγάλων παθῶν τῆς ψυχῆς. οἷον μανίας, ἐπιληψίας, καὶ τῶν τοιούτων. Καθόλου τοίνυν περὶ τούτων πάλιν, ἐπιτηρεῖν δεῖ τὸν τοῦ ☿ ἀστέρα καὶ τὴν ☽, πῶς διάκεινται πρός τε ἀλλήλους, καὶ τὰ κέντρα. ἔτι δὲ καὶ τοὺς κακοποιούς. Ἐὰν γὰρ ἡ ☽ καὶ ὁ τοῦ ☿ ἀσύνδετοί εἰσι πρὸς ἀλλήλους, ἢ πρὸς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καθυπερ-

ſito, timidiores, obſcuriores.

Sol item ſocietate cum ſtella dominante temperamento animi conjunctus conducit; feliciterque poſitus, omnia reddit æquiora, induſtriora, honoratiora, & in ſumma perfectiora. Infeliciter ſitus, abjectiora, moleſtiora, obſcuriora, crudeliora, intractabiliora, aſperiora, & tandem omnia in pejus convertit.

CAP. XIX.

De morbis animæ.

ANimi proprietates tractatio de inſignibus animi morbis, veluti mania, epelepſia, & ſimilibus conſequitur. In genere itaque de his rurſus obſervanda eſt Mercurii ſtella, & Luna, ut ſeſe mutuo habeant, & ad cardines, necnon & ad maleficas. Nam ſi Luna, & Mercurius inter ſe inconjuncti ſunt, vel ad orientalem horizontem ſupe-

rant

rant vero, aut dominantur, aut opponuntur, quæ contrarie noxieque configurantur, varii morbi circa animi qualitatem significantur. Eorum dijudicatio ex stellarum, quæ prius loca occupaverant, qualitate aptissime desumetur. Plerique itaque mediocrium membrorum, ex jam superius expositis qualitatibus animi facile possunt deprehendi. Incrementum namque similium qualitatum mali exuperantiam operatur; quippe non incongrue quispiam morbos, vocaret quoscunque mores immixtos, & à mediocritate, excessu, aut defectu, recedentes. Verumtamen effectus, qui multa, immanique exuperantia excreverunt, & præter naturæ leges quasi morbi intellectualem animi partem, & adpetentem invaserunt; ita discutiendi sunt. Fiunt igitur epileptici, ut plurimum, quicunque nati fuerint, cum Mercurius, & Luna fuerint inconjuncti, vel inter sese, vel ad orientalem

τερῶσιν δὲ ἢ κατακρατῶσιν ἢ διαμηκίζωσιν οἱ ἐναντίως καὶ βλαπτικῶς σχηματιζόμενοι, ποικίλα πάθη περὶ τῆς ψυχικῆς ἰδιοτροπίας συνίσταται. ἡ δὲ διάγνωσις αὐτῶν ἔσω φανερὰ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἀστέρων τῶν προκαταλαβόντων τοὺς τόπους. ἤδη μὲν οὖν τὰ πολλὰ τῶν μετριωτέρων παθῶν ἐκ τῶν εἰρημένων ἔμπροσθεν ψυχικῶν ἰδιωμάτων, καὶ αὐτὰ συνορᾶται. ἡ γὰρ αὔξησις τῶν τοιούτων ἰδιωμάτων, τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ ποιεῖ. Καὶ γὰρ τις εἰκότως ἐρεῖ πάθη, ὅσα ἐστὶν ἄκρατα ἤθη, καὶ τῆς μεσότητος ἢ ἐλλείποντα ἢ πλεονάζοντα. ὅμως τὰ πολλὴν καὶ μεγάλην ἔχοντα τὴν ἀμετρίαν, καὶ παρὰ τὴν φύσιν παντελῶς ὥσπερ νοσήματα γινόμενα περὶ τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ τὸ παθητικὸν, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐπίσκεψιν. γίνονται μὲν οὖν ἐπιληπτικοὶ ὡς ἐπιπολὺ, ὅσοι ἀσυνδέτων ὄντων ☿ καὶ ☽, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἀνατολικὸν ὁρίζοντα,

ὁρίζοντα, καὶ τοῦ ♄ καὶ τοῦ ♂ ἐπικέντρων ὄντων, καὶ κατοπτευόντων τὸ σχῆμα, γίνονται. Ἀλλὰ τοῦ μὲν ♄ οὕτως διακειμένου ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ δὲ ♂ ἐν νυκτί. μανικοὶ δὲ γίνονται, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν αὐτῶν σχημάτων τὸ ἀνάπαλιν συμβαίνῃ· οἷον ὅτε ὁ μὲν τοῦ ♄ ἐν νυκτὶ ἔχῃ τὴν κυριότητα, ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ μάλιστα ἐν ♋, ἢ ♍, ἢ ♓. δαιμονιόπληκτοι δὲ γίνονται καὶ ὑγροκέφαλοι, ὅτ' ἂν ἡ ☽ ἐπὶ φάσεως οὖσα, ὑπὸ τῶν κακοποιῶν κατακρατῆται· ἀλλ' ὑπὸ μὲν τοῦ ♄ συνοδεύουσα, ὑπὸ δὲ τοῦ ♂ πανσεληνιάζουσα, μάλιστα δὲ ἐν ♐ καὶ ♓. Τῶν μὲν οὖν κακοποιῶν μόνων ἐπικρατησάντων τοῦ σχήματος, καθὼς εἴρηται, ἀνίατα μὲν γίνεται τὰ εἰρημένα τῆς ψυχῆς πάθη. ὅμως δ' οὐκ ἔστιν οὕτως ἐπίσημα, ἀλλὰ ἀσυμφανῆ, καὶ μὴ παραδεικνύμενα. εἰ δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ ὅ,τε ♃ καὶ ἡ ♀ συνοικειωθῶσιν, αὐτοὶ μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντες μέρεσι κεκεντρωμένοι, τῶν δὲ κακοποιῶν ἐν τοῖς λιβυκοῖς, ἰάσιμα μὲν γίνεται

horizontem, Saturno, & Marte in cardinibus existentibus, & figuram aspicientibus; sed Saturno quidem ita posito interdiu, Marte vero noctu. Furiosi fiunt cum contra, aspectibus accidet; veluti cum Saturnus noctu dominium habeat, Mars interdiu; & præcipue in Cancro, aut Virgine, aut Piscibus. Dæmoniis infestantur, & humido cerebro, cum Luna in suo jubare à maleficis superatur. Sed à Saturno quidem, dum ad solem properat, à Marte dum pleno orbe coruscat; potissimum in Sagittario, & Piscibus. A maleficis itaque solis aspectus superatus, ut dictum est, memorati animi morbi incurabiles fiunt; non tamen ita expositi erunt, sed obscuri, & latentes. Si beneficæ Jupiter, & Venus conjunctæ fuerint, ipsæ quidem in orientalibus locis; veluti in cardinibus sitæ, maleficæ, in occidentalibus, affectus curabiles qui-

dem erunt, sed illustres. Sed in Jove ope medicorum, diæta, & medicamentis sanabuntur; in Venere oraculis, subsidioque numinis. Si beneficæ fuerint in occasu, maleficæ in ortu, & in cardinibus affectus insanabiles erunt; & passim celebrati, & manifesti. Et epileptici assidue id patiuntur, & periculis læthalibus exponuntur: furiosi extra se exeunt, & loco stare nesciunt, proripiuntque se ab amicis, & corporibus nudati, nugatia effundunt; & sic vitam peragunt. Oppressi à dæmonibus, & humoribus cerebro oppleti, furentes insaniunt, & obscura enunciant, & verberibus petunt. Lota item, quæ figuram continent, furores adaugent; Solis scilicet, & Martis, epilepsias Jovis, & Mercurii, afflatus, & mentis consternationes Veneris; Saturni loca, & Lunæ ad dæmonum vexationes, & humorum cerebri conturbationes maxime conducunt.

τὰ παθήματα, ἐπιφανῆ δέ. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ♃, ἰαθήσεται διὰ θεραπείας ἰατρικῆς, καὶ ὑπὸ διαίτης, καὶ φαρμακείας· ἐπὶ δὲ τῆς ♀ διὰ χρησμῶν, καὶ βοηθείας τῆς ἐκ τοῦ θείου. εἰ δὲ τῶν ἀγαθοποιῶν δυνόντων, οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς μέρεσιν εὑρεθῶσιν κεκεντρωμένοι, ἀνίατα γίνεται τὰ πάθη, καὶ ἐπιφανέστατα, καὶ οἱ μὲν ἐπιληπτικοὶ συνεχῶς τοῦτο πάσχουσι, καὶ κινδύνοις θανατικοῖς περιπίπτουσιν. οἱ δὲ μαινόμενοι, ἐξίστανται καὶ ἀκαταστατοῦσι, καὶ ἀπαλλοτριοῦνται τῶν οἰκείων, καὶ γυμνοὶ καὶ φλυαροῦντες διάγουσιν. οἱ δὲ δαιμονιόπληκτοι καὶ ὑγροκέφαλοι ἐνθουσιῶσι, λέγοντες ἄδηλα, καὶ αἰκίζοντες. καὶ οἱ τόποι δὲ οἱ περιέχοντες τὸ σχῆμα, συνεργοῦσι πρὸς μὲν τὰς μανίας, οἱ τοῦ ☉ καὶ οἱ τοῦ ♂. πρὸς δὲ τὰς ἐπιληψίας, οἱ τοῦ ♃ καὶ οἱ τοῦ ☿. πρὸς δὲ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, οἱ τῆς ♀. οἱ δὲ τοῦ ♄ τόποι, καὶ οἱ τῆς ☽, πρὸς τὰς δαιμονιοπληξίας, καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς ὑγρότητα.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν οὖν περὶ τὸ ποιητικὸν τῆς ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸν νοῦν γινομένη νοσώδης παραλλαγή, τοιαύτη καὶ διὰ τοιούτων ἀποτελεῖται σχημάτων. ἡ δὲ περὶ τὸ παθητικὸν ἐξαίρετος παραλλαγή, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς μέρος, ἐν τῇ κατὰ γένος φαίνεται μάλιστα ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ τοῦ ἄρρενος καὶ θήλεος· ὃ ἑκάτερον τούτων γένος τοῦ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν ἁρμόζοντος ὑπερβάλλει ἢ ἐλλείπει. Ἔστιν δὲ καὶ τούτου ἡ διάγνωσις τοιαύτη. ὅτ' ἂν ὁ ☉ μετὰ τῆς ☽ ὑπάρχῃ ἀντὶ τοῦ ☿, καὶ ὁ ♂ μετὰ τῆς ♀ συνοικειοῦται πρὸς αὐτούς, ἐὰν μόνα τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις εὑρεθῇ, οἱ μὲν ἄνδρες ὑπερβάλλουσι τοῦ κατὰ φύσιν, ἤτοι τὰ ἀνδράσι πρέποντα μεθ' ὑπερβολῆς ἔχουσιν· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὸ παρὰ φύσιν ἔχουσι τὴν παραλλαγήν, εἰς τὸ ἀνδρικώτερον καὶ δραστικώτερον καθιστάμεναι. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂, καὶ ὁ τῆς ♀, εἰ ἀμφότεροι ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχῃ ἀρσενικῶς διακείμενος, οἱ μὲν ἄν-

Morbosa itaque immutatio, quæ partem actricem animi; hoc est mentem divexat, hæc est, & his configurationibus producitur. Illa autem immutatio, quæ in parte patiente animi; hoc est in rationis experte irrepit, in excessu, defectuque secundum genus potissimum deprehenditur, in masculo, & fœmineo scilicet. Quod utrumque genus præterquam quod naturæ suæ convenit, vel exuberat, vel deficit. Hujus vero judicium illud erit. Quando Sol cum Luna loco Mercurii fuerit, & Mars cum Venere, conformatur cum illis, si sola lumina in masculis signis reperiantur, viri quidem naturam excedent, vel quæ virorum sunt cum excessu habebunt, fœminæ immutationem supra propriam naturam habebunt, in viriliorem naturam, & excitatiorem ad agendum aliquid commutatæ. Si Mars, & Venus, vel ambo, vel unus ex iis fuerit in masculis locis siti; vi-

ri ad

ri ad concubitus, coitusque secundum naturam erunt proni, & proclives; fœminæ similiter libidinosæ, & intemperantes, libidines præter naturam exercebunt. Et si stella Veneris sola in masculo loco posita fuerit clam, & non aperte similia audebunt. Si Martis, una cum Veneris in locis masculis fuerit impudenter, & palam. Si in fœmineis signis fuerint sola lumina, mulieres excessum in eo, quod est secundum naturam, habebunt; viri in id, quod est contra naturam se immutabunt; hoc est, in molle, & effæminatum. Si Venus in locis fœmineis fuerit, fœminæ ad libidinem proclives erunt, & salaces, viri molles, & impudenter libidinosi, & coitibus præter naturam se inquinantes id tamen occulte fiet, & non palam. Si Mars in fœmineis locis fuerit, impudenter, & palam. Orientales item, & diurnæ configurationes Martis, & Veneris momentum habent, ut viriliora, illustrio-

δρες πρὸς τὰς κατὰ φύσιν συνουσίας καὶ μίξεις, ἔσονται καταφερεῖς καὶ πρόχειροι· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ὁμοίως λάγνοι καὶ ἀκρατεῖς. καὶ εἰ μὲν ὁ τῆς ♀ μόνος ἀρσενικῶς διάκειται, λάθρα καὶ οὐ φανερῶς πρὸς τὰ τοιαῦτα χωροῦσιν. εἰ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂ σὺν τῷ τῆς ♀ ἀρρενικῶς διατίθεται, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς. εἰ δὲ ἐν θηλυκοῖς ζωδίοις ἐστὶ μόνα τὰ φῶτα, αἱ μὲν γυναῖκες τὸ ὑπερβολικώτερον εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἔχουσιν. οἱ δὲ ἄνδρες, εἰς τὸ παρὰ φύσιν παραλλάσσουσι πρὸς τὸ γυναικῶδες καὶ μαλακόν. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ θηλυκῶς διάκειται, αἱ μὲν γυναῖκες καταφερεῖς καὶ λάγνοι· οἱ δὲ ἄνδρες μαλακοὶ καὶ σαθροί· καὶ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν μίξεις χωροῦντες, λάθρα μέντοι καὶ οὐ φανερῶς. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♂ θηλυκῶς διάκειται, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς· συμβάλλονται δὲ καὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ ἡμερινοὶ σχηματισμοὶ τοῦτε ♂ καὶ τῆς ♀ πρὸς τὸ ἀνδρειότερον καὶ ἐπισημότερον.

τερον. οἱ δὲ δυτικοὶ καὶ ἑσπέριοι, πρὸς τὸ θηλυκώτερον καὶ ταπεινότερον. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ♄ συνοικειούμενος αὐτοῖς, συνεργεῖ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον καὶ ἀκαθαρτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ χεῖρον· ὁ δὲ τοῦ ♃ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον καὶ εὐτακτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ὁ δὲ τοῦ ☿, πρός τε τὸ τῶν παθῶν εὐκινητότερον καὶ πολυτροπώτερον καὶ πρακτικώτερον καὶ περιβοητότερον.

raque fiant. Occiduæ, & vespertinæ, ut effeminatiora, & abjectiora. Similiter, & Saturnus illis conciliatus, confert, ut salaciora, & immundiora; & in summa deteriora, & flagitiosiora. Jupiter ut modestiora, & jucundiora; & in summa minus atrociora. Mercurius, ut agiliora, diversiora, cautiora, & famosiora.

LIBER QVARTVS.

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

Ὅσα μὲν ἔδει εἰπεῖν περὶ τῆς γενέσεως, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ γενέσει, καὶ ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν, δι' ὧν ἡ καθολικὴ ποιότης τῆς γινομένης συγκράσεως γνωρίζεται, ταῦτά ἐστι. τὰ λοιπὰ δὲ, καὶ δι' ὧν τὰ ἐκτὸς ἐπισυμβαίνοντα θεωρεῖται, πρῶτον μὲν ἔχει τὴν περὶ τύχης κτητικῆς σκέψιν, καὶ τὴν περὶ τύχης ἀξιω·

CAP. I.

Procemium.

QUæ ante partus exclusionem, & quæ in ipsa generatione, quæque post partum, per quæ generalis qualitas temperamenti dignosci potest, dicenda videbantur, hæc sunt. Verum inter reliqua, & quibus eventus externi dijudicantur, primum locum obtinet tractatio de facultatibus, & dignitatibus.

Horum, quæ de facultatibus est, corpus sibi vindicat, quæ de dignitatibus animum.

Cap. II.

De facultatibus, & divitiis.

DE facultatibus ex parte fortunæ tantummodo judicandum est, juxta quam semper à Sole, & Luna distantiam ab horoscopo excipimus; similiter in iis, qui interdiu, & qui noctu generantur. Hoc supposito stellas dominantes assumemus, earumque vires, familiaritatemque considerabimus; necnon, & earum, quæ una cum illis figurantur, potioresque sunt, sive ejusdem sectæ, sive adversariæ fuerint. Igitur partis fortunæ dominium tenentes, si in robore fuerint, opes, & divitias cumulant; & potissimum si lumina illis proprium exhibuerint testimonium; sed Saturni opes augebit ex ædificiis, agricultura, re nau-

ματικῆς. τούτων δὲ ἑκάστη τύχη, ἡ μὲν ὥσπερ οἰκειοῦται πρὸς τὸ σῶμα ἡ κτητική, ἡ δὲ πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἡ ἀξιωματική.

Κεφ. β'.

Περὶ τύχης κτητικῆς.

ΤΑ περὶ τύχης κτητικῆς ληψόμεθα ἐκ τοῦ καλουμένου τῆς τύχης μόνου, καθ' ὅντινα κλῆρον πάντοτε ἐκβάλλομεν τὴν ἀπὸ τοῦ ☉ ἐπὶ τὴν ☽ διάστασιν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ὁμοίως ἐπί τε τῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ γινομένων. τούτου δὲ συσταθέντος, ληψόμεθα τὴν οἰκοδεσποτείαν, καὶ σκοπήσομεν τὴν δύναμιν αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκειότητα· ἔτι τῶν συσχηματιζομένων αὐτοῖς καὶ καθυπερτερούντων, ἄν τε τῆς αὐτῆς ὑπάρχωσιν αἱρέσεως, ἄν τε τῆς ἐναντίας. οἱ μὲν οὖν λαβόντες τοῦ κλήρου τὴν οἰκοδεσποτείαν, ὑπάρχοντες ἐν δυνάμει, ποιοῦσι πολυκτήμονας, καὶ μάλιστα ἐὰν καὶ τὰ φῶτα πρὸς αὐτοὺς οἰκείαν διδῷ τὴν μαρτυρίαν. ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν πολυκτημοσύνην ποιήσει, διὰ θεμελίων ἢ γεωργιῶν, ἢ ναυκληριῶν.

ειῶν. ὁ δὲ τοῦ ♃ ἐξ ἐπιτροπῆς, ἢ ἐκ τοῦ καταπιστευθῆναι αὐτά, ἢ ἐξ ἱερατείας. ὁ δὲ τοῦ ♂, διὰ στρατείας καὶ ἡγεμονίας. ὁ δὲ τῆς ♀, ἐκ φιλίας καὶ γυναικείων δωρεῶν. ὁ δὲ τοῦ ☿ διὰ λόγων καὶ πραγματειῶν. συνοικειωθεὶς μὲν δὴ ὁ τοῦ ♄ τῇ κτητικῇ τύχῃ, καὶ πρὸς τὸν τοῦ ♃ συσχηματιζόμενος, ἰδίως περιποιεῖ κληρονομίας, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τοῦτο γίνηται ἐπὶ τῶν ἄνω κέντρων, ὑπάρχοντος τοῦ ♃ ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ, ἢ καὶ τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχοντος. τότε γὰρ καὶ υἱοθετηθέντες, ἀλλοτρίων ἔσονται κληρονόμοι. καὶ εἰ μὲν ποιοῦσι τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκοδεσποτείας οἱ ὄντες τῆς αὐτῆς αἱρέσεως τοῖς οἰκοδεσποτοῦσι, διαμένουσιν αὐτοῖς τὰ κτηθέντα. ἐὰν δὲ καθυπερτερήσωσι τῶν κυρίων τόπων οἱ τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἢ ἐπαναφέρωνται αὐτοῖς, οὐ διαμένει τὰ κτηθέντα.

tica; Jovis ex tutela, ſacerdotio, vel quia concredita illi fuerint: Martis ex militia, & gubernatione exercituum; Veneris, ex amicitia, & donis muliebribus; Mercurii ex eloquentia, & negotiationibus. Et Saturnus quidem cum parte fortunæ collocatus, & Jovem aſpiciens proprie hæreditates comparat; & præcipue ſi id acciderit in ſuperioribus cardinibus; Jupiterque in ſigno bicorporeo extiterit, vel ad Lunam ſe applicaverit. Tunc enim & adoptionibus adſciti alienarum facultatum hæredes ſcribentur. Et ſi teſtimonia dominii exhibuerint, quæ ejuſdem cum dominantibus ſectæ ſunt, comparata bona diuturniora denunciant, ſi ſupra loca principalia elevatæ fuerint, quæ contrariæ ſunt conditionis, vel illis ſucceſſerint, facultates non perdurabunt. Tempus generaliter ſumi poteſt ex deflexione ad cardines, & locis ſucceden-

λαμβάνεται δὲ ὁ καθολικὸς καιρὸς διὰ τῆς προσνεύσεως τῆς πρὸς τὰ κέντρα, καὶ τὰς ἐπαναφορὰς

tibus ſtellarum, quæ talium rerum cauſæ ſunt.

Cap. III.

De dignitatibus.

Dignitates ex poſitione luminum, & familiaritate ſtellarum, à quibus conſtipantur, judicandæ ſunt. Itaque ſi ambo luminaria in ſignis maſculis conſtiterint, & aut utraque in cardinibus fuerint, aut tantummodo unum, & potiſſimum quinque Planetas ſtipatores habuerint, Sol quidem orientales, Luna veſpertinos, qui naſcentur reges erunt. Et ſi ſtellæ conſtipantes in cardinibus, & configuratæ ad cardinem ſuper terram, magni, & potentes, & orbis domini denunciantur, eoque magis, ſi configurationes conſtipantes ad cardines ſuper terram dextræ fuerint. Aliis autem, ut diximus, contingentibus, & ſolis luminibus, non utriſque, ut innui-

τῶν ποιούντων ἀστέρων τὸ αἴτιον.

Κεφ. γ΄.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς.

Τὰ δὲ περὶ ἀξιωμάτων ἐπισκεψόμεθα ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν φώτων, καὶ τῆς οἰκειώσεως τῶν ἀστέρων, ὑφ᾽ ὧν δορυφορεῖται. εἰ μὲν οὖν ἀμφότερα τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς εὑρεθῇ ζωδίοις, καὶ ἢ ἀμφότερα ἐπίκεντρά ἐστιν, ἢ ἓν ἐξ αὐτῶν. μάλιστα δὲ καὶ τὴν δορυφορίαν τῶν πέντε πλανήτων ποιουμένων, καὶ δορυφορουμένου μὲν τοῦ ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν, τῆς δὲ D ὑπὸ δυτικῶν, οἱ γεννώμενοι βασιλεῖς ἔσονται. καὶ ἐὰν μὲν οἱ δορυφοροῦντες ἀστέρες ἐπίκεντροι ὑπάρχωσιν, ἢ συσχηματίζωνται πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν κέντρον, μεγάλοι καὶ δυνατοὶ καὶ κοσμοκράτορες ἔσονται. καὶ ἔτι δὲ ἐπιπλέον, ἐὰν οἱ δορυφοροῦντες τοὺς σχηματισμοὺς πρὸς τὰ ὑπὲρ γῆν κέντρα ἐν δεξιᾷ ποιῶσι. τῶν δὲ ἄλλων ὡς εἴπομεν συμβαινόντων, μόνων δὲ τῶν φώτων μὴ ὡς εἴρηται ἀμφοτέρων ἐν ζω-

ἐν ζωδίοις ἀρσενικοῖς διεισκομένων, ἀλλὰ τοῦ μὲν ☉ μόνου ὄντος ἐν ἀρσενικῷ, τῆς δὲ ☽ ἐν θηλυκῷ, καὶ ἐκ τῶν δύο ἑνὸς ἐπὶ κέντρον τυχόντος, οἱ γεννώμενοι μόνον ἡγέμονες ἔσονται, κύριοι ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐὰν δὲ οὕτως ἐχόντων τῶν φώτων ἐπὶ τούτοις, μηδὲ ἐπίκεντροι ὦσιν οἱ δορυφοροῦντες, μηδὲ μαρτυροῦντες τοῖς κέντροις, μεγάλοι μὲν ἔσονται. μερικὰ δὲ τὰ ἀξιώματα ἕξουσιν· οἷον ἐπίτροποι, ἢ στρατοπεδάρχαι, ἢ ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἀλλ᾽ οὐχ᾽ ἡγεμονικὸν ἔχοντες. ἐὰν δὲ τῶν φώτων μὴ ὄντων ἐπικέντρων, συμβαίνῃ τοὺς πλείσους τῶν δορυφορούντων ἀστέρων, ἢ ἐπικέντρους εἶναι, ἢ πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζεσθαι, ἀξιώματα μὲν ἐπιφανέστερα οὐχ᾽ ἕξουσιν· ὁμῶς δὲ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς μὲν, μετρίοις δὲ ἀναστραφήσονται. εἰ δὲ μηδὲ δορυφοροῦντες πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζονται, ἀφανεῖς ἔσονται, καὶ ἀπρόκοποι. εἰ δὲ μηδὲ ἓν τῶν φώτων,

mus, in ſignis maſculis exiſtentibus; ſed Sole tantum in maſculo; Luna vero in fœmineo, & ex utriſque uno tantum in cardine, qui naſcentur duces erunt, vitæ, & necis domini. Si luminibus ita ſe habentibus, & ſtipatores in cardinibus, neque fuerint, neque teſtimonium dederint ipſis cardinibus, magni quidem erunt, ſed particularibus dignitatibus condecorati; veluti tutelares, aut duces exercituum, aut ſacerdotali dignitate; non tamen imperio inſigniti. Si luminaria in cardinibus non fuerint, contigeritque ſtellarum conſtipantium potiorem partem, aut cardines, obtinere, aut ad cardines configurari, dignitates illuſtriores non conſequentur; nihilominus rerum civilium gubernatione, ſed ea mediocri, excellent: ſi neque conſtipantes ad cardines fuerint configuratæ, obſcuri erunt, nec unquam honoribus promoventur. Si nullum ex luminibus ne-

que in masculo signo est, neque in cardinibus, neque à beneficis constipatur, omnino abjecti erunt, & adversitatibus, & miseriis obnoxii. Consideratio itaque de dignitatum eximio excessu, ac depressione ita se habet. Inter hæc vero intermedia cum pleraque sint ex speciali luminum, & stipatorum, earumque dominio, immutatione, ac varietate judicium deferri debet. Etenim si beneficæ dominium obtinuerint, vel aliæ ejusdem cum illis conditionis, dignitates erunt civiliores, & firmiores. Verum maleficis dominantibus, vel alias contrariæ conditionis, humiliores & incertiores. Qualitatem etiam dignitatis ex qualitate constipantium stellarum observare licet. Quandoquidem Saturnus si satellitii dominium habuerit, dignitatem, auctoritatemque efficiet locupletem, & pecuniosam. Jupiter, Ve-

μήτε ἐν ἀρσενικῷ ζωδίῳ εὑρεθῇ, μήτε ἐπὶ κέντρον, μήτε δορυφορῆται ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, παντελῶς ταπεινοὶ καὶ δυστυχεῖς γενήσονται. ὁ μὲν οὖν περὶ ὕψους καὶ ταπεινότητος τῶν ἀξιωμάτων καθολικὸς τύπος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐπίσκεψιν. Τὰ δὲ ἀνὰ μεταξὺ τούτων πολλὰ ὄντα, παρατηρητέον ἐκ τῆς παραλλαγῆς καὶ ἀλλοιώσεως τῆς κατὰ μέρος συμβαινούσης, περί τε αὐτὰ τὰ φῶτα, καὶ τὴν δορυφορίαν, καὶ τὴν κυριότητα τῶν δορυφορούντων. καὶ γὰρ τῶν ἀγαθοποιῶν λαμβανόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τῆς αὐτῆς αἱρέσεως, ἐξοῦσιν ἀστικώτερα καὶ βεβαιότερα ἔσται τὰ ἀξιώματα. τῶν δὲ κακοποιῶν λαβόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ὑποτεταγμένα ἔσται καὶ ἐπισφαλέστερα. καὶ τὸ εἶδος δὲ τῆς ἀξίας ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν δορυφορούντων ἀστέρων παρατηρήσωμεν. ἐπειδὴ ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν κυριότητα τῆς δορυφορίας ἔχων, ποιήσει τὴν δυναστείαν πολυκτήμονα, καὶ χρημάτων ἀθροιστικήν. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ♃ καὶ τῆς ♀ δυνα-

δυναστεία, ἐπιχαρὴς ἔσται καὶ δωρητικὴ, καὶ τιμητική. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ♂, στρατηλατικὴ καὶ νικητικὴ, καὶ φοβερὰ τοῖς ὑποχειρίοις. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ☿, πρὸς σύνεσιν καὶ παίδευσιν ὀρθὰ, καὶ ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν πραγμάτων οἰκονομίαν.

Κεφ. δ'.

Περὶ πράξεως ποιότητος.

Ἡ δὲ τῆς πράξεως κυριότης κατὰ δύο τρόπους λαμβάνεται, ἀπό τε τοῦ ☉ καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου. δεῖ οὖν σκοπεῖν τὸν ποιοῦντα φάσιν ἀνατολικὴν πρὸς τὸν ☉ ἔγγιστα, καὶ τὸν μεσουρανοῦντα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχῃ. καὶ εἰ μὲν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἀστὴρ ἀμφότερα ἔχοι, τοῦτ' ἔστι, τήν τε φάσιν ποιεῖται πρὸς τὸν ☉ ἔγγιστα, καὶ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὑπάρχοι, ἐκεῖνον καὶ μόνον εἰς τὸ ζητούμενον παραληψόμεθα. ὁμοίως δὲ κἂν μὴ ἀμφότερα ἔχῃ, ἀλλ' ἕν τι τῶν δύο, αὐτὸς μόνος ὁ τὸ ἓν ἔχων παραληφθήσεται. ἐὰν δὲ ἄλλος ἐστὶν ὁ

nusque, hilarem, munificam, donis, honoribusque magnificam. Mars expeditionibus vacantem, victoriosam, subditis terribilem. Mercurius doctam, prudentem, diligentem, negotiorum curæ deditam.

Cap. IV.

De qualitate actionum.

Magisterii, seu opificii dominus duobus modis deprehenditur, & à Sole, & à signo in cœli culmine sito. Investiganda itaque est stella, quæ Soli proxima jubar emittit matutinum, & quæ medium cœli permeat, & præcipue cum Luna conjuncta. quod si una, eademque stella utraque habuerit; & radios scilicet Soli proxima projecerit, fueritque in medio cœli, ea sola pro quæstione diluenda, assumenda est. Similiter si non ambo, sed unum tantummodo ex illis possederit, ea tantum, quæ unum habuerit, accipietur. Si alia sit proxime

ad solem splendens, & alia medium cœli pertransiens, colligataque cum Luna, utraque notari debet; sed ea præferri, quæ majorum virium est, & dominium obtinet. Si nulla reperta fuerit vel præcedens, vel in medio cœli existens, illa, cujus dominium erit, animadvertenda est. Hoc vero ad exercitia sola pro tempore judicanda conducit. ut plurimum enim similes sunt inefficaces; & de actionis dominio sic Philosophandum est.

Artis vero genus ex proprietate trium stellarum; Martis scilicet, & Veneris, & Mercurii, & signis, in quibus fuerint dignoscetur. Mercurii etenim efficit scribas, negotiorum curatores, computatores, magistros, negotiatores, nummularios, vates, Astrologos, sacrificulos, & omnino litteris, ac expositionibus occupatos, & donariis, stipeque aliorum viventes; & si Saturnus illi testimonium dederit,

τὴν ἔγγιστα φασὶ ποιούμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὤν, καὶ πρὸς τὴν ☽ συνοικειούμενος, ἀμφότεροι ληφθήσονται· προκριθήσεται δὲ ὁ μᾶλλον ἐπικρατῶν, καὶ ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν. ἐὰν δὲ μηδεὶς εὑρεθῇ μήτε φάσιν ποιούμενος, μήτε ὢν ἐν τῷ μεσουρανήματι, ληφθήσεται ὁ ἔχων τὴν κυριότητα. τοῦτο δὲ πρὸς μόνας τὰς κατὰ καιροὺς ἐπιτηδεύσεις συμβάλλεται. καὶ γὰρ ὡς ἐπιπολὺ οἱ τοιοῦτοι, ἀνέργητοί εἰσι. τὰ μὲν δὴ περὶ τοῦ κυρίου τῆς πράξεως οὕτως.

Τὸ δὲ εἶδος τῆς πράξεως ποιήσει γνώριμον, ἡ τῶν τριῶν ἀστέρων ἰδιοτροπία, ♂ καὶ ♀ καὶ ☿, καὶ τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἂν τύχωσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ☿ ποιεῖ γραμματεῖς, πραγμάτων ἐπιμελητάς, λογιστάς, διδασκάλους, πραγματευτάς, τραπεζίτας, μάντεις, ἀστρολόγους, θύτας, καὶ ὅλως τοὺς ἀπὸ γραμμάτων καὶ ἑρμηνείας, καὶ τοὺς ἀπὸ λήψεως καὶ δόσεως ζῶντας. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ συμμαρτυρῇ αὐτῷ, ἔσονται

ἀλλοτρίων οἰκονόμοι, ἢ ὀνειροκρίται, ἢ ἐν ἱεροῖς ἀναστρεφόμενοι χάριν μαντείας καὶ ἐνθουσιασμῶν. Ἐὰν ᾖ ὁ τοῦ ♃ συμμαρτυρῇ, ἔσονται ζωγράφοι, ῥήτορες, σοφισταί, μετὰ προσώπων μεγάλων ἀναστρεφόμενοι. Ἐὰν ᾖ ὁ τῆς ♀ ἔχων τὴν κυριότητα τῆς πράξεως, ποιήσει τοὺς περὶ τὰς ὀσμὰς τῶν ἀνθέων καὶ ἐν τοῖς μύροις καὶ οἴνοις ἀναστρεφομένους, καὶ ἐν χρώμασι καὶ βαφαῖς καὶ ἀρώμασι, οἷον μυρεψοὺς, στεφανοπλόκους, οἰνοπώλας, φαρμακοπώλας, ὑφαντὰς, ἀρωματοπώλας, ζωγράφους, βαφέας, ἱματιοπώλας. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ προσμαρτυρῇ αὐτῷ, ποιήσει πραγματευτὰς τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ κοσμιότητα, καὶ γόητας, καὶ φαρμακοὺς, καὶ ἐξαπατητὰς, καὶ ἁπλῶς τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἀναστρεφομένους. Εἰ δὲ συμμαρτυρῇ ὁ τοῦ ♃, γενήσονται ἀθληταί, στεφανηφόροι. προβιβασθήσονται δὲ καὶ εἰς τιμὰς ὑπὸ θηλυκῶν προσώπων. Ὁ δὲ τοῦ ♂ κυριεύων τῆς πράξεως μετὰ μὲν τοῦ ☉ συσχηματιζόμενος,

erunt rerum alienarum adminiſtratores, ſomniorum interpretes, in templis oraculorum, & afflatuum gratia, verſantes. Si Jupiter, pictores, oratores, ſophiſtæ, viris potentibus familiares. Si Veneris ſtella dominium actionis habuerit, efficiet eos artifices, qui odores, flores, unguenta, vinumq; pertractant, ſemperque degunt inter colores, tincturas, & aromata; veluti myropolas, coronarios, caupones, pharmacopolas, textores, aromatarios, pictores, tinctores, veſtiarios; quod ſi Saturnus teſtimonium exhibuerit, negotiatores rerũ accommodatarum ad voluptates, & ad decorem, ornatumque, præſtigiatores, veneficos, deluſores, & omnino ſimilibus rebus addictos. Si Jupiter teſtimonium fecerit, erunt athletæ, coronarum reportatores, provehentur item ad honores fœminarũ miniſterio. Stella Martis actionis dominans cum Sole configurata,

artifices facit, qui igne adhibito operas conficiunt; veluti, coquos, fusores, cauteria exercentes, fabros ærarios, metallicos, si sine Sole fuerit, navium compactores, fabros, agricultores, sculptores, ligna scindentes, ministros. Quod si Saturnus testimonium fecerit, nautas, haustores aquarum, cuniculorum actores, pictores, bestias alentes, coquos, balneatores. Si Jupiter testimonium fecerit, milites, operarios, publicanos, caupones, portitores, victimarios. Rursus si duo simul actionis domini exstiterint; si Mercurius, Venusque fuerint musicos, melodos, & inter organa, cantica, & poëmata versantes; & potissimum dum loca permutant, faciunt enim scenicos, histriones, mangones, organorum fabros, saltatores, fidium factores, tripudiatores, textores, cærearum imaginum fictores, pictores. Et si Saturnus illis testimonium dixerit præter jam dicta exercitia, addat

ποιήσει τοὺς διὰ πυρὸς ἐργαζομένους· οἷον μαγείρους, χωνευτὰς, καύσας, χαλκέας, μεταλλευτάς. χωρὶς δὲ τοῦ ☉ ὑπάρχων, ποιήσει ναυπηγοὺς, τέκτονας, γεωργοὺς, λιθοξόους, ξυλοσχίστας, ὑπουργούς. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτῷ προσμαρτυρήσει, ποιήσει ναυτικοὺς, αὐλητὰς ὑπονόμων, ζωγράφους, θηριοτρόφους, μαγείρους, παραχύστας. Εἰ δὲ ὁ τοῦ ♃ συμμαρτυρήσει, ποιήσει στρατιώτας, ὑπηρέτας, τελώνας, πανδοχέας, περάτας, θύτας. Πάλιν δὲ δύο εὑρεθέντων ἅμα κυρίων τῆς πράξεως, ἐὰν μὲν ὁ τοῦ ☿ καὶ ὁ τῆς ♀ ὑπάρχωσι, ποιήσουσι μουσικοὺς, καὶ μελῳδοὺς, καὶ τοὺς ἐν ὀργάνοις ἢ ποιήμασι καὶ μέλεσιν ἀναστρεφομένους· καὶ μάλιστα ὅτε εἰσὶν εἰς τόπους διαλάσσονται. ποιοῦσι γὰρ θυμελικοὺς, ὑποκριτὰς, σωματεμπόρους, ὀργανοποιοὺς, χορευτὰς, χορδοστρόφους, ὀρχηστὰς, ὑφαντὰς, κηροπλάστας, ζωγράφους. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτοῖς συμμαρτυρήσει, πιήσει ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τοὺς τὰ

γυναι-

γυναικείων κόσμια πραγματευομένους. Ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♃ προσμαρτυρήσῃ, γενήσονται δικολόγοι, οἱ δημοσίοις ἀσχολούμενοι, διδάσκαλοι παίδων, ὄχλων προεστάμενοι. Τοῦ δὲ ♀ ☿ τοῦ ♂ ἅμα ὑπαρχόντων κυρίων τῆς πράξεως, γενήσονται ἀνδριαντοποιοί, ὁπλοποιοί, ἱερογλύφοι, ζωοπλάσται, παλαισταί, χειρουργοί, κατήγοροι, μοιχικοί, κακοπράγμονες, πλαστογράφοι. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτοῖς προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει φονέας, λωποδύτας, ἅρπαγας, λῃστάς, ἀπελάτας, ῥᾳδιούργους. Ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♃ μαρτυρήσῃ, ποιήσει φιλοπολέμους, δραστηρίους, δειλούς, φιλοπράγμονας, ἀλλότρια περιεργαζομένους καὶ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων πορίζομένους. Τῆς δὲ ♀ καὶ τοῦ ♂ ὁμοῦ λαβόντων τὴν κυριότητα, γενήσονται βαφεῖς, μυρεψοί, κασσιτεροποιοί, μολιβουργοί, χρυσοχόοι, ἀργυροκόποι, ἐν ὅπλοις ὀρχούμενοι, φαρμακοπῶλαι, γεωργοί, ἰατροὶ διὰ φαρμακειῶν θεραπεύοντες.

ornamentorũ muliebrum negotiationem. Si Jupiter ſimul cum eis teſtimonium fecerit, erunt cauſidici, rerum publicarum curatores, puerorum magiſtri, populi tribuni. Mercurio, & Marte ſimul actionis dominantibus, erunt ſtatuarii, armorum opifices, ſculptores, animalium fictores, ſcrutatores, chirurgi, accuſatores, adulteri, inſidiatores, rerũ pictarum efformatores; ſi Saturnus teſtimonium fecerit, efficiet homicidas, graſſatores, raptores, prædones, abactores, præſtigiatores. Si Jupiter teſtimonium dederit, bellicoſos, facinoroſos, timidos, curioſos, alienarum rerum inveſtigatores, & ſimilibus exercitiis ſibi victum præſtolantes. Venere, & Marte ſimul actionis dominantibus, erunt tinctores, unguentarii, æris, plumbi, auri, argentique fuſores, ſaltatores, armati, pharmacopolæ, agricultores, Medici per medicamenta curantes.

tes. Et si Saturnus illis testimonium fecerit, sacrarum bestiarum cultores, vespillones, præfici, nænias præcinentes, fanatici, inter mysteria, lamentationes, & sanguinem versantes. Si Jupiter testimonium dederit, sacrificuli, aruspices, sacrorum bajuli, fœminis præfecti, interpretes, & similibus victum sibi comparantes. Præterea signorũ qualitas, in quibus domini sunt actionis ad varietatem actionum confert. Signa etenim, quæ humana sunt effigie ad omnes scientias, & ad hominum usus momentum habent, quadrupedia ad artes metallicas, negotiationes, ædificia, fabricasque conducunt; Tropica, & Æquinoctialia ad interpretationes, commutationes, Geometriam, agriculturam, & sacerdotium faciunt; Terrestria, & Aquatica ad artes, quæ in aquis exercentur, & per aquas; item ad herbas, & na-

Καὶ εἰ μὲν ὁ ♄ ἢ αὐτοῖς προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει θεραπεύτας ζώων ἱερῶν, ἀνθρώπων ἐνταφιαστὰς, θρηνῳδοὺς, ἐν τάφοις αὐλοῦντας, ἐνθουσιαστὰς, ἔνθα μυστήρια καὶ θρῆνοι καὶ αἵματα, τὰς ἀναστροφὰς ποιουμένους. Ἐὰν δὲ ὁ ♃ προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει ἱεροπροσπλόκους, οἰωνιστὰς, ἱεροφόρους, γυναικῶν προϊσταμένους, ἑρμηνέας, καὶ ἐκ τῶν τοιούτων ζῶντας. Ἔτι δὲ καὶ τῶν ζωδίων ἡ ἰδιοτροπία, ἐν οἷς εἰσιν οἱ κύριοι τῆς πράξεως, συμβάλλεται πρὸς τὸ ποικίλον τῶν πράξεων. τὰ μὲν γὰρ ἀνθρωπόμορφα, συνεργεῖ πρὸς πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ πρὸς τὰ περὶ τὴν ἀνθρωπίνην χρείαν. τὰ δὲ τετράποδα, συνεργεῖ πρὸς τὰς μεταλλικὰς πράξεις, καὶ πραγματευτικὰς, καὶ οἰκοδομικὰς, καὶ τεκτονικάς. τὰ δὲ τροπικὰ καὶ ἰσημερινὰ, πρὸς τὰς ἑρμηνευτικὰς πράξεις, καὶ πρὸς μεταβολικὰς, καὶ μετρητικὰς, καὶ γεωργικὰς, καὶ ἱερατικάς. τὰ δὲ χερσαῖα καὶ κάθυγρα, πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὑγροῖς πράξεις, καὶ δι' ὑγρῶν, καὶ τὰς βοτανικὰς, καὶ τὰς ναυπη-

ναυπηγικάς. ἔτι δὲ πρὸς ταφὰς, καὶ ταριχεύσεις, καὶ ἀλείας. Πάλιν δὲ ἡ ☽ ἰδίως τὸν τῆς πράξεως τόπον αὐτὴ ἐπέχουσα, καὶ μετὰ τοῦ ☿ τὸν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα δρόμον, ἐν μὲν ♉ καὶ ♑ καὶ ♋ τυχοῦσα, ποιήσει μαντικοὺς, θύτας, λεκανομάντεις. ἐν δὲ ♐ καὶ ♓ ποιεῖ νεκρομάντεις, καὶ δαιμόνων κινητικούς. ἐν δὲ ♍ καὶ ♏, ποιεῖ μάγους, ἀστρολόγους, ἀποφθεγγομένους, πρόγνωσιν ἔχοντας. ἐν δὲ ♎ καὶ ♈ καὶ ♌, ποιεῖ ἐνθουσιαστικοὺς, ὀνειροκρίτας, ἐπορκίστας. τὰ μὲν οὖν εἴδη τῶν πράξεων διὰ τούτων καταστοχάζεται. τὸ δὲ μέγεθος αὐτῶν δηλοῦται ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ ἐπίκεντροι, ποιοῦσι τὰς πράξεις ἐξουσιαστικάς. δυτικοὶ δὲ ὄντες, ἢ ἀποκλίνοντες τῶν κέντρων, ποιοῦσιν αὐτὰς ὑποτακτικάς. καὶ εἰ μὲν οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπερτερῶσιν, ἔσονται μεγάλαι, καὶ ἐπικερδεῖς, καὶ ἀσφαλεῖς, καὶ ἔνδοξοι, καὶ ἐπιχαρεῖς. εἰ δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερῶσι τῶν ὄντων

ves fabricandas, necnon ad ſepulturas, condimenta, ſalſamenta plurimum proſunt. Rurſus Luna locum magiſterii occupans, & cum Mercurio curſum poſt conjunctionem continuans in Tauro, & Capricorno, & Cancro, efficit vates, ſacrificulos, per pelvim divinantes; in Sagittario, & Piſcibus, ex mortuorum, ac dæmonum colloquio vaticinantes; in Virgine, & Scorpio, Magos, Aſtrologos, oracula edentes, futura prænunciantes; in Libra, Ariete, & Leone divinitus furore correptos, ſomniorum interpretes, adjuratores. His itaque artium genera dijudicantur; earum magnitudinē facultas ſtellarum, quæ in illis dominium nactæ ſunt, inſinuat, Nam ſi matutinæ fuerint, aut in cardinibus, opificia cum auctoritate erunt; veſpertinæ, vel à cardinibus deflectentes, ſubjecta reddunt. Si beneficæ ſuperarint, erunt magna, lucroſa, ſtabilia illuſtria, læta. Si maleficæ, opificiorum do-

minos

minos ſuperarint, abjecta, humilia, inutilia, periculis implicita. Saturnus ergo in frigore, & colorum mixturis adverſabitur; Mars in conatibus, & gloria, & ambo perfectioni, abſolutionique opificiorum adverſantur. Tempus vero in univerſum augmenti, decrementique artium ex poſitu ſtellarum accidentium effectricum, quem ad orientales, occiduoſque cardines habent, indicabitur.

CAP. V.

De Conjugiis.

PRoxime jam ſequitur de conjugio, ſive de viri, mulieriſque ſecundum leges convictu, tractatio, quæ ita diſcutienda eſt. In maſculis quidem Lunæ poſitus conſideretur; nam ipſa primum in orientalibus quadrantibus reperta viros in tenella ætate matrimonio ſociat, aut præter ætatem juvenculis conjungit. Si vero in his ſit, & cum Saturno configuretur, conjugium

κυρίων τῆς πράξεως, ἔσται ταπεινή, καὶ ἄδοξος, καὶ ἀνωφελής, καὶ ἐπισφαλής, ὁ μὲν οὖν ♄ φέρει ἐναντίωσιν ἐν ψύξει καὶ ἐν ταῖς κράσεσι τῶν χρωμάτων. ὁ δὲ ♂, ἐναντιοῦται πρὸς τὰ τολμήματα, καὶ τὸ περιβόητον. ἀμφότεροι δὲ ἐναντιοῦνται πρὸς τὸ τέλειον τῶν πράξεων. ὁ δὲ χρόνος ὁ καθολικὸς τῆς αὐξήσεως ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῶν πράξεων, πάλιν διακριθήσεται ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων τῶν ποιούντων τὸ ἀποτέλεσμα, ἣν ἔχουσι πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ δυτικὰ κέντρα.

Κεφ. ε'.

Περὶ συναρμογῶν.

ΤΟῖς εἰρημένοις ἀκολουθεῖ ὁ περὶ συναρμογῆς λόγος τῆς κατὰ νόμον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συμβιώσεως. ὃν οὕτως δεῖ ἐπισκέπτεσθαι. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν ἡ διάθεσις τῆς ☽ παρατηρήσεται. αὐτὴ γὰρ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς τεταρτημορίοις εὑρισκομένη, ποιεῖ τοὺς ἄνδρας νεογάμους, ἢ νεωτέραις παρ' ἡλικίαν συναρμοζομένους. εἰ δὲ πρὸς τὰς αὐτὰς εὑρεθῇ, καὶ τῷ τοῦ ♄ συσχηματίζεται, τέλεον ἀγάμους

ἀγάμους ποιεῖ. ἔπειτα δὲ εἰ ἐν ζωδίῳ μονοειδεῖ τύχῃ, καὶ πρὸς ἕνα τινὰ τῶν ἀστέρων συνάπτουσα, μονογάμους ποιεῖ. εἰ δὲ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ καὶ πρὸς πλείονας ἀστέρας συνάπτεται, πολυγάμους ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν οἱ τὰς συναφὰς ἐπέχοντες ἀστέρες ἢ κατὰ κόλλησιν, ἢ κατὰ μαρτυρίαν ἀγαθοποιοὶ τυγχάνουσιν, ἀγαθῶν καὶ γυναικῶν ἐπιτεύξονται· εἰ δὲ κακοποιοὶ, κακῶν. ὁ μὲν οὖν ♄ τὴν συναφὴν ἐπέχων, προξενήσει γυναῖκας ἐπιπόνους καὶ αὐστηράς. ὁ δὲ ♃ ἔχων τὴν συναφὴν, σεμνὰς καὶ οἰκονομικάς. ὁ δὲ ♂, θρασείας καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ δὲ ♀ ἱλαράς, καὶ εὐμόρφους καὶ ἐπιχαρεῖς. ὁ δὲ ☿, φρονίμους καὶ ὀξείας. ἔτι δὲ ♀ σὺν τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τοῦ ☿ εὑρεθεῖσα, βιωφελεῖς προξενήσει, καὶ φιλάνδρους, καὶ φιλοτέκνους. μετὰ δὲ τοῦ ♂ οὖσα, θυμώδεις, καὶ ἀστάτους, καὶ ἀγνώμονας. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν οὕτως.

Ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ὁ ☉ ἀντὶ τῆς ☽ τηρηθήσεται. τούτου γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντος, ἔσονται νεόγαμοι, ἢ νεωτέροις

omnino negat. Præterea ſi in ſigno unius figuræ fuerit, & uni alicui ſtellæ applicata, unius tantum uxoris virum facit; ſi in bicorporeo, variaque figura, aut pluribus ſtellis copuletur, ſæpius conjugium iterabitur; & ſi ſtellæ, quæ conjunctiones habent, ſive loci propinquitate, ſive teſtimonio beneficæ ſint, bonis mulieribus potientur; ſi maleficæ pravis. Saturnus itaque conjunctus, uxores laborioſas, auſteraſque promittit. Jupiter conjunctus, graves, & induſtrias; Mars audaces, & refractarias; Venus hilares, formoſas, lætas; Mercurius veloces, & prudentes. Adhuc etiam Venus cum Jove, vel cum Mercurio collocata dabit proficuas, conjugii amantes, & liberorum; cum Marte ſita iracundas, inſtabiles, variabiles. Et hæc de hominum conjugiis dicta ſunto.

De mulierum vero Sol loco Lunæ obſervetur; eo namque in orientalibus poſito, tenellæ nubent, vel junio-

junioribus collocabuntur; in occidentalibus tarde elocabuntur, vel viris effecta jam ætate, ac ſceneſcentibus tradentur. Etſi in ſigno uniformi ſit, vel uni ſtellæ orienti configuretur, unum tantum maritum deſignat; ſi in bicorporeo, aut multiformi, aut cum pluribus ſtellis orientalibus configuretur, multos maritos. Saturnus itaque Solem aſpiciens, viros modeſtos, utiles, laborioſos, promittit; Jupiter graves, & magnanimos; Mars facinoroſos, implacabiles, refractarios; Venus mundos, pulchros; Mercurius vitæ neceſſaria procurantes, negotiis idoneos. Venus cum Saturno reperta dabit ignavos, timidos; cum Marte celeres, in Venerem proclives, adulteros, cum Mercurio maſculam Venerem anhelantes. Orientales quadrantes nunc appellantur, in Sole quidem, qui ſigum oriens, & occidentem zodiacũ præcedunt; in Luna, qui à conjunctione, & ple-

συναρμοζόμεναι. ἐν δὲ τοῖς λιβυκοῖς τύχοντος, ἔσονται βραδυγάμοι, ἢ παρήλιξι καὶ παλαιοτέροις συζευγνύμεναι. καὶ εἰ ἐν ζῳδίῳ μονοειδεῖ τύχοι, ἢ πρὸς ἕνα ἀστέρα συσχηματιζόμενος ἀνατολικὸν, ποιήσει αὐτὰς μονογάμους. εἰ δὲ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ καὶ πρὸς πλείονας ἀστέρας ἀνατολικοὺς συσχηματίζεται, ποιήσει πολυγάμους. ὁ μὲν δὴ ♄ συσχηματιζόμενος τῷ ☉, προξενήσει ἄνδρας συσταλικοὺς, χρησίμους, καὶ φιλοπόνους. ὁ δὲ ♃, σεμνοὺς καὶ μεγαλοψύχους. ὁ δὲ ♂, δραστηρίους, καὶ ἀστόργους, καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ δὲ ♀, καθαρείους καὶ εὐμόρφους. ὁ δὲ ☿, βιωφελεῖς καὶ ἐμπράκτους. εὑρεθεῖσα δὲ ♀ σὺν τῷ τοῦ ♄, προξενήσει νωθροὺς καὶ εὐλαβεστέρους. μετὰ δὲ τοῦ ♂, ὀξεῖς καὶ καταφερεῖς καὶ μοιχικούς. μετὰ δὲ τοῦ ☿, προξενήσει περὶ παῖδας ἐπιθυμητικούς. ἀπηλιωτικὰ δὲ τεταρτημόρια λέγεται νῦν, ἐπὶ μὲν τοῦ ☉, ἅπερ προηγεῖται τοῦ ἀνατέλλοντος σημείου, καὶ τοῦ δύνοντος τοῦ ζωδιακοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ☽, τὰ ἀπὸ συνόδου καὶ πανσε-

πανσελήνου ἕως τῆς διχοτόμων. λιβυκὰ δὲ, ἅπερ ἀντίκεινται τοῖς εἰρημένοις, ὅτ' ἂν μὲν οὖν ἀμφότεραι αἱ γενέσεις ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς τὰ φῶτα ἔχωσι κατὰ συμφωνίαν σχηματιζόμενα, τοῦτ' ἔστιν ἢ τρίγωνα ὄντα ἀλλήλοις, ἢ ἑξάγωνα, διαμένει ὡς ἐπιπολὺ ἡ συμβίωσις, καὶ μάλιστα ὅτε κατὰ ἐναλλαγὴν ἐστὶν ἡ συμφωνία. πολὺ δὲ πλέον ἡ διαμονὴ βεβαιοτέρα, ὅτ' ἂν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ☽ πρὸς τὸν τῆς γυναικὸς ☉ συμφωνῇ. εἰ δὲ ἐν ζωδίοις ἀσυνδέτοις ἡ τῶν φώτων στάσις ἐστὶν, ἢ ἐν διαμέτροις, ἢ τετραγώνοις, διαλύεται ἡ συμβίωσις ἐκ τῶν τυχόντων αἰτιαμάτων, καὶ τελείως ἀπ' ἀλλήλων ἀλλοτριοῦνται. ἔτι δὲ εἰ μὲν τὸν σχηματισμὸν τῶν φώτων, ὃν κατὰ συμφωνίαν ποιοῦνται, ἀγαθοποιοὶ θεωρήσουσιν, ἡ διαμονὴ τῆς συμβιώσεως ἔσται καλὴ καὶ προσηνὴς, καὶ ἐπωφελής. εἰ δὲ κακοποιοὶ τὸν σχηματισμὸν θεωρήσουσιν, ἔσται μάχιμος καὶ ἀηδὴς καὶ ἐπιζήμιος. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα μὴ σχηματίζωνται κατὰ

nilunio, eo uſque ubi Luna dividua eſt intercedunt. Occidentales, qui dictis oppoſiti ſunt. Quotieſcunque itaque ambæ generationes mariti & uxoris habent lumina concorditer configurata, hoc eſt vel aſpectu trigono, vel ſexangulo, conjunctio quam longiſſime perdurat; & potiſſimum ſi concordia illa in mutatione facta ſit. Multoque magis cum mariti Luna, cum uxoris Sole concordat. Si in ſignis inconjunctis luminum poſitus ſiti fuerint, aut oppoſiti, aut quadratis ſe radiis aſpexerint conjunctio illa ex levibus cauſis diſſolvetur. Præterea ſi luminum configurationem, quam amice conformant, beneficæ aſpexerint, conjugium illud honeſte, jucunde, & utiliter perdurabit; ſi maleficæ configurationem viderint, diſcordiis, contentionibus, damniſque vitam traducent. Similiter etiam cum lumina, non bene, & concorditer

configurata fuerint, si illis beneficæ testimonium fecerint; penitus conjugium non exscinditur; sed iterum animis reconciliatis ad pristinum reducetur; si maleficæ discordanti positui testimonium exhibuerint, non sine contumelia, aut infamia matrimonium dirimetur. Si Mercurius solus cum maleficis convenerit, propter publicam, diffamatamque ignominiam divelletur. Si Venus concurrerit, propter adulteria, vel veneficia, aut similia divortium fiet. Alii item conjugiorum modi ex Venere, Marte, Saturnoque colligi possunt. Hi enim familiariter cum luminibus juncti, conjugia domestica, legitimaque designant. Veneris namque stella ad Martis, Saturnique stellas affinitatem quandam servat, & ad Martem quidem propter florens faciei ac jucundum, cum & in signis trigonis unusquisq; suas sortiatur altitudines; cum Saturno vero affinis est propter facies se-

συμφωνίαν, εἰ πρὸς αὐτὰ οἱ ἀγαθοποιοὶ προσμαρτυρήσουσιν, οὐ τέμνεται τέλεον ἡ συμβίωσις, ἀλλὰ πάλιν ἐπάνοδον λαμβάνει, καὶ ἀποκατάστασιν. εἰ δὲ κακοποιοὶ τῇ ἀσυμφώνῳ διαθέσει προσμαρτυρήσουσι, μετὰ ὕβρεως καὶ ἐπηρείας γίνεται τῆς συμβιώσεως ἡ διάλυσις. μόνου μὲν τοῦ ☿ συγγινομένου τοῖς κακοποιοῖς, ἡ διάλυσις ἔσται ἐπὶ ἐγκλήματι περιβοήτῳ. ἐὰν δὲ καὶ ἡ ♀ συνδιαιρεθῇ, ἐπὶ μοιχείαις, ἢ φαρμακείαις, ἢ τοῖς τοιούτοις γίνεται ἡ διάλυσις. ἕτεροι δὲ τρόποι συναρμογῆς ἔκ τε τοῦ τῆς ♀ καὶ τοῦ ♂ καὶ τοῦ ♄ θεωρουνται. τούτων γὰρ πρὸς τὰ φῶτα οἰκείως ἐχόντων, ἔσονται καὶ αἱ συμβιώσεις οἰκεῖαι καὶ νόμιμοι. καὶ γὰρ ὁ τῆς ♀ πρός τε τὸν τοῦ ♂ καὶ τὸν τοῦ ♄, ὥσπερ τινὰ συγγένειαν σώζει. καὶ πρὸς μὲν τὸν τοῦ ♂, κατὰ τὸ νεώτερον καὶ ἀκμαστικὸν τῶν προσώπων. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχουσι τὰ ὑψώματα, πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♄ τὴν συγγένειαν φέρει,

κατὰ τὸ

μετὰ τὸ παλαιότερον τῶν προσώπων· ἐπειδὴ πάλιν ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχουσι τοὺς οἴκους, ὅθεν ἡ ♀ σὺν τῷ ♂ μὲν, ἐρωτικὰς ἁπλῶς τὰς διαθέσεις τῶν συμβιούντων ποιεῖ. συνόντος δὲ καὶ τοῦ ☿, περιβοήτους. εὑρεθεῖσα δὲ ἐν τοῖς ἐπικοίνοις ζωδίοις καὶ συνοικειουμένοις, οἷον ♑ καὶ ♓, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ποιεῖ τὰς συναρμογάς. καὶ ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν, ἐὰν τῇ ☽ συμπαρέστιν ἡ ♀, δυσὶν ἀδελφαῖς ἢ πρὸς δύο συγγενεῖς ποιήσει προσελθεῖν. ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ἐὰν μετὰ τοῦ ♃ ἐστὶν, πρὸς δύο ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς ὁμοίως αὐταῖς ποιεῖ τοῦ συνέλθωσιν. πάλιν δὲ ἡ ♀ μετὰ τοῦ ♄ τυχοῦσα, ἁπλῶς ἐν ἡδονῇ ποιεῖ τὰς συμβιώσεις καὶ συνισταμένας. εἰ δὲ καὶ ὁ ☿ συμπαρῇ, καὶ ὀφέλιμοι ἔσονται. τοῦ δὲ ἄρεως συμπαρόντος, ἄστατοι καὶ βλαβεραὶ καὶ ἐπίζηλοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν ὁμοίως τῇ ἀφροδίτῃ καὶ τῷ κρόνῳ καὶ τῷ ἑρμῇ συσχηματίζεται ὁ ἄρης, ποιήσει τὰς συναρμογὰς πρὸς ὁμηλικάς. εἰ δὲ ἀνατολικώ-

nescentes, cum rursus in trigonis signis suas domus habeant. Quapropter Venus cum Marte propensum utriusque animum ad amorem, & benevolentiam mutuam facit; quod si Mercurius adhæserit, eorum item affectus, satis illustri præconio propalabitur. Si in promiscuis signis, & conformatis; veluti Capricorno, & Piscibus reperta sit, fratrum, affiniumque matrimonia molitur. Et de viris loquendo; si Lunæ Venus adhæret, duabus sororibus, vel duobus consanguineis commiscetur. De fœminis; si cum Jove fuerit, cum duobus fratribus, vel duobus consanguineis, æque, ac de viris dictum est, consuescet. Rursus Venus cum Saturno copulata convictus hilares facit, ac constantes; si tertius Mecurius adstiterit, utiles erunt, si Mars adhæserit, instabiles, damnosi, æmulationi obnoxii. Similiter si Veneri, Saturno, & Mercurio Mars configuratus fuerit, qui matrimonia contraxerunt, ætate pares erunt; si magis in ortu fuerit,

cum natu minoribus; ſi magis in occaſu, cum grandioribus, provectioribuſque nuptiæ parabuntur. Si Venus, & Saturnus in promiſcuis ſignis reperiantur; veluti in Capricorno, & Libra, conjugia cum conſanguineis erunt. Hic autem aſpectus ſtellarum, ſi in horoſcopo, aut medio cœli fuerit; ſi una & Luna advenerit, viri quidem cum matribus, aut matrum ſororibus, aut novercis conſueſcent, mulieres cũ filiis, aut cum fratrum filiis, aut cum maritis filiarũ ſe polluent. Si loco Lunæ Sol in dicta figura convenerit; & potiſſimum ſi ſtellæ occiduæ ſint, viri filiabus, aut filiorum uxoribus utentur; fœminæ cũ Patribus, aut patruis, aut filiarum maritis cubabunt. Si dictæ configurationes in ſignis convenientibus haud exiſtentes, loca fœminea occupant, efficient in libidines proclives, pronos, impudicos; veluti ſi fuerint in anterioribus, & poſte-

τερός ἐστι, πρὸς νεωτέρους, ἢ νεωτέρας. εἰ δὲ δυτικώτερος, πρὸς παλαιοτέρους, ἢ παλαιοτέρας. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ἀφροδίτης καὶ ὁ τοῦ ♄ ἐν ζωδίοις ἐπικοίνοις εὑρεθῶσι, τοῦτ' ἔστιν ἐν ♑ καὶ ♎, πρὸς συγγενεῖς ἔσονται αἱ συζυγίαι. τούτου δὲ τοῦ σχήματος τῶν ἀστέρων ὡροσκοποῦντος ἢ μεσουρανοῦντος, ἐὰν καὶ ἡ ☽ συμπροσέλθῃ, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς μητέρας ἢ ἀδελφὰς μητέρων, ἢ πρὸς μητρυιάς συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τοὺς υἱοὺς, ἢ πρὸς υἱοὺς ἀδελφῶν, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ ἀντὶ τῆς ☽ ὁ ☉ προσέλθῃ τῷ εἰρημένῳ σχήματι, καὶ μάλιστα δυτικῶν ὄντων τῶν ἀστέρων, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς θυγατέρας, ἢ πρὸς τὰς τῶν υἱῶν γυναῖκας συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς πατέρας, ἢ πρὸς ἀδελφοὺς πατέρων, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ καὶ οἱ εἰρημένοι σχηματισμοὶ μὴ ὑπάρχοντες ἐν ζωδίοις συγγενικοῖς, ἐν τόποις θηλυκοῖς εὑρεθῶσι, ποιήσουσι καταφερεῖς τε καὶ προχείρους καὶ ἀσελγεῖς. οἷον ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων καὶ

ὀπισθίων

ὀπισθίων τοῦ ♈, καὶ τῆς ὑάδος, καὶ τῆς καλπίδος, καὶ τῶν ὀπισθίων τοῦ ♌, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ ♑. καὶ ὑπάρχοντες μὲν οἱ εἰρημένοι ἀστέρες ὅ,τε τῆς ♀ καὶ ὁ τοῦ ♄ κεκεντρωμένοι ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων δύο κέντρων τοῦτε ἀπηλιωτικοῦ καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, παντελῶς φανερὰ τὰ πάθη καὶ δεδημοσιευμένα ποιήσουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐσχάτων δύο κέντρων τοῦτε λιβυκοῦ καὶ τοῦ βορείου ὄντες, εὐνούχους ποιήσουσι καὶ στείρας καὶ ἀτρυπήτους. τὰ μὲν οὖν περὶ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ♂ ἐπισκεψόμεθα. οὗτος γὰρ κεχωρισμένος μὲν ὢν τῆς ♀ καὶ τοῦ ♄, μαρτυρούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ♃, καθαρείους καὶ σεμνοὺς πρὸς τὰς μίξεις ποιεῖ τοὺς ἄνδρας, καὶ πρὸς μόνην τὴν φυσικὴν χρείαν διακειμένους. εἰ δὲ τῷ ♄ συνέλθῃ μόνῳ, καταψύχρους ποιήσει καὶ ὀκνηρούς. ἐὰν δὲ ἀμφοτέροις τούτοις συνοῦσιν ὅτε τῆς ♀ καὶ ὁ τοῦ ♃ συσχηματισθῶσιν αὐτοῖς, εὐκίνητοι μὲν καὶ ὀρεκτικοὶ ἔσονται· ἐγκρατεῖς δὲ καὶ κατέχοντες ἑαυτοὺς, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφόμενοι. εἰ δὲ τοῦ ♄ ἀπόντος ὁ ♂ μόνῳ σύνεστι τῷ τῆς ♀

rioribus partibus Arietis, ſucularum, urnæ, & poſterioribus Leonis, & facie Capricorni. Et ſi fuerint dictæ ſtellæ; Veneris ſcilicet, & Saturni in cardinibus, in primis duobus orientali, & meridiano, affectus iſti patebunt, volitābuntque per ora virûm, in aliis extremis duobus occidenti, borealique, ſteriles procreabuntur, eunuchi, & obturatis meatibus. Virorum itaque ex ipſo Marte conjectabimus. Hic enim à Venere, Saturnoque ſeparatus, teſtimonio Jovis fultus, mundos, graveſque, & in concubitu verecundos viros efficiet, & naturali uſu Venereorum contentos; ſi Saturno ſoli adhæſerit, facit pigros, frigidos. Si utriſque hiſce annexis Venus, Jupiterque cum illis configurentur agiles reddet, ad Venereaque incenſos, verum continentes, & refrenantes ad propellendã infamiam. Si Saturno remoto Mars tantum Veneri adhæſerit,

aut si Jupiter ipse adsit, lascivi erunt, omnesque occasiones explendæ libidinis captantes. Et si ex stellis una occidua sit, alia exoriens in Venerem masculam, & fœminam promiscue erunt propensi; non adeo tamen ut appetitus modum excedat; si utraque stella occidua sit, tantum ad fœminas erunt procli- ves. Signis vero fœmineis existentibus, in quibus stellæ sunt, & ipsi muliebria patientur; si utraque exoriens sit ad masculos tantum impetu effrenato agentur. Si signa mascula fuerint ad cujusvis ætatis mares. Præterea si Venus occidentalior fuerit, cum abjectioribus, & famulis, externisque consuescent. Si Mars occiduus fuerit, cum eminentioribus, ac dominis, nuptisq; concubent, & de viris ita judicandum est. In fœminis autem Venus observetur. Hæc enim cum Jove, aut cum Mercurio configurata, sobrias, mundasque in congressibus fa-

ἢ καὶ τοῦ ♃ σὺν αὐτῇ ὑπάρχοντος, λάγνοι ἔσονται, καὶ πάντα τρόπον ἡδονῆς ποριζόμενοι. καὶ εἰ μὲν ὁ εἷς τῶν ἀστέρων δυτικὸς, ὁ δὲ ἕτερος ἀνατολικός ἐστι, καὶ πρὸς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἔσονται διακείμενοι, οὐχ ὑπερβολικῶς δέ. εἰ δὲ ἀμφότεροι οἱ ἀστέρες δυτικοὶ εὑρεθῶσι, πρὸς μόνον τὸ θῆλυ ἔσονται καταφερεῖς. θηλυκῶν δὲ τῶν ζωδίων ὑπαρχόντων ἐν οἷς οἱ ἀστέρες, καὶ αὐτοὶ πάσχειν ἀνέξονται τὰ τοῦ θήλυος. εἰ δὲ ἀμφότεροι ἀνατολικοὶ ὦσι, πρὸς μόνον τὸ ἄῤῥεν ὁρμητικῶς ἕξουσι. τῶν δὲ ζωδίων ἀρσενικῶν ὄντων, πρὸς πᾶσαν ἀρσενικὴν ἡλικίαν. ἔτι εἰ μὲν δυτικώτερος ὁ τῆς ♀ εὑρίσκοιτο, πρὸς ταπεινὰς καὶ δούλας καὶ ἀλλοφύλους συνελεύσονται. εἰ δὲ ὁ τοῦ ♂ εὑρίσκοιτο δυτικὸς, πρὸς ὑπαρχούσας ἢ δεσποίνας, ἢ ὑπάνδρους. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν οὕτως. ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ὁ τῆς ♀ παρατηρήσεται. οὗτος γὰρ συσχηματιζόμενος τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τοῦ ☿, σώφρονας καὶ καθαρείους ποιεῖ περὶ τὰς μίξεις.

πρὸς

πρὸς δὲ τὸν τοῦ ☿ συνοικειούμενος, μὴ συμπαρόντος τοῦ ♄, εὐκινήτους μὲν ποιήσει πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, ἐγκρατεῖς δὲ ἑαυτῶν καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφομένας. μόνῳ δὲ τῷ ♂ συνὼν ἢ συσχηματισθεὶς ὁ τῆς ♀, λάγνους ποιήσει καὶ καταφερεῖς. ἐὰν δὲ συνῶσιν ἀμφοτέροις, ἢ συσχηματιζομένοις συμπροσέλθῃ, καὶ ὁ τοῦ ♃, ὄντος μὲν τοῦ ♂ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ ☉, δούλοις ἐπιμίγνυνται, ἢ ταπεινοτέροις, ἢ ἀλλοφύλοις. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ ὑπὸ τὰς αὐγάς ἐστι τοῦ ☉, ἐπιμιγνήσονται ὑπερέχουσιν ἢ δεσπόταις. καὶ ἐὰν μὲν ἐν θηλυκοῖς τόποις ὦσιν οἱ ἀστέρες, ἢ θηλυκῶς σχηματίζωνται, πρὸς μόνον τὸ παθεῖν ἔσονται καταφερεῖς. ἐὰν δὲ ἀῤῥενικῶς διακείμενοι ὦσιν οἱ ἀστέρες, καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν, ὁ μὲν δὴ ♄ τούτοις τοῖς σχήμασι συνοικειούμενος, πρὸς τὸ αἰσχημονέστερον συνεργεῖ, ὁ δὲ τοῦ ♃ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, ὁ δὲ τοῦ ☿ πρὸς τὸ περιβοητότερον καὶ ἐπισφαλέστερον.

cit; cum Mercurio juncta remoto Saturno, pronas quidem in Venerem; verum continentes, & turpitudinem fugientes. Soli Marti copulata, aut configurata Venus, impudicas facit, & in libidines pronas. Si utrisque una coëuntibus, aut configurantibus concurrit & Jupiter; Marte quidem sub Solis radiis existente, cum servis, abjectioribus, externisque commiscentur. Si Venus sub Solis radiis fuerit, superiores, vel dominos admittent. Et si fœmineis locis stellæ adsint, vel fœmineo positu se aspicient, tantum ad patiendum erunt proclives; si stellæ masculo positu sint, etiam ad agendum. Saturnus hisce figuris conciliatus, impudentiora omnia facit, Jupiter moderatiora, Mercurius divulgatiora, & periculosiora.

Cap. VI.

De Liberis.

POst hæc, ordo postulat, ut de filiis etiam disseramus. Horum observatio desumitur ex stellis assistentibus, vel configuratis in cœli culmine, vel succedente, quem bono Genio tribuunt. Si nullæ stellæ in eo loco adsint, vel configurentur, oppositæ, considerandæ sunt. Luna itaque, & Jupiter, & Venus, tanquam prolis largitores assumuntur. Sol, Mars, & Saturnus eam auferunt, vel minuunt, Mercurius ad utrosque promiscuus illi suppetias fert, quem aspexerit; exhibens quidẽ, dum in ortu est; demens, dum in occasu. In summa stellæ liberorum datrices sic positæ, solæque existentes, unicam tantum prolem elargiuntur. Sed in signis bicorporeis, aut in fœmineis similiter, etsi in fœcundis fuerint; veluti Piscibus,

Κεφ. ϛʹ.

Περὶ τέκνων.

Ἀκόλουθόν ἐστιν ἐπὶ τούτοις, καὶ περὶ τέκνων διεξελθεῖν. ἔστι δὴ οὖν ἡ παρατήρησις τούτων, ἐκ τῶν ἀστέρων τῶν συνόντων ἢ συσχηματιζομένων τῷ κατὰ κορυφὴν τόπῳ, ἢ τῷ ἐπιφερομένῳ, ὃν τόπον τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος φασίν. εἰ δὲ μὴ συμπάρεισί τινες ἀστέρες ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἢ συσχηματίζονται, δεῖ θεωρεῖν τοὺς διαμετροῦντας. ἡ μὲν δὴ ☽ καὶ ♃ καὶ ♀, λαμβάνονται ὡς δοτῆρες τῶν τέκνων. ☉ δὲ καὶ ♂ καὶ ♄, λαμβάνονται πρὸς ἀτεκνίαν ἢ ὀλιγοτεκνίαν. ὁ δὲ τοῦ ☿ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπίκοινος ὑπάρχων, συνεργεῖ πρὸς ὃν ἂν καὶ συσχηματισθῇ· διδοὺς μὲν, ὅτ' ἂν ἀνατολικὸς ᾖ. ἀφαιρούμενος δὲ, ὅτ' ἂν δυτικός. ἁπλῶς μὲν οἱ δοτῆρες τῶν τέκνων ἀστέρες οὕτως κείμενοι, καὶ κατὰ μόνας ὄντες, καὶ τὴν δόσιν τῶν τέκνων μοναδικὴν ποιοῦνται. ἐν δὲ δισώμοις ὄντες ζωδίοις, ἢ ἐν θηλυκοῖς, διδυμογωνίαν δωροῦνται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν πολυσπέρμοις τύχοντες, οἷον ♓, ♋, ♏,

♋, ♏, δίδυμα, ἢ καὶ πλείονα δώσουσι· καὶ ἔτι ἀῤῥενικῶς μὲν διακείμενοι, διά τε τοῦ πρὸς τὸν ☉ σχηματισμοῦ, καὶ διὰ τοῦ ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις τυγχάνειν, ἄρσενα δώσουσι· θηλυκῶδες δὲ διακείμενοι, θήλυα. εἰ μέντοι γε καθυπερτερηθῶσιν ὑπὸ κακοποιῶν, ἢ καὶ ἐν τόποις εὑρεθῶσι στειρεύουσιν, ἢ ἐν ζωδίοις, οἷόν ἐστιν ὁ ♌ καὶ ♍, διδοῦσι μὲν τέκνα, ἀλλ' οὐκ εἰς καλὸν, οὐδὲ διαμένοντα. Εἰ δὲ ὁ ☉ καὶ οἱ κακοποιοὶ διαλάβωσι τοὺς εἰρημένους τόπους, τουτ' ἔστι τὴν τοῦ οὐρανοῦ κορυφὴν, ἢ τὸν ἐπιφερόμενον τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος· ἐὰν μὲν ὑπάρχωσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις ἢ στειρώδεσι, καὶ οὐκ ἔχωσι τοὺς ἀγαθοποιοὺς καθυπερτεροῦντας, τελείαν ἀτεκνίαν δηλοῦσιν. ἐν θηλυκοῖς δὲ ὄντες ζωδίοις ἢ πολυσπέρμοις, ἢ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν μαρτυρούμενοι, διδοῦσι μὲν, ἀλλ' ἐπιβλαβῆ καὶ ὀλιγόβια. ἀμφοτέρας δὲ αἱρέσεως πρὸς τὰ τεκνοποιὰ ζώδια συσχηματιζομένης, καὶ λόγον ἐχούσης, συμβήσεται ἡ ἀποβολὴ τῶν τέκνων πρὸς

Cancro, & Scorpio prolem geminant, vel reddunt auctiorem. Adhuc ſi maſculam naturam præſeferant, propter configurationem cum Sole, & quod in maſculis ſignis conſiſtant, maſculos dabunt; fœminas, ſi fœmineam naturam nactæ ſint. Si à maleficis ſuperatæ fuerint, vel locis ſterilibus adhæſerint, vel in ſignis; uti ſunt Leo, & Virgo, prolem quidem promittunt; ſed noxiam, neque duraturam. Si Sol, & maleficæ prędicta loca medium cœli ſcilicet, & ſuccedentem boni Genii occuparint; ſi in ſignis maſculis, aut ſterilibus fuerint, nec beneficas habuerint, quæ ſuperiores ſint, omnino prolem denegant. Verum ſi in fœmineis ſignis, aut fœcundis, aut beneficarum teſtimonio adjutæ fuerint, prolem dabunt; ſed morbis obnoxiam, & brevis vitæ. Vtraque autem conditione ad ſigna prolifica configurata, & rationem habente, per-

dentur liberi pro ratione excessus, quem habebunt stellæ ex utraque conditione testimonium exhibentes vel omnes, vel pauci, vel plures, prout illæ fuerint vel plures, vel fortiores, ex eo quod fuerint, vel orientaliores, vel magis in cardinibus, vel elatæ supra cæteras, vel succedentes. Itaque dictorum signorum domini, quum sint prolis datores, si orientales fuerint, aut in propriis locis, illustres, clariq; liberi erunt. Si occidui, aut locis alienis obscuri, & abjecti. Item si cum parte fortunæ, horoscopoque convenerint, parentibus dilecti, venusti, rerum paternarum hæredes. Si neque conjungantur, neque conveniant, odiosi parentibus, & noxii, neque parentum bonis succedent. Præterea stellæ, quæ filios exhibent, si inter se mutuo radiis amicis configuratæ fuerint, concordes liberos promittunt, & mutuis officiis, operisque conjunctos;

τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἕξουσιν οἱ καθ' ἑκατέραν αἵρεσιν μαρτυροῦντες ἀστέρες, ἢ πάντων τῶν τέκνων, ἢ ὀλίγων, ἢ πλειόνων, καθὼς ἂν ἐκεῖνοι εὑρίσκωνται πλείονες ὄντες ἢ δυνατώτεροι, ἐκ τοῦ ὑπάρχειν ἀνατολικώτεροι, ἢ ἐπικεντρότεροι, ἢ καθυπερτεροῦντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι. Ἐὰν μὲν οὖν οἱ κύριοι τῶν εἰρημένων ζωδίων δοτῆρες ὄντες τέκνων, ἢ ἀνατολικοὶ κατατύχωσιν, ἢ ἐν ἰδίοις τόποις, ἔσονται τὰ δεδογμένα τέκνα ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξα. ἐὰν δὲ δυτικοὶ ἢ ἐν τόποις οὐκ ἰδίοις, ἔσονται ἀφανῆ καὶ ταπεινά. ἔτι εἰ μὲν πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης συμφωνοῦσι καὶ τὴν ὥραν, ποιήσουσιν αὐτὰ προσφιλῆ τοῖς γονεῦσι καὶ ἡδέα, καὶ κληρονομοῦντα τὰς οὐσίας αὐτῶν. εἰ δὲ ἀσύνδετοι εὑρεθῶσι καὶ ἀσύμφωνοι, ἔσονται μισούμενα καὶ ἐπιβλαβῆ τοῖς γονεῦσι, καὶ τῆς κληρονομίας τῶν οὐσιῶν ἐκπίπτοντα. ἔτι οἱ τὰ τέκνα διδόντες ἀστέρες οἰκείως πρὸς ἀλλήλους συσχηματιζόμενοι, ποιοῦσι φιλαδέλφους καὶ τιμητικοὺς πρὸς ἀλλήλους.

ἀσύν-

ἀσύνδετοι δὲ ὄντες ἢ διάμετροι, ποιήσουσιν ἀλλήλοις ἐχθραίνοντας καὶ ἐπιβουλεύοντας. ὁ μὲν καθολικὸς περὶ τέκνων τύπος τοιοῦτος. ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἀκολουθούντων, δεῖ λαμβάνειν τὸν ὡρόσκοπον ἐφ' ἑκάστου ἀστέρος τῶν διδόντων τὰ τέκνα, καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν ὥσπερ ἐπὶ γενέσεως παρατηρεῖν καὶ καταστοχάζεσθαι.

inconjunctæ vel oppoſitæ, odia mutua, inſidiaſque inter fratres procreant. Et hæc eſt in genere de filiis conſideratio. De iis vero, quæ minutiora ſunt, ſi judicare velimus, horoſcopus ex qualibet ſtella, quæ prolem pollicetur, aſſumendus eſt, & reliqua diſpoſitio, ut in generationis ſchemate fieri ſolet, obſervanda; & ſic deinceps de illis ferendum judicium.

Κεφ. ζ.

Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.

ΤΑ δὲ περὶ φιλίας καὶ ἔχθρας, οὕτως ἔχει. αἱ μὲν δὴ μεγάλαι καὶ πολυχρόνιοι οἰκειώσεις ἢ διαστάσεις, καλοῦνται συμπάθειαι καὶ ἔχθραι. αἱ δὲ μικραὶ καὶ ἐπ' ὀλίγον κατὰ καιροὺς τινὰς, καλοῦνται συναστρίαι καὶ ἀντιδικίαι. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ ἐπίσκεψις τοιαύτη. Τὰς μὲν οὖν μεγάλας καὶ πολυχρονίους φιλίας ἢ ἔχθρας, δεῖ ἐπισκέπτεσθαι διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν κυρίων τόπων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀμφοτέρων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἐχόντων τὴν φιλίαν ἢ τὴν ἔχθραν. δεῖ

Cap. VII.

De amicis, & inimicis.

DE amicitiis, & inimicitiis ita diſcurrendum eſt. Majores, diuturnæque familiaritates, vel diſcenſiones, ſympathiæ & inimicitiæ vocari ſolent; quæ vero minores ſunt, & pro tempore exoriuntur, ſynaſtriæ, & lites nuncupantur. Earum conſideratio hæc erit. Majores itaque, & durabiliores amicitiæ, vel inimicitiæ diſcutiendæ ſunt obſervatione dominantium locorum, quæ in utraque nativitate ſunt; hoc eſt eorum, quæ amicitiæ, vel inimicitiæ cauſæ ſunt. Igitur

solaris locus animadvertendus est, & horoscopus, & pars fortunæ. Hæc namque, si in iisdem signis fuerint, vel si loca permutarint, seu omnia, seu plurima, & præcipue in horoscopo fuerint, unum circa septemdecim partes à se invicem distantia, amicitias efficient irreprehensibiles, & indissolubiles. Si in conjunctis, aut oppositis fuerint, inimicitias, dissidiaque magna, & durabiliora, si in nullo ex jam dictis locis constiterint; sed tantummodo in signis configurata, si aspectus trigonus fuerit, aut sexagonus, minores amicitiæ, si in quadratis minora odia exercebuntur, adeo ut statis temporibus benevolentiæ desinant, vel minuantur; cum maleficæ configurationem permeant, similiter, & dissidia cessent, vel tranquillentur, cum beneficæ in configurationes accesserint.

Cum vero amicitiarum, & inimicitiarum genera sint tria; quippe aut ele-

οὖν παρατηρεῖν τὸν ἡλιακὸν τόπον, καὶ τὸν σεληνιακὸν, καὶ τὸν ὡροσκοπικὸν, καὶ τὸν τοῦ κλήρου τύχης. οὗτοι γὰρ ἐὰν ἐν τοῖς αὐτοῖς δωδεκατημορίοις τύχωσιν, ἢ ἐὰν τοὺς τόπους ἐναλλάξωσιν ἢ πάντες ἢ οἱ πλείονες, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ ὡροσκοποῦντες περὶ τὰς ιζʹ μοίρας ἀλλήλων ἀπέχωσι, ποιήσουσι τὰς φιλίας ἀπταίστους καὶ ἀδιαλύτους. ἐὰν δὲ ἐν ἀσυνδέτοις ἢ διαμέτροις ὑπάρχωσι, ποιήσουσι τὰς ἔχθρας μεγάλας καὶ πολυχρονίους. καθ' οὐδένα δὲ τῶν εἰρημένων τόπων τύχοντες, ἀλλὰ μόνον ἐν δωδεκατημορίοις συσχηματιζόμενοι, εἰ μὲν ἐν τριγώνοις ἢ ἑξαγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι φιλίας. εἰ δὲ ἐν τοῖς τετραγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι τὰς ἔχθρας. ὥστε συμβαίνειν κατὰ καιρούς τινας, τὰς μὲν φιλίας ὥσπερ ἀργεῖν καὶ ὑποστέλλεσθαι, ὅτ' ἂν οἱ κακοποιοὶ τὸν συσχηματισμὸν διέρχωνται. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἔχθρας ὥσπερ ἡσυχάζειν καὶ εἰρηνεύειν, ὅτ' ἂν οἱ ἀγαθοποιοὶ πρὸς τοὺς συσχηματισμοὺς ἐπεμβαίνωσιν.

Ἐπεὶ δὲ φιλίας καὶ ἔχθρας εἴδη τρία· καὶ γὰρ ἢ διὰ προαίρεσιν,

ρεσιν, ἢ διὰ χρείαν οὕτως διάκεινται πρὸς ἀλλήλους, ἢ διὰ λύπην καὶ ἡδονήν· ὅτ' ἂν μὲν οἱ εἰρημένοι τόποι ἢ πάντες ἢ οἱ πλεῖστοι συνοικειωθῶσι πρὸς ἀλλήλους, ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν συνίσταται ἡ φιλία. ὅτ' ἂν δὲ ἀνοικείως ἔχωσιν οἱ τόποι, ὁμοίως συνίσταται ἡ ἔχθρα. ὅτ' ἂν δὲ μόνοι τῶν φώτων οἱ τόποι συνοικειωθῶσι, ἢ ἀνοικείως διατεθῶσιν, συνίσταται ἡ διὰ προαίρεσιν φιλία, ἥτις καὶ βελτίστη καὶ ἀσφαλής. ὁμοίως καὶ ἔχθρα, ἥτις κακίστη καὶ ἄπιστος. ὅτ' ἂν δὲ οἱ τόποι τῶν κληρῶν τῆς τύχης συνοικειωθῶσιν, ἢ μή, συνίστανται αἱ διὰ χρείαν. ὅτ' ἂν δὲ οἱ τῶν ὡροσκόπων, αἱ διὰ λύπας καὶ ἡδονάς. χρὴ δὲ παρατηρεῖν ἐπὶ τῶν εἰρημένων τόπων, τούς τε καθυπερτεροῦντας αὐτοὺς ἀστέρας, καὶ τοὺς ἐπιθεωροῦντας. ἐκεῖνος γὰρ ὁ τόπος ἕξει τὸ δυνατώτερον τῆς φιλίας ἢ τῆς ἔχθρας, πρὸς ὃν ἐγγίζει ἡ καθυπερτέρησις ἢ ἐπαναφορά, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, ἢ ἔγγιστα. ὁ δὲ ἔχων τόπος τοὺς ἐπιθεωροῦντας ἀστέρας, πρὸς ἀγαθοποιΐαν δυνατώτερος

ctione, aut utilitate, aut dolore, & voluptate ita affici contingit, quum dicta loca, aut omnia aut pleraque mutuo conformentur tribus hisce generibus amicitia conciliabitur, si positus contra non congruent, simili ratione dissidium conflabitur. Cum sola luminum loca congruent, aut dissidebunt, amicitia, quæ ex consilio fit, quæ omnium optima est, & tutissima firmabitur, similiter & odia atrocissima, & infida. Cum loca partium fortunæ congruent, vel non, amicitiæ utilitatis causa contrahentur. Cum horoscoporum, quæ propter dolores, & voluptates. Verumenimvero in prædictis locis stellæ eosdem superantes, aut aspicientes, animadvertendæ sunt; locus etenim illæ amicitiarum, vel odiorum causam efficacissimam habebit, cui exaltatio, vel successio, vel in eodem signo, vel proxime, vicina fuerit; locus vero, in quo erunt aspectus stellarum, ad benefaciendum efficacio-

res,

res, & magis proficuas amicitias, & dissidia cito dissolvenda comprehendet. Et hæc de magnis, & durabilioribus benevolentiis, & odiis dicta sunto. De iis, quæ statis temporibus constantur, diximusque synastrias vocari, & contentiones, motus stellarum in utraque genesi deprehensi, observandi sunt; hoc est quibus temporibus unius geneseos stellarum motus in loca veniunt alterius geneseos. His namque temporibus particulares amicitiæ, & inimicitiæ, & exiguo tempore perdurantes usque ad dissolutionem similis stellarum adventus, generantur. Saturnus itaque, ac Jupiter unus ad alterius loca perveniens, propter nonnullas circumstantias, aut agricultutæ, aut hæreditatis amicitias efficient. Saturnus, & Mars, dissidia, insidiasque, easque consulto instructas. Saturnus, & Venus amicitias per consanguineos contractas; cito tamen desituras. Saturnus, & Mercurius ami-

τέρους, ἐκεῖνος λήψεται καὶ τὸ τῆς φιλίας ὠφελιμώτερον, καὶ τὸ τῆς ἔχθρας διαλυτικώτερον. ταῦτα μὲν περὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων. περὶ δὲ τῶν κατὰ καιροὺς συνισταμένων, ἃς δὴ συναστρείας καὶ ἀντιδικίας ἔφημεν λέγεσθαι, δεῖ παρατηρεῖν τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων τὰς πρὸς ἀμφοτέραν γένεσιν καταλαμβανομένας, τοῦτ᾽ ἔστιν, ἐν ποίοις χρόνοις αἱ κινήσεις τῶν ἀστέρων τῆς ἑτέρας γενέσεως, εἰς τόπους ἐπέρχονται τῆς ἑτέρας γενέσεως. κατὰ γὰρ τούτους τοὺς χρόνους, γίνονται φιλίαι μερικαὶ καὶ ἔχθραι, καὶ διαμένουσαι χρόνον ὀλίγον, ἕως τῆς διαλύσεως τῆς τοιαύτης τῶν ἀστέρων ἐπελεύσεως. ♄ μὲν οὖν καὶ ♃ ἐπελθόντες πρὸς τοὺς ἀλλήλων τόπους, ποιοῦσι φιλίαν διά τινας συστάσεις, ἢ γεωργίας, ἢ κληρονομίας. ♄ δὲ καὶ ♂ ποιοῦσι μάχας καὶ ἐπιβουλὰς κατὰ προαίρεσιν συνισταμένας. ♄ δὲ καὶ ♀ φιλίας διὰ συγγενικῶν προσώπων, ταχὺ μέν τοι ψυχραινομένας. ♄ δὲ καὶ ☿, φιλίας

λίας

λίας διὰ πραγματείας ἢ κέρδη, ἢ μυστήρια. ὁ δέ γε ♃ καὶ ♂ ποιοῦσι φιλίας διὰ οἰκονομίας καὶ ἀξιώματα. ♃ δὲ καὶ ♀ ὁμοίως φιλίας διὰ προσώπων θηλυκῶν, ἢ ἱερῶν, ἢ χρησμῶν. ♃ δὲ καὶ ☿ φιλίας διὰ λόγους καὶ ἐπιστήμας, καὶ προαίρεσιν φιλόσοφον. ♂ δὲ καὶ ♀ ποιοῦσι τὰς φιλίας, δι' ἐρώτων καὶ μοιχείας καὶ ὑπονοθεύσεως. ♂ δὲ καὶ ☿ ποιοῦσιν ἔχθρας καὶ δίκας, δι' ἀφορμὰς πραγμάτων ἢ φαρμακῶν. ἡ δὲ ♀ καὶ ☿ ποιοῦσι κοινωνίας, τὰς διὰ τέχνην ἢ μάθησιν, ἢ σύστασιν ἀπὸ γραμμάτων ἢ θηλυκῶν προσώπων. ταῦτα μὲν οὕτως. ἡ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ πλέον αὔξησις ἢ ἐλάττωσις, διαγνωσθήσεται ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῶν ἐπιλαμβανομένων τόπων, πρὸς τοὺς τέσσαρας πρώτους τόπους καὶ κυριωτάτους. καὶ γὰρ πρὸς τοὺς τόπους τῶν κλήρων ἢ τῶν φώτων κεντρωθέντες, ποιοῦσιν ἐπιφανεστέρας τὰς συναστρίας καὶ ἀντιδικίας. ἀπαλλοτριούμενοι δὲ, ποιοῦσιν αὐτὰς οὐκ ἐπιφανεῖς. τὸ δὲ βλαπτικώτερον

citias per negotiationes, commoda, vel mysteria initas. Jupiter, & Mars, amicitias per gubernia, & dignitates. Jupiter, & Venus similiter amicitias per fœminas, aut sacras, aut oraculis intentas. Jupiter, & Mercurius amicitias eloquentia, disciplinis, & doctrinarum studiis contractas. Mars, & Venus, amicitias per amores, adulteria, & scortationes. Mars, & Mercurius, dissidia, & lites propter negotiationes, & maleficia portendunt. Venus, & Mercurius, familiaritates ex artibus, & studiis, & commercio litterarum, vel fœminis; & hæc ita se habent. Incrementa, & decrementa majoris, vel minoris societatis ex habitudine locorum occupatorum ad quatuor primos locos, & præcipuos discernentur. Nam in parte fortunæ, aut luminum locis in cardinibus, amicitias pro tempore, ac contentiones illustriores reddunt. Separati occultiores. Majorem, vel

minorem

minorem noxam, aut usum ex stellis dicta loca aspicientibus, pro qualitate earum, sive bona, sive mala dijudicabimus. Consideratio autem de servorum, ac dominorum concordiis, & discordiis ex mali Genii signo desumitur, & stellis eum locum contuentibus ipso generationis tempore, & accessibus, seu oppositionibus; & potissimum si dominæ signi, aut cum locis præcipuis nativitatis consenserint, vel configuratione repugnarint.

Cap. VIII.

De peregrinatione.

PEregrinationes ex positu luminum ad cardines, amborum quidem; sed potissimum Lunæ judicabimus. Ipsa enim occidens, vel à cardinibus deflectens, peregrinationes, & locorum mutationes prænunciat. Nonnunquam etiam & Mars obiens, aut à culmine cœli decidens, item facit cum luminaria oppo-

ἢ ὠφελιμώτερον, ἐκ τῶν ἐπιθεωρούντων ἀστέρων τοὺς εἰρημένους τόπους πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ κακὸν τὴν ἰδιοτροπίαν ἐχόντων διακρινοῦμεν. ὁ δὲ περὶ δούλων τόπος τῆς δεσποτικῆς πρὸς αὐτοὺς διαθέσεως, ἐκ τοῦ κακοδαιμονοῦντος ζωδίου λαμβάνεται, καὶ διὰ τῶν ἀστέρων τῶν ἐπιθεωρούντων τὸν τόπον κατ' αὐτήν τε τὴν γένεσιν, καὶ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις ἢ τὰς διαμετρήσεις, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ κύριοι τοῦ δωδεκατημορίου, ἢ συνοικειωθῶσι πρὸς τοὺς κυρίους τόπους τῆς γενέσεως, ἢ ἀνοικείως συσχηματισθῶσιν.

Κεφ. η'.

Περὶ ξενιτείας.

ΤΑ δὲ περὶ ξενιτείας ἐπισκεψόμεθα ἐκ τῆς στάσεως τῶν φώτων πρὸς τὰ κέντρα, ἀμφοτέρων μὲν, μάλιστα δὲ τῆς ☽. αὐτὴ γὰρ δύνουσα ἢ ἀποκλίνουσα τῶν κέντρων, ξενιτείας ποιεῖ καὶ τόπων μεταβολάς. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὁ τοῦ ♂ καὶ αὐτὸς δύνων ἢ ἀποκλίνων τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου, τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ὅτ' ἂν πρὸς τὰ φῶτα διά-

μετρον ἢ τετράγωνον ἔχῃ στά-
σιν. ἐὰν δὲ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύ-
χης ἐκπέσῃ πρὸς τὰ ζώδια,
ἅπερ τὴν ἀποδημίαν ποιεῖ, ἔσται
ὁ βίος ὅλος καὶ ἡ ἀναστροφὴ
καὶ ἡ πρᾶξις ἐπιξένης. Ἔτι δὲ
ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωρή-
σωσι τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ
ἐπαναφέρωνται αὐτοῖς, ἔσται
ἔνδοξος καὶ ἐπικερδὴς ἡ ἐπι-
ξένης διατριβή. καὶ ἡ ἐπάνο-
δος ἀπαντήσει ταχεῖα καὶ ἀ-
νεμπόδιστος. ἐὰν δὲ οἱ κακο-
ποιοὶ ἐπιθεωρήσωσιν, ἢ ἐπα-
ναφέρωνται, ἔσται ἡ ξενιτεία
ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπικίνδυνος,
καὶ δύσκολος ἡ ἐπάνοδος.
πανταχοῦ δὲ δεῖ συμπαρα-
λαμβάνειν τὴν σύγκρασιν, καὶ
τὸ ἐπικρατέστερον τῶν γινομέ-
νων συσχηματισμῶν παρατη-
ρεῖν. ὡς ἐπιπολὺ δὲ ἐὰν τὰ
φῶτα ἐκπέσῃ πρὸς τὰ ἀπο-
κλίματα, τῶν ἀνατολικῶν τε-
ταρτημορίων, συμβαίνει γίνε-
σθαι τὰς ξενιτείας εἰς τὰ πρὸς
ἀνατολὰς μέρη καὶ μεσημβρίαν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς λιβυ-
κοῖς, ἢ καὶ ἐν τῷ δύνοντι τεταρτημορίῳ, αἱ ξενιτεῖαι συμ-
βήσονται πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμάς. Ἔτι ἐὰν τὰ ζώδια,
ἅπερ τὴν ξενιτείαν ποιεῖ, μονοειδῆ ὑπάρχῃ ἢ αὐτὰ, ἢ οἱ

ſito, vel quadrato poſitu conſpexerint. Quod ſi & pars fortunæ in ſigna inciderit, quæ peregrinationis cauſa ſunt, vita omnis, & conſuetudo, actioneſque univerſę apud exteros tranſigentur. Præterea ſi beneficæ dicta loca aſpexerint, vel iis ſucceſſerint, peregrinatio, vitaque apud exteros erit illuſtris, & proficua, & regreſſus maturus, & expeditus. Si maleficæ aſpexerint, vel ſucceſſerint, peregrinatio erit damnoſa, & periculis obnoxia, redituſque difficilis. Vbique autem temperamentum, & configurationum validiores obſervandę ſunt. Vt plurimum vero ſi lumina deflexerint ad orientales quadrantes, peregrinationes erunt ad partes orientales, & meridianas; ſi ad occiduas plagas, vel quadrantem obientem, peregrinationes erunt ad ſeptentrionem, & occaſum. Præterea ſi ſigna peregrinationis cauſa uni-

formia sint, vel ipsa, vel eorum dominatrices stellæ, peregrinationes erunt diuturnæ, & per intervalla. Si bicorporea fuerint, & duarum figurarum continuæ, & diuturnæ peregrinationes suscipientur. Jupiter itaque, & Venus, si luminum domini fuerint, & locorum peregrinationis præsidum, non solum sine discrimine, sed gratas, jucundasque peregrinationes peragent. Etenim & à regionum præfectis, & amicorum comitatu cum gaudio honorifice dimittentur, quibus etiam bona aëris constitutio ingrata non erit, & copia commeatuum aderit. Si una cum illis Mercurius adheserit, commoda, donaria, & honores accedent; res quoque, pro qua iter illud susceptum est, absolvetur. Saturnus, & Mars lumina intercipientes, & unus ab alio maxime dissitus, pericula ingentia creant, & iter infaustum. Verum si in signis humidis constiterint, naufragiis pericula parabunt, aut per loca deserta,

τὴν δεσποτείαν αὐτῶν ἔχοντες ἀστέρες, συμβήσονται αἱ ξενιτεῖαι διὰ μακροῦ χρόνου, καὶ κατὰ καιρούς. ἐὰν δὲ δίσωμά ἐστιν, ἢ δίμορφα, ἔσονται συνεχεῖς καὶ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον. Οἱ μὲν οὖν ♃ καὶ ἡ ♀ κύριοι ὄντες τῶν φώτων, καὶ τῶν τόπων τῶν ποιούντων τὴν ξενιτείαν, οὐ μόνον ἀκινδύνους, ἀλλὰ καὶ χαρμονικὰς τὰς ὁδοιπορείας ποιήσουσι. καὶ γὰρ ὑπὸ τῶν προεστώτων τῆς χώρας, καὶ ὑπὸ φίλων συνδρομῆς, παραπέμπονται μεθ' ἡδονῆς, συνεργούντων καὶ τῶν ἀερίων καταστημάτων, καὶ τῆς τῶν ἐπιτηδείων εὐπορίας. συμπροσγινομένου δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ ☿, ὠφέλειαι τε προκοπαὶ, καὶ δωρεαὶ, καὶ τιμαὶ προσγίνονται. ὁ δὲ ♄ καὶ ὁ ♂ τὰ φῶτα διαλαβόντες, καὶ μάλιστα ἐξ ἀλλήλων διΐστανται, ὅμως ποιοῦσι κινδύνους μεγάλους, καὶ ἄχρηστον τὴν ξενιτείαν. ἀλλ' ὑπάρχοντες μὲν ἐν τοῖς καθύγροις ζωδίοις, τοὺς κινδύνους ποιήσουσι διὰ ναυαγίων, ἢ διὰ τόπων ἐρήμων καὶ δυσοδιῶν

ἐν τῇ

ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς, διὰ κρημνῶν καὶ ἀνέμων ἐναντίων. ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς, δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων, καὶ διὰ κατάστημα τοῦ ἀέρος νοσερόν. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρωποειδέσι, διὰ λῃστήρια καὶ ἐπιβουλὰς καὶ κλοπάς. ἐν δὲ τοῖς χερσαίοις, διὰ θηρίων ἐπιδρομὰς ἢ σεισμούς. τοῦ δὲ ☿ συμπροσγινομένου, οἱ κίνδυνοι ἀπαντήσουσι καὶ ἀπὸ κατηγοριῶν· ἔτι δὲ δι' ἑρπετῶν καὶ τῶν ἰοβόλων. ἔτι δὲ παραληπτέον τὰ συμπτώματα ἐάν τε ὠφέλιμα, ἐάν τε βλαβερὰ ἔσται, καὶ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν τόπων τῶν κυρίων τῆς πράξεως, ἢ τῆς κτήσεως, ἢ τοῦ σώματος, ἢ τοῦ ἀξιώματος, καθὼς ἔμπροσθεν διωρίσθη· τῶν δὲ καιρῶν τὴν ἐπισημασίαν, ἐκ τῶν τῶν πέντε πλανητῶν κατὰ χρόνους ἐπεμβάσεως.

Κεφ. θʹ.

Περὶ θανάτου ποιότητος.

ΚΑτάλειπται διαλαβεῖν περὶ τῆς ποιότητος τοῦ θανάτου. τοῦτο δὲ γνωσόμεθα ἐκ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς περὶ χρόνων ζωῆς, πῶς συμ-

fœtoresque in solidis præcipitiis, & flatibus ventorum. In tropicis, aut æquinoctialibus, penuria necessariorum, & aëris constitutione morbosa. Si in signis, quæ humanam figuram præseferunt, latrociniis, insidiis, crudelitatibus. In terrestribus, belluarum incursionibus, aut terræmotibus. Si una Mercurius concurrerit, discrimina venient, & ab accusationibus, nec non reptilibus, & venenatorum ictibus. Præterea qualitas eventuum cõsideranda est, sive proficua, sive noxia erit ex proprietate locorum, quæ actioni, aut facultatibus, aut corpori, aut dignitati dominantur; ut superius determinatum est. Temporum porro conjectura ex quinque Planetarum pro tempore incursibus sumenda est.

Cap. IX.

De genere mortis.

RElíquum est ut de genere mortis disseramus. Id autem ex illis, quæ de vitæ spatio superius tradidimus, judicabitur. Qua-

nam ratione mors futura sit, si dominator exoriens sit, aut occiduus. Etenim si in ortu, aut occasu radiorum, mors continget, locum occursus considerare, & ad illum genus mortis dijudicare debemus. Si in occasu fuerit, occidentalem locum inquirere; quales enim fuerint dictorum locorum possessores, vel si nulli occupent, quales primi aliis succedentes in locis, tales etiam mortes expectandæ sunt; adjuvantibus item stellis, quæ una cum illis configurantur; nec non qualitate dictorum locorum interfectorum, & natura signorum, & finium. Saturni itaque stella dominium mortis habens, neces, ac exitus adfert morbis diuturnis, tabe, humorum defluxu, maceratione, febribus frigidis, lienis labefactatione, aqua intercute, crassioris intestini, vel matricis doloribus, & quotquot frigoris excessu nocumentum afferunt. Jupiter, angina, pulmonum inflam-

βήσεται ὁ θάνατος ἀνατολικοῦ ὄντος τοῦ ἐπικρατοῦντος, ἢ δυτικοῦ. Εἰ μὲν γὰρ κατὰ ἀνατολὴν ἡ ὑπάντησις τῶν ἀκτίνων ὁ θάνατος συμβαίνει, τὸν τόπον δεῖ θεωρεῖν τῆς ὑπαντήσεως, καὶ κατ' ἐκεῖνον διακρίνειν καὶ τὴν τοῦ θανάτου ποιότητα· εἰ δὲ δυτικοῦ ὄντος, τὸν δυτικὸν ἐπισκέπτεσθαι τόπον. οἷοι γὰρ ἂν ὦσιν οἱ διέποντες τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐὰν μὴ διέπωσί τινες, ἀλλ' ὁποῖοι εἰσὶν οἱ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἐπιφερόμενοι πρὸς τοὺς τόπους, τοιούτους δεῖ καὶ τοὺς θανάτους προσδοκᾶν, συνεργούντων καὶ τῶν συσχηματιζομένων ἀστέρων, καὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν εἰρημένων ἀναιρετικῶν τόπων, καὶ τῆς φύσεως τῶν ζωδίων τε καὶ τῶν ὁρίων. Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ τὴν κυριότητα τοῦ θανάτου ἔχων, ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ νόσων πολυχρονίων, καὶ φθίσεων, καὶ ῥευματισμῶν, καὶ ἐκτήξεως, καὶ ῥιγοπυρέτων, καὶ σπληνικῶν, καὶ ὑδρωπικῶν, καὶ κοιλιακῶν, ἢ ὑστερικῶν, καὶ ἁπλῶς διὰ πλεονασμὸν τοῦ ψυχροῦ γινομένους. Ὁ δὲ τοῦ ♃ ἀπὸ συνάγχης καὶ περὶ πνευμονίας,

νίας, καὶ ἀποπληξίας, ἢ σπασμῶν, καὶ κεφαλαλγίας, καὶ καρδιακῆς διαθέσεως· ἢ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν πνεύματος ἢ ἀμετρίαν ἢ δυσωδίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τοῦ ♂ ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ πυρετῶν συνεχῶν, καὶ ἡμιτριταϊκῶν, ἢ αἰφνιδίων πληγῶν, καὶ νεφριτικῶν, καὶ αἱμοπτυϊκῶν, ἢ αἱμορραγιῶν, καὶ ἐκτρωσμῶν, καὶ τοκετῶν, ἢ ἐρυσιπελάτων, καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θερμοῦ καὶ ἀμετρίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τῆς ♀, διὰ στομαχικῶν ἢ ἡπατικῶν, καὶ λειχήνων, ἢ δυσεντερικῶν. ἔτι καὶ διὰ σήψεων, ἢ συρίγγων ἢ φαρμάκων δόσεως, καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὑγροῦ, ἢ κατὰ ἔνδειαν καὶ φθορὰν αὐτοῦ συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τοῦ ☿, διὰ μανίας, καὶ ἐκστάσεως, καὶ μελαγχολίας, ἢ ἐπιλήψεως, καὶ πτωματισμοῦ, καὶ βηχικῆς διαθέσεως,

matione, apoplexia, spasmo, dolore capitis, oris ventriculi affectione, & iis, quæ ex anhelitu vehementiori, aut ex fœtore accidunt. Mars exitium affert febribus continuis, tertianis, plagis repentinis, renum calculo, cruore sputi, sanguinis effluxu, abortu, sacro igne; & uno verbo, iis omnibus, in quibus calidi immoderatus excessus est. Venus stomachi, hepatisque affectibus, impetiginibus, dissenteriis; necnon & tabe, pustulis, veneno; & iis omnibus, in quibus humoris excessus abundat, vel propter ejus inopiam, defectumque tabem conciliant. Mercurius, furore, amentia, melancholia, epilepsia, delirio, tussi, angustia pectoris; & iis omnibus, in quibus siccum exuberat, vel ejus defectu noxam inducunt. Et sic naturali morte obeunt, cum mortis dominatrices in propria, naturalique qualitate sunt,

καὶ ἀναφορικῆς, ἢ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ξηροῦ, ἢ κατὰ ἔνδειαν τούτου συμβαίνοντας. ἀλλ' οὕτως μὲν ἰδιοθανοῦσιν, ὅτ' ἂν οἱ κύριοι τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ φυσικῇ αὐτῶν ἰδιοτροπίᾳ τύχωσιν ὄντες,

nec ab ulla maleficarum superantur. Mortes vero violente, insignesq; evenient, cum utraque malefica dominium occidentium locorum occuparint, sive conjunctæ, sive ex quadrato, sive ex opposito aspicientes, vel ambo lumina affligentes, vel tantum Solem, aut Lunam, aut ambæ, aut una ex his. Nam mortis genus ex congressu maleficarum judicatur, ejus magnitudo ex testimonio luminum: ejus porro qualitas ex positu reliquarum stellarum, & signorum maleficas ambientium discernetur. Saturnus itaque quadrato aspectu, aut opposito Solem intuens, præter conditionem in fixis mortem adfert, suffocatione, aut populi tumultibus, aut suspendio, aut strangulatione, eadem ratione similia operatur, si occiduus fuerit, & Luna sequatur. Si in signis belluina forma, aut locis sit, à feris mortem minatur, cui si testimonium dederit Jupiter & ipse afflictus,

καὶ μηδεὶς αὐτοὺς καθυπερτερῇ τῶν κακοποιῶν. βίαιοι δὲ καὶ ἐπίσημοι θάνατοι συμβαίνουσιν, ὅταν ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ γίνωνται κύριοι τῶν ἀναιρετικῶν τόπων, ἢ συνόντες, ἢ τετραγωνίζοντες, ἢ διαμηκίζοντες, ἢ τὰ ἀμφότερα φῶτα καταλάβωσιν, ἢ καὶ μόνον τὸν ☉, ἢ τὴν ☽, ἢ ἀμφότεροι, ἢ τῶν δύο εἷς. συμβαίνει γὰρ ποτὲ ἡ μὲν τοῦ θανάτου κάκωσις, ἐκ τῆς συνελεύσεως τῶν κακοποιῶν· τὸ δὲ μέγεθος τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς ἐπιμαρτυρήσεως τῶν φώτων. γνωσθήσεται δὲ ἡ ποιότης αὐτοῦ, ἐκ τῶν συνεπιθεωρουμένων λοιπῶν ἀστέρων, καὶ τῶν περιεχόντων ζωδίων τοὺς κακοποιούς. ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ τετραγωνίζων ἢ διάμετρος ὢν πρὸς τὸν ☉, παρὰ τὴν αἵρεσιν, ἐν μὲν τοῖς στερεοῖς, ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ πνιγμοῦ, ἢ ἀπὸ πλήθους ὄχλων, ἢ δι᾽ ἀγχόνης, ἢ στραγγαλιᾶς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν ᾖ δυτικὸς ἐπιφερομένης τῆς ☽, τὰ αὐτὰ ποιεῖ. ἐὰν δὲ ᾖ ἐν θηριομόρφοις ἢ ζωδίοις ἢ τόποις, ὑπὸ θηρίων ποιεῖ διαφθείρεσθαι. Καὶ εἰ μὲν προσμαρτυρήσῃ ὁ τοῦ ♃, καὶ αὐτὸς κακωθείς, γινή-

γενήσονται οἱ θάνατοι ἐν τόποις ἐπισήμοις καὶ ἡμέραις, οἷον διὰ θηριομαχίας. εἰ δὲ ἀνθρωποσκοπήσει πρὸς οἷον δήποτε τῶν φώτων, ἐν φυλακαῖς ποιήσει ἀποθανεῖν. μετὰ δὲ τοῦ ☿ συσχηματιζόμενος, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ὄφεις τοὺς ἐν τῇ σφαίρᾳ καὶ τὰ χερσαῖα τῶν ζωδίων, ποιήσει τοὺς θανάτους διὰ ἰοβόλων καὶ ἑρπετῶν καὶ θηρίων. συμπροσελθούσης δὲ αὐτοῖς καὶ τῆς ♀, ἀπαντήσουσιν οἱ θάνατοι ἀπὸ φαρμακειῶν καὶ γυναικείων ἐπιβουλῶν. ἐν δὲ ♍ καὶ ♓, ἢ τοῖς καθύγροις ζωδίοις πρὸς τὴν ☽ συσχηματιζόμενος, ποιήσει θανάτους ἐξ ὑδάτων, ἀποβρυχίων τε γινομένων καὶ καταποντιζομένων. περὶ δὲ τὴν Ἀργὼ εὑρισκόμενος, καὶ διὰ ναυαγίων. ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς ζωδίοις ὤν, ἢ τετραπόδοις, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ ἡλίου, ἢ διαμετροῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡλίου προσελθόντος τοῦ ἄρεως, ποιήσει θανάτους τοὺς διὰ συμπτώσεων γινομένους. ἐὰν δὲ μεσουρανῶσι, συμβήσονται θάνατοι ἐξ ὕψους κατακρημνιζομένων. ὁ μὲν οὖν τοῦ κρόνου, τοσαῦτα ποιήσει, μεθ' ὧν εἴρηται

mors in locis insignibus, ac diebus prænunciatur; bestiis enim objicietur dilacerandus; si in horoscopo alteri luminum opponatur, in carceribus vitam finient. Cum Mercurio configuratus, & præcipue ad serpentes, quæ in sphæra sunt, & terrestria signorum ex venenatorum ictibus, serpentibus ac belluis mortem designat. Si cum illis se Venus conjunxerit, mortes erunt per veneficia, muliebresque insidias. In Virgine, & Piscibus, aut humidis signis cum Luna configuratus, necem in aquis significat; mergentur enim aquis, & suffocabuntur. In Argo navi insistens, etiam naufragio exitium minatur. In tropicis signis, vel quadrupedibus, si cum ea una sit Sol, vel opponatur; necem ex ruina significat; si in medio cœli sit, ex alto præcipitandos portendit. Saturnus igitur cum iis, ut jam dictum est configuratus, mortis tale genus prænuntiat.

nuntiat. Mars Solem, vel Lunam præter conditionem quadrato aspectu, vel apposito intuens, in signis formæ humanæ exitium dabit, cæde aut civili, aut hostili, aut propria manu adscita; si insuper Venus testimonium exhibuerit, neces erunt propter mulieres, aut mulierum occisores. Si Mercurius cum his configuretur, neces erunt per latrones, & facinorosos, aut piratas. Si fuerit in signis infestis, & membris mutilatis, aut circa caput Medusæ, Gorgonium dictum, necem, infert, capitis obtruncatione, vel abscissione membrorum. In Scorpio si sit, aut Tauro, mortes subsequētur, ustionibus, sectionibusve medicorum, aut spasmo. Si in medio cœli reperiatur, in crucem agendos significat; maximeq; circa Cepheum, Andromedamve versetur. Si in occasu, aut appositus horoscopo ignis exustione,

συσχηματιζόμενος. Ὁ δὲ τοῦ ἄρεως πρὸς τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην παρὰ τὴν αἵρεσιν τετραγωνίζων, ἢ διαμετρῶν, ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωποειδέσι ζωδίοις ποιήσει τοὺς μὲν θανάτους διὰ σφαγῶν, ἢ ἐμφυλίων, ἢ πολεμίων, ἢ δι' αὐτοχειρίας. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τῆς ♀ προσμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, ἔσονται οἱ θάνατοι διὰ γυναῖκας, ἢ διὰ γυναικῶν φονέας. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ☿ τούτοις συσχηματισθῇ, συμβήσονται οἱ θάνατοι ὑπὸ λῃστῶν καὶ κακούργων ἢ πειρατῶν. ὑπάρχων δὲ ἐπὶ τῶν μελοκοπουμένων καὶ ἀτελῶν ζωδίων, ἢ κατὰ τὸ γοργόνιον τοῦ περσέως, ποιήσει τοὺς θανάτους δι' ἀποκεφαλισμοῦ, ἢ μελοκοπήσεως. ἐν δὲ τῷ ♏ εὑρισκόμενος, καὶ τῷ ♉, ποιήσει θανάτους διὰ τομῆς ἢ καύσεως ἰατρικῆς, ἢ καὶ διὰ σπασμάτων. ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανήματος εὑρεθεὶς, ἢ ἀντιμεσουρανῶν, ποιήσει θανάτους τοὺς διὰ σταυρώσεως, καὶ μάλιστα περὶ τὸν κηφέα καὶ τὴν ἀνδρομέδαν εὑρισκόμενος. ὑπάρχων δὲ ἐπὶ τοῦ δύνοντος ἢ ἀνθωροσκοπῶν, ποιήσει θανάτους τοὺς

διὰ

διὰ πυρὸς καύσεως. ἐν δὲ τοῖς τετραπόδοις, ποιήσει τοὺς ἀπὸ συμπτωμάτων καὶ κλασμάτων. μαρτυρήσαντος δὲ τοῦ ♃ τῷ ♂ καὶ συγκακωθέντος, γενήσονται οἱ θάνατοι ἐξ ὀργῆς ἡγεμόνων καὶ βασιλέων καὶ καταικρίσεως. Ἐὰν δὲ πρότερον συνέλθωσιν ἀλλήλοις οἱ κακοποιοὶ, εἶτα διαμηκίσωσιν ἐπί τινος τῶν εἰρημένων, ἔτι μᾶλλον ποιοῦσι τοῦ θανάτου τὴν κάκωσιν. ἡ δὲ τοῦ θανάτου ποιότης καὶ κυριότης ἀπαντήσει περὶ τοῦτον, ὃς ἐν τῷ ἀναιρετικῷ τόπῳ κατατύχῃ. ὅτ' ἂν δὲ ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ λόγον ἔχωσι πρὸς τοὺς ἀναιρετικοὺς τόπους, οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄταφοι ῥιφήσονται, καὶ ὑπὸ θηρίων καὶ ὀρνέων δαπανηθήσονται, ὅτ' ἂν μάλιστα εὑρεθῶσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν ζῳδίοις θηριομόρφοις ἢ ὀρνεομόρφοις, μηδενὸς τῶν ἀγαθοποιῶν προσμαρτυροῦντος τῷ ὑπὸ γῆν τόπῳ, ἢ τοῖς ἀναιρετικοῖς τόποις. γίνονται δὲ οἱ θάνατοι ἐπὶ ξένης, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀναιρετικοὺς κατέχοντες τόπους, ἐκπέσωσιν ἐν τοῖς ἀποκλί-

necem præparabit. In quadrupedibus ex lapſu, aut fractione. Si Jupiter Marti teſtimonium dederit, afflictuſque fuerit, mortes erunt ob iram Principum, & Regum, & condemnatione. Si prius maleficæ una conveniant; poſtea ſe oppoſuerint in aliquo dictorum locorum, mortis atrocitatem augent; ſed mortis genus, & dominium circa illum occurret, qui in loco interfectore fuerit. Quotieſcunque ambæ maleficæ rationem habent ad locos interfectores ſimiles, & ſine ſepultura dejicientur, præda belluis, avibuſque dilanianda; & potiſſimum ſi maleficæ ſint in ſignis belluina, aut volucri figura, & nulla beneficarum teſtimonium dixerit loco ſubterraneo, aut locis occidentibus. Tunc mortes apud exteras regiones venient, cum ſtellæ locos interfectores occupantes, ab angulis de-

cident, & potissimum cum in similibus locis Luna, aut præsens fuerit, aut quadrato aspectu, aut opposito aspexerit.

Cap. X.

De temporum divisione.

TRadidimus breviter, quæ de mortis genere visa sunt necessario pertractanda, reliquum est, ut de temporum divisione, disseramus, quam propter rerũ tractatarum naturalem, ac convenientẽ ordinem adjiciemus. Et quemadmodum in qualibet de nativitatibus consideratione, generaliora quædam supposuimus, quibus peculiares, & de singulis, & de regionibus, & de forma corporum, & de animorum qualitatibus, moribus, institutis, atq; mutationibus, tractationes subdũtur. Quemadmodum ergo in his universaliora, ac magis præcipua particularibus præsupponuntur; oportetq; eum, qui isthæc naturali via rimatur, semper primam, validioremque causam observare, neque illius oblivisci,

μασιν. καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους καὶ ἡ ☽ ἢ συμπάρεστιν, ἢ τετραγωνίζῃ, ἢ διάμετρος ἐπεισκήπτῃ.

Κεφ. ι'.

Περὶ χρόνων διαιρέσεως.

ΔΙαλαβόντες συντόμως περὶ ἑκάστου εἴδους θανάτου, τὸ λοιπὸν ἐχόμενον τοῦ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, ἣν δεῖ προσθεῖναι κατὰ φυσικὴν ἀκολουθίαν καὶ αὐτὴν θεωρήσοντας. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ πάντων τῶν γενεθλιαλογικῶν τόπων, καθολικωτέρα τις προϋποτίθεται τάξις, ᾗ τινι ὑπόκειται τὰ μερικῶς θεωρούμενα καὶ καθ' ἕκαστα καὶ ἐπὶ χωρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων, περί τε μορφῆς σωμάτων, καὶ ψυχῶν ἰδιοτροπίας, καὶ ἐθνικῆς διαγωγῆς καὶ παραλλαγῆς. ὥσπερ οὖν ἐν τούτοις προϋποτίθεται τῶν μερικῶν τὰ καθολικώτερα καὶ κυριώτερα. καὶ δεῖ τὸν φυσικῶς στοχαζόμενον, ἀεὶ τὴν πρώτην καὶ κυριωτέραν αἰτίαν παρατηρεῖν, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι ταύτης, ἵνα μή ποτε ἡ τῶν

γενέσεων

γενέσεων ὁμοιότης ἂν οὕτως τύχῃ, ποιήσῃ ἡμᾶς εἰπεῖν, τὸν μὲν ἐν αἰθιοπίᾳ γεννηθέντα λευκόχρουν ἢ τετάνοντας τρίχας, λαθούσης ἡμᾶς τῆς πρώτης αἰτίας καὶ κυριωτέρας τῆς ἐκ τῆς χώρας· ἢ πάλιν τὸν γέρμανον ἢ τὸν γαλάτην μελανόχρουν εἰπεῖν, ἢ οὐλοκέφαλον. ἢ τούτους μὲν ἡμέρους εἶναι τὰ ἤθη καὶ φιλολόγους, τοὺς δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι ἀγρίους καὶ ἀπαιδεύτους· καὶ ἁπλῶς ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσαι κατὰ ἔθνη διαφοραὶ καὶ ἐναλλαγαὶ ἐν τοῖς βίοις αὐτῶν. τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναγκαῖον ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ χρόνου διαιρέσεως τὰς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν, καὶ τὴν ἑκάστης ἡλικίας ἐπιτηδειότητα πρὸς τὰ ἀποτελέσματα προϋποθέσθαι καὶ σκοπεῖν. ἵνα μὴ ἁπλῶς ἐκ μόνης τῆς κοινῆς ἐπισκέψεως λάθωμέν ποτε, τῇ μὲν νηπίᾳ ἡλικίᾳ πρᾶξίν τινα προσαρμόζοντες τελειοτέραν καὶ ἀνδρικήν. τῷ δὲ λίαν γέροντι, ἵνα μὴ λάθωμεν τεκνοποιΐαν ἢ ἄλλο τι τῆς νεότητος ἔργων προσνέμοντες· ἀλλὰ τὰ πρὸς ἑκάστην ἡλικίαν

ne nativitatum ſimilitudo, ſi id fieri contingat, nos cogat dicere: Æthiopem natum colore albo, & prolixa cæſarie futurum; prima, ac potiſſima cauſa, quæ à regione ſumenda eſt, nos fugiente. Vel rurſus Germanum, aut Gallum colore nigro, aut capillitio criſpo affirmare; vel hos quidem moribus eſſe manſuetis, & diſciplinis addictos, Græcos vero ingenio immanes, ac ineruditos; & ſic de aliis, quorum vitæ inſtituta, mutationeſque à regionum diverſitate pendent, eadem ratione, & in temporum diviſione ætatum varietates; earumque proprietates ad judicia ferenda neceſſario præſupponendæ, animadvertendæque ſunt; ne omnino ſola in univerſum conſideratione, infantium ætati actionem quandam perfectam, virilemque inconſulto aſcribamus; ætati vero effœtę liberorum procreationem, vel quid aliud, quæ tantum juvenum naturæ attribuuntur; ſed quæ

ætati

ætati cuilibet idonea sunt, fierique poterunt temporum consideratioue præcognita, adaptemus. Vna igitur, eademq; in universum de hominis natura consideratio est, quæ ordini septem errantium stellarum conformatur; similisque consideratio initium sumit à primæva ætate, & primo orbe, qui supra nos est; Lunari scilicet. Desinit in extrema ætate, postremoque stellarum errantium orbe Saturni videlicet, acciditque singulas ætates, quam verissime singulis uniuscujusque sphæræ qualitatibus, ad quam illa ætas relata est, conformari. Hæc observanda sunt, ut universaliora temporalium divisionum à sphæris, tanquam à primario ordine, desumamus diversitates minimas, ex proprietatibus in cujusque genesi repertis.

Prima itaque ætas ad quadriennium, quæ infantiæ est secundum numerum quadriennii Lunæ cum illa se conformat, cum hu-

ἁρμόζοντα καὶ ἐνδεχόμενα διὰ τῶν χρόνων θεωρούμενα, ταῦτα συνεφαρμόζειν. Ἔστι μὲν οὖν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐπίσκεψις καθόλου ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁμοιουμένη πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἑπτὰ πλανωμένων. ἄρχεται μὲν οὖν αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας, καὶ τῆς πρώτης ἀφ' ἡμῶν σφαίρας, τοῦτ' ἔστι τῆς σεληνιακῆς. λήγει δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡλικίαν, καὶ τὴν ἐσχάτην σφαῖραν τῶν πλανωμένων, τοῦτ' ἔστι τοῦ ♄, καὶ συμβαίνει ὡς ἀληθῶς καθ' ἑκάστην ἡλικίαν ἀπαντᾶν τὰ οἰκεῖα τῆς ἑκάστης σφαίρας, πρὸς ἣν ἑκάστη τῶν ἡλικιῶν παρατίθεται. ταῦτα δεῖ παρατηρεῖν ὅπως τὰ μὲν καθόλου τῶν χρονικῶν διαιρέσεων, ἐκ τῶν σφαιρῶν λαμβάνωμεν, ὡς ἐκ πρώτης τάξεως· τὰς δὲ μικρὰς διαφορὰς, ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἰδιωμάτων ἐν ταῖς γενέσεσιν.

Ἡ μὲν οὖν πρώτη ἡλικία ἕως τεσσάρων ἐτῶν ἡ βρεφώδης, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς τετραετίας τῆς ☾, πρὸς ἐκείνην καὶ συναρμόζεται, ὑγρά τε οὖσα καὶ ἀπη-

ἄπηκτον, καὶ ὀξέως αὔξουσα καὶ τρεφομένη τοῖς ὑγροῖς, καὶ τὴν ἕξιν ἔχουσα εὐμετάβολον. ὁμοίως καὶ τὴν ψυχικὴν ἀτέλειαν κατὰ τὸν οἰκεῖον καὶ ποιητικὸν τῆς ☽ λόγον.

Ἡ δὲ ἀπὸ ταύτης ἡλικία καὶ πρὸς τὴν δεκαετίαν, πρὸς τὴν δευτέραν σφαῖραν τοῦ ☿ προσαρμόζεται. ἄρχεται οὖν διαπλάττεσθαι τότε διανοητικὸν καὶ τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ μαθημάτων δέχεται σπέρματα. καὶ ὥσπερ στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς τοῦτε ἤθους καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν ἐμφανίζει. καὶ ταῖς διδασκαλίαις καὶ παιδαγωγίαις καὶ τοῖς πρώτοις γυμνασίοις ἡ ψυχὴ ἀνεγείρεται.

Ὁ δὲ τῆς ♀ τὴν ἐφεξῆς ἡλικίαν καὶ τρίτην, ἕως τῆς ἑξῆς ὀκταετίας παραλαβὼν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἰδίας περιόδου, ἄρχεται ποιεῖν κίνησιν τῶν σπερματικῶν πόρων, καὶ τὸ τῆς ὁρμῆς ἀκρατὲς πρὸς τοὺς ἔρωτας, καὶ τὸ προπετές.

Ἡ δὲ τετάρτη καὶ νεανικὴ ἡλικία, ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς τετάρτης σφαίρας, τοῦτ' ἔστι τοῦ ☉,

mida ſit, neque dum compacta, citoque creſcat, alaturque humidis, facileque immutetur. Similiter & animo imperfecto juxta familiarem, & effectricem Lunæ rationem.

Sequens ætas ad decennium cum ſecunda ſphæra Mercurii facit; tunc enim diſcurrendi vis primas vires acquirit, eaque pars animæ, quæ compos rationis eſt, & diſciplinarum ſemina, quæ tunc primo inſeri incipiunt, & quaſi quædam elementa, initiaque morum, futuræque habitudinis, & proprietatum oſtendit; nec non diſciplinis, inſtitutionibus, & primis exercitiis animus exſuſcitatur.

Venus ætatem proximam, ac tertiam ad octo ſequentes annos juxta proprium ſui circuitum aſſumens, ſeminales meatus tunc primum movet, excitatque impetum, & intemperantiam ad libidines, nec non & audaciam.

Quartam, juvenilemque ætatem quarta ſphæra Solis

juxta

juxta numerum proprii circuitus annis duntaxat undeviginti, regit, gubernatque. Hinc animus sui juris factus pro arbitrio operatur, vitæ ratio confirmatur, gloriæ stimulis accendimur: à puerilibus ludis, nugisque ad severius vitæ institutum gradum facimus, honorumque ambitione urgemur.

Post Solem quintus Mars virilem ætatem sibi vindicat juxta numerum proprii circuitus annos quindecim vitam austeriorem efficit, laborum, sollicitudinum, & molestiarum tolerantiores reddit.

Sextus Jupiter ætatem jam scenescentem ipse rursus juxta suum circuitum gubernat, labores, & pericula ab actionibus nata, tumultusque, ut adversemur, efficit; ad severitatem, providentiam, prudentiam, dandaq; consilia conducit; necnon honorum, laudum, libertatis amorem, ignesque hominibus incendit.

Saturnus ultimus postremam, effœtamque ætatem,

ἄγεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοῦ ἐννεακαιδεκαετηρίδος. καὶ ἄρχεται ἤδη τὸ αὐθεντικὸν τῶν πράξεων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ τοῦ βίου ἡ κατάστασις, καὶ τῆς δόξης ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἀταξιῶν, ἐπὶ τὸ εὐτακτότερον καὶ φιλότιμον.

Μετὰ δὲ τὸν ☉ πέμπτος ὁ τοῦ ♂ λαμβάνει τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν τῆς ἰδίας περιόδου. καὶ ἄγει πρὸς τὸ αὐστηρότερον τὸν βίον, καὶ πρὸς κακοπάθειαν καὶ μερίμνας καὶ πόνους.

Ὁ δὲ τοῦ ♃ ἕκτος, τὸ τῆς ἡλικίας πρεσβύτερον λαμβάνων, καὶ αὐτὸς πάλιν κατὰ τὸν ἴσον τῆς ἰδίας περιόδου, τὸ μὲν ἐπίπονον καὶ τοὺς ἐκ τῶν πράξεων κινδύνους καὶ τὰς ταραχὰς ἀποστρέφεσθαι ποιεῖ. πρὸς δὲ τὸ εὐσχημονέστερον καὶ προνοητικὸν καὶ συνετώτερον καὶ νουθετικὸν ἄγει, καὶ πρὸς τιμὰς καὶ ἐπαίνους, καὶ πρὸς τὸ ἐλεύθερον ποιῶν ἀφορᾶν.

Ὁ δὲ τοῦ ♄ τελευταῖος ὑπάρχων, τὴν ἐσχάτην καὶ γερον-

γεροντικὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ ψυχρὸν λαμβάνει. ἐμποδίζων δὲ πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις, καὶ τὰς ὁρμὰς καὶ ἀπολαύσεις, ποιῶν ἀσθενεῖς καὶ νωθρὰς, κατὰ τὴν νωθρότητα τῆς ἑαυτοῦ κινήσεως. ἡ μὲν οὖν κοινὴ τῶν χρόνων ἰδιοτροπία, οὕτω καθολικῶς περιτυποῦται. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἴδιον τῶν γενέσεων μερικῶς ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, καὶ αὐτὰ πάλιν ἐκ τῶν κυριωτάτων ἀφέσεων ληφθήσεται. ἀπὸ πασῶν δεῖ, καὶ οὐκ ἀπὸ μιᾶς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς. ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἄφεσις ληφθήσεται πρὸς τὰ σωματικὰ συμπτώματα, καὶ τὰς ξενιτείας. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, πρὸς τὰ τῆς κτήσεως. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ☽, πρὸς τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς κοινωνίας καὶ συμβιώσεις. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ☉, πρὸς ἀξιώματα καὶ τὴν δόξαν. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος, πρὸς τὰς ἄλλας καὶ κατὰ μέρος τοῦ βίου διαγωγάς. οἷον πρὸς πράξεις, πρὸς φιλίαν, τεκνοποιΐαν. οὗτος γὰρ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρὸν, οὐκ ἔσται κυριεύων εἷς ἀστὴρ, ἢ ἀγαθοποιὸς, ἢ κακοποιός.

frigoreque noxiam vindicat, animi motus impedit; impetus, voluptatesq; comprimit, eas segnes, imbecillesque pro segnitie sui motus reddendo. Itaque universalis temporum qualitas, hac ratione generatim expenditur. Particulares vero nativitatum considerationes, ex locis maxime præcipuis prorogatoris desumendæ sunt. Verum ab omnibus, & non ab uno tantummodo, ut animadvertimus, cum de vitæ spatio sermo esset. Itaque ab horoscopo prorogatio ad accidentia corporis, peregrinationesque dignoscendas accipienda est. A parte fortunæ ad opes, & rem familiarem; à Luna ad animi mores, societates, atque familiaritates; à Sole ad dignitates, & gloriam, à medio cœli ad alias vitæ actiones, & instituta, veluti ad opificia, amicitiam, prolem. Sic enim eodem tempore, & intervallo una stella sive benefica, sive malefica non dominabitur:

Quippe

Quippe ut plurimum cum multa occurrant accidentia, quæ eodem tempore contraria sunt, nemo eodem tempore, consanguineo amisso hæreditatem adibit, & simul ægrotabit, aut bene valebit, & proficiet, neque adversis rebus, commeatuumque inopia conflictatus, vel pauper factus, pater cernetur; & his similia. Neque enim usu venit quosdam eodem tempore in iisdem rebus fortunatos, infælicesque esse aut corpore, aut animo, aut dignitate, aut rebus familiaribus. Sæpius itaque in iis, qui omnino fælices, aut infelices sunt tale quippiam eveniet, cum occursus beneficarum omnium, vel maleficarum ad omnes prorogationes, aut earum plurimas commearint; quod tamen raro contingit, cum natura humana non ita afficiatur, sive ad bonorum, sive ad malorum summitatem, sed bona, malaque promiscue moderateque commutet. Loci itaq; prorogatores discernentur, ut

ὡς ἐπιπολὺ γὰρ πολλῶν συμβαινόντων συμπτωμάτων, ἐναντίων κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οὔτε τὶς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πρόσωπον οἰκεῖον ἀποβαλὼν κληρονομίαν λήψεται, καὶ ἅμα νοσῶν ἢ εὐπραγῶν καὶ εἰς προκοπὴν καταστὰς, οὔτε δυσπραγῶν καὶ ἀπορῶν, ἢ τέκνον γινόμενος πατὴρ ὀφθήσεται, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. οὐ γὰρ συμβαίνει τινὰς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὰ αὐτὰ εὐτυχεῖν, ἢ δυστυχεῖν, ἢ κατὰ σῶμα, ἢ κατὰ ψυχὴν ἢ ἀξίωμα, ἢ κατὰ κτημάτων ὕπαρξιν. πολλάκις μὲν οὖν ἐπὶ τῶν τελείως εὐτυχῶν ἢ δυστυχῶν συμβήσεταί τι καὶ τοιοῦτον, ὅτ' ἂν αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἀγαθοποιῶν πάντων, ἢ τῶν κακοποιῶν πρὸς πάσας τὰς ἀφέσεις συνέλθωσιν, ἢ τὰς πλείστας. ὅμως μὲν δὴ σπάνιον τοῦτο, διὰ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μὴ οὕτως διακεῖσθαι, ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν, ἢ πρὸς τὴν τῶν χειρόνων ἀκρότητα, ἀλλ' ἐναλλάττειν πρὸς ἀγαθὰ καὶ κακὰ συμμέτρως. οἱ μὲν οὖν ἀφετικοὶ τόποι διακριθήσονται, ὥσπερ

ὥσπερ εἴρηται. οἱ δὲ πρὸς τὰς ἀφέσεις ἀπαντῶντες, πάλιν πάντες παραληφθήσονται. ἀλλ' οὐχὶ μόνον οἱ ἀναιρετικοὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς, οὐδὲ μόνον οἱ σωματικῶς ἢ κατὰ διάμετρον, ἢ τετράγωνον σχηματιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ τρίγωνον καὶ ἑξάγωνον. καὶ πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην ἄφεσιν τοὺς χρόνους λήψεται, ὁ κατ' αὐτὴν ὑπάρχων τὴν ἀφετικὴν μοῖραν, ἢ συσχηματιζόμενος αὐτῇ. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχων τις εὑρεθῇ, λήψεται ὁ ἔγγιστα προηγούμενος, ἕως τοῦ ἐπιθεωροῦντος τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα ἑξῆς μοῖραν· καὶ οὗτος πάλιν ἕως τοῦ ἑξῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀστέρων τῶν παραλαμβανομένων εἰς οἰκοδεσποτείαν, καὶ τῶν ἐπεχόντων τὰ ὅρια. πάλιν δὲ καὶ αἱ μοῖραι τῶν διαστάσεων λήψονται τὰ ἑξῆς κατὰ μὲν τὴν ἄφεσιν τοῦ ὡροσκόπου ἰσόμετρα τοῖς ἀναφορικοῖς χρόνοις τοῦ οἰκείου κλίματος. κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος ἄφεσιν, ἰσάριθμα τοῖς χρόνοις τῶν μεσουρανήσεων. κατὰ δὲ τὰς

dictum eſt. Stellæ rurſus ad prorogationes occurrentes omnes accipientur, & non tantum interfectrices, ut in ſpatio vitæ, nec tantum, quæ corpore aut opponuntur, aut quadrato aſpectu ſe aſpiciunt, ſed eæ etiam, quæ trigono, aut ſexangulo poſitu configurantur. Et primum quidem juxta ſingulas prorogationes tempora determinabit, quæ in ipſa parte prorogatrice inſtiterit, aut cum illa fuerit configurata. Quod ſi ita nulla diſpoſita fuerit, quæ proxime præcedit, accipienda eſt, uſque ad eam, quæ ad ſequentia partis ſubſequentis applicatur. Et hæc rurſum uſque ad ſequentem, & ſimiliter in cæteris ſtellis, quæ aſſumuntur, ut ſint diſpoſitores, & quæ fines occupant. Rurſus, & diſtantiarum partes ſequentia aſſument in prorogatione horoſcopi æqualia locis aſcendentibus proprii climatis. In prorogatione vero à medio cœli numero æqualia aſcenſionibus medii cœli. In aliis proroga-

tionibus pro proportione, aut vicinitate ascensionum ad cardines, aut descensionum, aut transituum in medio cœlo ut in tractatione de vitæ spatio recensuimus.

Vniversales itaque temporum datores, vel arbitri dicto modo desumentur; tempora vero annualia sic. Computatis annis, qui à genesi sunt, illum numerum ex unoquoque loco prorogatore in subsequentia signi rejiciemus, sicque postremi signi dominum sumemus. Et in mensibus etiam eadē ratio erit. Nam & hic numerum à mense nativitatis computatum ex locis, qui anni dominium possident, ejiciemus, pro signo dies viginti octo. Similiter etiam & in diebus; dies enim à die nativitatis collectas à locis mensium ejiciemus pro signo dies duos, & trientem. Animadvertendi sunt & ingressus, qui in locis temporum succedunt, neque enim ad temporum even-

ἄλλας ἀφέσεις πρὸς ἀναλογίαν, ἢ κατὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ἀναφορῶν τῶν πρὸς τὰ κέντρα, ἢ τῶν καταφορῶν, ἢ τῶν συμμεσουρανήσεων. καθάπερ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς εἴρηται.

Οἱ μὲν οὖν καθολικοὶ χρονοκράτορες, κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ληφθήσονται. οἱ δὲ ἐνιαυσιαῖοι, οὕτως. ἀριθμήσαντες τὰ ἔτη τὰ ἀπὸ τῆς γενέσεως ὅσος ἔσται ἀριθμὸς, τοῦτον ἐκβαλοῦμεν ἐξ ἑκάστου ἀφετικοῦ τόπου εἰς τὰ ἑπόμενα κατὰ ζώδιον, καὶ τοῦ τελευταίου ζωδίου τὸν οἰκοδεσπότην συμπαραλαμβάνοντες. καὶ ἐπὶ τῶν μηνῶν δὲ τὸ αὐτό. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἀριθμὸν, τὸν ἀπὸ τοῦ μηνὸς τῆς γενέσεως διεισκόμενον, ἐκβαλοῦμεν ἐκ τῶν τόπων, τῶν ἐχόντων τοῦ ἔτους τὴν κυριότητα. κατὰ ζώδιον μέν τοι ἡμέρας κη΄. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν. τὰς γὰρ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεως συναγομένας, ἐκβαλοῦμεν ἀπὸ τῶν μηνιαίων τόπων, κατὰ ζώδιον ἡμέρας δύο καὶ τρεῖς. δεῖ δὲ προσέχειν ταῖς ἐπεμβάσεσι τῶν γινομένων πρὸς τοὺς τόπους τῶν χρόνων. οὐ γὰρ μετρίως αὗται συμβάλλονται

πρὸς

πρὸς τὰ τῶν καιρῶν ἀποτελέσματα. μάλιστα δὲ παρατηρεῖν τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ ♄, ἃς ποιεῖται πρὸς τοὺς καθολικοὺς τόπους τῶν χρόνων. τὰς δὲ τοῦ ♃, πρὸς τοὺς τόπους τῶν ἐνιαυσίων χρόνων. τὰς δὲ τοῦ ☉ καὶ ♂ καὶ ♀ καὶ ☿, πρὸς τοὺς μηνιαίους. τὰς δὲ παρόδους τῆς ☽, πρὸς τοὺς ἡμερησίους τόπους. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ καθολικοὶ χρονοκράτορες, κυριώτεροι πρὸς τὰ ἀποτελέσματα· οἱ δὲ μερικοὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσι κατὰ τὴν οἰκείαν ἕκαστος φύσιν. αἱ δὲ ἐπεμβάσεις ποιοῦσι τὰς αὐξήσεις, ἢ τὰς ἐλαττώσεις τῶν συμπτωμάτων. τὴν μὲν οὖν καθολικὴν τῆς ποιότητος ἰδιότητα, καὶ τοῦ χρόνου τὴν ἔκτασιν, ὁ τῆς ἀφέσεως τόπος σημαίνει, καὶ ὁ κύριος τῶν καθολικῶν χρόνων. καὶ ὁ κατέχων τὰ ὅρια, δι' ἣν ἔχουσι συνοικείωσιν οἱ ἀστέρες, ἕκαστος ἀπ' αὐτῆς τῆς γενέσεως, πρὸς τοὺς τόπους, ὧν ἀπ' ἀρχῆς ἔλαβον τὴν οἰκοδεσποτείαν. εἴτε δὲ ἀγαθὸν ἔσται τὸ σύμπτωμα, ἢ κακόν, δηλώσουσι οἱ χρονοκράτορες διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

tus parum momenti habent. Potiſſimum vero ingreſſus Saturni obſervare debemus, quibus ille ad generalia temporum loca defertur. Jovis in annuorum temporum loca, Solis, Martis, Veneris, & Mercurii in menſtrua, Lunæ tranſitus in diurna. Præterea id quod ſciendum eſt, univerſales temporum arbitres præcipuas partes in eventibus habere; particulares adjuvare, vel impedire pro ſua quemque qualitate. Ingreſſus incrementa adferunt, aut accidentia minuunt. Univerſalem ergo qualitatis proprietatem, & temporis prorogationem locus prorogator indicat, & dominus generalium temporum, & qui fines occupat, propter eam, quam ſtellæ ſingulæ ducunt, familiaritatem ab ipſa nativitate ad locos, quorum à principio dominium obtinuerunt. Porro eventus proſperne, an adverſus futurus ſit, temporum arbitri pro innata

sibi qualitate, ac temperamento, vel benefico, vel malefico; & familiaritate ad locum ab initio existente, cujus domini facti sunt, aut discrepantia præsignificabunt. In quibus porro temporibus potius eventus indicabitur annuorum, vel menstruorum signorū configurationes, quibus loca, quæ causæ sunt, aspiciunt & stellarum ingressus. Nec non Sol, & Luna propter suam ad annua, & menstrua signa habitudinem, demonstrabunt. Hi namque cum locis, quæ causæ sunt concorditer configurati à principio nativitatis, & in ingressibus cōcordiam servantes, bonum omen afferunt; sicuti si adversentur, malū. Si vero cum dictis locis minime concordes sint, & præter sectam oppositi, vel quadrato positu transitibus se conspicientes, mala portendunt. Quod si neque quadrata, neque opposita, sed alia configuratione fuerint, non ita perverse

ἰδιοτροπίας καὶ συγκράσεως, ἢ ἀγαθοποιούσης ἢ κακοποιούσης, καὶ τῆς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν συνοικειώσεως τῆς πρὸς τὸν τόπον, οὗ ἐγένοντο κύριοι, ἢ τῆς ἀντιπαθείας. τὸ δὲ ἐν ποίοις χρόνοις μᾶλλον ἐπισημανθήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, δείκνυνται οἱ σχηματισμοὶ τῶν ἐνιαυσιαίων ἢ μηνιαίων ζωδίων, οὓς σχηματίζουσι πρὸς τοὺς αἰτιατικοὺς τόπους, καὶ τῶν ἀστέρων αἱ ἐπεμβάσεις. ἔτι δὲ καὶ ☉ καὶ ☽, διὰ τῆς αὐτῶν πρὸς τὰ ἐνιαυσιαῖα καὶ μηνιαῖα ζώδια διαθέσεως. οἱ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ποιητικοὺς τόπους συμφώνως σχηματιζόμενοι ἀπὸ τῆς κατ' ἀρχὴν τῆς γενέσεως καὶ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις φυλάττοντες τὴν συμφωνίαν, ἀγαθοποιήσουσι, καθάπερ ἐὰν ἐναντιωθῶσι, κακοποιήσουσιν. οἱ δὲ πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους ἀσύμφωνοι ὄντες, καὶ παρὰ τὴν αἵρεσιν διαμηκίζοντες ἢ τετραγωνίζοντες ταῖς παρόδοις κακῶν εἰσιν αἴτιοι. οὐ τετραγωνίζοντες δὲ, οὐδὲ διαμηκίζοντες, ἀλλ' ἑτέρους ποιοῦντες σχηματισμοὺς, οὐκ εἰσιν ὁμοίως

κακω-

κακωτικοί. καὶ ἐὰν μὲν οἱ αὐτοὶ ἀστέρες τῶν τε χρόνων καὶ τῶν ἐπεμβάσεων γένωνται κύριοι, ὑπερβολικὴ ἔσται καὶ ἄκρατος ἡ φύσις τοῦ ἀποτελέσματος, ἐάν τε ἀγαθὸν ᾖ, πολὺ δὲ πλέον ἐὰν πονηρόν. Εἰ δὲ μὴ μόνον τοῦ χρόνου ὦσι κύριοι, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ἀπαρχῆς γενέσεως ἔχωσιν· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τόπον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν, εἰ πᾶσαι καταλαμβάνουσιν αἱ ἀφέσεις, ἢ αἱ πλεῖσται, ἢ κἂν μὴ οὕτως ἔχωσιν αἱ ἀφέσεις, οἱ χρόνοι δὲ εὑρεθῇ πάσας τὰς ὑπαντήσεις, ἢ τὰς πλείστας ἀγαθοποιοὺς ἔχοντες ἢ κακοποιούς, κατὰ πάντα ὁμοῦ ποιήσουσιν εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς. κατὰ μὲν δὴ πραγματείαν σώζουσαν φυσικὴν ἀκολουθίαν, οὕτως ἐπισκεφθήσονται οἱ καιροί. τὰ δὲ εἴδη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμβαινόντων κατὰ χρόνους, συναπτόντων ἐνταῦθα κατὰ διέξοδον παραλείψομεν, δι' ὃν ἔφην σκόπον ἐξ ἀρχῆς. ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δύναμις, ἣν ἔχουσι ἐπὶ τοῖς καθόλου,

infeſtabunt. Et ſi eædem ſtellæ temporum, & ingreſſuum dominæ extiterint, eventus qualitas erit ſuperabundans, & immoderata, ſi bona; multoque magis, ſi mala, ſi non tantum temporis dominæ ſint, ſed dominium etiam nativitatis à principio obtineant, adhuc etiam in uno, eodemque loco ſi omnes prorogationes inſiſtant, aut major earum pars, aut ſi prorogationes non ita ſe habeant, & tempora reperiantur omnes occurſus, vel plures beneficos habentia, aut maleficos, in omnibus ſimul fortunatos, aut infortunatos efficient. Tractatione itaque quæ naturalem ordinem ſervet, ſic tempora dijudicentur. Genera vero eventuum, quæ pro tempore accidere ſolent, longius hic proſequi abſtineam, ratione à nobis in principio hujus operis expoſita. Quod ſtellarum effectrix facultas, quæ in univerſalibus exercetur,

ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς μερικοῖς κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἐφαρμόζεσθαι δύναται, συναπτομένων εὐστόχως τῆς τε αἰτίας τοῦ μαθηματικοῦ, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Θεῷ δόξα.

similiter, & in particularibus, ut rerum ipſa ſeries poſcit, accommodari poterit, ſi apte cum Mathematici cauſa, ipſius etiam temperamenti cauſa conjungatur.

FINIS.

